

کرو سبیل

ڈاکٹر فضل خالق

ڪرو سيٽيل (چڪاس)
(ڊرامو)

نشته: آرٽھر ملر
رجانڪ: ڊاڪٽر فضل خالق

بلوچي اڪيڊمي ڪوئٽه

© بلوچی اکیڈمی

کتاب نام:	دی کرو تیل
نویسنده:	آرتھر ملر
رجا تک:	ڈاکٹر فضل خالق
سال:	2003
دانگ:	500
بہا:	150 کلدار
کمپوزنگ:	کاشف عمران
ٹنگ کار:	بلوچی اکیڈمی
چاپ جاہ:	نیوٹا، پرنٹرز سعید احمد روڈ کونینہ

نیوٹا، پرنٹرز سعید احمد روڈ کونینہ

ردء بند

1	۱۔ لہتیں گپ نبشتہ کارء بابت ء
4	۲۔ کئے گپ ڈرامہ ء بابت ء
8	۳۔ کردار
10	۴۔ ڈرامہ
11	☆ ابولی ایکٹ
84	☆ دووی ایکٹ
134	☆ سہمی ایکٹ
193	☆ چارمی ایکٹ
233	☆ گڈمر
235	۵۔ لہتیں خاصیں لہزانی مانا

لہتیں گپ نبشتہ کار ء بابت ء

آرتھر ملر ء کتاب "دی کرو سہیل" ء وانگ ء پد شامان گت کن ات کہ آپنکہ مز میں کسمانک کارے۔ آرتھر ملر چوناء بازیں نظمائی ہم تخلیق کار انت۔ آئی قصہ ء ناول ہم نویسنگ بلے آئی نامداری ء مستریں سبب آئی کسمانک انت۔ راجی زانت ء سر پدی ء حساب ء آرتھر ملر چه ہمک امریکی کسمانک کار ء باج بر انت۔ امریکہ ء رپنڈ ء سرمایہ کاری نظام ء مستریں نگد کار انت۔ سرمایہ کاری ء گندہ کاری ء سل کاریان ء آئی و بدے "ALL'S MY SON" ء توک ء پیش گت تہ تیوگیں امریکہ گڈ ات۔ آرتھر ملر ء نامداری ء بنا ات چه ہے کسمانک ء بیت کہ زز ء ہوس آما چیں چا گرد و تی چکاں ہم نہ بکشیت۔ و بدے آرتھر ملر ء دومی کسمانک "DEATH OF A SALES MAN" اسٹج بوت تہ امریکہ ء تہا اسٹج ء سر ء انچیں مردے اولی براں ہیر و ء دروشم ء پیش کنگ بو تگ ات کہ آجہلی طبقہ ء مردے ات ء سرمایہ داری نظام ء تہ ء پے زندگ مانگ ء دست ء پاد جٹنگ ء جہدان گلائیش ات۔ سرمایہ داری چا گرد و تہا اخلاقی قدر ء (VALUES) چو ہراب ء بے گوم بنت ہمیشی در شان ء چه آرتھر ملر ء شر تر کنگ ء کسے ہم کیگ ء نہ انت۔

چریشی ابید آر تھر ملر ء نام در آر تگلیں کسما نکاں چے ”دی کرو سیبل“ ء ”اے ویو فرام دی برج“ باز مزنیں کسما نک انت۔ ”دی کرو سیبل“ (چکاس) ہمیش انت کہ شے دستاں انت۔ ”اے ویو فرام دی برج“ ء توک ء ذمبل کشیں ء واری کشیں طبقہ ء نفسیاتی ء معاشی تکاں انسانی گر ء چیل ء یک بلا نیں رنگ ء دروشے دیم ء آرگ بوگ۔ اے کسما نک ء راستی چریشی پور بیت کہ مان برطانیہ ء اارڈ چانسلر ء حکم ء سرائیٹی اسٹیج کنگ ء سربندش جنگ بوت۔

ماں امریکہ ء ”میکار تھی ازم“ ء عذاب ء زد ء آر تھر ملر ہم اتلگ۔ ہمک روشنا فکر، دیرنی دوست ء زرد واہندیں نبشتہ کار ء سراماں امریکہ ء کمیونسٹ بوگ ء بہتام یکیں دمان ء مُشگ بوت۔ میکار تھی ازم ء عذاب آر تھر ملر ء ہم قسمت ء بہر ء کپت۔ آرا ہم لگتال ء زونڈ ء ذمبلاں کنگ بوت۔ آئی واستا ہم رزق ء در بند کنگ ء جہد کنگ بوت انت بے آر تھر ملر وتی گپانی سرائوشتات ء پیرزگ نہ بوت۔

وتی ہے کسما نک ء راستیں فکر ء روشنائیں زرد ء سبب ء آر تھر ملر باز نامدار بوت ء آئی نامداری ہما وہداں گیش و ذات کہ آئی وتی نمبد ء ”سیکس سمبل (SEX SYMBOL) مارلن منرو ء گوں سورگت۔ اے دونینانی سور ء دیریں وہدے نہ جت چرے سور ء آئی نام بازیں ہما جاگہاں سربوت کہ پیش ء اشکنگ نہ بوگ ات۔ چرے سور ء آگوں باز رنگیں غم ء اندوہاں دچار ہم کپت۔ چہ ہے سور ء پداطلاق ء پدا مارلن منرو ء وہدے وت کشی ء جہد کت تہ آر تھر ملر ء آئی سرائکسما نکے

نہشت کہ آئی نام ات "AFTER THE FALL"۔ اے کسمانک ء ہم باز نام در آرت۔
 آر تھر ملر ء بازیں کسمانکانی سرفلم ہم جوڑ بوتگ۔ آپلی ای این (PEN) بزاں نہشتہ
 کارانی میان اُستمانی انجمن ء صدر ہم بوتگ۔
 انصاف ء راست ء گوں وتی فکر ء سر جمیں صورتے ہم ہتکی آئی کرد ء خاصیں بہ
 انت۔ اے بابت ء آکدی اوں لپر زگ نہ انت۔ آئی رند تری کسمانکانی تہ ء "THE
 CREATION OF WORLD AND OTHER BUSSINESS"
 باز نام دار انت۔ اے یک انجیں کسمانکے کہ آئی تہ ء وتی گپ تچک ء تچک گشگ بوتگ۔ اے
 کسمانک ء کردار آدم، حوا، شیطان، خدا، ہابیل، قابیل، عزرائیل ء دومی انت۔
 مین بٹن امریکہ ء 1915 ء ودی بوتگیں آر تھر ملر ء کسمانکانی یکتیں بنی خیال انت ء آ
 انت زرد ء چیز ہ ء زرد ء سوب!

کچھ۔ ۲۰۰۰/۱۲/۱۱

کتمے گپ ڈرامہ (کسمانک) ءِ بابت ءِ

میان اُستمانی کسمانک ءِ مزمنیں نگدکارے ءِ گشتن انت کہ ” آرتھر ملر ءِ کسمانک
کروسیبل ءِ پد براڈوے ءِ اسٹیج ءِ سراج وڑیں سیاسی کسمانکے اسٹیج کنگ نہ بوتگ۔“ اے گشتن
کینتھ ٹینن بیگ انت۔ ظاہر انت کہ ایشی بازیں سبب بنت ءِ اے گمے تاکد یماں ایشی سراجت
بوت نہ کنت ءِ نا کہ آیانی بابت ءِ اشارھے ہم مناسب بیت۔ ہاں البت اداوت لہتمیں جست دیم
ءِ کاینت کہ مئے گمر ءِ چیا شریں کسمانک ہشتہ نہ بوتگ ءِ اسٹیج نہ بوتگ انت۔ اسٹیج ءِ وودو ہم مئے
گمر ءِ نیست البت برے برے ادا اودا سبکیں کامیڈی ءِ خاکے دیم ءِ اتلگ گڈا آشعوری جہدانی
بہرے نہ بوتگ بلکیں شوق ءِ حُصَب ءِ منت وار بوتگ۔

اے باز اہمیں جیرہ انت ءِ ایشانی اداوہ نہ انت کہ بحث کنگ بہ بنت۔ اے وہداں
آرتھر ملر ءِ کسمانک ءِ بابت ءِ کتمے گپ دیم ءِ آرگ لوٹیت تانکہ یک سبکیں نقشہ ءِ دروشمے وانوک
ءِ دماغ ءِ بہ بندیت بل کہ انصاف ءِ درسیں بہراں سرجم نہ کنت۔

”دی کرو سہیل“ بزاں ”چکاس“ ہستیں دورہ مزینیں المیہ یا ٹریجڈی کسمانکانی ردء
 شمار بیت ء اے تبرء ہج شکے نیست کہ اے یک سیاسی کسمانکے۔ ایشی بزا انتانی سیمسر باز پراہ ء
 شاحگان انت۔ یک خاصیں عہدے ء کردارانی حساب ء آرتھر ملر ء ہما گپان ء دیم ء آرگ ء
 جہدنگ کہ آمرچی ہم پماوتی بستار ء دار انت ء مرچی ہم مئے چا گرد ء مئے گر ء نزیک ء ہست
 انت ء ہے گر ء کشانی تہ ء انت۔

کو نہیں المیہ (دردیں اثریجڈی) کسمانکانی بابت ء کشگ بیت کہ کو نہیں المیہ اے
 جست ء کنت کہ ”مارا چوں زندگ بوئگی انت“ بلے مرچگیس ہما المیہ یا ٹریجڈی دیم ء آرگ بوہگ
 ء انت آئی جست ایش انت کہ ”من ء چوں زندگ بوئگی انت“ آرتھر ملر ء اے کسمانک کو نہیں
 المیہ کسمانکے بنے بیت۔ ایشی تہ ء یک آفاقی اپیلے است ء اے کسمانک سکتیں مزینیں المیہ یا
 ٹریجڈی ہے۔

اگاں تو وتی چا گرد، وتی گر ء گو ر ء وتی سیاست ء سرا بیچار کن ءے، ء ہمیشی سیاہگ ء
 اے کسمانک ء وان ءے ء اگاں کسے وتی چا گرد ء، وتی سیاست ء کسانیں زانت ء سر پدی ہے
 داریت تہ اے کسمانک آراوتی عہد ء سرا ہم بلکیس (?) بروبر گندگ ء کنیت۔ وتی دُرسیں
 حساب ء ردین دوداں کول سلیم ء چا گرد وڑے نہ وڑے مئے نزیک ء انت کہ آاے کسمانک ء
 توک ء پیشدارگ بوئگ۔

یک نوکیں چا گردے ء جوڑ کنگ ء ہنول، جنونی مذہبی کارے کرد، یکے دومی ء سر اکافری
 ء ہرابی ء تہمت، دروگیس ڈرامہ بازی، دروگیس اخلاقی دود، دروگیس سیاست ء منافقتی.... ”چکاس“
 ء ڈرہیں کردار مئے نزیک ء ء چا گردے ء راجی منیل ء رہندال پد رکن انت ء پداہما عدالت، آہانی
 ہما فیصلہ، ہمارہ پینگ، جیرہانی زد ء اتلگیس فکر، اندوہ ء عذاب ء کڑتی ڈرس ایشی تہ ء است انت۔
 یک کردارے پرا کٹر آ اے المیہ ء ہیروانت کہ آیک مردے۔ نیکی ء بدی ء گر ء کش، راستیں
 مذہبیت ء جنونی مذہبیت ء مز ء جنگ، روشنا فکری، تو ہم پرستی۔ مز میں مقصد ء انسانی نزوری۔ چہ
 ہے تضادانی گر ء کش ء اے کسمانک ودی بیت ء انچیں کردار پیدا کنت کہ آمردے بوگ ء
 ابید ہم مز میں المیہ ء مز میں کردار جوڑ بیت۔ آمعانی نہ لوہیت ء وتی رکینگ ء سودا ء نہ کنت بلکیں
 پاہو ء ساد ء چک ایت۔

ہمک مز میں فن پارہ وتی زمین ء تاباز جہلی ء روتگانی دارگ ء ابید یک دنیا ئی ء جہانی
 راستی یے آدینک ہم بیت۔ ”چکاس“ ہے درج ء شریں کسمانکاں چے یکے کشگ بوت کنت۔
 اے کسمانک ء بابت ء باز ہشتہ بوت کنت۔ ایشی یک یک کردارے بیچار کنگ بیت تہ آہانی
 ہمیشکلیں کردار مئے کش ء گورا بازینے بازیں پیم ء وڑے دیم ء کاینت۔ اگاں باز ہورت
 چاری ء گوں اے وانگ بیت گڈا اے ڈرہیں کردار یک یک ء گپ کن انت کہ مامر چیکیں تنی چا گٹر
 دے فلاں فلاں کرداراں۔ پرا کٹر کے انت ء فوجی گورنر ڈنیفور تھ کئے؟... ایشی زانگ گران نہ بیت۔

اے منے عہد و راستیں کسمانکے کہ آئی نبشتہ و توفیق آرتھر ملر و پیمنیں کو اس و
 زانکارے و بوتگ۔ ایشی رجانک و چے گوں آرتھر ملر و خیالاتاں نزکی و موٹھے رستگ و اے
 ہر اہیں واہگے نہ بیت کہ شمارا ہم اے موہ بریت۔

کردار

- ۱۔ پراکٹر: زمیندار و عزت مندیں جاہ مند۔ عمر ۲۶/۲۵ سال
- ۲۔ بانک پراکٹر: (الزبتھ): پراکٹر و لوگی۔ عمر ۲۲/۲۳ سال
- ۳۔ ڈینیفور تھ: ڈپٹی گورنر۔ عمر شست سال۔ پوش تہیں مردے
- ۴۔ پیرس: میتگ و پادری۔ عمر چل سال
- ۵۔ ہیل: چہ ڈن و لوٹنگیں پادری۔ عمر چل سال۔ دانشور و زانتکارے۔
- ۶۔ انگیس: پیرس پادری و برات زتک۔ زیبائیں جنکے۔ عمر ۱ سال
- ۷۔ پیٹی: پیرس و جنک۔ عمر ۱۰ سال
- ۸۔ مرسی لیوس: زنڈیں جنکے۔ عمر ۱۸ سال
- ۹۔ گانیلز کوری: جان و پریس مردے۔ عمر ۸۲ سال (دیم کر چک چہ پیری و)
- ۱۰۔ ربیکا نرس: نیکیں ذالے۔ پیرانت۔ عمر ۷۲ سال
- ۱۱۔ ٹوبا: سیاہ پوستیں مولد۔ عمر کساس ۴۰ سال

۱۲۔ سارہ گڈ : پیریں ذالے کہ پہ پنڈگ وتی گزران ء کنت ۔

۱۳۔ پنٹم : نامس پنٹم اصلیں نام، زمیندارے، عمر کس اس ۵۰ سال

۱۴۔ بانک پنٹم : تر سو کیں ذالے۔ عمر ۳۵ سال، پنٹم ء لوگی

۱۵۔ میری وارن : معصو میں جنکے۔ عمر ۱۷ سال

۱۶۔ ہیرک : مارشل ہیرک عمر ۳۰ سال۔ عدالت ء کارندہ

۱۷۔ شیور : عدالت ء کلرک

۱۸۔ ہاتھورن : عدالت ء جج۔ عمر ۶۰ سال

۱۹۔ فرانس نرس : ربیکا ء لوگ وجہ

۲۰۔ مارتھا کوری : گائیلز کوری ء لوگی

۲۱۔ سوزانا والکوٹ : چہ اپیلیس ء عمر ء کستر کس اس ۱۶ سال

۲۲۔ مارشل : عدالت ء کارندہ

غڈ گہ بازیں ۔

اولی ایکٹ

اولی ایکٹ

- سال ۱۶۹۲

- بہار و موسم

- جاگہ: سلیم میاں چوشتس

پادری سمونیل پیرس و لوگ و برزی تیک و شپ و واب و کسانیں بان و چنچیں نیمگ و
یک ڈر گئے کہ آئی بندیں پکانی شم و روج و روژنائی و برانزبان و توک و آگ و انت۔ میز و
گر و یک قندیلے انگت روک انت کہ آراستین نیمگ و ایر انت۔ بان و تہ و یک گرسی یے، یک
کسانیں میزے و ڈگہ کھے فرنیچر انت۔ پشتی نیمگ و یک دروازگے کچ بیت کہ اے پہ ہما پد
یا نکاں روٹ کہ آجہل و ایر کپ انت۔ اے بان ساپ و پلگار انت و یک گورا انت۔ بان و
چھت و گنٹ ساپ ذر و بنت۔ دارانی رنگ لوتنگ انت۔

وہدیکہ پردہ چست بیت پادری وتی گندل و نزیک و سجدہ و پیم و وبل انت و دعا
لوگ و انت۔ آئی جنک پیٹی (عمر دہ سال) گندلانی سرا بے سُدھی و تچک انت۔

ہما و ہداں کہ اے واقعات بوگ و انت۔ آو ہداں پیرس و عمر چل سال و کساس و
انت۔ آئی سرگوست و چے ماہے سر پد ہاں کہ آئی وتی زند و بازہرا ہیں و نگیگیں جاوردیتگ۔ آ

انچین مردے ات کہ آئی بابت ء کدی ہم مہلوک ء خیال شمر نہ بوئگ انت۔ آئی بے فکریانی و
 گوں باز رپک ء خنز و اشنگ ات۔ مردماں آرا کدی شریں پیے نہ چارنگ ات۔ حالانکہ خد
 دنیا ء را آئی وتی پشتسی بان کنگ ء مزمنیں جہدے کنگ ات۔ آگر ان تہیں مرد کے ات۔
 آئی اجازت ء ابید مزمنیں دعا ء وہداں اگاں کسے پاداکمیں ء دروازگ بندکتہیں ءے گدا آ
 سک باز تو رنگ ات۔ آیک انچیں سر و زامے ات کہ آرانہ گوں وتی چند ء چکاں مہر ء دوتی یہ
 است ات ء نہ پہ آہانی چار ء دلگوش ء شُب ء حیا لے است ات۔ آوتی چکان ء کلوئدیں بالغ
 پدات ء ہمک واقعے کہ دیم ء اتلگ ات، آہانی دیم ء آہگ ء ساری آسلیم ء دومی مات ء پتا
 وڑا لے و شیں گمان ء تے ات کہ آئی چک تکلیں راہانی سر ء انت ء انچو پے راہاں وتی چمار
 تو کنان ء گوں عزت ء ساچان ء وتی زبان ء حج ہم نہ گش انت۔ تا وہدیکہ آہان ء گپ کنگ
 موو دیگ مہیت آچہ وتی نیمگ ء حج ہمیں درشانے ہم نہ کنت۔

ہے "لوگ" ذیک مہیکے ء اتنت بلے مرچی ہے مہیک بر و بریں ہلکے ء دروشم ء انت
 مردمانی جم بوئگ ء دعا ء بان اگاں چہ جتا ات بلے گوں آہاں ہوار ات۔ آئی گر ء گور ء
 نمائیں دریگانی لہتیں بدرنگیں لوگ اتنت۔ سلیم ء مہیک ء را کساس چل سال ات کہ آباد ات
 یورپی جہان ء و استا اے سرجمیں خد ء سیم سر جاہل ء وحشی مردمانی کیشنگیں بہرے ات ء ادا ند
 جنونی شنگ اتنت کہ آہاں وتی پیداشت کم کم ء ء کسانیں پیے ء اید کہ دنیا ء راہد اتگ ات۔

کس ء نزاٹنگ ات کہ اے مردم وتی زنداں چون گوازین اُنت۔ آہانی نیام ء ناول
 نویسو کے ہم نیست اُت ء اگاں اوداں ناول نویسے بوتیں ہم تہ آہانی چاگرد ء اے ہبر نہ من اٹنگ
 ات کہ کسے ہا ناول ء بو اُن ایت۔ اے چاگرد ء تھیڑ ء ڈو لیس چیز ء سرا ہم بندش اُت۔ آبیکاریں
 سنیل ء سواد ء دل وشی ء وا بگدار نہ اتنت۔ آہاں کر مس ء عیدی و شیں روچ ہم پہ شادمانی نہ
 گوازینت ات اگاں آہاں چہ کارے ء موکل کتیں تہ بس پے ہاترا کہ آگوں مو میں دلے ء
 عاجزی ء عبادت بہ کن اُنت۔

اے ہشک ء لپتک ء نُبک رؤس زند رہند ان ء بد لینک ء جوازت دارو کیس مردے
 نیست اُت۔ اے رسم ء دود اوداں رواج گپنگ ات انت۔ ہنو، اوداں کہ برے برے نوکیں
 فارم ہاؤسے جوڑ کنگ کہ بوت تہ بازیں دوست ء دوزواہ آئی چھت ء ایر کنگ ء واستا جم بوتگ
 اتنت گڈ اخاصیں وردن ء بند ء بوج کنگ بوتگ اُت ء بکندے کینانی تاس ہم ادا اودا اے
 دست ء پہ آدست گندگ بوتگ اُت۔ اے چاگرد ء لہتیں ”کار ء در نہ رؤکیں“ مردم ہم است
 اُت سستیں، کارڈزیں، جان تاوانین، بلے کم۔ اے مردم مدام بشپ برجت ء دوار ء چپ ء
 چاگرد ء گندگ بوت اُنت۔ خاصیں دود ء رہند ء اخلاقی بالاد ء کساس پے ہاترا تباہ بوتگ اتنت
 کہ اے چاگرد وتی اول سری دؤر ء تہ ء وہد گوازینگ ء ات۔ وتی زند ء واستا آہاں شب روچ
 کارگت۔ آلا چار اتنت کہ وتی زمینانی سرا عہدی سرمستیاں گوں کار بکن اُنت ء گندبیم ء یک یک

ہوٹھے ء چے یک یک دانگے زیان بوگ ء منیل انت۔ ہے یکش ء سکتیں جہدانی سبب ء اوداں
مردمانی گورا اینکہ وہ سر نیا تلگ ات کہ آیکے دومی ء پچھکاں چنت یا یکے دومی ء ہڈ ء بہ کپنت
یکے دومی ء بہ رہتین انت۔

ہر جاگے کہ انسانی آبادی بیت۔ اود ء رہند ء زندگوا زینگ ء پیچم چنکہ مشکل ء تنگ ء
گران چنت، اوداں کندینوکیں ”مسخرہ“ ہم بیت۔ بلن کہ آدوریا چاگرد ء مردم آہان ء ”مسخرہ“
سر پد مہنت۔ اے چاگرد ء دو مردمان ء خاصیں خدمتانی و استا گچین کنگ بوگ ات۔ اے
دوئیں مردم پہ گشت ء ہسانف ء ہر وہد ء گردگ ء اتنت۔ آہانی کار چے ات؟ ایش ات کہ بچار
انت کہ کجام کجام مردم پہ عبادت ء نیا تلگ انت۔ مردم وتی لوگانی تہ ء چے کنگ ء انت۔
ڈگارانی سر ء چے کنگ ء انت ء آکجام لا چاری ء گپ انت کہ مردم پہ عبادت ء نیا انت۔ اے
دوئیں مردم ہر ہر لوگ ء چاریگ اتنت ء پدا آہانی ڈرہیں حساب ء گپ، ء آہانی زنگ ء گلگانی
مجسٹریٹ (منصفی) ء دیم ء پیش کنوک اتنت۔

سیلم ء میگ ء اے شر میں گے زانگ بوت کہ ہر کس یک دگرے ء سراوتی وتی نکاہاں
اپر بکت ء آہانی کارانی تہ ء دست مانجنی بکت ء راستے کہ چہ ہے سبب ء چہ یک دومی مردمانی دلانی
تہ ء گنگ ء شک و دی بوگ ات ء پہ آبوکیں وہد ء داستارینائی ء سبکی ء ہیر و پے وتی سر ء چست
کنگلی ات۔ ہے سبب انت کہ یک کردارے جان پراکٹر ء را چہ ہے رسم ء سلاہ بندیں دوارنی

ساہیل ء زندگواز۔نگلی چاگرد ء چپ ء روگ کپت۔ آوہاں ہوریں صورتے ء تیوگیں ملک
 رتگ ات بے کلابنیں نظام ہموتی پیم ء ہلگ ء ات۔ انچو کہ کیشتر اے وڑیں جاورانی تہ ء بیت
 ،تنی وہدی بغاوت ء راج وڑیں نامے دیگ نہ بوتگ ات۔ ہروڑیں ترس ء بھیم ء گمان است
 اتنت۔ اے ہمیں چاگرداں کہ اووا یک مردے ء راجا گرد ء ہمرائی ء جوڑی ء سلامتی ء مانزمانی
 ریت، آئی پروش ء سلاہ چست کنگ سکلیں مزن جگری ء کارے بیت۔ بل کہ آچا گرد ء بنیادنا
 انسانی ء سرا ایر کنگ بیت۔

سیلم ء مردمانی تب ء آہانی شخصیت ء ناہینگ ء ہما مزنیں جنگل ء بلائیں کردے
 ات کہ آچہ میگ ء کتے پتند ات۔ روبرکتی نیمگ ء امریکی بر آعظم ہلاس نہ بو ہوکیں وڑے ء
 تالان ات۔ سیلم ء مردمانی واستا اے جا کہ باز دورات ء بازیں گمان ء خرسانی واہند ات۔ آ
 شپ روچ آہانی دیم ء ظاہرات ء آہان ء وتی خرس ء بھیم ء آرگ ء ات۔ چیا کہ چہ ہا نیمگ ء
 کدی کدی سہریں ہندی تمں ء مردماں گک ء سرا ارش گنگ ات ء پادری پیرس ء کلار ء بازیں
 مردمانی سیاد ء وارث چہ ہے "کافرانی" دست ء کشگ بوتگ اتنت۔

سیلم ء مردمانی تہ ء ہاسکتی ء کہ جا کہ کنگ ات آئی یک مزنیں سہسے اے ہم است
 ات کہ آچہ سہریں ہندیان ء "عیسائی" جوڑ کنگ ء سوب مند نہ بوتگ اتنت۔ سیلم ء مردماں
 آہانی زمینان ء پوزور چیرجگ ات۔ آہانی وتی عیسائی براتانی زمینانی برگ ء ہدل ء اے شتر

زانت کہ آہے "کافرانی" مال ۽ ملکاں دست ۽ بیارانت۔ خیر، بازیں تبلیغ ۽ جہداں ابید باز کم
 سُبریں ہندیاں عیسائی مذہب منٹگ ات۔ سلیم ۽ مردمانی اے چکلیں ۽ پہکیں ستک ات کہ جنگل
 شیطان ۽ گڈی پناہ جاہ انت۔ ہے آئی لوگ انت ۽ ہمد ۽ آئی مستریں گڈی کلات انت۔ وئی
 سرجمیں علم ۽ زانت ۽ ستک ۽ حساب ۽ آ اے سرپد بوگ ۽ اتنت کہ بلا ہیں ۽ مزنیں جنگل زمین ۽
 سر ۽ گڈی ۽ یکیں جاہ انت کہ اوداں خداوند ۽ رایات کنگ نہ بیت۔ بیت
 انچیں ۽ ہے رتلیں دکہ چنگ سبب اتنت کہ اے مردم وئی ستک ۽ بنیاد ۽ جم اتنت ۽ پ وئی
 ستک ۽ منوکان ہروریں ڈنڈ ۽ ملام ۽ سزا اش جائز زانت۔ ایسی تہ حج شک نیست کہ آہانی پت ۽
 پیرکان ۽ ہم ماں انگلینڈ ۽ انچیں سزا سر ۽ کپتگ ات۔ پہ ہے ہاترا آنوں پیرگرگ ۽ اتنت آ ۽
 آہانی کلیسا کجام دومی فرقے ۽ را آزادی دیگ ۽ تیار نہ اتنت۔ اے پیم پر آہانی و استاسک سبک ۽
 میزان میزان ۽ انچیں ستک ۽ انچیں رہند دیم ۽ اتنگ اتنت کہ آردیں خیالانی سر ۽ اتنت۔ بلے
 پد اہم آچہ ہمیشاں دجم اتنت بس آوتی مھکمیں ستک ۽ نہ سدوکیں ۽ نہ پر شوکیں زندر بہند ۽ سبب ۽۔
 کسان کسانی ۽ چوگیشینگ بوت کنت کہ اے مردمانی ستک ات کہ آہانی دستاں یک
 انچیں قندیلے کہ آیک روچے تیوگیں جہان ۽ روژناہ کنت۔ آہان ۽ اے ہم باور ات کہ زمین ۽
 سرا آہان ۽ اے ستک گون انت آئی اے مردمان ۽ باز چیز بکشاگ ۽ انچو بازیں تاوان ہم
 دانگ۔ سلیم ۽ مردمان ۽ اے ستک ۽ یکجا کنگ ات کہ آہاں پریشی ہاترا وئی ساہ ۽ ہم پرواہ نہ

سنگ ات۔ آپروت ء انچیس زندے گوازیگ ء واہگد اراتنت کہ آئی پیم ء ربند آہاں وت گچین
 سنگ ات ء نون آہاں ء ہے ستک ء باور ء زور ء سر ء ہے سر زمین ء مرگ امبازیگی ات ء پدا
 نو کسر ء زندگ بوگی ات ء آوکیں نسلان ء دیم ء برگی ات۔
 آیانی واستا اے ستکانی سوب مندی ء شاہدی دیوک بازیں کردانی واہندی ہما مردم
 اتنت کہ اولی براں چہ زر بار ء نیمگ ء ہستیں میتگ ء آبادکار ء حساب ء اتلگ اتنت آہولی
 انگریزیں آبادکار اتنت کہ اداپہ دولت ء شوباز ء اتلگ اتنت۔ آہاں اے نوکیں ملک ء دولت ء را
 یکجاہ کنگ، زورگ ء دولت مند بوگ ء پدا انگلستان ء واترگ ء جزم کنگ ات۔ اے مردمانی یک
 نولی یے ات۔ میساچوسٹس ء نندوکیں مردماں چہ اے مردم گیشتر پڑ جوش اتنت۔ بلے بوت چے
 ؟ ور جینیا ء ایشان ء تباہ کت۔ ایشی ابید ہم آہاں پیورٹن فرقہ ء مردمانی کشت ء کوش بندات کت
 ایشی دیم پدیعی ء سلیم ء مردماں وت ء راہور ء ہوارداشنگ ات۔ آہاں وتی سلکتیں ستکانی سبب ء
 یک نوکیں چاگردے ودی کت کہ بندات ء اے چو یک سلاہ بندیں شگر یا کچھے ء مستریں
 چیزے نہ ات۔ مذہب آہانی ہررگ ء بند ء تہ ء ات۔ یکیشیں جہد کنوک ء دل پہلکیں مردمانی
 سروکی ء آہندات ء بگرتاں گد سراگوں کیلے دومی ء بندوک اتنت آہانی ستک ء آہانی تچکیں ء
 راتیں ایمان، اے انچیں چیز اتنت کہ آہانی درسیں درد ء ویلانی حلاس کنگ ء تو جیل اتنت۔
 آہانی ہما اصول کہ چہ آئی آہانی چند ء ذات ء نفی بوگ ات، ہماہاں آہانی مقصدانی دست ء آرگ

۽ واستانو کيس زندے ديم ۽ آرنگ ات۔ آوت سر ۽ بیکار ۽ سنبل ۽ گردش ۽ منوک نہ اتنت ۽ اس
 گو تلمیں بمک چیز ۽ سر ۽ شکی بوت انت۔ آہا و ہد ۽ سرا انصاف ۽ منوگر اتنت۔ چہ ہے سب
 آہا زمین ۽ یک مزین نکرے وتی ملکت جو رنگ ات ۽ نو کيس چا گردے ديم ۽ آرنگ ات۔
 تا ۱۶۶۲ء بازيں آپے چہ پہل ۽ چیر ۽ کواستگ ات۔ سلیم ۽ مردم نوں آنت انت کہ
 بند ات ۽ اتنگ اتنت بلکيس نوں آہانی توک ۽ بازيں چک چک ۽ اختلافے کچنگ ات۔ آہانی
 ہمانی ديم ۽ مزین آشوبے اتنگ ات حکومتے ہلاس بوتگ ات ۽ فوجی ٹولی یے ۽ واک ۽ اختیار
 وتی دست ۽ کنگ اتنت۔ آمدمانی حیال ۽ و ہد ۽ سیادی گوں گو تلمیں و ہد ۽ یک مزین یے ۽
 سستگ ات۔ انچائیں مردم ۽ واستا باریں چکہ جیڑ ہد ديم ۽ اتنگ ات کہ اے و ہداں آچہ ایشاں
 وتی جان ۽ رکینگ ۽ جہداں ڈز گلا میس انت۔ اے ہمیں جاوراں اے وڑیں چا گرداں
 نندوکيس مردمانی بابت ۽ اے گمان کنگ گران نہ انت کہ آچے پیم فکر کن انت ۽ ہے فکر آہانی سستگ
 چتور جوڑ بنت کہ و ہد ۽ گر ۽ کشاں آہانی سراند۔ بستگيس زور آوریں طاقت مٹنگ۔ عدالتانی گپانی تہ
 ۽ چشمیں حج رکارڈے نیست کہ چہ شہی چشمیں سستگ ۽ روٹنگ ظاہر جنت۔ و ہدے کہ چا گردی یے ۽
 بدامنی ۽ پرشت ۽ پروش بیت ۽ چیزانی وتی قدرتی ۽ خاصیں رد ۽ بندشنگ ۽ شانگ بیت تہ گداوڑ
 وڑیں رنگ رتلمیں صوفی نہیں شک روٹنگ جن انت ۽ پداچو کہ سلیم ۽ عجب ہمیں وکیل ديم ۽ اتنگ ۽
 ہرچی کہ بوتگ آچو کہ ہے مردمانی امید ۽ تب ۽ وڑا بوتگ انت۔ آچہ وتی کوہن خیالی ۽ سبب ۽

چه پیش عدوت و راند بیستگمیں زورانی آماج غم و پارتلمیں سر پد انتنت۔
 سلیم و المیہ کہ چه ہے تاکد یماں بندات بوگی انت۔ اے المیہ و ردوم انجیں پیے و
 بیت کہ چر آئی رگ و دام و چنگ ارزان نہ انت۔ مرچی ہم کئے خیال بہ کنیں گدا انگت ہم
 ہمیشی و تہ ما نکشیتگمیں مرچی ہم ساد زورگ و لا چاریں۔ زندگیں و تنی و بدی اے ہمیں دا
 رہندے گیگ نہ بوتگ کہ گیشواری و راھے در بیت سادگیں زبان و سادگیں گپانی تہ اے کشگ
 بوت کنت کہ سلیم و مردماں و تی نیکیں و مزین مقصدانی و استادینیات و رانوکیں رنگے و ردوم
 بکشاگت ات تنکہ ریاست و مذہب، دوئیں طاقت و وار جنت و چا گرد و راہور و ہواری دیم و بہ
 جزانت و ہر ہما زوراک و دیم و بوشت انت کہ "مادہ و نظریہ" و نزیکی و سیاوی و پیر و شیت۔
 آمدوم مذہب و ریاست و ہور و یکجا کنگ و ہاترا انتبا پسندی و کساس و دیم و شک انتنت۔ پہ
 ہے سب و ہے زند رہند ہما مقصدانی پر و ش و یک سلاھے جوڑ بوتگ ات کہ ہمیشی زندمان و
 ہے راہ گچین کنگ بوتگ ات۔ اے گل و تنظیم یکیں خیال و بنیاد و سرا ات۔ چو کہ "بکن و مکن"
 یا "حکم و بندش" و در نیام و انسان و ارادہ ہم بنت ہے ہاترا یکتیں و ہد و دوئیں چیز یکیں جاہ و
 تال دیراں منت نہ کن انت۔ آبانی سنگ بر و بر نہ بیت و پدانوکیں انگلیند و ہما و ہد ہم اتک کہ پے
 چیزانی پہازگ و اے دُرس کنگ بوتگ انتنت تہ ہما خطر و تہ و کپت انت۔
 و ہدے سکتیں رہند و مذہبی زدرکاری و خلاف و رد عمل پیدا بوت تہ ایسی پیٹم و داب

دگر رنگ ات۔ بدروح نمہ بذاتانی خلاف نمہ جنگ نمہ مزہ بندات بوت۔ سلیم نمہ چاگرد نمہ ہمک نول
نمہ نمہ واہ نمہ زارچ ات۔

وہدے انسان وت وتی مسد یک حیت تہ گذ آئی سہ ارحم آ یک الم انت۔ اے مردم ہم
ہے لائق اتنت نمہ بکندے یک روپے نمہ بابت نمہ ہم مردم انچیں فیصلے نمہ دینت۔ مرچی ہم حج
انسانے نمہ واستا اے نہ بوئگی کپے کہ آوتی چاگردی زندمان نمہ زور انسری نمہ پرشت نمہ پروش نمہ ابید
روپندے نمہ کیگ نمہ کوم بابت نمہ ہما قدر (Value) کہ ما آراتوازن (Balance) نمہ نامہ
دیاں آنظم نمہ ضبط یا گردار نمہ آزاتی نمہ نیام نمہ بیت۔

بدروح نمہ شید یانی بڈ نمہ کپک نفسیاتی تنگ پنسی نمہ چاگردی زور اکیانی رد عمل نہ ات بلکیں
اے یک مزنیں موہے ات کہ چو آئی آسر نمہ ہواریں صورتے نمہ ڈرسانی دیم نمہ وتی گناہ نمہ گناہ
گاری نمہ مارگ نمہ درشان نمہ ابید دومی نمہ سہرا بہتام دیم نمہ آرگ نمہ ہبر بوت کت ات۔ اے پیم نمہ اے
کار... شیدی نمہ بدروحانی درکنگ... یکیں وہد نمہ پاک نمہ پلگاریں کارے نمہ ابید وطن نمہ دیمپانی نمہ کار
ہم جوڑ بوتگ ات نول یک مردیں آدمے نمہ چوش کٹگ

”کہ کوری وہدے و اب نمہ بان نمہ شت تہ مار تھا آئی سینک نمہ سہرا نشت تانکہ آدم توں بوت“...
بے شک آوت نہ ات پہ اے کٹگ نمہ بلکیں آئی روح ات۔ بلکیں آئی مردم نمہ مننگ چوش سبک نمہ
کسان نہ ات کہ آبکثیت مار تھا نہ بوتگ بلکیں آئی روح بوتگ۔ کجام ہم مردے درسانی دیم نمہ

اے چیم ءو ءو لیس گپ جنگ ء ہیلد اربم نہ بیت۔

ہانا دوستی ء بے مہری کہ چہ و ہداں پہ وتی بمساںگاں آہانی دلاں ردوم زوگ ء بوٹگ نوں
 آئی درشان دُرسانی دیم ء بوگ ء ات۔ بانبل ء بکشا تگمیں زانت ء چپت ء کہ چہ پہل ء درگزر ء
 کارگرات، مہلوک چہ کست ء کینگ ء مارگاں چکار ء پڑ اتنت۔ اے مردماں برے گوں زمین ء
 وتی ہو پہ ء حرص ء درشان سمسرانی پڑوشگ ء مزن مزنیں کارنامہ پیشد ارگ ء صورت ء کت۔
 نوں ہے مارگ ء وتی رنگ ء دروشم بدلیتگ ات ء اخلاقیات ء چار حدانی سر ء وت رینگ ات۔
 یک مردے وتی بمساںگ ء بابت ء گو کارکنان ء و ہدے اے بہتام جت کہ آبد روت ء بد ذاتے
 تہ آئی اے پہتگ ات کہ آوتی گپ ء کنگ ء بہتام جنگ ء راست ء حق انت۔ کوہنیں جنگ ء
 مزکہ آشیطان ء خدا ء نیام ء ات نوں آئی شک ء شبہ ء دیوالان ء پروشتگ ات ء یک ہواریں بیر
 گیری یے دروشم زرنگ ات۔

پادری پیرس نوں دھالونگ ء انت۔ اگاں چے آئی گپ اشلنگ نہ بوگ ء انت بلے
 چہ آئی سر ء پُراں اے گمان کنگ گراں بیت کہ آوش ء زونڈگ ء چیم ء دعا ء انت ء پداچو کہ
 آگر یوگ ء انت۔ گریوان گریوان ء آپدا دعا لونگ ء انت بلے گندل ء چکلیں آئی جنگ ء جان
 ءتہ ء کسانیں ہم بڑمش ء سر ء پڑے نہ بیت۔

دروازگ پنج بیت۔ آئی سیاہ پوتیس مولد توک ء پتریت۔ ٹوبا ء عمر کس اس چل سال
 انت۔ پیرس ء آراچہ بار بڑوس ء آرتگ کہ ہما وہداں آبا پاری یے بوتگ ء آئی ہموواں تابازیں
 سالان بے ء شرتگ۔ ٹوبابان ء تہ ء انچو پتریت چو کہ آئی دماغی جاور چوش پیت کہ آنوں چہ مہر
 ء دوستی ء بازگستا انت ء وتی غلامیں زند ء سبب ء آزانت کہ اے لوگ ء سر ء ہر جنجالے کہ آئی
 انت آئی ذمہ واری مدام ء وڑا ہائی گردن ء لڈگ بیت چیا کہ ہمک گناہ ء سزاوار غلامان ء
 زانگ بیت۔

ٹوبا: (یک گامے پشت ء روت) منی چک زوت جوڑ بیت!

پیرس: تو بروچہ اداں...

ٹوبا: (دروازگ ء نیمگ ء روان ء) منی پیٹی نہ مریت، نہ؟

پیرس: (چہ زہر ء پادکثیت اوشیت) ٹگل چہ منی دیم ء... (آروت) برو...

(آسک ء گریٹ ء گریوگ ء ہیسکاریت

وتی دنناں گدزوشیت ء دروازگ ء بند کنت

وتی پشت ء زوریت ہائی ء تکہ دنت ء اوشیت۔

آباززند ء پند انت)

اومنی وا جہیس خدا، منی کمک ء بکن... من ء دزگیر بو (چہ ترس ء لرزان ء، ہیسکارگانی

نیام ۽ ٹرڈان ۽۔ آہستر ۽ نیمگ ۽ روت ۽ پیٹی ۽ دست ۽ گیپ (پیٹی! منی پچی! نون! ہوش ۽ بیادتی
 جہاں سچ کن منی پچی!) (آجہل بوہگ ۽ انت کہ ہے ساعت ۽ آئی برات زتیک اینگیس توک ۽
 پتریت عمر ہبدہ سال۔ باز دلکش ۽ شرنگیس جھنکے۔ چور ہیں چکنے کہ بازیں ذہنی جیڑ ہاں گوں دیم پہ
 دیم انت ۽ آنچیں جیڑ ہانی مزن کنگ ۽ شاہگان کنگ ۽ ہنر ۽ ہم شر زانتکار انت۔ (اے
 وادہاں آ باز پریشان انت ۽ آئی شکل بزگی انت)

انگیس: ناکو (آہمانی ۽ نیمگ ۽ چاریت) سوزانا والکوٹ چہ ڈاکٹر ۽ کر ۽ بوٹگ ۽ پیداک انت۔
 پیرس: اوہ... آرالونائمن... آراتوک ۽ بیار...

انگیس: (سوزانا ۽ لونا ۽ نیمگ ۽ پہ دروازگ ۽ روت۔ سوزانا دراج بان (ہال) ۽ پدیا نکانی
 نزدیک ۽ انت) سوزانا توک ۽ بیا!

(سوزانا والکوٹ چہ انگیس ۽ کستر انت۔ اے وادہاں آ باز ترسگ ۽ انت۔ توک ۽ پتریت)
 پیرس: (اشتاپی ۽) منی چک! ڈاکٹر ۽ چے گشت؟

سوزانا: (آچہ پیرس ۽ چیر وکائی پیٹی ۽ چارگ ۽ جہد ۽ انت) آئی ادا من ۽ پرے ہا تر اراہ داتگ
 کہ من ترا بکشاں کہ آئی وتی کتابانی تہ ۽ پے ناجوڑی ۽ واستا حج وڑیں درمان شوہازت نہ تنگ۔
 پیرس: آرادرمان شوہازگ لوٹیت... الم ۽....

سوزانا: وجہ! چہ ہما وادہاں کہ آچہاں تنگ درمان ۽ شوہاز ۽ انت ۽ نون... نون ہے کلوھے راہ

داتگ کہ اے ناجوڑی ء سبب یک قدرتی نہیں گئے نہ انت۔

پیرس: (آئی چم درء اتلگ انت) اناں... اناں... اے غیر قدرتی گئے نہ انت۔ آرا بروہال

دئے کہ من بیور لے ء پادری ہیل ء واستا قاصد راہ داتگ۔ آدا کنیت ء اے گپ ء گیشمین ایت

کہ پینی ء را غیر قدرتی ناجوڑی یے گون نہ انت... ہر پد بوت ء؟ آئی ء را بکش کہ آپہ دوائی ء

ہا ترا شری ء سراپت ء پول بکت۔

سوزانا: ولجہ! من ء وہے کلوہ دیگ بو تگ ات... (آپہ وا ترگ ء ہیرا کنت)

ایگیس: سوزانا!... میتگ ء گوں کسے ء ہم اے گپ ء مہ کن۔

پیرس: تچک ء لوگ ء برو گوں کسے ء غیر قدرتی ناجوڑی ء ہبر ء مہ کن۔

سوزانا: شر انت ولجہ!... من آئی واستادعا کنناں۔ (آدر ء روت)

ایگیس: نا کو! شیدی ء بدروح ء گپ تیو گیس میتگ ء شنگ انت۔ منی خیال ء تو

انوں انوں جہل ء برو ء اے ہبر ء ایر بجن ء درو گے بکش۔ برانڈہ چہ مرد ماں پر انت ولجہ... من

پینی ء کز ء ننداں۔

پیرس: (بازیں فکرانی زد ء انت۔ آئی نیمگ ء تریت) ... گد من آہاں چے بکشاں؟ آہاں

ہال بدیاں کہ وتی جنک غ برات زتک، من اے وژ اناچ کنگ ء دیستگ انت چو کہ کافر جنگل ء

ناچ ء صحبت کن انت۔

انگیس: ناکو! ماناچ کنگ، اتمیں، من ایشی، منناں۔ تو مردمان، بے شک حال دے، پڑھ پڑھی
 من، ہر مزایے دے، بدے۔ بے آمر، ہر شیدی، ہر روحانی گپ، انت، پٹی، سرال، وڑیں
 چیزے، ساہک نہ پتنگ۔

پیرس: انگیس! من تاں آبدے مردمانی، گرے نہ رواں تاو بدیکہ تو من، سر جمیں حالان سر پد
 نہ کنے۔ من، سہی کنے، کہ شا جنگل، ہرانی، چے کنگ، اتے؟
 انگیس: ناکو! ماناچ کنگ، اتمیں۔ وہدے تو ناگت، دورے جت، مئے دیم، اتکے تہ
 پٹی ٹرس ات، آبے ہوش بوت۔ بس گپ ہمیش انت۔

پیرس: جنک! بہ نندا!....
 انگیس: (ننگ، انت، بلے ترس، لرزگ، انت) من پٹی، را تاوان چوں دات کناں۔
 آمن، سک دوست انت۔

پیرس: تنی بدیں کار، سزا تراو بد، سرال، ریت بلے اے وہداں من، ہال دے، کہ تو ماں
 جنگل، گوں بد روح، شیدی یاں گپ، اتے؟ اے گپ، من، لم، بزا ناں۔ تو سر پدے، کہ من
 ہر واہ است۔ اگاں، چشمیں، ہرے، سر پد پنت، آمن، برباد کن، انت۔
 انگیس: بلے مارا گوں روحاں، وڑیں، تعلقداری، یے نیست۔

پیرس: گڈا، چے سبب انت، کہ چہ دو شیکیں، شپ، نسپ، اے سرات نہ کنت۔ ایشی حالت

چنکے ہراب انت!... (ایکیس سرء جہل کنت)۔ اے گپ ء من الم ء سر پد بہاں۔ منی بدواہ من
ء بہتام بند انت... من ء بکش گوں کہ اوداں شاپے کنگ ات؟ ایکیس! زانہ تو زانائے کہ من ء
ادا چنکے دشمن ء بدواہ است۔

ایکیس: ناکو! من اشلنگ اوں کہ ترا ہم بدواہ ء دشمن است۔

پیرس: ادا لہتیں انچیں مردم است انت، آلوٹ انت چہ من پادری ء منصب ء اگدہ ء
بگر انت ء من چہ گر جا ء یک کر کنگ بہاں۔ تو اے گپ ء سر پدے؟
ایکیس: جی ہو، واجہ، من چرے گپ ء مالو مداراں۔

پیرس: اے ہمیں نلگیس ء ناسا چیں چا گردے ء منی وتی جند ء لوگ ء انچیں گپ بوہگ ء
انت۔ منی وتی جند ء لوگ ء انچیں ناسا چیں رسم ادا کنگ بوہگ ء انت۔ جنگل ء منی وتی، بدیں ء
ہرا میں رسماں....

ایکیس: ناکو! آو یک لہنے ات۔

پیرس: (پٹی ء اشارہ کنان ء) تو ایشی ء رلیبے زانے (آوتی چہماں جہل جنت، آگوں
تڑندی ء کشیت) ایکیس! اگاں تو چیز یے ء سر پدے گڈا من ء بکش گوں تانکہ ڈاکٹر پرائی ء
دوا یے در کیتک بکن انت۔ خد ء نام ء من ء بکش گوں۔ (آبے تواری انت) وہدے من ناگت ء
اودار سنگ اتوں تہ من دیتگ ات کہ ٹوباء جمبوریں آس ء سراوتی دست تچک کنگ اتنت۔ آ

اے پیٹم چے ۽ کنگ ۽ ات؟... من وت اُشکتوں کہ چہ آئی دپ ۽ عجب عجیبیں تو آرا آگ ۽ ات ۽
آ، آس ۽ چاگرد ۽ انچوناچ کنگ ۽ ات چو کہ وکشی کشت۔

ایکیس: آوتی ڈیہہ بار بڑوس ۽ سوتاں الہانیت ۽ ما آئی ہمرائی ۽ ناچ کناں۔

پیرس: ہرچی کہ من دیت، آرا پھر شمشت نہ کناں، چیا کہ منی بدواہ ہم اے ہبر ۽ بے یال نہ
کن انت من ہمو داں کاہانی سر ۽ پوشا کے ہم کپگ ۽ دیتگ ات۔

ایکیس: (بزیگی ۽) پوشا کے؟

پیرس: (چو کہ اے گپ ۽ کنگ ۽ تنک جنجال ۽ انت) ہو، یک پوشا کے... ۽ منی دل ۽ من
کے ۽ راجنگل ۽ نیمگ ۽ لوچ ۽ برہنگی ۽ تچان ۽ دیتگ ات۔

ایکیس: (ترسگ ۽) اوداں وکے ہم برہنگ نہ ات۔ نا کو شامہ وارنگ۔

پیرس: (گوں ترندی ۽) من وت دیتگ ات (ہمائی نیمگ ۽ چاریت) من ۽ راست راست
ککش ایکیس! من گوں تو دز بندی کناں کہ من ۽ راستین ۽ ہال دے۔ وتی فرض ۽ چہ چار... منی

بالاد، منی منصب ۽ چکاس انت۔ تنی گہار ۽ زند ۽ ہبر انت... شما اوداں چے چے بدیں رسم ادا

کنگ ات؟ آہانی یک یک گپے، اگاں زان ۽، ککش!... اتوں... ہے وہد ۽... چیا کہ من اگاں
ڈر میں کہاں سر پد مہاں مردمانی کز ۽ شت نہ کناں۔

ایکیس: نا کو! من سوگند ۽ ورگ ۽ تیاراں۔ ہر گپے است ات، تراہال دات۔

پیرس: (آراہورت چاریت ء پداچوکہ دجھمیں ڈوؤلے سر ء سرین ایت) ابلیکس! اے مردہ
 کہ گردن اش مکہ أنت، گوں ایشاں من تاں سے سالاں مٹرتلوں۔ ءنوں کہ دہگ ء مردہ
 یکبرے پدا من ء عزت دیگ ء بوتگ انت تہ تو من ء پریشانیانی نہلا نکاں دوردات۔ من
 ترندگ ء ہاتر اساهگے دات۔ پوشگ ء ہاتر ء پوشاک دات۔ نوں تو گوں شری ء منی بختانی
 پتہ ء بدے۔ اے میگ ء مردمانی دیم ء تو اینکہ نام ء دپ نہیے۔

ابلیکس: (زہراں داریت بلے دارگ نہ بنت) من سدگی ء کشاں کہ منی نام ء پو لنگے نیست۔
 پیرس: (گپ ہلاس کنگی پیے ء) تراپرا کٹر ء لوگی ء چہ چلو پہ کاری ء ڈر کنگ ات۔ آسب کہ
 تو من ء کشگ أنت، چہ آئی ابید گہ سبب تہ نہ أنت؟ من ہرچی اشکگ ترا کشاں۔ اے سال ء
 پرا کٹر ء لوگی ماں گر جائ سکت کم گندگ بوتگ۔ کسے ء چہ آئی جست گتگ گڈا کشگ ءے کہ
 اوداں یک بدیں ء بونا کیس چیزے است کہ من آئی گر ء زشت نہ کناں“ تنی دل ء ایشی چے
 مانا انت؟

ابلیکس: آگوں من نفرت کنت۔ بس یہ ہے گپ ء کہ من آئی مولد بوہگ ء اناں کنگ ات۔
 آیک زہر آمدیں، دروگ بندیں، گندگیس ء ضدی نیں جینے۔ من اے ہمیں ہج ڈالے ء گر ء
 کار ء تیار نیاں۔

پیرس: بوت کنت کہ آنچیں ڈالے بیت بلے من چرے سبب ء پریشاناں کہ بہت ماہ بیت

آ لوگ ء ترايل داتگ بلے ميگ ء کجام ہم لوگے ء يا خاندانے ء تنی وهدی تراپے کار ء نہ
لوٹگ۔ ایسی سبب گڈاچے بوت کنت؟

ایگیس: آہان ء غلام پکار انت منی ہمیں جنک اتاں... آہان ء غلامانی شوہاز ء بار بڑوس ء
روگ ء ہیل... من پر اہانی واستاوتی دیم ء سیاہچک مُشگت ء تیار نیاں۔ (گوں زہر ء کست ء)
زانہ ترا منی سر ء بھیسہ نہ انت؟

پیرس: اتاں... اتاں... پشیں گتے نہ انت۔

ایگیس: پراکڑ ء لوگی پلینڈ، دروگ بند ء پشت گشیں مردے۔

(بانک پنٹم پتریت۔ چیل ء پنج سال ء اے ذالبول یک لتار تگمیں ارواحے ء پیم ء

انت۔ ہر وہد ء چہ مرک ء ترس ء لرز۔ ترسناکیں واب آئی دماغ ء سوار)

بانک پنٹم: (ہیسک ء ہنپان، چم توک ء شنگ انت) کمال بوتگ... اُم ء تنی سر ء دوزحی طاقتاں
وتی ساہگ دورداتگ۔

پیرس: اتاں بانک!... چو بوت نہ کنت... اے و...

بانک پنٹم: اے چنکہ بزر ء بال ات... چنکہ بزر...

پیرس: اتاں، اتاں!... ایسی کدی بال نہ تگ۔

بانک پنٹم: (بازوش انت) آرا اُم ء بال کنگ لوٹیت۔ بی بی کالز ء آرا و لہ انگر سال ء کمپان ء

بال کنگ ووت دیستگ۔ پدا آ انچو جہل و ایراتلگ چوکہ یک کسانیں و سہلیں بالی مرے۔

پیرس: اتاں... بچار، بانک پننم! ایسی و وکدی ہم...

(نامس پننم پتریت۔ وروک و چروکیں کارکنیں زمیندارے عمر پنجاہ سال و کماہر،

اوہ... سہب پختی و لپ پننم!

پننم: ایسی و را بوکی ات۔ اے پدرائی بوگی ات۔ (آبستر و نیمگ و روٹ)

پیرس: چے پدرائی بوٹی ات؟... چے؟...

(بانک پننم ہم بستر و نیمگ و روگ و انت)

پننم: (پنی و نیمگ و چاران و) ایسی چم و بندانت... اوں بچار تو....

بانک پننم: چنکہ عجیبیں گئے (گوں پیرس و) مئے پنی و چم بچ بنت۔

پیرس: (توریت نئے) زانہ شے جنک رتھ نا جوڑ انت؟

بانک پننم: (گوں سدکی و) من آرا بیمار نہ کشاں۔ شیطان و ساہگ چہ بیماری و زوراک

انت۔ آمرے سہا و پادنیاتلگ بلے آئی چم بچ انت۔ آنہ شت کنت، نہ اٹکت کنت۔

چاریت ہم نہ و... نہ کہ چیزے ایربارت کنت آئی ارواح ألم و کشک بوتگ، درکنگ بوتگ۔

(پیرس و کیشتر توریت)

پننم: (پٹ و پول و پیم و) مردم کشکت کہ تو بیور لے و پادری ہیل و را پ آہگ و حاترا کشکتگ۔

پیرس: ہو۔ اقیاط و ہاترا... آجن و بلاھ و ہے یمیں اید گے چیزانی بابت و باز زانت۔ آعالے و من...
بانک پنٹم: راستے کہ آعالے و پاری آئی ماں بیور لے و یک انچیں بدیں چیزے گپنگ ہم۔
تراہم یات بیت۔

پیرس: بانک... مردم کشت کہ آیک بدرو حے بوٹگ بلے من سد کاں کہ ادا میتگ و پنٹمیں حج
وڑیں چیزے نہ گواہیت۔

پنٹم: حج جن و جنس نیست... سھر و ساہری نیست... بچار و لجه پیرس...

پیرس: ٹامس.. ٹامس.. من گوں تو د ز بندی کناں کہ تو سھر و جادو و سھر و جن و ساھ گانی گپ و مد
کن.. من زاناں.. ترار کم چے کم اے یمیں گپ کنگ نہ لویت... ٹامس تو منی لوگ و اتنکس مزین
و گرانیں بہتام مد جن... تو زان لے کہ چرے گپاں من و چہ سلیم و در کنگ و دور ماں برگ بیت۔

نوں لہتیں گپ ٹامس پنٹم و بابت و۔ آ بازیں سبباں یک نم جت و ملوریں انسانے آئی
جنجالانی تہ و یک جنجالے ہر صورت و برحق ات۔ لہتیں و ہداں پیش آئی لوگی و عزیزے جیمس بیٹے
و را سلیم و مرد ماں پادری زورگ و انکار کنگ ات۔ بیٹے و ڈر میں شرط پورا کنگ اتنت۔ آرا
وونانی دو (۲) بہر ہم رستگ ات۔ چہ ایشاں ابید لہتیں انچیں سبب پیدا بوت اتنت کہ آرا پادری
اش جوڑ نہ گت۔

نامس پنٹم میٹگ ء یک زردارے ء مستریں پنج ات۔ آئی گوں سہر پوتیس ہندیال
 باز جنگ ء مٹرتگ ات ء آگوں وتی ہے حلقہ ء مذہبی گپ ء ہبراں باز حدوک ات۔ آئی وت
 را چہ میٹگ ء آدگہ مردماں گیش وانندہ ء زانندہ زانت آاے گپ ء سراسک غمیگ ات کہ آئی
 گچین کتگیں مردم ء را مہلوکاں نہ زرتگ ء آئی کم شرپی اش کتگ۔

آتیز ء چالاکیں مردے ات۔ اندراندر ء سبک سبک ء آئی وتی پند پیدا کتگ ات۔ سلیم ء یک
 گو سگیں پادری یے جارج بورو ء را وتی لوگی ء قبر ء کسارت ء لہتیں زروام زورگ کپتگ ات ء
 چو کہ اے ٹولی ء مردماں پادری ء پگار کم تر کتگ ات۔ پے ہا ترا پادری کٹ اتگ ات۔ نامس ء
 آئی برات ء پادری بورو ء را و امانی ادا نہ کنگ ء صورت ء پے ملام بندی جاہ ء راہ دیا کینت حالانکہ
 آغریب ء ایشانی سچ زر پر نہ ات۔ ادا اے گپ گیر آرگ کرزیت کہ وہدے نامس پنٹم ء عزیز ء
 نام گپت کتگیں پادری گیشینگ بوتکت گدا ہے پادری بورو ء را دنگ ء پادری گچین کنگ بوتگ
 ات ہے حادثہ ء پنٹم ء خیال کت کہ مردمنوں ماں میٹگ ء آئی ء آئی خاندان ء بابت ء شریں فکر
 ء ہیال نہ دارنت۔ گدا آئی گوں باز شیواری ء وتی دامن ء سر ء لکتگیں داگان شودگ ء واستا شریں
 یں کار کنگ بندات کتگ ات۔

یک دگہ سببے کہ آئی تہ ء کست ء کینگ جاہ منند بوتگ ات آ ایش ات کہ آئی وتی
 پت ء وصیت ء گپان ء نہ زرتگ ات۔ آئی اے وصیت ء تہ ء پنٹم ء ماتو ء واستا باز یں زرے

گیشینگ ات۔ پرے گپ ء پنم بازنگیک بوت کہ وصیت ء کپانی سرامل نہ کنگ ء ہبر زوت تیو
گیس میگ ء تالان بوت۔

پے ہا ترا اے گپ ء ہیرانی نہ لوہیت کہ مہلوک ء را بازیں ہما بہتام کہ گوندینگ
بوتگ انت آچہ نامس پنم ء نیمگ ء بوتگ انت۔ آئی نام گیشیں صورتے ء جن ء جنس، شیدی ء بد
روحانی واقعہانی بابت ء اشکنگ بوتگ ات ء نوں آئی جنہ ء جنک ء سرا کسے ء جادو ء ساہری کنگ
ات ء اے گپ سک مزن لیگک بوتگ ء ات بلے اے گپ ء اصلیں جاہ ء کنہیں۔

پنم: (اے و ہداں جزم کنگ کہ پیرس ء سبب ء آئی کم شرپی بوتگ ء آئی بیر ء گرگ ء آرا
ذلیل کنت ء میل دنت) من مدام ء تنی ہمراہداری کنگ ء اتوں ہم منی ہمراہداری تراگون
بوت کنت اگاں تو شریں ڈو لے ء جیرہ ء چے مہلوکات ء را سر پدکت بکن ءے۔ اگاں چوش
گت نہ گت تی منی دز کمکی ء چے ز بہر بنے۔ اے دنگ ء تہ ء انچیں بیر گیریں ء تاوان دیوکیں
روح است انت کہ آئے منے پڈکان جنجال کنگ ء انت۔

پیرس: بلے پنم... تو...

پنم: عزت مندیں پادری! من ہیپت پڈکان ء پتسمہ نہ داتگ ء زمین ء کلن کتاوں۔ ولجہ
تک باور کن کہ تو اے ہمیں جان سلامت ء برہداریں چک کدی نہ دیتگ بلے ہر چکے کہ ہما
شپ ء پیدا بوتگ، منی جنہ ء گت ء گیران ء فرنگ۔ من گوں کس ء چچ نہ کشتگ حالانکہ منی دل

اے گپ ء زانت ء نون... منی گڈی چک... منی رتھ... آئی تہ ء حیران کنوکیں بدلی اتلگ۔ اے
سال ء آیک پراسراریں چکے جوڑ بوتگ۔ آھشک تریت، نزانت من چے کنناں۔ چوگش ء
کے ء آئی زندگیں ارواح ء را پونستگ۔ آئی اے جاوے من گنداں، مس فکر کنگ ء لاچار ہاں
کہ آراٹھو باء۔ گر ء روان بدیاں۔

پیرس: ٹھو باء... ٹھو باء۔ گر ء چیا؟... پرچا؟...
بانک پنٹم: ولجہ پیرس! پرے ہا ترا کہ... ٹھو بازانت کہ گوں مر دگاں چے پنیم ء گپ ء ہبر کنگ بیت۔
پیرس: بانک! مردگاں گوں تعلقداری مزنیں گنا ہے۔

پنٹم: اے گناہ ء من وتی ارواح ء سرالڈاں بلے آئی ء ابیددگہ کے انت مارا راست ء سونج
دات کنت؟ کے چکائی کشوک ء بابت ء گشت کنت؟
پیرس: (ترس ء لرز بوتگ) توچے کٹشگ ء ءے؟...

بانک پنٹم: ہنو، ہنو... منی چک کٹشگ بوتگ اتنت ء ایش انت آہانی شاہدی... ہنو، آہانی شاہدی
... چہ دوٹیک ء منی چک رتھ ء دپ بندانت۔ آئی ارواح ء را پاد مال کنگ بوتگ، من زاناں
ولجہ... آئی سرا بدروحانی سیاہیں طاقت ء پمشکہ وتی زوراکیں چجگ دوردا تک انت تیکہ آئی دپ
بندجیت ء اے گپ شاہدی یے ء... راستیں نشانے...

پنٹم: توتنی وہدی سر پدند ء کہ مئے نیام ء یک ساہ۔ گر وکیں بدروح ء شیدی یے رتھگ۔

آوت ۽ راتهارو کی ۽ داریت (پیرس پیچی ۽ نیمگ ۽ بیرا کنت ... یک نزرینو کیس ٹر سے آئی جان ۽

کپنگ) نون ہرچی کہ بوگی انت، آبیت۔ تو چرائی وئی دیم ۽ ثرینت نہ کن ۽ ...

پیرس: (گون ایلکیس ۽) تو دوشی گون روحاں سرا ماں سرا ت ۽۔

ایلکیس: (حلو ت ۽) نہ ولجہ۔ من نا بلکیس ٹو با ۽ رتھ ...

پیرس: (بیرا کنت، پدا پیچی ۽ نیمگ ۽ روت، سر ۽ جہل کنت، آرا چاریت ۽ پدا پاد کلنیت) ادہ

ایلکیس ... تو منی مہر بانیا نی من ۽ چے بدل دانگ۔ من ۽ بر باد گت۔

پنم: تو تباہ نہ بوتگ ۽۔ تو ادا وئی منصب ۽ گون مھلکی ۽ بدار کس ۽ موہد ۽ کہ تنی سرا بہتام

بھت ۽ وت ہے گپ ۽ جار ۽ بہ جن کہ تو اداں بدروحان ۽ ۽ ساھران ۽ شو بازنگ۔

پیرس: ہداں ... وئی لوگ ۽ نامس! ہسپال کن کہ آچے نیون ۽ من ۽ لپاش امت۔

(مری لیوس پتریت۔ آپنم ۽ چلو پے کارانت۔ یک زندیس، بے رمیں ہرودہ سالی جینکے)

مری: پہلی لوٹیس ... من بس پیچی ۽ چارگ ۽ اتلگوں۔ نون چون انت؟

پنم: تو چہ لوگ ۽ چیا در ا تک ۽؟ رتھ ۽ گر ۽ کئے انت؟

مری: آئی مزنیں مات اتلگ۔ نون چہ ساری ۽ آ باز شر تر انت۔ منی خیال انت کہ ... کتے

ہداں ساری آئی سلکس مزنیں چسکے جنگ ات۔

پنم: (وشی ۽) آہ ... اے و زند ۽ نشانی انت۔

مری: نون من ءهچ ٹرس نیست بانک پنم!... آرا انچیں دگہ یک چسگے پیت تہ آئی شلمیر

دماغ ہور بیت۔ من سدکاں آشر بیت۔ (گندل ءنیمگ ءرؤت)

پیرس: ٹامس... تو نون من ءایوکی ءیل نہ دئے... من دعا کنگ لوٹاں...

ایکیس: نا کو! تو شپ ءنپ ءچے عبادت کنگ ءئے۔ نون تو جہل ءپرچہ نہ رؤئے ءمردمان

ءپرچہ نہ...

پیرس: اٹاں، اٹاں! (گون پنم ء) منی گر ءائے مچی ءجستانی ہچ پتہ نیست۔ من پہ ولجہ ہل

ء آئیگ ءوداریگاں۔ (گون بانک پنم ء) نون من ءایوکی رست کنت؟...

پنم: ولجہ! ہے وہدانت۔ ایسی ءراچہ دست ءدر آئیگ ءمنیل۔ شیطان ءسرامز نہیں الگارہ

جار ءپرین۔ تیوگیس میتگ تنی ہمراہ بیت۔ جہل ءز بریں... آہان ءدورسین گپاں بجن۔ آہانی

ہمراہی ءدعا بکن۔ آتئی گئے ءگوشدارگ ءبے قمرار ءوداریگ انت۔ تو آہانی پنچی ءدعا بکن۔

پیرس: (پریشان انت) من آیان ءزبور ءیک آیتے اشلکنا نیناں بلے تو گون آہاں جن ءجنر

، جادو ءساہری ءبابت ءہچ مہ گش۔ من گون آہاں اے بابت ءگپ نہ کناں۔ تنی وہدی اصل

اصلیں سبب اندیم انت...

بانک پنم: مری! تو لوگ ءبرو... رتھ ءکر ء... زانہ تو نہ اشلکت؟

مری: شرانت...

(بانگ پنم درء رؤت)

پیرس: (گول ایلکیس ء) اگاں پیٹی پادیت ء درگ ء نیمگ ء برؤت تے من ء گوانگ

جن... زوت... اشتاپی ء...

ایلکیس: شرانت ناکو!

پیرس: (گول پنم ء) مرچی آئی باسکانی تے ء زاناں چه گجائیکه زور اتلگ (آگول پنم ء رؤت)

ایلکیس: (گول سک سک ء کہ آئی تے ء بے قراری ء دروشم است) مرسی! رتھه چون انت؟ زانہ

آنا جوڑ بوتگ؟

مرسی: دوشیگ ء چے آ انچوش انت چو کہ مُردگ ء...

ایلکیس: (اشتاپ ء پرتت، پیٹی ء نیمگ ء رؤت۔ نوں آئی توار ء تے باز ٹرس مان) پیٹی!

(پیٹی سچ نہ سُریت، آژا مبلینیت ئے) نوں بس کن اے مسکرانی ء... پیٹی پادا بہ بند

(پیٹی ہماڈول ء نہ سُریت، مرسی نزدیک ء کنیت)

مرسی: تو ایشی ء رامشت ء مکنڈی، لٹ ء لٹ کتگ، چارتگ۔ من و پادا تلگ اتاں آرا یک

شریں ردے کشنگ ات گڈا... نوں آپہ دمانے ء ہوش اتلگ ات۔ من ء نبل کہ من ایشی ء رائے

لٹ ء لٹ کنناں....

ایلکیس: (مرسی ء راپشت ء کنزیر ایت) اتاں (آبرزء آگ ء بیت) گوشدار، شری ء

گوشدار۔ دگوش ء... اگاں آچہ ما بخت بگر انت تو آہان ء بس ہے گشگی انت کہ ماناچ کنگ ء
بوئیس۔ اے گپ چہ ساری ء من آہان ء گشنگ۔

مری: ء اگاں آہاں دگہ چیزے بخت کت، گڈا؟...

ایگیس: ء آئی ء ترا آزگی ء دیتگ ات (مری تر سنا کیس ٹہر کانی پنچی ء چاپ جنت) اوہ! منی

خدا... (میری وارن پتریت۔ ہیسک انت۔ ہبده (۱۷) سالی سادگیس ء معصومیں جنکے)

میری وارن: نوں ماراچے کنگ لوئیت۔ تیوگیس میتگ ڈن ء در اتنگ۔ من انوں چہ فارم ء

پیدا کوں۔ دریس مردم شیدی ء بدروحانی گپان انت۔ آمارا شیدی لیک انت...

مری: (میری وارن ء نیمگ ء ء لنگ ء سر اشارہ کنان ء) من سر پد بوتان۔ تو آہان ء

ڈر سیں گپاں گشنگ لوٹ نئے....

میری وارن: ایگیس مارا آہان ء ہر چیز راست راست گشنگ لوئیت سھر ء جادو ء سزا پاپا ہو انت

ترا گیر کنیت دو سال ساری ہے مردماں انچیں کارے ء سر الہتیں مردمان ء ماں بوئسن ء دور ء

گش ات۔ مارا راست راست گشنگ لوئیت۔ تراناچ کنگ ء جرم ء ایوک ء کر دم جنگ بیت

بے ساه ورتیت۔

ایگیس: اوہ... مارا کر دم لکتیت...

میری وارن: من ء چیا کر دم لکتیت۔ ایگیس! من حچی نہ تنگ ات۔ من و بس چارگ ء اتان۔

مری: میری وارن! تو چونیس مز نہیں لگورئے۔ سرگش ء کائی ء ہم چکت ء پند نہ بنے۔

(چیئی گندل ء سراناریت، ایکیس دمان ء ہمائی نیمگ ء روؤت)

ایکیس: چیئی... چیئی... منی گہار... پادا... سُدھ کن... ہوش ء بیا (چیئی ء چست کنت ء آرازور

زور ء ژا مہلیت) چیئی... چیئی ہوش ء بیا اگان نامن ترا جناں۔ من گوں تنی پت ء گپ جنگ...

نوں ٹرس ء حج پتے نیست... گوشدار...

چیئی: (چہ بستر ء پادا تلگ۔ آچہ ایکیس ء ترسیت ء پشت ء روؤت تاکہ دیوال ء پچیت)

من وتی مات ء گر ء روگ لوناں...

ایکیس: (حیران بیت ء چیئی ء گر ء پہ زانت کنیت) ترا پے تکلیف انت چیئی... تنی مات مدتے

بیت مرنگ... آقبر کنگ بوتگ...

چیئی: من بال کناں وتی مات ء گر ء رواں... من ء بال کنگ ء بیل انت (اے گشگ ء رندا

وتی دستاں انجو پراہ شانیت چو کہ آ بال کنگ ء انت۔ آدریگ ء نیمگ ء روؤت ء... ڈریگ ء پے

یک یک پادے در ء کشیت...)

ایکیس: (آراچہ دریگ ء دور بارت) من آرا ڈرسیں گپ حال داتگ انت۔ نوں آدرس ء

مر پد انت۔ آزانت کہ ما...

چیئی: تو خون وارنگ ات، ایکیس!... ترا اے گشگ نہ لوٹگ ات۔

انہیکیس: گوشدار... پیٹی... ہے گپ و پدا کدی زبان و ذر مکن... اشکت... کدی نہ...

پیٹی: تو خون و ارتگ ات۔ تو چوکتگ ات کہ تو جان پر اکڑ و ذال و کشگ و حرات خون

و ارت انت۔

انہیکیس: (آئی ٹہناں شہماتے جنت) بس کن... وتی وپ و بدار...

پیٹی: (بستر و سرا کپیت) اتماں... اتماں... (آسک گریٹ و حسیکیت)

انہیکیس: گوشدار... شام و رس گوں و لگوش و گوشدار ات کہ ما وداں ناچ کنگ و اتماں و نمونہ و

گوں رتھ پنم و مریٹیں گباراں رابطہ تگ ات و بس... ہمنچکیں شے... اگاں گیشتر یک گپے ہ

گشت یا گیشیں گینے کش ات گدا من یک تر سنا کیں شے کایاں و شمار اسز ادیاں... و شامز ان ات

کہ من چے چے گت کناں۔ من سہر پوتیں بندیاں و گوں وتی چماں دیگ ات، و ہدے آباں

منی مات و پت و سر لپاشت انت... آباںی سر و کد و لگ منی سروں و ایر اتنت۔ من گوں وتی

چماں جادو و ساسری عمل و کار گوں شپ تاموریاں دیگ و رزا انت کہ شام کدی ہم ہماندارگان

مکند انت کہ آمن دیکت انت... کہ روج ناگت و چے پیم و اندیم بوبان بیت (آپنی و نیمگ)

روت و آرا گوں تڑندی چست کنت و نادین ایت) و نون تو ہم گوش بدار... آرام و سرا پہ نند...

گر یوگ و بند کن و کدی زبان و پیچ مکن (پیٹی آئی با کانی ت و بے شد ہ بیت۔ آ آرا بستر و ہ

واپین ایت)

میری وارن: (کو کار کنت) ایٹی ء چے بوت؟ (ایکیس تر سنا کیس وڑے پینی ء نیمگ ء چاریت) ایکیس! اے و مرگ ء انت... گناھے انت ء ما...

ایکیس: (گوں زہر ء) میری وارن من گشاں وتی دپ ء بدار (جان پرا کٹر پتریت - میری وارن کہ آرا گندیت چه ترس ء تنگ لو میت -

پرا کٹر یک زمیندارے، دھکان کارے۔ آئی عمر کساں پیست ء پنچ اپست ء شش سال انت۔ میتگ ء بو ہو کیس ہرا بین گپ ء پندلانی تہ ء بہر نہ زوریت۔ آ ٹولی بازی ء نہ منوک انت۔ آ مھکمیں جانے ء واہندا انت۔ آئی تب پھتہ ء شر انت ء وتی ہیالانی سر ء اوشتیت ء آہاں شرزانت۔ کسے آئی سرا اثر مند بوت نہ کنت۔ آ دو میانی کمک ء کنت ء چه پلینڈ ء کلپاں وت ء را زور داریت۔ پرا کٹر ء دیم ء یک احمقے وتی احمقی ء زوت ماریت ہے سبب انت کہ مردم آرا چه دل ء پسند نہ کن انت۔

بلے انچو کہ ما گنداں ہما ہیل ء عادت کہ آئی زند ء بہر جوڑ بوتگ انت، آہانی در شان ء آ حج وڑا چک ء پد نہ بیت۔ ہما چر آئی دلجمیں ارواح ء ودی بنت۔ آہم گناہ گار انت۔ ہلے آصا ب ء اتاں کہ ہما دؤر ء فیشن ء حساب ء مردمان ء گناہ گار گشگ بوتگ ات۔ آوتی دیم ء در آہگ ء راہبند ء پیم ء پشت گرد ء لم گنہ گار انت۔ آ کہ ہما مردمانی تہ ء نند ء پادا کنت اوداں اے تیمیں دو دنیست کہ مردم وتی گناہانی داگاں بشود انت۔ اے مردمان ء چه وتی مستر ء

پیرنیاں ہے گپ رستگ۔ ہے سبب انت کہ آہانی تہ و نظم و دی بوتگ بے ایسی ہمرائی و آہانی تہ و
 پلینڈی ہم کیشتر و ڈاٹگ۔ ماں سلیم و مردم کیے دومی و در و گیس صورت و عزت و ہم کفیت۔
 کسے و چے ٹرس انت بے آرار یپ کارے ہم سر پد بنت۔ بے اے دُرس ظاہری صورت و
 کنگ و نہ انت و نہ پے ایشانی ظاہری و پد زانی و شاہدی بے دست کپیت۔ پراکٹر و حدے کہ چہ
 انساناں چکاریں برانڈہ و گوزیت و توک و کنیت تہ آ اے ظاہر کنت و پیشداریت کہ آئی تہ و
 بھیہ است۔ آئی تہ و چیریں پُشمیں تھج چیزے نیست آ آئی و رادرشان نہ کنت۔ میری وارن
 آئی مولد انت۔ چے ٹرس و گپ کنگی ہم نہ انت۔)

میری وارن: اوہ... من و لوگ و روگ اوں، ولجہ پراکٹر...

پراکٹر: میری وارن! زانہ تو گنو کے ئے... گزے ئے... من ترا حکم داٹگ ات کہ تو چہ لوگ و
 در میا من انچونہ کُشنگ ات ترا؟ آخر من ترا کجام گپ و پگار و دیاں... من چہ وتی گوکاں گیشتر ترا
 شوہاز بکناں...

میری وارن: من بس اے چارگ و اتکاں کہ اے دنیا و چتکہ مزن مزنیس گپ بوگ و انت۔
 پراکٹر: من ترا روچے ردے لٹ گراں ہے مزن مزنیس گپانی تاماں چاشیناں۔ نون تچک و
 لوگ و برو، منی لوگی و دار کنگ و بیت (میری وارن در کنیت)

مری: (چرائی ترسگ و انت) من و ہم روگ لوٹیت۔ من و تھہ و گز و زندگی انت۔

سبب بخیر و اجہ پراکٹر!

(مری رؤت۔ چہ ہما وہدے کہ پراکٹر اتلگ، ابگیس انچواوشتاگ چو کہ پاد بو پوزانی
سرء انت آ آئی ء ہمدے بوہگ ء سرجمی ء مارگ ء انت۔ آئی چم چچ بنت۔ آ آئی نیمگ ء
چاریت۔ پدا پیٹی ء گندلانی نیمگ ء رؤت)

ابگیس: اوہ منی خدا!۔ من و شمشگ اتاں کہ تو چہ تکہ زور امندے، جان پراکٹر!

پراکٹر: (نوں ابگیس ء نیمگ ء چارگ ء انت۔ آئی لغانی سرء سبکیں بچکندے است)

ادا... اے چے تماشا بوہگ ء انت؟

ابگیس: (پریشانیں شہکے ء گوں) اوہ... کدی کدی آرادورہ گپت۔

پراکٹر: منی لوگ ء گو زو کیس راہ ء باز مردم گندگ بنت۔ چہ سہبی ء مردم سلیم ء نیمگ ء
انچو پیداک انت چو کہ زیارتانی سرء رؤت۔ تیوگیس میتگ ء جن ء جنس، شیدی ء بدروحانی بابت
ء سک سک بوہگ ء انت۔

ابگیس: اوہ... دروگ (آ آئی گیشتر نزیک ء اتلگ)۔ مادوشی جنگل ء ناچ کنگ ء اتیں کہ

ناگت ء نا کو وداں اتک۔ پیٹی چہ ترس ء بے ہوش بوت۔ بس ہمچکیں گے...

پراکٹر: (آئی بچکند نوں شر بوتگ) تہ تو تنی وہدی وتی پیشی کردیل نہ داتگ انت۔

(آکندیت، آئی گیشتر نزیک ء کنیت ء بازنگلی ء آئی چمانی تہ ء چاریت) تراتہ

جا گئے بند کنگ لوٹیت۔ (پراکٹر پہ روگ ء گامے جنت، آدورے جنت ء دیم ءے اوشنتیت)
 ایگیس: جان! گوں من نرمی ء گپ بکن... مہر ء سر ء یک گئے بکن (آئی جوش ء جذبہ ء آئی
 پچکند گارات سنگ)

پراکٹر: اتاں ایگیس! ہمک گپ ہلاس بوتگ۔
 ایگیس: (توازہ ء پیم ء) گڈ تو زانہ پنچ میل پیادگ بس پہ اے چارگ ء اتلگ ءے کہ یک
 گنوکیں جنکے چوں بال کنگ ء انت۔ من تراباز شری ء پچہ کاراں۔

پراکٹر: (گوں زور ء چہ وتی راہ ء ذور کنت ءے) من اے چارگ ء اتلگوں کہ تنی نا کو ء لوگ ء
 چے تماشا بوگ ء انت؟ (ترندی ء) ایگیس... ہر ہما گپ ء نوں چہ وتی دل ء درکن ء شמוש!
 ایگیس: (آئی دست ء پہ زور دست ء کنت) من ہر شپ تنی ودار ء کناں۔

پراکٹر: من تر اچشیں ہالے، اُمے کدی دا تک کہ تو پنمن ودار نہ کن ءے؟
 ایگیس: (زہر پتنگ آرا وتی گوشانی سر ء باور نہ بیت) من ء چرے گپ ء شر تر یں گئے ء چہ
 اُمیت ات۔

پراکٹر: تو وتی دماغ ء چے اے گپ ء درکن... من کدی ہم تنی گندگ ء ہا تر انیا میں۔
 ایگیس: گڈا تو گوں من لنب کنگ ء ات ءے؟
 پراکٹر: اے گپ ء چہ من شر تر تنی جندزانت۔

ایکیس: من ءتتی و ہدی گیر کنیت وئی لوگ ء پُشتسی نیمگ ء تو منی برین دست ء کنگ
 ات ء من بردیں کہ تئی دیم ء اتلگ اتوں تو چواسپ ء ہیدانی تہ ء اوژناگ بوتگ ات ءے ...
 اے راستے نہی؟ من و اب و گندگ ء نہ بوتگوں۔ تئی لوگ بائک ء من ء درکت ء اے پشد ارگ
 ء جہد کت کہ ایٹی تہ ء تئی دست مان نہ انت۔ و ہدے آمن ء گلینگ ء ات تہ من تئی دیم ء
 چارگ ء اماں، تو ما و ہاں ہم گوں من مہر دارگ ء ات ءے ء انگت ہم من ء دوست دارے۔

پراکڑ: اے پی میں گپ نہ جن انت ... اے دروگ انت ...

ایکیس: چما کہ آئی من ء گلینگ، من ترا چارگ ء اول، شپاں نہ چارگ ء اول۔

پراکڑ: چہ کوستیکس بہت ماہاں من چہ وئی فارم ء در نہ کپتگاں ...

ایکیس: جان! تئی تہ ء انچیں گرمی ء جو شے است کہ ترا کشان کشان ء منی درگ ء گر ء

کاریت۔ من ترا باز براں درگ ء نیمگ ء چارگ ء دینگ ... تو وئی ایوکی ء آس ء سچگ ءے۔ تو

منی درگ ء گر ء کائے، بر زء نہ چارے ...

پراکڑ: بگندے چوبوت کنت ...

ایکیس: (نوں نرم کپتگ) تو اتلگ ءے، تو چشمیں نزاہت کاریں، نا پختہ میں مردے نہی۔ من

ترا جاہ کاراں جان! (نوں آگر یوگ ء لکنیت) من و پت نہ کنگ ات۔ و اب ہم دیت نہ کنگ

ات۔ تئی انتظار ء بوتگوں (آگوں زور ء نا گتیں وڑے آئی دست ء گپت)۔

پراکٹر: (گوں نرمی آرا چہ وت ء دُور کنت۔ آگوں ہمدردی ء درانیدیت) جھنگ...

ایگیس: (زہر ء) تو من ء جھنگ پر چاگشت؟

پراکٹر: من تنی بابت ء برے برے گوں باز نرمی ء جیڑتگ۔ من بلے نوں... ترا دست جھنگ

ساری وتی دستاں گڈاں۔ چہ وتی دماغ ء اے ہبراں درکن۔ بےھیال کن، شמוש کہ من تر

کدی دست پر کنگ۔

ایگیس: بلے چوش و بوتگ ات۔

پراکٹر: بلے آمارا شמושگی انت۔

ایگیس: (گوں ترندی ء زہر ء) من حیراناں کہ تنی ہمیں تمر دیں مردے چے پیم گوں یک:

جوڑیں جنئے...

پراکٹر: (زہر ء... کہ آرا وتی جنڈ ء سرا پیدا ک انت) سُدھ بو! منی لوگی الزبتھ ء بابت ء یک

ڈانکے ہم نہ گش ءے...

ایگیس: آماں میتگ ء من ء زوزوا کنگ ء انت۔ آ منی ہابت ء دروگ بندگ ء انت۔

آسارتیں ء بدتیں جنینے ء تو... تو انگت ہم ہمانی میتگ ء وت ء را دو ردا تگ۔ بچار، یک روچے آ ترا...

پراکٹر: (آرا ژا مبلینان ء) زانہ ترا کر دُم ورگی انت۔ چہ جہل ء زبور وانگ ء تو ار پیدا ک انت...

ایگیس: (چمانی تہ ء ارس ء بزوریں تو ارے ء) من جان پراکٹر ء را ہچاراں کہ آ کثیت ء من ء

وتی ہمرائی ء بارت گوں۔ آئی منی دل ء جاگہ کنگ۔ من زاننگ کہ سلیم ء چونیس چونیس دروہ ء
 پندل بنت۔ من پُشئیس ڈروہ ء پندلاں گستا ء باز دُور اتاں بلے سلیم ء مردیس ء جنیس آدماں منی
 اندر ء دروگ ء ریپ کاری مان گیتک ء نونں چہ من منی چہمانی رُژن ء ہم چکرگ لوٹ اُنت،
 جان پراکٹر!... ء تیل کہ اے ہر پیم ء مزنیس گنا ہے... تو انگت ہم گوں من مہر دارے (آپہ روگ
 ء بیرکت کہ آ آئی نیمگ ء گشادی ء کنیت) جان! منی سر ء رحم بلکن... رحم... رحم...

(”یسوع ء پیم ء پادبیا“ ء لہزانی توار چہ جہلی نیمگ ء آگ ء انت۔ پیٹی وتی

گوشانی بندگ ء استادستاں گوشانی سر ء ایرکت ء پدا گوں زور ء ناریت)

ایکیس: آگوں گشاد ء پیٹی ء گر ء رسیت کہ آنوں پادا تلگ ء نشتگ۔ کو کارنگ ء انت۔

(پراکٹر ہم پیٹی ء گر ء کنیت۔ پیٹی وتی دست گوں تندی ء گوشانی سر ء ایرکتگ انت)

پیٹی...

پراکٹر: (پریشاں بوہگ ء انت) اے تو چے کنگ ء ءے... جنک... ترا چے تکلیف انت...

کو کارکن...

(اے نیام ء جہل ء سؤت بند بوتگ انت، پیرس تچان ء توک ء پتریت)

پیرس: چے بوت پیٹی... ترا چے بوت... (آپیٹی پیٹی توار کنان ء آئی گندل ء گر ء کنیت،

ہے وہداں بانک پنم توک ء پتریت، آچہ شوق ء وشی ء لرزگ ء انت۔ ٹامس پنم ء مرسی آئی

ہمراہ انت، پیرس سبک سبک ء پیٹی ء ٹکائی سرء شہمات جنت۔ آ آراہوش ء آرگ لولیت۔ پیٹی

یک پیم ء گریوگ ء انت ء پادا آہگ ء رڈگ لولیت)

ایکیس : آئی دُعا ء تو ار اُشکت ء پادا آتک، کوکار ء لگ ات۔

بانک پٹنم : اوہ... دُعا... خدء نام ء گوشدارگ آرادوست نہ بیت۔

پیرس : اتاں، خدا پہل بکنت... اے گپ نہ انت... مری تچان ء بروڈاکٹر ء بیار... آئی ء

راہال بدئے کہ اداچے بوہگ ء انت۔ (مری تچان ء درکنیت)

بانک پٹنم : یادکن... اے یک اشارھے... اشارھے...

(ریکانرس... عمر ہپتا دُعدو سال، سرء پٹ اسپیت۔ گوں وتی دست ء لٹ ء پتریت)

پٹنم : (زور ء گپ کنت، پیٹی ء نیمگ ء اشارہ کنت) اے جادو ء ساہری، بدروح ء شید یانی

تچکائیں شاہدی یے... بانکلیس ریکا!... بچار... اے چونیس راستیں شاہدی انت۔

بانک پٹنم : منی مات ء من ء گشتگ ات کہ کسے اگاں خدء نام ء اُشکنگ ء مہ سہیت گدا...

پیرس : (لرزان ء) ریکا... ریکا!... منی پیٹی ء بچار... ماہر باد بوتان... ناگت ء چوں بدل ات

... نوں آرا خدء نام اُشکنگ ہم تورگ ء انت۔ (گانیلز کوری پتریت۔ دیم کر چک انت۔

عمر ہشتاد ء دو سال۔ جان ء بروبر انت۔ زور مند گندگ بیت)

ریکا : اے چک ناجوڑ انت گانیلز کوری... خاموش بو... چومبیت کہ چمے تو اء تنگ بیت۔

گائیلو: من تنی و ہدی یک گپے ہم نہ جنگ۔ کے ہم اے شاہدی ء نہ دنت کہ چہ منی دپ ء یک
 وانکے ہم در آتنگ... زانہ اے پدا بال کنگ لوٹیت؟... من اُشکگ کہ اے بال کنت...
 پنم: خاموش بو... بس کن...

(نوں دُرس خاموش انت۔ ربیکا بان ء نیام ء روان ء بستر ء رگر ء کنیت۔ چہ ربیکا ء
 نرمی ء وشدلی ء درشان بوگ ء انت۔ پیٹی ء چم بندانت ء انگت کوکار ء انت۔ ربیکا آئی دیم ء
 اوشتیت۔ پیٹی مدان مدان ء... بے توار بیت۔ اے وہداں کہ دُرسیں مردم گڑتیانی تہ ء انت
 ماپر چہ ربیکا ء بابت ء لہتیں گپ مہ کناں۔ ربیکا فرانس نرس ء لوگی انت۔ فرانس یک شریں
 مردے ات کہ ہمک مردم ء آئی عزت گت۔ آمردم کہ یکے دومی ء خلاف ء ٹولی بازی ء اتنت
 وتی دُرسیں نہ وشیان ابید ہم اے مرد ء عزت اش گت۔ وہدے مردمانی تہ ء گپے ء دعویٰ یے
 چست بوت تہ آرافصلہ ء واستا آرگ بوگ ات۔ آعوامی ء غیر سرکاری منصفے ات۔ ربیکا ء واستا
 ہم مردمانی خیال نیک اتنت۔ فرانس ء سے سد ایکٹرز میں نول ء سر ء گپگ ات ء پدا میزان
 میزان ء آئی اے زمین ء قیمت دات ء آئی واہند جوڑ بوت۔ چہ ایٹی آئی چاگرد ء تہا بالاد مستر
 بوت۔ ہما مردمان ء کہ آپسند نہ ات، آمردمان ء آئی مزنی توراگ ات۔ فرانس ء پُچکاں ہے
 زمین ء سر ء پوت ء جتا جتا لوگ بست ء نشت انت۔

یک دگہ گپے کہ آئی سبب ء فرانس ء آئی لوگی ء ہساگانی نیام ء زمین ء واہندی ء سر

ءء مقدمہ کنگ بوت۔ اے مقدمہ ءء جنگ ءء دروشم زرت ءء دو (۲) روچاں چہ دوئیں نیمگاں یکے
دومی ءء خلاف ءء سنگر بندگ بوتگ اتنت آزمانہ ءء اخلاقیات ءء دو داں دیم ءء ایر کنان ءء گمان کنگ
گران نہ انت کہ مردم پیرس ربیکا ءء ترس اتنت۔ ءء باز سینے ءء آرا بدروے زانت۔

انچو کہ ساری ءء گشگ بوتگ میتگ ءء پادری ءء واستا پٹنم ءء آئی ہماہاں بیٹے ءء را گچین
کنگ ات۔ فرانس نرس ءء منوک آئی خلاف بوتگ اتنت۔ چو کہ دگہ یک دعوائے پیدا بوتگ ات
کہ آئی دلان ءء زنگ کنگ ات۔ فرانس ءء منوکانی گیشتریں بہر آئی جند ءء سیاد ءء عزیز اتنت یا کہ
دوست ءء دوزواہ یا، انچیں مردم اتنت کہ آہانی زمین گوں آئی زمین ءء ہم چوڈگ اتنت۔ اے
مردماں ہوریں صورتے ءء سلیم ءء ہا کمانی ءء آہانی واک ءء اختیار ءء پرورش ءء کارگت ءء ٹاپس فیلڈ ءء
نام ءء سراپوت یک جتا میں آزاتیں ہندے ٹہینت۔

ہے و ہداں کہ سلیم ءء ہرچی بوہگ ءء ات، آئی باپشت ءء پٹنم ءء دماغ ءء دست کار کنگ ءء
اتنت۔ آہاں چہ ڈرساں ساری ربیکا ءء خلاف ءء اے بہتام جت کہ آگر جا ءء نہیت ءء آچہ اصلیں
بتک ءء برگشگ۔ ربیکا ءء خلاف ءء بہتام چہ ڈرساں سر جونا تھن ءء ایڈورڈ پٹنم ءء جت انت۔ پدا
نامس پٹنم ءء جنگ رتھ ءء اے بہتام بست کہ آئی سر ءء ارش کنوک ہما انت۔ ہما و ہداں کہ آپیٹی ءء سر
ء کر ءء اوشتاگ ات ءء پیٹی سبک سبک ءء کو کار ءء بند کنان ات تہ بانک پٹنم آئی سر ءء مزینیں
الزائے جنگ ءء ہا تراوتی دل ءء تہ ءء جیٹرگ ءء ات۔

پتھر: (حیرانیء) تو ایسی غراپے گت؟

(ربریکاوتی خیالانی تہء گندل و نزیک و نندوک انت)

پتھر: (حیران و پریشان) ربریکا تو چے گت... اے و بے تو اربوت...

پتھر: ربریکا! تو منی رتھ و گوراندہ روئے... تئی ثواب و آراہم ہوش بہیت...

ربریکا: (ننگ و گوں) نون اے زوت ہوش و کھیت۔ بچار! مفت خدا و ت و راپریشان

کمن ات۔ منی یازدو چک انت و من پست و شش نماسگ و ہلکوں، من پوچکانی بابت و شری و

زناں۔ کدی کدی آہانی سر و اے ہمیں ساعت کھیت کہ آشیطانی کھت۔ منی دل و ہدے

چئی ہوش و آہگ لوہیت تہ آراہوش کھیت۔ یک چکے و ارواح ہم چوچک و وراہیت۔ تو آئی رند

و تچان و آراہیت نہ کنئے۔ تو اگت و دارکن۔ اے چک و ت سر و ت شربنت۔

پرائز: ربریکا!... اہم و تو راست گشگ وئے

بانک پتھر: منی چک و ہر موسم و حج اثر نیست۔ ربریکا، رتھ ترس و لرزانت۔ آ و چیزے وارت ہم نہ کت۔

ربریکا: بکندے آتی و ہدی گوہنگ نہ انت۔ (پداگوں پیرس و) من و اہیت انت کہ تو ابید

سب و ارواحانی و مب و نہ کپئے۔ من اشکگ کہ تو گوں مردماں انچیں تو لے کتگ۔

بھاک: ڈر سیں میگ و مردم ہے گپ و کنگ و انت کہ شیطان مئے نیام و انت۔ من

مردمان و تسلا دیاں کہ آہانی گپ راست نہ انت۔

پراکٹر: تو گڈا چیا فلر کنگ ءے۔ انوں ذرء بریس ء امر دماں بکش کہ آردی انت...

پادری ء لوٹا نینگ ء سر چہ کسے ء شہور ء سلاہ کنگ انت؟

پیرس: آشیدی ء بدروحانی چارگ ء ہاترا آہگ ء نہ انت۔

پراکٹر: گڈا آچے واستا آہگ ء انت؟

پٹنم: ولجہ! میتگ ء چک مرگ ء انت۔

پراکٹر: من کسے ء را مرگ ء نہ دیتگ۔ اے چارگر د چشمیں پیلکے نہ انت کہ آہر و اہداں تہی

سر ء سر ء بہ سریت۔

بانک پٹنم: (گوں پیرس ء) تو زانہ مردمان ء لوٹا نینگ؟

پٹنم: من چہ چشمیں دیواناں تنگ اتلگوں۔ زانہ یک مردے ابیدرگہ دیوانے ء وت تچ

فیصلہ کت نہ کنت؟

پراکٹر: کنت بلے... دوزح ء روگ ء نا۔

ربیکا: جان! خدء واستا خاموش بو۔ (آراچہ گپ ء داریت) ولجہ پیرس! منی خیال انت

کہ انچو پادری نیل ادا سر بیت تو آراواترین۔ اگاں نہ ما پدا ہے جیڑھ ء سر ء گوں یکے دوئی ء

دست ء جیگ باں۔ اے سال ء و میتگ ء ایمنی بو بگ لو میت۔ منی خیال انت کہ ماراوتی ڈاکٹر ء

سر ء بھیسہ کنگ لو میت ء چہ خدء ء عا کنگ لو میت۔

باک پنم: ڈاکٹرو ووت لپرزگ انت۔ ربیکا !

ربیکا: اگاں گپ ایش انت گڈا مارا چہ خدائے دعا لوئگ لویت۔ اگاں بد روج ء شید یانی رند ء
کپنیں گڈا جنجالانی آماج بنیں۔ من ء ترسگ ء انت کہ مایکے دومی ء سر اہتام جنان باں۔

پنم: مایکے دومی ء سراچتور بہتام جنان۔ من ء مننی خاندان ء اے دنگ ء واستا بازنگ۔
من چہ وتی پت ء نہہ (۹) چکائی تہ ء یکیں سراٹنگوں ء مننی ہشت (۸) چکائی تہ ء یک جنکے زندگ
انت ء آہم نوں چہ دستاں در آگے انت ...

ربیکا: مننی تہا اینک زانت نیست کہ اے گپاں سر پد باں ...

باک پنم: (زہر ء) بلے من ایشی ء شری ء زاناں۔ تو ہے سر پد بنے کہ اے خدائے رزا انت ...
کہ تئی ویک چکے یا نما سکے نہ مرت ء مننی دُرسیں ابید کیے ء مُرت انت۔ اے میتگ ء یک پگے
است۔ یک چیزے است کہ وئیل ء چک ء وئیل۔ آس ء توک ء آسے ...

پنم: (گول پیرس ء) وہدے پادری ہیل اداہنیت تہ تو آئی ء دُرسیں تو ٹوہیں شاہدی ء
نشانیں بگش تانکہ آ ادا ساہری ء جاو ء در گیتگ بکنت۔

پراکٹر: (گول پنم ء) تو ولجہ پیرس ء را اے حکم ء دات نہ کنے۔ اے چاگرد ء ماوتی نام ء
مر ء ووٹ دیاں، زمین ء ایکٹرائی گیشی ء حساب ء اتاں۔

پنم: من زاناں ترا کدی چاگرد ء غماں گورجنگ۔ چماوہد یکہ برف ء رچگ بندات بوٹگ تہ من

تراؤ کدی سبت ۽ روج ۽ ۽ عبادت ۽ آگ ۽ نہ دیتگ۔

پراکٹر: پنچ میل پنڈ جنان ۽ من ادا بیاہاں شیطان ۽ دوزح ۽ آس ۽ بابت ۽ گپ بہ اُشکناں۔
من ۽ چوش تکلیف بیت۔ ولجہ پیرس! اے گپ ۽ گیر آر کہ منی پیم ۽ دگہ بازیں مردے ہم پے
ہا ترا اگر جاء نیا أنت کہ تو خدا ۽ نام ۽ ماں وتی و عظانی تہ ۽ سک کم گرے۔

پیرس: (گول جوش ۽) اے دروگے، بہتا مے...

ریکا: ایسی تہ ۽ یک خدے ۽ راستی است۔ بازیں مردم وتی چُکناں گر جاء آرگ ۽ لپرزگ أنت۔
پیرس: من چُکناں بابت ۽ وعظ نہ کنناں ۽ آدمرد چُک نہ أنت کہ گر جاء بابت ۽ بے پرواہی کنگ ۽
انت۔

ریکا: گدا آ بے پرواہیں مردم کے أنت؟

پیرس: منی دل ۽ اے میتگ ۽ نیم ۽ کساس ۽ مردم بے پرواہ أنت۔

پنم: دگہ... دگہ تو چے گشگ لوت نئے؟

پیرس: منی دارگجا أنت؟ من ۽ کہ ہرچی مننگ بوتگ ات، آئی تہ ۽ اے ہم گیشینگ بوتگ ات

کہ من ۽ کبھیں سال ۽ پہ سوچک ۽ استادار ۽ سجانینگ بیت۔ چہ نومبر ۽ ماہ ۽ من ہے دارانی ودار ۽
کنگ ۽ اوں، تانکہ زمستان ۽ موسم ۽ من ۽ چولندن ۽ فقیرانی ڈؤل ۽ دست دراج کنگ کپیت۔

گانیلو: ترا اے اجازت دیگ بوتگ ات کہ تو وتی واستاشش پونڈ ۽ دار ہر سال زرت کن نئے۔

پیرس: شش پونڈ... اے و منی پگار ء یک بہرے اُنت ء چہ ساری ء منی پگار کم انت۔ اینکہ کنہیں پگار ء گوں من بوت نہ کنت کہ من چریشی تہ ء شش پونڈ ء دار ہم بہا بزوراں۔

پراکٹر: تنی پگار شست (۶۰) ء دگہ شش (۶) پونڈ انت... ششیں پونڈ پہ ء دار ء واستا انت۔

پیرس: اے گپ رد انت۔ منی پگار ء چند شست ء شش پونڈ انت... ولجہ پراکٹر! من چہ آمد ماں نہوں کہ کتاباں ماں بغلاں دار انت ء یہ تبلیغ ء کایت۔ من ہارورڈ کالج ء گر بچوئے آں۔

گائیلو: ہو۔ تو باز زانتکاریں مردے ء ء حساب ء ہم باز زان ء۔

پیرس: ولجہ! شمانی یمیں شیواریں مردے شست ء شش پونڈ ء در کج ات، بیارات۔ شے دستاں پُچکاں۔ من اے وڑیں غریبی ء مفلسی ء ہیلد ارنیاں۔ ماں بار بڑوس ء نپ بکشیں بے ء

شرے ات کہ آرا من یلدا ت ء خدا ء راہ ء اتکاں۔ من تاں مرچیک ء اے گپ ء سر پد نیاں کہ ادا گوں من ء اے یمیں بد کیزی چیا کنگ بیت۔ من ایک کسانیں تجویزے پیش کناں تہ آئی سر

ء وڑیں مردم وتی لنگکاں چست کنت ء جنگ ء مرڈ بیت۔ من ہیراناں کہ شیطان اگاں است انت گدا گجا انت؟ بکندے ہماں... من تا مرچیک ء ادے مرد ماں سر پد نہ بوتگاں۔

پراکٹر: ولجہ پیرس! تو اولی پادری ء کہ ادا لوگے ء لوٹ کنگ۔

پیرس: زانہ یک پادری یے ء رانندگ ء واستا لوگے نہ لوٹیت؟

پراکٹر: نندگ ء واستا لوگے لوٹیت بلے تو و آرا ذاتی ملکیت جوڑ کنگ لوٹ ء۔ گو تگیں

دیوان ء تو کہ ہما وعظ گت، آئی تہ ء تورہن ء بے ء شرء بابت ء ہمئلکہ گپ جت کہ من،
گمان بوت کہ ادا نیلامی بوہگی انت۔

پیرس: من حفاظت لوٹاں۔ گو سنگیں ہرپت سالان چے من ادا پادری آں۔ من نہ لوٹاں کہ
وہدے گیشتریں مردم منی خلاف بنت تہ من کجام ہم وڑے ء ڈن ء مانبرگ بہاں۔ شما اے گپ
نزان ات کے پادری وتی حلقہ ء تہ ء خدء مردم بیت۔ یک پادری یے ء اینکہ عزت نہ بیت کہ
گوں آئی ہمک کس اختلاف بداریت ء آرا جست ء پُرس بکنت۔

پٹنم: ”بازشر“!

پیرس: شمارا سرجمی ء خدء پادری ء تا بعدار ء فرما بنردار بوہگ لوٹیت۔ اگان نا چرچ
انچو چیت چو کہ دوزح سچگ ء انت۔

پراکٹر: زانہ تو دوزح ء ابیدیک ساعتے ہم دگہ گپے گت نہ کنے۔ ہر وہدء دوزح... جنم
من وچرے گپاں سوکی بوتگاں۔

پیرس: تو زانے کہ تو ہرچی گشگ ءے، آئی توک ء پتو چتکہ شری است؟

پراکٹر: گڈامن ء چہ وتی دل ء جست کنگ لوٹیت۔

پیرس: (زہرء) زانہ ماہمنکہ آزادخیالاں؟... ما آزادخیال نیاں... گوشدار پراکٹر! منی گپاں
وتی ستکناں ہم حال دے۔

پراکٹر: منی سنگت؟

پیرس: (باز زہرے) اے چرچ و تہ و یک ٹولی یے است و دگہ یکے آئی مخالفیں...

پراکٹر: کئی مخالف؟... تہی!؟

پنم: ہو۔ آئی و انتظامیہ و مخالف...

پراکٹر: من و گڈا ٹولی و بابت و و ت و را سر پد کننا نینگ لوٹیت تہنہ من گوں آہاں

ہوار بہاں۔

(گوشوار و کان و اے گپ سک تورات)

بیکا: آئی اے مطلب نہ ات۔

پراکٹر: من ہرچی کہ گشت ہمانی مطلب ات۔ من و ایشانی انتظامیہ و ”وشبو“ دوست نہ بیت۔

بیکا: اناں، جان!... ترا و تہی پادری و دیم و دل پہکی و در آگ لوٹیت۔ تو آئی دستاں بگر و

ازاوشان بکن۔

پراکٹر: من و فصل رنگی انت و دار و گر و کانی لوگ و برگی انت (آگون زہرے دروازگ و

نگ و روت۔ گائیلز کوری چرے عمل و کندیت)

گائیلز! اشلکت تو نہ... ادا یک ٹولی یے است۔ مارا آشوباز کنگ لوٹیت۔

پراکٹر: جان! من اے مردک و بابت و و تہی ہیال بدلینگ انت۔ و لجه پیرس! من کدی اے

گُمان کت نہ تگ کہ تو ماں اندر اے وڑا...

پیرس: (حیران بیت) منت واراں گائیلو!

گائیلو: چرے جاوراں ہے ڈس ریت کہ ما آؤ کیں سالاں ہم بازیں جنجالانی آماجی...

(گوں دُرساں)۔ اے جیزدھ و سراجیچا رکن ات اداہر مردے دومی مردم و زب...

جنگ و انت۔ اے مزین سکلیں مزین گئے... تہاریاں چے تہارتیں۔ اے بری من و ش...

براں عدالت و روگ کچنگ۔

پراکٹر: (دوستیں وڑے و۔ اگاں چے آزانت کہ گائیلو نہ سکیت) زانہ لشی و ذمہ وار شیطان

انت کہ چے گپ و ترس و تراکے ہم ہے نہ کشیت کہ "سہب بخیر"... چیا کہ تو آئی خلاف و ذمہ

گپ و کن و گائیلو، تو پیر بوگ و۔ نوں تو ساری و وڑا گپ و کن و۔ گائیلو، تو پیر بوگ

و۔ نوں تو ساری و وڑا گپ و گوش ہم نہ دار و۔

گائیلو: (انچو کہ پراکٹر کشیت دمان دمان و) جان پراکٹر! اتوں گوسگیں ماہ و چہ قوم و ذمہ

شیچ پونڈ رتگ چیا کہ تو مردمانی ذیم و کشنگ کہ تی چھت و رامن آس جنگ و من...

پراکٹر: (کندان و) من چشمیں گپ کدی نہ جنگ۔ بلے من تراؤنڈ اداکت۔ نوں من

امیت انت کہ ذمہ و دلماگی و نہ دار و پمشکہ من تراکڑگشاں گائیلو! بریں منی ہمرائی و

دارانی چست کنگ و من و مکک بد و۔

پنم: یک ساعتے ولجہ پراکٹر! من تراخت بکت کنناں کہ اے دار چوینن انت کہ تو وتی لوگ
ء اش برے۔

پراکٹر: منی وتی دار انت۔ کنور ۽ نیمگ ۽ چے منی بہر ۽ کچنگیں جنگل بیگ انت۔

پنم: زانہ اے سال ۽ دُرس گنوک بوتگ انت... اے و ذرائیں ریپینگے۔ رد دیگے۔
آنکر و منی چار حدانی سر ۽ انت ولجہ پراکٹر!

پراکٹر: تنی حدانی سر ۽؟ (ربیکا ۽ نیمگ ۽ اشارہ کنان ۽) من اے بہر پنج ماہ ساری تر چہ ربیکا ۽
لوگ ولجہ ۽ گر ۽ بہا زرتگ۔

پنم: آرا اے بہر ۽ بہا کنگ ۽ صچ حق نیست انت۔ منی پیرک ۽ وصیت ۽ تہ ۽ اے تچک ۽
برو بریں ڈو لے ۽ ہشتہ انت کہ کنور ۽ آئی گش ۽ گر ۽ دُرمیں زمین...

پراکٹر: اگاں تو راست راست ۽ تچکائی ۽ اشلنگ لوٹے تو گوشدار۔

تنی پیرک ۽ اے عادت بوتگ کہ ہر زمینے ۽ اگاں واہند بوتیں ہم تہ آئی آرا وتی وصیت ۽ توک ۽
وتی ٹھنگ ات۔

گایلو: اے گپ پکا پکا راست انت۔ او پے ترس ۽ کہ من آئی لٹکاں پروشاں، ترس ات۔

اگان نا آئی و منی گور پچانی چراگ جاہ ہم وتی زمین کنگ ات ۽ وتی وصیت ۽ مان گیتنگ ات

... بریں جان! داراں مچ کنیں ۽ لوگ ۽ رسینیں۔ من تراکمک دیان۔ مارا کار کنگ لوٹیت...

پنٹم: اگاں تو منی شاہ بلوط ءیک در چکے ہم گڈ ات یا وتی لوگ ء بُرت تہ ترا گوں من جنگ کنگ کپیت۔

گانیلز: من ء اے گنوک'۔۔ اے جنگ ء ہم کٹھیں۔ بریں جان (آپرا کٹر ء) اشارہ کنٹہ در ء در کنیت)

پنٹم: گانیلز! من وتی مرد ماں تئی سر ء دیاں۔ آچار یگ باں ء من تئی خلاف ء مقدمہ کنناں۔
(ہے و ہداں بیور لے ء پادری ہیل پتریت)

ولجہ ہیل ء عمر چل سال ء کساس ء انت۔ آسک جان ء شو ہازگی دید گانی واہندا انت ء زانتکارے انت۔ اے گپ آرا باز دوست بنت۔ ادا آرا جادو ء بھر ء ہا ترا لونا نینگ بوٹگ۔ آپرے لونا نینگ ء عزت ء سرا سگ وش انت۔ کسانیں دُرسیں عالمانی وڈ ء آئی ہم گیشیں و ہد ند تئیں دنیا ء بابت ء فکر کنان ء گو زیت۔ گیشیں و ہد نہ گو سگ کہ آرا وتی جند ء د بگ ء یک شیدی یے دست کپتگ ات۔ چہ ہما و ہداں آجن ء بلاھ، جادو ء ساہری کارانی بابت ء ہدوک انت۔ ہما جنین آدم کہ آئی سر ء شیدی بوہگ ء بہتام جنگ بوٹگ ات۔ آپادری ہیل ء سکتیں دی پانی ء آئی ء چیر دست بوٹگ ات۔ ہما چک کہ آئی عمل ء زد ء اتلگ ات، آہم لہتیں رو چانی تہ ء

وش بوتگ ات۔ گندگ ء اے یک انچائیں گئے ات بے پادری ہیل ء باور بوتگ ات۔ کہ
 بازیں ء ازگیشیں شکل ء دروشم داروکیں چنکہ شیطان، آئی مرید ء منوک اے دنیا ء تہ ء است انت
 ء آزندار انت۔ آئی اے سگ ء راما آئی دامن ء پونگے ونہ گشاں چیا کہ اے دنیا ء ہیل ء چے
 مستریں ہم عقلمند ء انچائیں مردم گوں ہے حیال ء تپاک دار انت کہ مئے چاگرد ء ہمرائی ء
 اروحانی یک چاگردے ہم است انت۔ اے ڈرامہ ء پادری ہیل ء بازیں جاگہاں ہرچے کہ
 جنگ، آئی سر ء کجام ہم ڈرامہ چارو کے ء کدی ہم ٹہک نہ داگ۔ آئی سبب آئی ء اے باوری
 انت کہ ”ماوہاں آپیم ء شری ء جاہ آرت نہ کناں۔ شیطان برحق انت... بہر حال اے یک
 راستے کہ ماتنی وہدی اے فیصلہ نہ گنگ کہ شیطان ء ارواح پاک انت یا ناپاک... ء مارا آئی
 بابت ء کجام پیم ء پیش آئیگ لوٹیت ء اے ہم حادثہ یا انچو اتفاقے نہ انت کہ ماے جیڑھ ء سراسر
 جمی ء دل ء وش گت نہ کنیں...

پادری ہیل ء وزا اے جاہ ء ماے خیال گت کناں کہ شیطان اے کائنات ء یک الھی ء
 مدامی بہرے۔ مئے اے دنیا ء ء بادشاہی ء۔ باز ہمیں خیال۔۔ مارگ ء عملانی تہ ء بہر انت کہ
 آہاں گوں خدا ء ماہم گزنج کناں ء آئی چپسی یا پرش... شیطان ء آئی عمل انت۔ باز مردمانی
 واستا اے چہ بنیاد ء بوت نہ کنت کہ آ اخلاقیات ء خیال ء... آسمان ء ابید گت بکن انت۔ بہر
 حال ۱۶۹۲ء ء بگرتاں اے واہداں باز بدلی اتلگ ء خدا ء ریش ء شیطان ء کانٹ ء مز نہیں

بہرے دُور اُتلگ ءِ ساپ بوتگ۔ پداہم اے دنیاوتی دوچکی ءِ پہکیں چیزانی چنچگ ءِ بندانت
 آئی تہ ءِ نیکی ءِ بدی گوں یکے دومی ءِ وت ماں وت ءِ تعلق دارانت۔ ایشی ءِ تہ شری ءِ ہرابی یک
 ہمیں واک داروک انت ءِ چہ بندت ءِ بدل بوہان ءِ پیداک انت ءِ مدام پدا یکیں نکتہ ءِ سرا
 ہوار بنت ءِ اے پیم ءِ انگت ہم اے خیال فزیکل سائنس ءِ انچیں خیال داروکان ءِ وتی رگر ءِ
 بارت۔ چرے خیالانی اہنی دیوال ءِ ہما نظریہ ردوم زوریت کہ آئی حساب ءِ انسان ”بے نہاد“
 بے کار“ زانگ بیت ءِ پدا ہے شیطان ءِ نام ءِ سرا مردم ایزرانکاں دست ءِ کعت ءِ انسانان ءِ
 خاصیں گرجا ءِ خاصیں مذہبی ریاستانی نیمگ ءِ تیلانک دیان ءِ برانت۔

مئے چہ درساں مستریں مشکل ایش انت کہ ما کجام چیز ءِ سر ءِ باور ہکناں۔ ما گہتریں دنیا
 یے ءِ شوہاز ءِ سیاسی صورت ءِ فکر کنناں تہ شیطان انچیں فکرانی سرچنگ زانگ بیت۔ کیتھولک
 چرچ ءِ وچوتی تبلیغ ءِ سزاہاں شیطان ءِ راباز مزن ءِ تر ءِ تہر دکنگ۔ سرا تک لو تھر، تو آئی بابت ءِ
 گشگ چنگ کہ آرا گوں دوزح ءِ سیادی است۔ اے بہتام ءِ پتہ ءِ لو تھر ءِ ہم وتی بدان ءِ بہتام
 جت۔ جہیر ہان ءِ گیش گران تر کنناں ءِ لو تھر ءِ تاں اے کساس ءِ گشت کہ آئی گوں شیطان ءِ
 رابطہ انت۔ آگوں آئی دینی جہیر ہانی سرا باوست کنت۔ من ءِ لو تھر ءِ ہے گشتن ءِ ہمیں شکے نیست
 چیا کہ من وتی یونیورٹی ءِ یک پروفیسرے کہ آلو تھر ءِ ستک ءِ منوک ات، آئی وتی گریجویشن ءِ
 طالبان ءِ ہورکنگ ات ءِ وایننگ ءِ بان ءِ تہ ءِ گولائی ءِ شکل ءِ گوں اراسس ءِ رابطہ کنگ ات۔

یونیورسٹی و کارمستراں آئی اے ہمیں رہندے و ایننگ و سراج تاروز نہ ات چیا کہ
مئے تہ ہا مردم گیش انت کہ آتارخ و حوالہ و انگت ہم شیطان و گرازاں پونس انت۔ اے
جاوردراج کش انت۔ اشتراکی ریاستانی تہ ہر ہا خیال کہ گوں اشتراکی و دپ نہ وارت آرا
زرداریں فکر و پندل گشگ بیت۔ اودا ہر ہا مردم ماں امریکہ و رجعت پسندے نہ انت آئی سرا
گوں "سھریں دوزح" و دوستی و نزیکی دارگ و بہتام پک و تچکیں پیے گواندینگ بیت۔ اے
پیم و تاں مرچی و انسان و گوں گشادی و ہر دیمیری یے کہ کنگ، آزیان بیت۔ یک سیاسی
پالیسی یے یک اخلاقی قانونے و ہم پلہ بوہگ لوئیت بلے ادا و اے بیت کہ حزب اختلاف و سرا
ہروڑیں الزام و را راست گشگ بیت۔ اے وڑ اسر جمیں۔ انسانی چاگرد پندل (سازش) و
جوابی پندل و بڑہ جوڑ بیت و حکومت و تی فرضاں شموثیت۔

انسانی چاگردانی هیالات نہ بدل انت بلکیں ایوک و نام بدل انت نوں اگاں ہیدی و
بدروح نیست انت بلے آہانی هیال دل و چہ ہلاس نہ بوتگ۔ اشتراکی چاگرد و استازرداریں
چاگرد و هیال جادو و ساہری و بدل انت و زرداریں ملکانی تہ اشتراکیان و چہ جن و بلاہ و کم تر
زانگ نہ بیت۔ پدا ہا شیطانی عمل... یک ٹولی یے و ملکاں دومی ٹولی و ملکانی ایجنٹ کارکنگ و
انت۔ چاریگ (جاسوس) ہے هیال و شاہدی و دینت و اصلیں بدی کہ منافقت انت
ہمیشانی شکم و پیدا بیت۔ ما منافقت و بنے و شر و تہذیب و بشا نہانی تہ و اندیم کناں۔

نوں پداسیلم ء رؤیس کہ اوداں پادوری ہیل وتی لوٹائیگ ء را باز مزن لیک اگم
 اے و ہداں وت ء را یک داناء باز ز احکار ء ز بریں ڈاکڑے لیکگ ء انت۔ ہماروچ ء کہ سیم
 رست چہ ہماروچ ء ماں رحسراں مردمانی مچی انت۔ آئی راہ ء چکہ دروگیس گپ اشکت ء کند
 ات۔ آوت ء را یورپ ء شترترین دماغ، بادشاہ، فلسفی، سائنسدان ء چرچ ء مزن مزنیں عالمانی
 ہمدور لیکگ ء ات۔

(پادوری ہیل نیم ڈرزن کتابانی ہمرائی ء ظاہر بیت)

ہیل: شے باز منت دارباں کہ اے کتاباں جاگے ء ایریکن ات۔
 پیرس: (بازوش انت) ولجہ ہیل! اوہ... گوں تو اے دومی رند انت، دست ء دروہ بوتگاں
 بازوشی اوں بوت۔ (لہجیں کتاب چست کنت) اے وٹگران انت۔
 ہیل: (آرا کتاباں دست ء دیان ء) ٹگران چیامینت۔ اے راستی ء سٹک ء باور ء گران
 بارے توک ء دار انت۔

پیرس: (کے حراب زانت) زانہ تو تیار بوتگ ء اتگک ء؟ اگاں مارا آہان ء پروش دگ
 انت گڈ امارا اے کتابانی وانگ ء کار بیت۔ (ربیکا ء گندیت) تو ربیکا نرس تہ نھے؟

ربیکا: من ربیکا اوں ولجہ تو من ء جاہ کارے؟

ہیل: چونہی ء اے حیرانی ء حبرے من ترا جاہ آرتگ۔ بکنڈے ایشی سبب ایش انت کہ

تو انہیں یک نیکیں روحوں کے کہ انچوتنی بابت ء من ہیال کنناں - ماں بیورلے ء ماتنی نیکی ،
حیرات ء دست چگی ء بابت ء بازیں گپ اشلنگ انت -

پیرس: اے ولجہ ء گند! اے ولجہ، نامس پنٹم انت ء ایش انت آئی لوگی ...

ہیل: من ء وائے امیت نہ بوتگ کہ چوشمین مزن مزین مردماں گوں ملاقات بیت -

پنٹم: (گوں وشی ء) ولجہ ہیل! ماراشے مک درکار انت - ماہے انتظار ء اتیں کہ تو بیائے ء

مازاوتی لوگ ء ہیریں ... منے چک ء برکیں!

ہیل: زانتنی چک ہم بیمار انت؟

بانک پنٹم: انچوکش ءے چر آئی تہ ء روح در اتلگ - آواب انت بلے پدا ہم گردیت -

پنٹم: آچیزے وارت ہم نہ کنت -

ہیل: وارت ہم نہ کنت، (فلر کنگ ء لکتیت - پدا گائیلز ء پراکٹر ء نیمگ ء چاران ء) زانہ

شے چک ہم آماج بوتگ انت -

پیرس: اتاں ... اتاں ... اے وزمیندارے ... جان پراکٹر ...

گائیلز: اے شیدی ء بدروحانی سرء بھیسہ نہ داریت -

پراکٹر: (گوں ہیل ء) من شیدی ء بدروحانی بابت ء کدی ہم ٹھج وڑیں شے نہ جنگ - گائیلز!

زانہ نوں تو نہ روئے؟

گائیلو: اناں جان! نوں منی ارادہ بدل بوتگ۔ من چرے واجہ کارے لہتیں نوکیں ء عجیب تہریں
جست کنگ لوٹاں۔

پراکٹر: واجہ ہیل! من اشلگ کہ تو باز زانتکاریں مردے ءے۔ من چہ شامہ امیت ء کشاں
کہ وہدے شامہ سلیم ء وا ترے گڈا کے زانتکاری ء سر پد نماپہ ہمدے واستابل ات ء بروے۔
پیرس: (کشادے) واجہ تو منی پیٹی ء نہ چارے (آہیل ء را بستر ء نیمگ ء بارت) ... آئی چہ
دریگ ء دور کنگ ء کوشش کنگ۔ مرچکیں سباہ ء مزنیں راہ ء سر ء ما آئی ء را عجیب حالتے ء
ذیست۔ اے دستاں انچوسرینگ ء ات چو کہ بال کنگ ء انت۔

ہیل: (چماں یونٹ ایت) بال کنگ ء جہد ء ات؟
پنٹم: اے چک خدا ء نام ء گرگ ء نہ سنگ ایت۔ واجہ ہیل اے و جادو ء ساہری، بدروح ء
شیدی بوہگ ء پکا میں نشانے۔

ہیل: (دستاں برز ء کنت) اناں اناں ... من ء گے گپ ء ہیل۔ ماوسواس ء وہماں چوپہ
ارزانی ء زانت نہ کننیں۔ شیطان برحق انت۔ آئی ہستی دیم ء اتلگ۔ آئی ہستی ء نشان سنگ ء
پیم ء محکم بنت ء شمارا ہے اول سراں گشگ لوٹاں کہ تا وہدے شمارا منی سر ء باور ء یقین مہیت من
وتی عمل ء بندات نہ کناں۔ اے گپ ء پمن یل دہیت کہ شیطان ء زود ء اتلگ یا نہ؟
پیرس: ما پرے گپ ء تیاراں۔ ماتنی ہر فیصلہ ء متاں۔

ہیل: شرانت۔ (بستر ۽ نیمگ ۽ روت۔ پیٹی ۽ چاریت ۽ پداگوں پیرس ۽)۔ نون من ۽
بکش کہ ایٹی تہ ۽ آکجام نشانی ات کہ تو آئی گندگ ۽ گوں ایٹی ۽ بدلی مار ات۔

پیرس: ولجہ... من ایٹی ۽ رائے (ایگیس ۽ نیمگ ۽ اشارہ کنت) وتی برات زتک ۽ را دہ (۱۰)
دوازده (۱۲) دگہ جنرکانی ہمرائی ۽ شپ ۽ ماں جنگل ۽ ناچ کنگ ۽ دیستگ۔

ہیل: باز ہیرانی ۽ پگے۔ اداناچ کنگ ۽ ہم اجازت انت؟

پیرس: اتاں ولجہ! اے چیر وکانی ناچ کنگ ۽ اتنت۔

بانک پنٹم: (گوں باز بے قرار می ۽) ولجہ پیرس ۽ مولد مرتگیس اروا حاں گوں ہبر کنگ ہم زانت۔

پیرس: (گوں بانک پنٹم ۽) ماسر جمیں یقین ۽ گوں چوگشت نہ کناں۔

بانک پنٹم: (کے ٹرسگ ۽) من اے راست ۽ زاناں ولجہ۔ من وتی جنک ۽ راٹبا ۽ گر ۽ راہ

دانگ ات کہ آہال بدنت... کہ منی چکان ۽ کے ۽ کشتگ؟

ریکا: (سک ترس ۽ گوں) بی بی... اے تو چے گش ۽؟ تو یک چکے راہ دات کہ آگوں

اروا حاں دچار بکپیت۔

بانک پنٹم: من ۽ خدا ۽ دیم ۽ جواب دیگی انت، تی دیم ۽ اتاں۔ ترا منی بابت ۽ فیصلہ کنگ ۽ حج

حق نیست۔

(پداگوں بیل ۽) زانہ اے قدرتی پگے کہ یک ماتے ۽ ہپت چک یک روچے ہم

زندگ نہ بنت ء بہ مرانت۔

(ریکا باز دگرانی ء گوں وتی دیم ء یک گور کنت... بے تواری ء کسانیں وہدے)

ہیل: پیدا بوہگ ء وہداں بہت چک!

بانک پنٹم: بہنو... (آئی تو ارستر بیت آئی نیمگ ء چاریت۔ چر آئی چارگ ء تھیل متاثر بیت۔

پیرس ہم ہیل ء نیمگ ء چاریت۔ آوتی کتابانی نیمگ ء روت۔ یک کتابے تچ کنت۔ یک

تاکے لیڈیت۔ بے پیم ء تاک لینیانا کنت۔ پداوہدیکہ دُرس آئی نیمگ ء چارگ ء انت گدا آ

چیزے وانگ ء انت)

پیرس: (پریشان بیت) اے کجام کتاب انت؟

بانک پنٹم: ولہ! ایسی تہ ء چے ہشتہ انت؟

ہیل: (دانشمندی ء شوہاز ء علم ء مہر ء جذبہ آئی گپانی تہ ء پیداوہر انت) اے کتابانی تہ ء

ندد۔ سگتیں دنیا ء انسان ء وتی دست ء آرتگ۔ آہاں اصل ء رازاتگ۔ آہاں راستی شوہازتگ۔

اے کتابانی تہ ء شیطانی بدلوکیں دروشم است۔ آ آزگ ء اوشتاتگ۔ اے کتابانی تہ ء دُرسیں

چہجارتگیں بدروحانی بابت ء راست نیمگ بوگت کہ آگوات ء زمین ء سر ء نشتگ انت۔ نوں و

ترسگ تچ نہ لومیت۔ اگاں آئے نیام ء انت تہ مارا پچاہ کاراں۔ اگاں آئی وتی شکل مارا پیش

داشت گدا من آرا التاران ء ہلا س کناں (آبستر ء نیمگ ء روت)

ہیل: من گشت نہ کنناں اگاں اے چکلم ء پھجگانی توک ء انت تہ مارا آدر کنگی انت۔

ریکا: منی دل ء من ء روگ لوٹیت چیا کہ من اے ہمیں ندرہ دیست نہ کنناں۔ باز عاجز

بوٹگاں۔ (آپادکھیت)

پیرس: ریکا! چیاروے، مامرچی وتی جنجلابنی داستی ء سر پدین۔

ریکا: ندرہ اہنت انچوبیت۔ من چہ خدء دعا کنناں۔

پیرس: (گول زہرء) من ء امیت انت کہ تو شیطان ء گر ء روگ نہ لوٹے۔

ریکا: دریکتیں من پخشیں جہلیں گپ بزائین انت۔ (آرؤت بلے اے مردم آئی اخلاقی

مستری ء سرء بن انت)

پنم: (ناگت ء) ولجہ ہیل... شماؤ بہ تندرات۔

گائیلو: من چہ مدتے ء عالے ء شوہاز ء بوٹگاں۔ من ء بکش کہ نوکین ء عجیبیں کتاب ء وانگ ء

مانا چے انت؟

ہیل: چوشیں کتاب؟

گائیلو: من گشت نہ کنناں۔ آچہ من چیراش دنت؟

ہیل: کئے چیراش دنت؟

گائیلو: مارتھا، منی لوگی... باز براں و ہڈے منی چم پچ بنت تہ من آرا یک گرے ء تندگ ء

کتاب و وانگ و دیستگ۔ آخر ایشی چے مطلب انت؟

ہیل: بے لہمی نہ انت کہ...

گائیلز: بے چرے کتاباں من و اثر سے جان و کچنگ۔ کھے دگوش کن... دو شیکیں شپ و من

باز رنداں دُعا وانگ و جہدگت بے بے سوب بوتان۔ و ہدے آئی وتی کتاب بندگت انت و

بان و در اُتک تہ ناگت و من و وتی دعا یاد اُتک۔

پیرس گائیلز و را ادا۔ اُم گپ کنگ و حق رسیت چیا کہ آئی تالغ چہ سلیم و دُرسین

مردماں جتا انت۔ آوتی عمر و ہشتادوی سال و تہ و انت و تارخ و رد و آ باز نلگیں با مردے

اُت۔ کجام ہم مردے و سر و تاں مرچینگ و اینکہ بہتام گلاندینگ نہ بوتگ اُت کہ اینکہ

گائیلز کوری و سرا۔ اگاں کسے و گو کے گار بوتگ ات تہ آئی چہ دُرساں پیش ہے خیال کنگ اُت

کہ گائیلز و لوگ چارگ لوٹیت۔ اگاں جا گے آسے گندگ بوتیں تہ چہ دُرساں ساری ہمانی لوگ

و خیال اتنگ اُت کہ آئی پہ کزدوتی لوگ ماند اشنگ۔ آئی مردمانی گپانی کدی ہم پرواہ نہ

داشت۔ وتی عمر و کڈی بہراں چرچ و خیال اتنگ ات۔ آئی اے گشتن کہ آوتی دعاء بے یال

کت، یک وڑ و راستے اُت بے آ اے گشگ شمشنگ ات کہ آئی وتی عمر و اے آسری کس اس و

دعا یے یات ہم کنگ ات۔ آئی یا تکیری و ہوش و مدام آرادروس ہتگ اُت۔ آیک گنوکیں یا

مجنونیں و بے نہیں مردے اُت۔ بے ابید چہ ایشی آ معصوم، سادہ و دلاوریں ہم مردے اُت۔

یکبرے و ہدے عدالت ء چرائی بخت گرگ بوتگ ات کہ کدی آئی لد یگ دیتگ ات
 ء ترنگ ات... کہ چر آئی سر ء پڑاں ہے سر پدی رست گت ات کہ شیطان کنگد اے ء شکل ء
 اتنگ۔ آئی ہمک گپ شمشنگ ات کہ چہ آئی چہ بخت کنگ بوہگ ء انت۔ تہ آئی دماغ ء یک
 لہزے ”ترس“ نشت ء آئی اے پسہ دات کہ ”آئی وتی تیوگیس زند ء ہے لہز زبان ء سر ء نیارتگ“
 ہیل: آہ... ماں دعاء اژاند پیدا کنگ، اے دگہ وڑیں گے۔ من گوں تو اے جیڑہ ء سرادگہ
 برے گپ کناں۔

گایلو: من اے کنگ ء نہ اوں کہ آئی سر ء شیطان ء اثر انت بلے من اے لم ء زانگ لوٹیں
 کہ آچے ہمیں کتاباں وانیت ء پدا آہاں چہ من ء چیا چیر ذنت۔ آراہر کدی کہ من ہے کتابانی
 بابت ء سوچ گت، آئی من ء سچ پتہ نہ دات۔

ہیل: آں... ما ایشی ء سر ء پدا گپ کناں (گوں ڈرساں) نوں منی گپاں گوشدار ات۔
 اگاں اے جنک ء توک ء شیطان پترنگ گدا شما اے بان ء تہ ء لہتیں بہمانگی ء تر سنا کیس ہبر گند
 ات۔ پے داستا منی پنت ء شون ہمیش انت کہ وتی انان ء سماء ہے۔ ولجہ پنم! تو آئی باز نزدیک
 ء بوشت۔ چومہیت کہ آبال کنگ ء جہد ء بکت۔ ہاں... پیٹی... زانہ تو پاد کائے نندے؟ (پنم
 گندل ء گیش نزیک ء اتنگ، ہیل ء بارکان ء گپنگ ء پیٹی نادینگ۔ آہمانی باسکانی تہ ء
 شلاگ شلاگ ء یلہ انت) ہم ہم... (آ آرا باز ہورت چارگ ء انت۔ ایدگہ مرد ماں وتی ساہ

داشتگ انت ء اوشتوک انت تو اشلنگ ءے؟ من چان ہیل آں... بیور لے ء پادری... من تنی
کمک ء و استا ادا املگوں منی دوئیں جنکائی بابت ء چے زان ءے! ترايات أنت؟ (آ آئی
بارسکائی تہ ء سُر ء پُر کنگ ء نہ انت)

پیرس: (چہ ترس ء) اے چے بیم شیطان بوت کنت۔ آخر آوتی شکار ء و استا منی لوگ ء چیا ڈر
چت۔ اے میتگ ء دُرسیں دینداریں مردم أنت کہ نشنگ أنت۔

ہیل: اگاں شیطان چہ ساری ء بدیں ارواے چیر بخت تہ اے آئی سوب مندی دہ بیت۔
شیطان چہ درساں شرترین مردم ء شکار کنگ لوئیت ء یک پادری یے ء چے شر تر ء گہتریں شکار
کے بوت کنت؟

گابیلو: اے سکتیں مز نہیں چے... و لہجہ پیرس سکتیں مز نہیں چے۔

پیرس: بیٹی۔ و لہجہ ہیل ء جستانی پسہاں دے... بیٹی...

ہیل: منی چک! چیزے ترا جنجال کنگ ء انت؟ الم نہ انت کہ آ جنیں آدمے بہ بیت۔

مردیں آدمے یا نڈیتگیں مُر گے... یا انجیں دومی چیزے... لد نیگے... مُشکے یا دومی جناورے

... زانہ ترا پہ بال کنگ ء کسے زور پر دیگ ء انت؟ (بیٹی انگت ہم آئی بارسکائی تہ ء بے سُر ء

پر انت گوں خاموشی ء آ آرا پد اسر جاد ء سر او اپین ایت ء پدادوئیں دستاں چست کنت ء دعا

لوئیت) ”ان ٹومنی ڈومنی سوبا تھ سوئی خلیق اٹ ایڈ الغزنوز“

(آتنی و ہدی بے شدہ انت۔ آ ابکیس ء نیمگ ء روت، آئی تہم نوز آیان انت)

ابکیس! تو جنگل ء آئی ہمرائی ء چونیں ناچے کنگ ات ء؟

ابکیس: انچائیں ناچے ات۔

پیرس: منی دل ء من چرے گپ ء شمشتاں کہ ہما جاہ ء... کہ اے اوداں ناچ ء اتنت، کاہانی

سرایک کیتلی یے ہم ایرات... من آرتوں۔

ابکیس: آئی تہ ء آپشک اتنت۔

ہیل: چے ہمیں آپشک؟ ابکیس!

ابکیس: مرز ء دومی سز یانی آپشک ء منی خیال انت... منی خیال انت ء...

ہیل: ولجہ پیرس! زانہ تو اے خیال نہ گت کہ کیتلی ء زندگیں چیزے مان ات یا نہ؟ مشکے؟...

موکو یے یا نگلے؟...

پیرس: (ترس ء لرز ء) ہو، من ء یات آگ ء انت ہما آہانی تہ ء چیزے سٹ ء کپ ء ات۔

ہیل: (اشتاپی ء) چی یے سٹ ء کپ ء ات، آئی تہ ء...

ابکیس: یک باز کسانیں پنگلے... بے

پیرس: یک پگلے

ہیل: (ابکیس ء گپت) تنی گہار بگندے مرگ ء انت۔ راست راست بکش، دوشی تو

شیطان ء لوٹائیٹنگ ات۔

ایگیس: من آراکدی نہ لوٹائیٹنگ۔ آٹو با بوتگ ٹوبا۔

ہیل: زانہ آشیطان ء لوٹائین ایت؟... من گوں ٹوبا ء ڈچار کپگ لوٹاں۔

پیرس: بی بی... تو ٹوبا ء ادا آرت کن گے؟

(بانک پنٹم در کئیت)

ہیل: آ آئی ء را چے پیم ء لوٹائیٹنگ ء ات۔

ایگیس: من زاناں... آ بار بڑوس ء زبان ء گپ کنگ ء ات...

ہیل: وہدے آ آرا لوٹائیٹنگ ء ات گڈ اتو بدی یے مار ات چوکہ ناگت ء سارتیں گواتے بہ

کش ایت یا کجام چیزے زور ء سر از میں ء بہ کپیت۔

ایگیس: من اوداں ہج شیطان ندیست (پٹی ء را اثر امبلینان ء) پٹی پادا... ہوش ء بیا... پٹی..

پٹی...

ہیل: ایگیس!... منی نیمگ ء بچار۔ منی گپ ء پتہ ء بدے۔ زانہ تی گہار ء ہے کیتلی ء آپشک

وارتگ انت؟

ایگیس: اتاں۔

ہیل: تووت وارتگ انت؟

ایکیس: اناں واجہ!

ہیل: ٹوباء شمارا پر ایشانی ورگ ء زور پرداتگ ات؟

ایکیس: آئی گشتک ات بلے مانہ من ات۔

ہیل: تو چے چیردیگ ءے۔ زانہ تو شیطان ءر ءوتی ارواح بہا کنگ؟

ایکیس: من وت ءرا کدی ہم بہانہ کنگ۔ من یک شریں ءز انتکاریں جنکے اوں۔

(بانک پنٹم گوں ٹوباء توک ء کنیت، ایکیس انچواشتاپی ء ٹوباء نیمگ ء اشارہ کنت)

ایکیس: ایشی ء مے سر از ورداتگ ات۔ ایشی ء پیٹی ء سر از ورداتگ ات۔

ٹوبا: (ہیرانی ء زہر ء) ایکیس!

ایکیس: ایشی ء من ء ہون ء ورگ ء سر از ورداتگ ات۔

پیرس: ہون؟

بانک پنٹم: منی چکانی ہون؟

ٹوبا: اناں اناں... چورک ء ہون۔ من چورک ء ہون داتگ ات۔

ہیل: زانہ تو وتی چکان ء شیطان ء دست ء داتگ؟

ٹوبا: اناں واجہ! من ء گوں شیطان ء ہج وڑیں نزیکی نیست۔

ہیل: گدا اے ہوش ء پر چانیت؟ تو زانہ ایشی ء سر ء بے تواری ء مہر جنگ؟

ٹوہا: من ء و تى پيئى دوست انت۔

ہیل: زانہ تو تى ارواح آئى سرء ساہیل کنگ؟ زانہ تو شیطان ء واستار ارواح کم کن نئے؟

ایگیس: ایشى گرجاء و تى روح منى سرء ایردات۔ ایشى دعاء و ہداں من ء پھ کنگ ء لاچار کنگ

ات۔

پیرس: ہو۔ اے دعاء و ہداں گیشتر گندیت۔

ایگیس: اے ہر شپ منى گرجء کنیت کہ برواں ہون وراں۔

ٹوہا: تو گوں من ضد کنگ ات کہ تو گوں روحاں دُچار کپ نئے۔ آئى گوں من ضد کنگ ات

کہ...

ایگیس: (گپ ء پروشیت) دروگ مبد۔ (گوں ہیل ء) من و ہدے و اب باں تہ اے منى گر

ء کنیت۔ اے مدام منى و ابانى تہ ء من ء سکین دنت۔

ٹوہا: ایگیس! تو پشمیں ردىں گپ چیا کن نئے؟

ایگیس: کدى کدى چوش بوتگ کہ و ہدے منى چم بچ بوتگ انت تہ من و ستہ ء راپچیں دروازگ

ء گرجء و بستگ اہداں منى جان ء سراسپ والى ء یک کسانیں جامگے ہم نہ بوتگ۔ من و اب ء تہ ء

مدام ہمیشی کنگ ء ٹہکانى توارء اشکناں۔ اے مدام و تى بار بڑوس ء سوتال الہان کنت ء ہر و ہد

ء من ء سکین دنت۔

ٹوہا: وا جہیں پادری! من کدی اوں چوش نہ کنگ۔

ہیل: ٹوہا! اے جنک ۽ ہوش ۽ بیار۔

ٹوہا: اے جنک منی دزرس ۽ نہ انت۔

ہیل: تو دروگ بندے... نوں آرا چرے جنجال ۽ رکتین۔ گون شیطان ۽ تئی من ۽ گر کدی بوتگ؟

ٹوہا: من ۽ گوں شیطان ۽ جھ وڑیں زکی نیست

پیرک: تووت ہر چیز ۽ بہ من۔ اگاں نامن ترادر ۽ براں ۽ تاوہدے ترا ایزرانک مان بنداں تیکہ تئی ساہ دریت۔

ٹوہا: (چہ ترس ۽ کونڈاں کچنگ) اقاں اقاں۔ ٹوہا ۽ مکش ات۔ من آرا کنگ ات کہ من صح صورت ۽ آئی مردم نباں۔

پیرک: شیطان ۽ را؟

ہیل: تہ تو یک برے دیتگ؟ (ٹوہا گر یوگ ۽ انت) بچار ٹوہا! تو گوں دوزح ۽ وت ۽ ہوار کینگ۔ نوں اے تزیکی ۽ پروشگ ارزان نہ انت۔ ہاور بکن، من تئی کمک ۽ کنگ لوٹاں تیکہ توچہ شیطان ۽ ہجگاں بہ پٹے۔

ٹوہا: دلچہ! (ہاز ترسگ ۽ انت) منی ایمان انت کہ اے پُکافی سر ۽ دگہ کسے ۽ تھر ۽ جادو کنگ۔

ہیل: کے؟

ٹوہا: من زاناں بلے شیطان ء را چنکس داشکلین مردم بیت؟

ہیل: راست؟ در آتک۔ شوہاز بوت۔ ٹوہا! منی پتمانی تہ ء بچار... (آپادکنیت ء گوں تر)

ء آئی پتمانی تہ ء چاریت) زانہ تو شریں عیسائی جنینے بوہگ ء دوست نہ کن ء۔ ٹوہا!

ٹوہا: ہنو واجہ! یک شریں دینداریں عیسائی جنینے۔

ہیل: ء ترا گوں اے چکاں مہراست؟

ٹوہا: اوہ... ہنو واجہ... من اے چکان ء جنجال کنگ ء بابت ء کدی ہمھیال گت نہ کنناں۔

ہیل: ء ٹوہا... تو گوں خدء مہردار ء؟

ٹوہا: ہنو، من گوں دل ء جہلانک ء گوں آئی مہرداراں!

ہیل: ء نوں خدء پاکیس نام ء واستا...

ٹوہا: آئی نام ء خیر ء برکت بات (آگر یوگ ء انت، ہیسکارگ ء انت، لرزگ ء انت)

ہیل: ء آئی جاہ ء جلال ء واستا...

ٹوہا: ابدی جاہ ء جلال۔ آئی برکت مئے سرء بیہات انت۔

ہیل: نوں ہرچی کہ است۔ من ء راست راست ہکش۔ بہ من تنکہ خدء پاکیس رزان تنی سر

ء گواریت۔

ٹوہا: آئی خیرؔ برکت بیاہات اُنت۔

ہیل: وہدے شیطان تئی رگرؔ اتک، آرادگہ گسے گون ات؟ (ٹوہا آئی دیمؔ ۽ نیمگ ۽ چاریت) بکندے، ہے میتگ ۽ مردے... کجام انجین مردے کہ آراتو پتجاہ کارے۔

پیرس: آئی ہمرائی ۽ کے اتلگ۔

پٹم: آئی ہمرائی ۽ سارہ گڈات؟ ۽... ۽ تو آئی ہمرائی ۽ سارہ سیرن ۽ را دیستگ ات!

پیرس: آرا مردینے ہمراہ ات یا جینے؟

ٹوہا: مردین یا جنین۔ جینے ات۔

پیرس: یک جنین آدمے۔ کے ات آ۔ بکش گوں!

ٹوہا: آہاں ہر وہداں گپ جت، تریننت... چست اش کتگ ات ۽ گشتگ اتنت...

پیرس: کئے؟ سلیم ۽ شیدیاں...

ٹوہا: ہنو۔ منی خیال ہمیش انت ولجہ!

(ہیل ٹوہا ۽ دست ۽ گپت، ٹوہا پریشان انت)

ہیل: ٹوہا! تو مارا بکش کہ آ کے اتنت۔ تراھج وڑیں تاوانے نہ رسیت۔ ماترا سائین ۽

پہازیں۔ شیطان یک پادری یے ۽ را کدی وتی دست ۽ چیر ۽ آرت نہ کنت۔ تو اے گپ ۽ زان

نے، زانہ؟

ٹوہا: (آئی دستاں چکیت) ہنو، ولجہ! من زاناں!

ہیل: تووت جادو ۽ سھر ۽ گپ من اتگ۔ چہ ایشی ہے جاہ کنیت کہ تو انکت بہشت ۽ واہگدارے۔ ماہتو برکت ۽ خیر ۽ دعاء لوناں، ٹوہا۔

ٹوہا: (باز جذباتی بوہگ ۽ انت) اوہ... خداتئی پُشت ۽ پناہ بات۔

ہیل: خداتراہا تو جیل جوڑ کنگ کہ چہ تئی سبب ۽ ماشیطان ۽ آئی کارکنو کاں بزاناں۔ کہ آ

مے نیام ۽ اتک کھت۔ ٹوہا! ترا خدائے نیکیں کارانی و استاد پرچنگ تانکہ ماہے میتگ ۽ پاک بہ

کناں۔ ٹوہا! چہ شیطان ۽ نزکی ۽ وتی دیم ۽ گردین... خداتئی پُشت انت۔

ٹوہا: (گوں آئی تو اے ہوار گیجیت) اوہ... خدائے پُشت انت۔

ہیل: (گوں نرمی ۽ شیطان ۽ ہمراہ چینکس انت... دو... سے... چار...)

(ٹوہا ہیسک ۽ ہنپان انت، دیم ۽ پُشت ۽ سریت۔ آئی چم دیم ۽ تنک انت)

ٹوہا: چار... آچار انت۔

ہیرس: (زور پر دیگ ۽ وڈا) کے انت آ، آہانی ناماں بگش۔

ٹوہا: (چو کہ ناگت ۽ دپ ۽ ہچ لگو شیت) آہاں چنکہ براں من ۽ سکیں داتگ ات کہ من ترا

بکھیں۔ ولجہ ہیرس!

ہیرس: منی کھگ ۽؟...

ٹٹو: (چٹرس غر پنگ ۽ انت) آئی گشتگ ات کہ ولجہ پیرس ۽ بکس کہ آشریں مردے نہ انت۔ کہنپے۔ نیک دلے نہ انت۔ آئی من ۽ چہ گندلانی سر ۽ پا آگ ۽ لاچار کنگ ات... گشتگ ۽ ات کہ آئی گشت ۽ بر۔

(ذرسانی دپ نتج انت، حیران انت) بلے من آرا گشت کہ "انان"۔ من ۽ آنا دوست نہ انت، من آرا پر چہ گشتاں؟ پدا آئی من ۽ گشت ٹٹو با... "تو منی واستا کارے کن نئے۔ من ترا آزات کنان۔ من ترا پے گوار ۽ کنگ ۽ شریں پوشاک دیاں کہ آہاں تو پر کن نئے گدا گوات ترا بال دیاں ۽ ترا تئی وطن بار بروس ۽ سر کفت"۔ "من آرا گشت کہ" تو دروگ بندے شیطان! تو دروگ بندے... پدا یک ہیرو پیں شپے آمنی گوارا تک۔ آئی گشت کہ بچارنوں اسپتال پوتیس مردم ہم منی مرید بوتگ انت من دیست کہ آہانی تہ ۽ کیے پیریں گشت ات۔

پیرک: سارہ گدا؟

ٹٹو: (سُرگ ۽ انت ۽ گریوگ ۽ انت) ہنو، ولجہ... ۽ او سپرن... بانک پنم: من ساری ۽ زائنگ ات و ہدے او سپرن منی دینوگ ات... سے براں دینوگ بوتگ ۽ اتلگ ات۔ من چہ نامس ۽ دز بندی کنگ ات کہ آرامہ لوٹا من۔ چون... یات نہ انت؟... منت کتوں کہ آرا ملوٹا من من ۽ چہ آئی ۽ ترس ات۔ منی چک ہر کدی کہ آئی دستاں پیدا بوتگ اتنت آمرنگ اتنت۔

ہیل: ٹوہا... توکل کن... بہمت کن۔ مارا آ درسانی ناماں بکش گوں۔ تو اے چکت ۽ راتاں
 کدی اے وڑ جنجالانی تہ ۽ دیست کن ۽؟ ایسی ۽ نیمگ ۽ بچار ٹوہا! (آپنی نیمگ ۽ اشارہ
 کنت) ایسی ۽ بچار... خدا ۽ بکشا تگیں بیگنائی دروشم... ایسی ارواح نرم ۽ نازرک انت۔ مارا اے
 پہازگ لوئیت، ٹوہا! شیطان ایسی ۽ سر ۽ انچو گر بندیت چو کہ رسترے بڑے ۽ سر ادور کنت۔ خدا
 تراخیر دنت... تو مے مک ۽ بکن... بکش گوں...

(ایگیس پادا تگ ۽ اوشتا تگ۔ آ انچو چارگ ۽ انت کہ چیزے آراسرینگ ۽ انت، آپدا کوکار
 کنت)

ایگیس: من منگ لوٹاں (دُرس ہائی نیمگ ۽ دلگوش بنت) من ۽ ہم خدا ۽ رٹن پکار انت۔ من
 یسوع ۽ شیر کنیں مہر ۽ واہگد اراں۔ من شیطان ۽ واستانا چ کنگ ات۔ من آرادیتگ۔ من وتی
 نام آئی کتاب ۽ تہ ۽ نیشنگ ات۔ بلے نون من پدایسوع ۽ نیمگ ۽ واترگ لوٹاں۔ من واترگ
 لوٹاں۔ من آئی دستاں ۽ چک اتگ۔ من شیطان ۽ ہمرائی ۽ سارہ گڈ دیستگ۔ من پیریں
 اوپرن دیستگ۔ من برجت بشپ ۽ را شیطان ۽ پئی ۽ دیستگ۔

(ہماوہداں کہ آگپ کنگ ۽ انت۔ پیٹی چہ بستر ۽ پادا آگ ۽ انت۔ آئی چہمانی تہ ۽

گڑوشگ است، آہم ہمانیمگ ۽ چاریت، ہموداں کہ ایگیس چارگ ۽ انت)

پیٹی: من جارج جیکبس ۽ را شیطان ۽ کش ۽ دیستگ۔ من بانک ہو ۽ را ہم شیطان ۽ کر ۽ دیستگ۔

پیرس: ایسی وگپ جت (آتچان ء کنیت ء چینی ء را امبازاں زوریت) اے وگپ جنگ
ء انت۔

نیل: خداوند مزنی۔ مدام مانیت۔ نوں اے آزات انت۔ شیطان تنگ۔

چینی: (ہسریائی و رء جاک ء انت کہ چریشی آرا ایمنی ء آرام ہم رسگ ء انت) من مارتھا
بیوز ء را شیطان ء ہمرائی ء دیستگ۔

ایگیس: من ہبر ء لوگی ء را شیطان ء گر ء دیستگ۔

پنم: من... من مارشل ء لومائیناں۔

(پیرس مزین توار ء شکرانہ ء دعا لوگ ء انت)

چینی: من ایلیسس بارو ء را شیطان ء گورا دیستگ (پردہ میزان میزان ء کپان انت)

نیل: (گوں پنم ء کہ در ء روگ ء انت) مارشل ء بکش کہ آز میلاں وتی ہمرائی ء بیاریت۔

ایگیس: من ہاکنز ء لوگی شیطان ء گر ء دیستگ۔

چینی: من ہبر ء لوگی شیطان ء ہمرائی ء دیستگ۔

ایگیس: من لو تھر ء ذال ء را شیطان ء کش ء دیستگ۔

(ایشانی عجیب رنمیں چیبالاں گوں پردہ کپیت)

دومی ایکٹ

دومی ایکٹ

ہشت روچاں رند...

پراکڑو لوگ ءیک بانے...

راستیں نیمگ ءیک دروازگے کہ آدری نیمگ ءپہ ڈگاراں سچ بیت۔ چنپیں نیمگ ءخپے
 کہ آئی پشت ءپدیا نک انت کہ بُرزادی ءرؤت۔ یک جہلمیں چھت ءنیم تہاریں ہو رکیں بلے
 دراجیں بانے ہم است۔ وہدے پردہ چست بیت تہ ہے ہو رکیں دراج بان انت۔ چہ بُرز ء
 الزبجہ گوں وش زیملی ءسبک سبک ءسنوتے الہان کنگ ءانت کہ ہمیشی ءآوتی پُککانی دیم ء
 جنگ ءانت۔ دروازگ سچ بیت ءپراکڑتوک ءپتریت۔ آئی وتی تپنگ دست ءتنگ۔ آبان ء
 چاریں گنڈاں چاریت۔ پدا آوتی لوگی الزبجہ ءسوت ءتوار ءاشکنت، اوشتیت۔ دمانے ءپد
 پدا چل ءنیمگ ءکنیت۔ تپنگ ءرا دیوال ءتنگہ دنت ءبوے چنت پدا ہا درپ ءکڑمی ء
 دست ءگرگ ءجاہ ءگپت ءبُرز ءکاریت۔ چہ آئی تہ ءچیزے ءتام ءچشیت بلے چہ آئی تام ء
 دلم نہ انت۔ پدا الماری ءسچ کنت۔ چہ وادانی درپ ءگمے واد ہے درپ ءمان گیجیت۔
 نول آ دو وار ءئی تام ءچارگ ءانت۔ آراوتی لوگی ءآگ ءپاد برمش گوشاں کپیت۔ آدرپ
 ءرا پد ءچل ءسرا ایر کنت۔ بیسن ءگر ءرؤت۔ وتی جم غدستان شودیت۔ الزبجہ پتریت۔

الزبتھ: چنکھ دیر تک ۛ۔ بچار چوں تہاری ۛ مان شاننگ۔

پراکٹر: من جنگل ۛ دومی لمب ۛ شنگوں۔ کشت ۛ کار بوگ ۛ انت۔

الزبتھ: بنو کارھلاس بوت۔

پراکٹر: گد افارم ۛ سر ۛ کشگ ھلاس بوت۔ چک... وپنگ انت؟

الزبتھ: آزوت واپ لگی انت (پداچل ۛ نیمگ ۛ روت۔ درپ ۛ چست کنت ۛ آئی چیزاں

یک کاسگ ۛ تہ ۛ ایر شانیت)

پراکٹر: باز شریں موسے۔

الزبتھ: بنو۔

پراکٹر: مرچی تخی تب شربو تک نا؟

الزبتھ: بنو، من جوڑوں (آپلیٹ ۛ میز ۛ سر ۛ ایر کنت ۛ اشارہ کنت) مرچی کر گو شکے

گزا سنگ۔

پراکٹر: (میز ۛ نیمگ ۛ روت) اوہ راست انت... زانہ اے جو نا تھن ۛ ب ۛ کپنگ ات؟

الزبتھ: اناں۔ اے بوت من لوگ ۛ اتلگ ات۔ نیم وچ ۛ و ہاں من ایسی ۛ را لوگ ۛ

یک ندے ۛ انچونڈگ ۛ دیت چوکہ مہمانے بیت۔

پراکٹر: اے ہم شرا انت کہوت اتلگ۔

الزبتھ: وہدے من ایشی سل ۽ جنگ ۽ اتوں منی دل ذرہک ذرہک کنگ ۽ ات۔ بے چارگیں
کر گوشک... (آشت ۽ پراکٹر ۽ راپہ و رگ ۽ چارگ ۽ لگ ات)

پراکٹر: کر گوشک پزور بیت... شتر گرا دگ بوتگ۔

الزبتھ: (وش بیت) من ایشی ۽ را گوں باز دلجی ۽ گرا سگ، نرم انت نا...

پراکٹر: ہنو (آنندیت ۽ آرا چاریت) منی خیال انت کہ مازوت وتی ڈگا راں سر سبز گنداں...
واو... باز گرم ۽ تاملد ارانت۔

(پراکٹر واران ۽ چاران انت)

پراکٹر: اگاں اے بری فصل شربیت تہ من چہ جار جیکب ۽ ترا گلو سکے بہا گراں دیاں۔ پدا
تو چکھ و ش ببئے۔

الزبتھ: ہنو...۔

پراکٹر: الزبتھ! من لوٹاں کہ تو ووش ہے۔

الزبتھ: (باز گل انت، چہ وشی ۽ گپ ۽ ہم درنیا انت) جان! من زاناں...

(آپا دکنیت ۽ آئی میمگ ۽ روت، آرا چکیت۔ آپتہ ۽ آرا بوسہ دنت۔ دلپروش بوبان ۽

پراکٹر پدا میز ۽ گرا ۽ کنیت)

پراکٹر: (گوں باز نرمیں پیسے ۽) شراب؟

الزبتھ: (انچوپادکنیت چوکہ اے گپ آئی شمشنگ ات) ہوں... (پدا آیک گلا سے ءتوک ء
شراب ٹلائیٹ)

پراکٹر: وہدے اے فارم ءکش ءوہد بیت چوکش ءے ایشی دراجی ہر آعظمے ءکچ ءانت۔
الزبتھ: ہمو۔ انچوما کپیت۔

پراکٹر: (یک مزنیں تنگے کپیت، پدا گلاس ءجہل ءامیر کنان ء) تراہاد ات کہ تو لوگ ءگے
پئل بیارتمین ات ءے۔

الزبتھ: اوہ... من شمشنگاں۔ باندا من الم ءکاراں۔

پراکٹر: چنکہ وشنیں موسے۔ یک شمبے ءتومنی ہمرائی ءبیا۔ من تو دو نمیں ہوری ءڈگا راں سنیل
کننیں۔ من وتی زند ءزمین ءرا گوں اینکہ پلاں لڈگ ءندہ دیستگ (بازنا زریس مارگاں گوں
پادکنیت۔ آچہ پچیں دروازگ ءآسمان ءندارہ ءکنت) پلائی تہ ءموتیانی وڑیں گڑوشکے است۔
زانہ چے پیہیں وش بوئے۔ من سدکاں بہار ءموسم ءچوسٹس ءزہبائی پورانی سر ءبیت۔

الزبتھ: ہمو...

(دمانے ءبے تواری انت۔ آ آئی ءرا چارگ ءانت۔ آچہ شپ ءبراہداری ء
وش بوگ ءانت۔ چوکش ءے آگے گشگ لوہیت بلے گشتہ نہ کنت۔ آ آئی پلیٹ ءچچہ ءگلاس ء
زوریت، ہسن ءنیمگ ءرؤت۔ پراکٹر ءچک ترینگ، آراچاران انت۔ دو نمیں ہے مارانت

کہ ذہنی صورت ءیکے دوئی ءگول آنزیک نہ انت)

پراکٹر: تو زانہ پدا علور بوتگ ءے... ہاں؟

الزبتھ: (آقاں ہم کنگ نہ لوئیت ءدل ءگپ ءگشگ لوئیت) تو مرچی ہمکنہ دیر کنگ کہ
من فکر ءاتوں بلکیں تو سلیم ءشنگ ءے۔

پراکٹر: آپونی ء؟۔ سلیم ءگول من ءچے کار؟

الزبتھ: لہتیں روچ پیش تووت سلیم ءبابت ءگشگ ءے۔

پراکٹر: (سر پد بوت کہ چے کنگ لوئیت) اوہد ءگپ دگر ءے ات۔

الزبتھ: میری وارن مرچی سلیم ءشنگ۔

پراکٹر: تو آرا روگ ءچیا اشت۔ زانہ تو منی گپ نہ اشلنگ ات کہ تو آرا سلیم ءروگ ءمیںل۔

الزبتھ: من آرا داشت نہ گت۔

پراکٹر: (آئی گپانی تہ ءتوازہ است) اے وتی ردی انت الزبتھ!۔ اے لوگ ءبانک تو ءے،

میری وارن نہ انت۔

الزبتھ: آئی من ءتر سینگ ات۔ منی ہمت ہلاس بوتگ ات۔

پراکٹر: آمشک تراچوں تر سینت کنت۔ اوں...؟

الزبتھ: نوں آمشکے نہ انت۔ من آرانہ روگ ءگشگ ات بلے آئی وتی سنٹ انچو بالا شانٹ

چو کہ آیک شاہی زہگے۔ پدا من ء گشت ے۔ ”من سلیم ء الم ء رواں۔ من عدالت ء سرکاری
گواہ ء صورت ء روگ ء آل۔“

پراکٹر: عدالت!... چوئیں عدالت؟

الزبتھ: نواں اودا سرجمی ء عدالت نشنگ۔ آہاں چہ بوسٹن ء چارج راہ دا تگ۔ آمن ء کشگ ء
ات کہ عدالت ء سروک صوبہ ء ڈپٹی گورنر انت۔

پراکٹر: (حیران بیت) زانہ آئی سرسبک بوتگ یا گنوک انت۔

الزبتھ: خدا بہ کنت کہ انچو بیت۔ بلے جان! تنی و ہدی چار دہ مردمان ء بندی کنگ بوتگ۔
(پراکٹر آئی نیمگ ء چارگ ء انت۔ آرا اے گپ ء سرا باور بوگ ء نہ انت) کہ نواں آہانی سرا
مقدمہ ہلائیگ بیت ء عدالت ء را اے اختیار است کہ ہر کس ء بلوٹیت، پاہو بدنت۔

پراکٹر: (چہ حیرانی ء، شاکاران ء) اوہ... اتاں۔ آپا ہودات نہ کنت۔

الزبتھ: ڈپٹی گورنر ء قول کنگ کہ اگاں آہاں نہ من ات تہ آہان ء دور ء کشگ بیت۔ تیوگیں
میگ گنوک بوتگ۔ میری وارن ایگیس ء بابت ء انچو گپ ء ات چو کہ آیک پاکیں مردے۔
ایگیس دومی جنکانی ہمرائی ء عدالت ء اتک تہ مردماں آئی دیم ء اوشٹارینگ بیت۔ اگاں جنک
آہاں گندنت ء چیہال جنت ء زمین ء سرا کپنت گڈا ہما مردم ء راسا نکلاں بندگ بیت ء بندی
جاہ ء دور دیگ بیت۔

پراکٹر: اے ویک بے بیٹیس تو ازھے۔

الزبتھ: جان! منی دل ء ترا سلیم ء روگ لو بیت۔ تو برو آمدمان ء بکش کہ اے دُرس دروگ
انت ء ریپ کاری انت۔

پراکٹر: (فکر کنگ ء انت) ہنو۔ بگندے تو راست گش نے۔

الزبتھ: تو خرکیل شیور ء گورا برو۔ آتر از انت انت۔ آرا تو بکش کہ گوستگیں پتنگ ء آئی ء
وتی ناکو ء لوگ ء ترا چے گشت؟ اے گپاں گوں جاند ء ساہری ء ہج سیادی نیست۔ بے گشتنگ
ات آئی ء نا؟

پراکٹر: (فکر کنگ ء انت) ہنو، اے آئی ء گشتنگ ات... بلے نوں (آدپ ء دُزیت)

الزبتھ: خدا پہل بگنت... جان! آعدالت ء باریں چے چے گشیت؟

پراکٹر: آ آلم ء گشیت... آ آلم ء گشیت بلے آئی سر ء باور کئے کنت؟

الزبتھ: جان! سلیم ء آلم برو

پراکٹر: من فکر کنگ ء اوں۔ ہے فکر ء کنگ ء اوں۔

الزبتھ: جان! تو چے گپاں گچ چیز چیر نہ دئے۔

پراکٹر: (بدتب بیت) من گچ گپ چیر نہ دیاں۔ بلے من ء چوں گپ کنگی انت، من اے

بابت ء فکر کنگ ء اوں۔

الزبتھ: (چو کہ آنلیگ انت۔ گوں باز سرد مہری ء) شر... گڈ اتو بس فکر بکن (آرؤگ
لکیت)

پراکڑ: من اے فکر کنگ ء اتوں کہ نوں من اے گپ ء چتور گیشینیت کناں کہ الزبتھ... نوں
مردماں آرا سینے لیک اتگ تہ گڈا اے گپ چوں پدر بیت کہ آیک ریپ کار ء دروہ
بازے۔ تیوگیس میگ اے گپ ء اُشکنت گڈا گنوک بیت۔ آئی ء من ء اے گپ کہ ہما و ہدال
گُشتگ انت۔ آئی حج مردے شاہد نہ انت۔

الزبتھ: زانہ تو گوں آئی ء ایوک ات ءے؟

پراکڑ: (پیر زگی ء) ہنو۔ بے بس یک منے ء ہا ترا۔

الزبتھ: تہ گڈا تو کہ ہرچی گُشت آ...

پراکڑ: (آئی زہر ء گُنت بوہان انت) من ترا و گشتوں کہ یک منے بس تہنا بوتگیس۔ پدا دومی
مردم اتلگ انت۔

الزبتھ: (گوں دجی ء گپ کنت بے انگت ء آئی دل ء وتی لوگ و لجد ء سر ء بھیسہ حلاس
بیت) ہرچی تنی دل لوئیت، بکن۔ (آرؤت انت)

پراکڑ: جنین (آبیرا کنت) من نہ لوئاں کہ تو منی سر ء کتے ہم شک بہ کن ءے۔

الزبتھ: من ء تنی سر ء شک نیست۔

اکثر: کے ہم شک مکن... (الزبتھ ۽ چاریت) زانہ تو منی سر ۽ اگمت ۽ ہم شک کن ۽
 زبتھ: (وتی ڈیل ۽ داران ۽ کندیت) اگاں انیکیس جیڑھ بوتیں تہ جکند ۽ ترا ایکنہ
 رنگ ات۔ چوں جان؟

اکثر: بچار، تو...

زبتھ: من ہمائی ۽ گندگ ۽ اوں، ہما کہ گندگ ۽ کنیت۔

اکثر: (پا تراپ ۽ گوں) ترا منی بابت ۽ فیصلہ کنگ ۽ گج نیست۔ انیکیس ۽ سر ۽ دروہ بازی
 رپکاری ۽ بہتام ۽ سر منی گر ۽ شریں سببے است۔ من شری ۽ سرا چار ۽ بچار بکناں۔ گج ۽
 یم ۽ روگ ۽ سر ترا ہم وتی جو ۽ سر ۽ فلر کنگ لوہیت کہ اوداں تو چے کش ۽۔ من شمشتگاں،
 یکیس ۽

زبتھ: ۽ من...۔

اکثر: جنین! من ۽ پہل بکن، تو گج چیزے ۽ را بے یال نہ کن ۽ ۽ نا کہ پہل کن ۽۔ در
 لو ز ۽ پکشش ۽ مہ شמוש۔ چما وہدے کہ آچرے لوگ ۽ شنگ من تنی دیم ۽ ماں ہمے لوگ ۽ گوں
 مر جہلی ۽ گشتگاں۔ چہ تو تانکہ جہست نہ کنگ، در ۽ نہ شتگاں۔ تنی رز ۽ ابید گج نہ کنگ۔ ایشی ابید
 م تنی دل ۽ شک ۽ تو م ۽ ابید گج نیست۔ دو میانی دروگانی بابت ۽ فیصلہ کنگ ۽ پیسر من ہر وہاں چار ۽
 بچار ۽ گوں کار گراں۔ اے لوگ ۽ گوں، من انچو ماراں کہ من لوگے ۽ ناں بلکیں عدالتے ۽ پتر تگاں۔

الزبتھ: جان! تو تو گون من تچکائی ء ہبر نہ کتگ اتنت۔ تو کشتگ ات کہ تو گون آئی ء
مردمانی دیم ء دچار کپتگ ءے ءنوں تو...

پراکڑ: من انگت ہم وتی راستی ء ہاترا گیشتر گپ نہ گشاں الزبتھ۔

الزبتھ: (وتی گپ ء گیشینگ لوئیت) من و بس...

پراکڑ: بس نوں تھی مکش۔ و ہدے کہ اولی برء تو منی سرء شک کتگ ات تہ من ء ہما و ہداں تہی
سرء شری ء زورانسری کنگ لوئتگ ات۔ بلے من یک شری عیسائی ءے وڑا ہج نہ کشت۔ من
دماں ء من ات ہم بلے چہ ہاروچ ء زاناں چہ من چہ گناہ بوتگ کہ تو منگ ء اہید من ء پہل نہ
کت ءتاں اے و ہداں منی ہابت ء ردیں ہیال دارے۔

الزبتھ: من تہی ہابت ء فیصلہ کنوک کے ہاں؟ اصلیں منصف وتی توک ء نشتگ۔ من کدی تہی
ہابت ء ردیں فکر نہ داشتگ۔ مدام ترا شریں مردے زائتگ (پدا کندگ ء گوں) بس کدی کدی تو
برانز گرے۔

پراکڑ: (زہریں کندگے جنت) تہی انصاف... اوہ... الزبتھ (آنا گت ء گپ ء نیم بندگ
کت ء چک جنت۔ چہ ذرء توارے پیدا ک انت۔ آ دروازگ ء نیمگ ء راہ گپت۔ میری
وارن پتریت۔ آ انچو کہ آرا گندیت۔ دیم ء کنزیت ء آئی پوشاکاں دست جنت، آرا گپت)
اگاں تو دگہ برے چہ لوگ ء دراتک ءے تو من ایزرانک ء زوراں ء ترا چکپروش کناں۔

(عجیبیں گے کہ آج وڑیں۔ گرغ کش نکلت بلکیں آئی دست، چنڈگ، انت)

میری وارن: من نا جوڑاں ولجہ پرا کٹر! من بیماراں۔ خدا و استاں من، خدا و استاں من، خدا و استاں من (دگ، گنگیں)
 ہم ہیرانی سرء آ آراچہ وتی دستاں پٹینیت) منی اندرء ہر چیز لرزگ، انت۔ ولجہ تہیں ردچء
 عدالت، کاروائی، بہر زرنگوں۔

پرا کٹر: (زہرء داران، آ اوداں چے عدالتی کاروائی کنگ، انت، تو کدی اے لوگ،
 کاراں چے وتی سرء گجج، ہمیشی واستا ترا ہمک سال نہہ (۹) پونڈ پگار دیگ بیت، تو وزن
 نئے کہ منی لوگی نا جوڑاں (چو کہ آوتی ردی، راست کنگ، واہگد ارانت۔ میری وارن گد، دو
 تلگیں کسانیں، دست، کنت، الزبتھ، نیمگ، روت)

میری وارن: من مرچی تنی واستا یک سوگاتے اڑکتگ۔ من، تاں دیران گرسی، سرء ننگ
 کچگ ات۔ من اینکہ وہداں ہے، دست، جوڑگت، وہد گوازینت۔

الزبتھ: (دو دگی، ... دست، چاریت) بازمنت۔ تو وت، را جنجال چیا گت؟ اے
 مدھداریں، دستے۔

میری وارن: (سبک، سبک، گوں لرزگی توارء) ماڈرسان، گوں یکے دومی، مہرء دوستی کنگ
 لویت۔

الزبتھ: (آئی گپ، وڑء، چے حیران انت) ہنو، پیشک!

میری وارن: (بان عتہ ادا اودا چاران ء) من سہب ء مہلائی پاد کایاں، لوگ ء صفائی ء کناں۔

انوں من ء واب آگ ء انت (آپہ روگ ء چک ء ترینیت)

پراکٹر: میری! (آ اوشنتیت) اے راستے کہ چارده جنیں آدم دزگیر کنگ بوتگ انت۔

میری وارن: اتاں ولجہ! نوں آہانی کساس سی ء نہہ بوتگ (ناگت ء آگریت، باز ژند گندگ ء کئیت ہندیت)

الزبتھ: چیا گریوگ ءے؟ ترا چے انت؟

میری وارن: گڈی روبرن۔ آراپا ہودگ بیت۔

(الزبتھ ء پراکٹر ء اے گپ توریت۔ آ بے توار بنت۔ میری وارن ء ہیسکار گانی توار

اشکنگ بیت)

پراکٹر: پاہو! (آئی نزیک ء کئیت) تو چے گشگ ءے؟

میری وارن: (گریوان ء) ہنو۔

پراکٹر: زانہ ڈپٹی گورنر ایشی موہ ء دنت؟

میری وارن: ہما وپا ہودگ ء حکم ء دیگ ء انت۔ بلے سارہ گڈ ء نہ دنت چیا کہ آئی من اتگ۔

پراکٹر: من اتگ؟ چے گپ؟!

میری وارن: کہ آ... (ہما گپ ء گیر آران ء آترسگ ء انت) کہ آ... کدی کدی گوں شیطان ء

وچار کپیت ء آئی وتی نام شیطان ء سیاہیں کتاب ء بتہ ء نبشنگ چہ وتی ہوناں... ء تاں ہما و ہداں
عیسائیاں ہلاں کنت تا و ہدیکہ خدا چہ وتی تخت ء نہ کپیت۔ مدام جہندم ء عبادت ء کنت۔

اوشت (وقفہ)

پراکٹر: اے چوں بوت کنت؟ تو زانہ ہج نہ گشت!

میری وارن: واجہ پراکٹر! ہے پچیں عدالت ء مئے ڈرسانی ساہ گش ئے درا اتلگ ات۔ ماؤ
برگی اتنت۔

پراکٹر: شے ساہ در آگیگی ات۔

میری وارن: آئی وتی ارواح مئے سرء آرتگ ات۔

الزبتھ: اوہ میری... میری تو آلم ء...

میرن وارن: (یک ناگت ء آئی گوم بدلیت) آئی من ء باز رنداں گشگ ء جہد ہم کتگ ات۔

الزبتھ: آخر پرچہ؟... ساری ء کدی تو گوں من چشیں درشانے نہ کتگ۔

میری وارن: من وت ساری ء چرے گپ ء سر پد نہ اتاں۔ چریشی سر من ء ہج معلوم نہ ات۔

وہدے آعدالت ء اتک تہ من گوں وت ء گشت کہ من اے ذال ء سر ء ہج بہتا مے نہ جتاں چیا
کہ اے بیچارگ ڈگارانہ اسپنڈانی سر ء وسپیت غریب ء پیریں ذالے۔ بلے وہدے کہ آ اوداہ

نشت ء ہر گپ را "اناں" کنناں بوت تہ من ناگت ء وتی پشت ء دوت وڑیں سارتی یے مارت
 ء منی کڈولگ ء پوست ء گش ءے کسے کشگ ء بوت۔ من مارت کہ کسے من ء گٹ ء گرگ
 انت۔ من ء ساہ ء کشگ گراں لکپ ء ات۔ پدا من یک توارے اشکت۔ یک چیہال وڑیں
 توارے ء اے منی جند ء توارات ء پدا انچو من ء دوسیں گپ یات آیاں بوتنت۔ ہر ہما گپ ء کار
 کہ آئی گوں من ٹرنگ ات۔

پراکڑ: آئی تہی کجام کار گندگ کتگ ات؟ آئی تر اچے کتگ ات؟

میرن وارن: (چو کہ آیک وشمیں وابے ء گندگ ء پدا پادا تلگ) ولبہ پراکڑ! چتکہ براں
 انچو بوتگ۔ آاے دورازگ ء پپہ پنڈگ ء اتلگ۔ دوا ء تچ گرگ ء اتلگ۔ کسے فکر بکن کہ ہر دیں
 ... ہر وہدے کہ من آرا ہشکلیں دست ء راہ داتگ، آئر نڈان ء شتگ ات۔

الزبتھ: نر نڈاں بوتگ ات۔ نر نڈان بیت کہ آگرنگ بیت۔

میری وارن: آئر نڈان بوتگ ات بلے کتے گیر بیار کہ آئی نر نڈان ء اچے کشگ ات۔ گو سگیں ماہ ء
 دوشبے ء روج ء وہدے آچا داشت تہ من اے مارت کہ منی سرتاں دو (۲) روج ء ترگی انت۔
 ترایات نہ بیت؟

الزبتھ: ہنو، من ء یات انت بلے...

میری وارن: ہے گپ من، حج ہاتھورن ء کشتوں ء آئی چر آئی بخت گت۔ "گڈی روبرن! تو

اے جنک ء سراجے کتگ ات کہ آگوں تئی روگ ء بازنا جوڑ بوت۔ ء پدا آئی پئہ گردینت۔
 آپیریں ذال ء منو منو کنان ء گشت۔ ”ولجہ! من بددعا یا لعنت نہ دانگ۔ من ووتی دعاء وانگ ء
 بوٹگاں ء من ء منی دعاء وانگ ء کس داشت نہ کنت۔
 الزبجہ: اے وگڈا باز دینداریں پسہ۔

میرن وارن: بلے اے و بچار رند ء چے بوت؟ حج ہاتھورن ء آراگشت کہ آدعاء بو انیت بہ
 اشنکنا نیت آئی خدای دہیں حکماں چے یکے ہم عدالت ء راشکنا نیت نہ گت۔ آرا خدای دہیں
 حکماں چے حج سر پدی نیست ات۔ آڈرسانی دیم ء دروگ بندگ ء ات۔
 پراکڑ: پدا آہاں آئی ء سزا اشنکنا نیت۔

میرن وارن: بلے اے بچار کہ پدا چے بوت؟ آخر آراسزا اش چیا داتین۔ آئی وت ء راسزای
 لائق وت جوڑ کنای نیت۔

پراکڑ: بلے ثبوت۔ ثبوت۔!
 میری وارن: (گوں بے قراری ء) من ترا ثبوت داتوں، ترا گشتوں... ترا گشتوں اے یک
 پگائیں ثبوتے۔ وت حج ء منگ کہ اے چوتلار ء مھکمیں ثبوتے۔
 پراکڑ: (یک دمانے پدا گشیت) میری وارن! نوں تو دومی رنداں عدالت ء نہ روئے،
 اشلت!

میری وارن: من تراہال دیگ بوئاں کہ من ہر روج نون عدالت ء رؤگی انت۔ من حیرانا
 کہ شائے ڈر سیں ندرہ ء چیانہ اتک ات۔ ماوتی گرانیں ذمہ واری یے چٹینگ ء آں۔
 پراکٹر: اے کار ء کنگ ءے تو؟ اے نہ بوتلمیں شے کہ یک عیسائی جنکے یک پیر ذالے ء راپاہ
 بدیائینیت۔

میری وارن: بلے ولجہ پراکٹر! آہا مردماں پاہونہ دینیت کہ آوت من انت۔ سارہ گڈ ء راپاہیں
 روچانی واستا بند کنگ بیت ء بس... (چو کہ گپے یاد آگے ء انت) ء ہاں! یک ہیرانی ء پگے
 گوشدار ات۔ سارہ گڈ ء لاپ پُر انت۔

الزبتھ: لاپ پُر انت؟... زانہ آگنوک بوتگ انت... آئی و عمرشت سال ء کساس ء انت۔
 میری وارن: آہاں چہ ڈاکٹر کرگز ء آرا چارائینگ۔ آترگی انت چہ زہر ء۔ چہ گو سگیں سال ء
 آپاپ ہم کشگ ء انت ء آرا لوگ واجھے ہم نیست بلے خدائے شکر انت کہ حفاظت ء سر ء انت
 چیا کہ آ معصومیں چک ء راجھ تاوان نہ دینیت۔ زانہ اے ہیرانی ء پگے نہ انت۔ ولجہ! ترا چارگ
 لوٹیت کہ ماچونیں شریں کارے کنگ ء نمیں۔ اے خدائی کارے کہ مائے کنگ ء نمیں۔ من ہر
 روج عدالت ء رواں۔ من عدالت ء سرکاری مردم ء حساب ء رواں۔ (آپہ رؤگ ء پادکنیت)
 پراکٹر: من اتوں تئی سرکاری گری ء درکنناں (آچست بیت ء دیوال ء درتگلیں ایزرانک ء
 ایرگیجیت)

میری وارن: (ترسگ ء انت بلے بروبری ء اوشتیت چو کہ آراوتی مزنی ء مارشت است انت) نوں تو من ء ایزراتک نہ جن ئے...

الزبتھ: (اشتاپنی ء۔ دیم ء کنیت، پراکٹر ء داریت) میری! کنول بلکن کہ تو چہ باندا ت ء لوگ ء نندے۔

میری وارن: (چہ پراکٹر ء گستا انت بلے پدا ہم دلیری پشد ارگ ء انت) ولجہ پراکٹر! شیطان ماں سلیم ء گوں بے دردی ء گردگ ء انت۔ ماراے درگجگی انت کہ آگجا چیر انت؟
پراکٹر: اول سر ء و من تئی توک ء شیطان ء درکناں (آ ایزرانک ء پہ جنگ ء چست کنت کہ میری تچیت، دُور روت ء کوکار کنت)

میری وارن: (الزبتھ ء نیمگ ء اشارہ کنت) من ایسی زندگی رکیتنگ۔

(بے تواری۔ آئی ایزرانک جہل ء کپیت)

الزبتھ: (گوں نرمی ء) زانہ منی سر ء بھتام جنگ بوتگ ات؟

میری وارن: بہتیں گپ تئی نام ء کننگ بوتگ ات بلے من گشت کہ من پُشیں ہچ گپے نہ دیتگ ء پدا آہاں چار ات کہ من گوں تو سک نریکاں۔ آہاں اے گپ گوں منی شاہدی ء ہلا س گت۔

الزبتھ: منی سر ء کئے بھتام جنگ ات؟

میری وارن: من قانون ء پابندی ء کنان، تراہال دات نہ کنان۔ (گوں پراکٹر ء) من ء

امیت انت کہ شامنی سرء ہج وڑیس بندش نہ جن ئے۔ مرچی چارنج بادشاہ ء ڈپٹی ء چچی ء ماہان
 وارنگ، یک کلا کے بیت انت۔ خیر، من ہے امیت ء کشاں کہ گوں من نرمی ء پیش کائے۔
 پراکٹر: (ترسگ ء انت) برو۔ بوسپ۔

میری وارن: (پادء زمین ء سرء زوراں جنت) تو من ء اے وڑا حکم مدئے۔ نوں من ہرود
 سال ء بوتگوں۔ نوں چکے نہ اوں۔ مز نہیں جینے بوتگوں۔
 پراکٹر: تو نندگ لوٹ ئے، بہ نند۔

میری وارن: من پہ واپ ء روگ لوناں۔

پراکٹر: (گوں زہرء) گڈاشپ بخیر!

میری وارن: شپ بخیر! (نادجم، وتی بابت ء بے باور۔ آروٹ۔ پراکٹر ء الزبتھ گوں ہیرانی ء
 آراروگ ء چارگ ء انت)

الزبتھ: (سستیں گالوازے ء) اوہ... اے بوگی ات...

پراکٹر: آہاں تنی گپ ء جیرہ ہلا س کنگ، تو نہ اشکت؟

الزبتھ: بے بانداں چے بیت؟ آپد امنی واستا کو کار کنت... تا نکہ آمن ء گرنت ء برنت۔

پراکٹر: بہ نند...

الزبتھ: آمنی مرک ء لوٹوک انت جان! اے گپ ء تو سر پدے!

پراکٹر: من گشیں تو بہ مند. (آنندیت، ترس و لرز انت۔ گوں اشتاپی و کشیت) ہمارا گوں
ہوشمندی و کارگرگ لوٹیت الزبتھ!۔

الزبتھ: (وتی خیالانی تہ و گار) ہنو... لم و... ہنو!....

پراکٹر: ترسگ و ہج گپ نہ انت۔ من خرکیل شیور و دچار کپان و آرا کشاں کہ انیکیس و من
و چے گشنگ... کہ اے و یک لہیے ات۔

الزبتھ: جان! چنکہ مردم بندی کنگ بوگ۔ نوں چہ شیور و کمک و نپ نہ رسیت۔ تو منی و استا
یک کارے گت کن وے؟ برو گوں انیکیس و دچار کپ۔

پراکٹر: (آئی روح و تہ و سکی پیدا ک انت) من انیکیس و چے گشاں...؟

الزبتھ: (گوں نرمی و) جان! اے کار و پمنی ہا تر و لم بلن۔ ورنائیں جنکانی بابت و شری
و فکر نہ کن وے۔ اے یک قولے... کہ...

پراکٹر: چے قول؟ (زہرے آگ و انت)

الزبتھ: بے تواری و یا کہ گوں گشتس و آئی اے قول کنگ... گوں و ت یک قولے، و عدھے... و
آرا آسرم کنگ و وتی و سیں جہد و کنت۔ آسن و کوشانینگ لوٹیت و جاگہ و گرگ لوٹیت۔

(پراکٹر و زہر و ذان انت بلے آگپ جت نہ کنت)

الزبتھ: اے آئی شرتریں و دوست تریں اُمیت انت، جان! من آرا سر پدباں ادا ہزاراں

نام گرگ بوت کنت۔ آخر آئی منی نام چیا گپت چوناء منی نام ء گرگ ء بازیں بھیم است انت
 من سارہ گڈ نہوں کہ ڈگارانى اسپنڈ ء بانڈ ماں و سپیں ء نا کہ روبرن اول کہ آفشہ کنت ء نہ
 گنو کے۔ اے ء واستا باز سک باز تو کل جنگ کپیت۔ بلے انگت آئی منی نام گپت، چیا کہ ایشہ
 تہ ء ہمانی نپ انت۔ جان!... آ منی جاگہ ء گرگ لوٹیت....

پراکڑ: آ اے وڑا پھجر فکر گت نہ کنت (اگاں چے دل ء منیت)

الزبتھ: (گوں دلیل ء) جان! تو کدی آئی بے عزتی کتگ۔ ماں گر جا ء ہر دیں کہ آچتی
 نزیک ء گو زیت، تنی دیم مہر تریت۔

پراکڑ: من وتی گناہانیھیالاں چے... سہر تراں۔

الزبتھ: بلے آچتی دیم ء سہری ء دگہ مانا یے زوریت۔

پراکڑ: تو چے مانا زورے؟... تو چے فکر کنے؟

الزبتھ: منی دل ء ترا شرمندگی مارگ لوٹیت کہ من ادا اوں ء آ...

پراکڑ: جنین، تو کدی من ء سجاہ کارے۔ اگاں من سنگے ہم بیوتیناں تہ اے پتہیں ماہانی تہ ء
 ٹکر ٹکر بوتگ اتاں۔

الزبتھ: گڈا تو برو۔ ء آرابد ء بل بکن... اے پیم ء آئی گوں تو ہر قو لے کہ کتگ، آ آہان ء
 پروش ایت... جان! اے قول ء پڑوش!

پرائز: (دستاویز گدرو شیت) شرانت، من رواں (وٹی تپنگ، نیمگ، روٹ)

الزبتھ: (ترس ہلرز) اوہ... تو وٹی وٹی، ابیدروگ، اے۔

پرائز: (چک، ترینیت، ٹپنگ دست، انت نئے) من آرا ہے ڈول کشاں کہ دوزخ، آس

وہ، ہم اینکے برانز، بیت، کہ منی کہانی، بیت، بلے بچار... منی زہر، سر، تو نہ وٹش نہ ببٹے۔

الزبتھ: تنی زہر، من ولس ہمکنہ گشت کہ...

پرائز: جنین! من زانہ ہمکنہ، جہل کہتگاں، تو من، انچو حیاں کن نئے...

الزبتھ: من ترا کدی کسان نہ زانگ۔

پرائز: گدا۔ تو کہ قول کنگ، بہتا مہنگ، چو کہ یک اسپے گوں فخرے، اکت۔ تو من، سر

پہن۔

الزبتھ: اگاں شیش حج گپے نیست انت... ہما و ہدی کہ من ترا گشت کہ تو ہے قول، پر وٹش گدا تو

منی سر، نارز اچیا بوت ہے؟

پرائز: چیا کہ تو روہیں کپ کنگ، ات ہے۔ من ایماندار، راستوں بلے نوں من گیشیں نہ

کنان۔ من زندگی، یک روے کنگ، تو آرامی تیو گیس زند، سر، پز، بیت، من اگت ہم انچو

مداں کہ چریشی آزات نہ ہاں۔

الزبتھ: (کوکار کنان) تو ہما و ہداں وت، آرا آزات کت کن نئے و ہدی کہ تو اے زاننے کہ

من تہی انگت جن اوں یاچہ بندات ء تہی جن نہوں۔ تہی و ہدی تہی دل ء آئی تہی اندیم انت۔
پراکٹر: ء تو ہم آئی کمی ء مارے۔

(ناگت ء چوکہ چیزے بال کنان ء اتلگ۔ یک ساگے دروازگ ء نزیک ء کعبت۔
آدوئیں پیچ لوزانت۔ آیو کیس مردم پادری ہیل انت۔ نوں آچہ ساری ء گمے دگہ پیم گندگ ء
کنیت چوکہ آاے گپ ء بہ ماریت کہ آ ابید حال دیگ ء چیا اتلگ؟....)
ہیل: شپ شمنے وش بات۔

پراکٹر: (انگت ء حیران انت) ولجہ ہیل، چوں اتلگ ءے۔ بیا... شپ بخیر... بیا

ہیل: (گون الزبتھ ء) من ء امیت انت کہ منی سبب ء شاپریشان نہ بوتگ ءے۔

الزبتھ: اقاں... اقاں... بس ماتج اسپے پاد برمش نہ اشکت انت... شاپے پیم اتلگ ات؟

ہیل: تو پراکٹر ء شریں لوگی ءے نا؟!

پراکٹر: ہاں... الزبتھ...

ہیل: (سر ء جہل کنت) منیھیال انت کہ اتوں تو پے واب ء روگ ء نذات ءے۔

پراکٹر: (آپنگ ء ایر کنت) اقاں... اقاں (ہیل بان ء گیشتر توک ء روٹ ء پراکٹر وتی

پرزگی ء سبب ء را بیان کنگ ء گیشٹ) مئے گو را تہاری کہ ایر دنت گڈا مہمان نیا انت۔ بے تو

اتلگ ءے... وش اتک ءے... بیا بہ مند!

ہیل: من منداں (آئندیت) بانک پراکٹر، تو ہم بند (آہم بندیت، آ آرا یک کش ء چارگ ء انت۔ ہیل بان ء راگوں دلگوش ء چارگ ء انت)

پراکٹر: شما چیزے ورات... گلا سے؟

ہیل: اتاں۔ چہ نئی منی لاپ ہراب بیت ء انشپسی... انگت من ء دگہ باز جا گہاں روگی انت۔ تو ہم بند۔ (پراکٹر بندیت) اگاں بچے من یک کارے ء بابت ء تنی رگر ء اتلگوں بلے من تنی باز و ہدنہ زوراں۔

پراکٹر: عدالت ء کارے ء بابت ء؟

ہیل: اتاں۔ من وتی ذاتی حساب ء اتلگوں۔ اے وہداں عدالت ء راگوں من بچے کار۔ منی گپ ء گوشدار (آوتی لٹفاں ترکست)۔ من سر پد نیاں، تو معلوم دارے یا اتاں بلے مرچی تنی لوگی ء گپ عدالت ء بوٹگ۔

پراکٹر: ماسر پداں ولجہ! مئے میری وارن ء مارا حال داٹگ۔ ما کندتگ۔

ہیل: تو زان نئے کہ من ادا یک در آمدے آں ء ہے گپ ء نہ زانگ ء سبب ء منی و استا اے گمان کنگ باز مشکل انت کہ ہما مردمانی سرا بہتام گواندینگ بوٹگ ء انت، آچو نہیں مردم انت؟۔ پے ہاترا مرچی نیمروچ ء بچے من تاں شپ ء اے وہداں یک یک لوگے ء روگ ء اول۔ اے وہداں من ربیکا نرس ء لوگ ء بچے پیدا کاں ء۔

الزبتھ: (سک توریت نئے) زانہ ربیکا ء سرء ہم بھتام لگ اتگ۔
ہیل: خدا پہل بہ کنت۔ کسے چوشیں جنیں آدم ء بکشیت بلے۔ مرچی عدالت ء آئی نام الم
ء گرگ بوتگ۔

الزبتھ: (کندگ ء جہد ء کنت) من ء اُمیت انت کہ تر اے تیمیں گپ بچہر باور نہ بیت کہ
ربیکا ء نر کی گوں شیطان ء انت۔
ہیل: بلے چوش و بوت کنت۔

الزبتھ: (حیران بیت) نا، تو پچہر چوگشت نہ کن ء۔
ہیل: اے باز نازر کیس و ہدے۔ عجب انت کہ نوں ہچ مردے ہم گیشتر نز انت کار نبیت کہ
بدی ء طاقت جم بوتگ انت ء آ اے میتگ ء سرء اُرش ء واستا تیار انت۔ تاں اے و ہداں
اینکہ ثبوت دست کپتگ کہ انکار کنگ نہ بیت۔ شمانی گپاں بہو کن ات؟

پراکڑ: (اے گپ ء ڈالچار کنت) من ء اے بابت ء ہچ زانتکاری نیست۔ منی واستا اے
خیال کنگ ہم گران انت انچیں نیکیں ء پاکیں ذالبولے چیر اندری شیطان ء گون نر یک انت۔
آراچہ لوستگیں پتا دسالاں مردماں یک کش ء عبادت کنگ ء دیستگ۔

ہیل: شیطان بلے باز زوراک انت۔ اے گپ ء تو ناکت نہ کن ء۔ بہر حال آئی سرء تنی
و ہدی ہچ بہتام جننگ نہ بوتگ۔ ء من سدکاں کہ کسے آئی سرء بہتام نہ جنت۔ بلے، ہاں... ادا تئی

لہئیں مذہبی عملانی بابت ء لہتیں جُست کنگ ء و استا جازت گرگ لوٹاں۔

پراکٹر: (سر دمہری ء زہری، آئی کپانی تہ ء) الم ء جُست بکن۔ مارا اثر سے نیست۔

ہیل: (نوآ ایردنت ء شری ء سر ء نندیت) ولجہ پیرس پہ یات دارگ ء ہما چیزاں کہ نبشتہ کنت

چر آئی پد ر بیت کہ تو سبت ء عبادت ء و استا کز ابرے برے ہوار بے۔

پراکٹر: ناواجب! اے شے ردیں ہیال انت۔

ہیل: بہت ماہانی تہ ء تو پیست ء شش رنداں سبت ء عبادت ء بہر نہ زرتگ۔ من ایشی ء را

برے برے نہ گشاں۔ تو گشت کن ءے کہ تئی نہ روگ ء سبب چے انت؟

پراکٹر: ولجہ ہیل! من نزا تنگ ات کہ من ء سر جم ء روچ ہم یات دارگ لوٹیت، کہ من چتکہ

روچاں گر جا ء شتگاں ء چتکہ روچاں ہماں بوتگان۔ بلے گیر آرگ بیت کہ اے تیوگیس و ہد ء منی

لوگی نا جوڑ بوتگ۔

ہیل: اے گپ من چہ دو میاں ہم اُشکنگ بلے تو ایوک ء ہم گر جا ء شت کنگ ات۔

پراکٹر: ایوکی ء ہم شتگلوں ہر و ہدے کہ شت کنگ، ہمدالوگ ء عبادت کنگ۔

ہیل: دین ء بابت ء زانتکاری ء حساب ء تو زان ءے کہ تئی لوگ گر جائے نہ انت۔

پراکٹر: من سر پداں ء من ء دین ء بابت ء وانگ ء چے ہم اے سر پدی رستگ کہ عبادت ء

جاگہ ء اگاں تلاء ء چراگ جاہ ہم مہنت، پدا ہم پادری عبادت کنت۔

ہیل: سُبرء چراگ جاہ؟ چے مطلب؟

پراکٹر: چہ ہما وہداں کہ مادا عبادت ء جاہ ء رو دء چراگ جاہے ایر بوٹنگ۔ آرا فرانسس

جوڑ کنگ ات ء یک شریں مردے کدی ہم دحات ء را دست نہ جنت بے وہدے جوڑ

پادری بوت ء اتک تہ آئی بیست ء دو پتنگاں یک کش ء تلاہ ء چراگ جاہے جوڑ کنائیگ ء سہر

مند بوت۔ من دہکان کار ء زمیندارے اوں من زمین ء سر ء سہب ء بگرتاں شپ ء کار کتاں

من ترار است گشاں کہ ہر دیں من آسمان ء نیمگ ء چماں شاکد دیاں تہ او داں من وتی واٹم

تلاہ ء ترپگ ء گنداں۔ چریشی منی عبادت ہراب بیت۔ ولجہ من ہے سر پد ہاں کہ اے م

مزن مزیمیں واب گندیت۔ دار ء سر ء جوڑ بوٹگیں دیوان جاہ ء پسند نہ کنت۔

ہیل: (کے فکر کنت) پدا ہم ولجہ یک عیسائی نے واستا لئی انت کہ آسبت ء روج ء گر جاہ بیت

(اوشیت) ہاں، تو... بکش، تنی سہ (۳) چک انت؟۔

پراکٹر: ہنو، سہ چک!

ہیل: اے چے چے کہ انگت دو ء راہتسمہ دیگ بوٹنگ؟

پراکٹر: (گشگ لوٹیت بلے وتی دپ ء داریت، پدا انچو کہ آگپ جنگ لوٹیت وتی دپ

داشت نہ کنت) من ء اے دوست نہ بیت کہ ولجہ پیرس منی چکاں دست بہ جنت۔ من اے گپ

ء چھر چیر نہ دیاں کہ منی دل ء اے مردک ء تہ ء خدا ء نور نیست انت۔

ہیل: ولجہ پراکٹر! گوں دلگوش اشکن! تو اے گپ ء گیشیو کے ئے کہ... ہر ہما مردے کہ پادری جوڑ کنگ بیت، آئی تہ ء خدا ء نور ائم ء بیت۔

پراکٹر: (زہر انت بلے کنگ ء جہد ء کنت) آخر ترا منی سرا چہ شک انت؟

ہیل: شک ء شوبہ... اناں، اناں... من و...

پراکٹر: گر جا ء چھت ء ما ایر کنگ ء اتمیں تہ آئی میھ من جت انت، من گر جا ء دروازگ ہم متگ۔

ہیل: بن اصل ء... تنی ریکارڈ ء تہ ء سرا بی یے است۔

پراکٹر: من بکند ئے ولجہ پیرس ء شر سر پد نیاں بلے اے ہم راستے کہ ماشیطان ء راکدی اوں پسند نہ کناں۔

ہیل: (سر ء سرینیت، گمے فکر کنت پدا چو کہ پادری یے کسے ء چیر و کافی چکاس ء گپت) الزبتھ! ترا خدا ء دہیں حکم یات انت۔

الزبتھ: (ابید ئے ء بلکیس گوں شوق ء) من ائم ء زانان اش۔ منی زند ء سر ء سچ وڑیں داغ نیست۔ ولجہ ہیل! من چہ کانونٹ ہیل پتگیس عیسائی جینے اوں۔

ہیل: ء تو ولجہ!...

پراکٹر: (بے قراری ء، بلے گمے کندیت) من سد کاں کہ من ء ہم یات انت۔

ہیل: (اول سر ء الزبتھ ء نیمگ ء چاریت، پدا جان پراکٹر ء نیمگ ء... پدا) اگاں بوت

کنت تہ من ء بہ اشکنا نمین ءے۔

پراکٹر: خُدا ءِ دہیں حکماں؟

ہیل: ہنو۔

پراکٹر: (گوں لنککاں حساب کنت) تو دُزی نہ کن ءے۔ تو ہمسانگ ءِ ہج چیز ءِ تاوان نہ

دے۔ تو خُدا ءِ نام ءِ دروگیس سوگند نہ ورے۔ تو کسے ءِ درو شم ءِ ہراب نہ کن ءے۔ تو خُدا ءِ نام ءِ

دروگیس سوگند نہ ورے۔ تو کسے ءِ عبادت ءِ نہ کن ءے۔ (کے اوشتیت) تو سبت ءِ روج ءِ یات

دارے ءِ ہے روج ءِ عبادت کن ءے۔ (پدا اوشتیت) تو وتی مات ءِ پت ءِ عزت ءِ کن ءے۔ تو

کسی ءِ خلاف ءِ دروگیس شاہدی نہ دے۔ (پیر زگ بوتگ، پدا لنککانی سر ءِ حساب کنت ءِ عزانت

کہ آئی یکے بے یال کنگ) ءِ تو کسے ءِ درو شم ءِ ہراب نہ کن ءے۔

ہیل: تو ایشی ءِ رادومی براں کُشگ ءے۔

پراکٹر: (پریشان بیت) ایں... (آرایات آیک ءِ نہ انت)

الزبتھ: (گوں نرمی ءِ) زنا... جان!... تو زنا، نہ کن ءے

پراکٹر: (چو کہ نہ سگیس تیرے آئی دل ءِ سمہیت) ہنو... (پدا گون ہیل ءِ) تو دیست ولجہ!، ما

دوئیں دُرسیں حکماں زاناں۔ (ہیل ایوک ءِ پراکٹر ءِ چاریت۔ آپیک مردے ءِ راشریں وڑے

سر پد بوہگ ءِ جہد ءِ انت۔ پراکٹر بے قرار انت) منی دل ءِ اے یک کسا نہیں ردی یے۔

ہیل: ولجہ دین علم و زانت چو یک قلاتے و وڑا انت کہ آئی کجام بہرے و را تو کسان
 مُت نہ کن نے... (آپا داتلگ - آ بے قرار انت - کسان کسانیں گاماں گوں گردگ و انت...
 مزمیں فکرے و تہ و انت)

پراکٹر: اے لوگ و تہ و پے شیطان و کسے و دل و ہم کسانیں و اگے نیست۔
 ہیل: ہے منی دعا انت... (دونیناں چاریت، کندگ و جہد و کنت) شر! گدا من و موکل
 بدے۔

الزبتہ: (وت و را دارگ و بے سو میں جہدے کنت) ولجہ ہیل (آچک و ترینیت) منی
 حیل انت کہ تو منی سر اشکی نے۔ ہے گپ انت؟

ہیل: (پریشان بیت) بانگ پراکٹر! من تی بابت و ہج فیصلہ کت نہ کنناں منی فرض بس ایش
 انت کہ من خدائی و زانت و تہ و ہمکنہ گیشی بیاراں کہ من آرت کنناں۔ کہ عدالت و کار و تہ و
 آسان بیت۔ من شمنے و ہنینانی جان سلامت و آسراتی و استاد دعا کنناں۔ (گوں جان پراکٹر و)
 شپ بنیر۔ (در و روگ لو بیت)

الزبتہ: (بے ترسی و) جان! منی دل و ترا آراگشگ لوٹگ ات۔

ہیل: چے؟... گشت؟

الزبتہ: تو زانہ آراہال نہ دے؟

(کسانیں بے تواری ہے۔ ہیل بخت کنگی وڑے جان پراکٹر ۽ نیگ ۽ چاریت)

پراکٹر: (گوں مشکل ۽) من ۽ راھج شاہدی ہے نیست ۽ بگندے من آئی ۽ را ثابت گت
مکناں۔ بے... منی گپانی سر ۽ باور کنگ اش لوہیت۔ من بے سر پد باں کہ اے چکائی نا جوڑی ۽ را
گوں جن ۽ بلا باں گچ سیا دی نیست۔

ہیل: (حیران بیت، جل ایت) چے گشت؟

پراکٹر: ولجہ پیرس ۽ چکائی ۽ جنگل ۽ لیب ۽ دیت۔ آچہ آئی ۽ ترس اتنت ۽ بیمار بوت اُنت۔

اوشت (وقفہ)

ہیل: ترا اے کے ۽ گشتگ؟

پراکٹر: (اجگہ بیت) ایگیس ولیمز ۽۔

ہیل: ایگیس ۽۔

پراکٹر: ہنو۔

ہیل: (چنے ۽ درکایت) ایگیس ولیمز ۽ ترا گشت کہ اے ساہری نے نہ بوتگ۔

پراکٹر: ہنو۔ اے گپ آئی ۽ من ۽ ہما و ہداں گشتگ کہ تو سلیم ۽ اتلگ اتنے۔

ہیل: (شک و سرخ) چیا... آخر چیا... تو اے گپ چیر دا تک؟...

پراکٹر: پرے حاترا کہ من نو کی انشپسی سر پر بوگموں کہ دنیا یک دروگیس چیزے ۽ پشت ۽ گنوگ انت۔

ہیل: دروگیس!... گوشدار و لجه! من وت چه نوباً، سارہ گندہ دومی مردماں جست ۽ پرس کتگ آہاں پیش مکتیں گند اچوں بکتیں۔ اگاں آہاں مہ منغٹیں گند اوور ۽ کشگ بوت انت۔ ادا شاماے گپ حمال نہ تک کہ چکھ مردم بنت کہ چه پا ہو ۽ رکھگ ۽ حاترا دروگ ۽ ہم بندگ ۽ چک ۽ پنہ بنت۔

ہیل: من ایسی سر ۽ چار ۽ بیچار کتگ (اے شوبہ آئی دل ۽ ساری ۽ بوگ ات بلے آئی ایسی ۽ را ایرہ کتگ ات۔ آساری ۽ الزتجہ ۽ پد پراکٹر ۽ نیمگ ۽ چاریت) تو عدالت ۽ اے بیان ۽ دے؟

پراکٹر: عدالت ۽ روگ ۽ منی ارادہ و نہ انت بلے اگاں لمی بوت، ألم ۽ رواں۔

ہیل: تو گند اچہ وقی کستکیناں نہ بچے؟

پراکٹر: من کدی راست ۽ کشگ ۽ لپر زگ بوتگاں بلے من فکر کتگ ۽ اہوں اے تیمیں عدالت ۽ منی بیان ۽ کے راست ۽ حق زانت و بدیکہ شے و وولیس زانتکاریں مردے ہم یک انجیں ذابوت ۽ سر ۽ شک ٹت کنت کہ آئی ۽ سجتیں زندگی ۽ دروگ نہ بستگ ۽ نہ دروگ بست کنت تہ گند من گنو کے ونبوں کہ دو دلگ ۽ لپر زگ مہاں۔

ہیل: (گوں آرام ء... آچہ پراکٹر ء گپ ء دلجم گندگ ء کنیت) پراکٹر! منی دیم ء وتی دل ء
 ڈرساں درشان بکن۔ من یک انچیں گے اشلگ کہ چر آئی سبب ء پریشاناں۔ من اشلگ کہ تو
 چه بندات ء اے گپ ء سر ء بھیہ نہ دارے کہ دنیا ء تہ ء روح ء شیدی است۔ راست انت؟
 پراکٹر: (آزانت کہ ہرپہ ء دیگ پر آئی ء لران انت چیا کہ وتی تب ء پتہ بدنت تہ ہیل
 آرانادوست کنت) من زاناں کہ من چے گشگ ات، دنیا ء تہ ء شیدی نہ بنت بلے من سدک
 نیاں کہ آہم چه مابیت۔

ہیل: بزاں تو یقین نہ دارے کہ...

پراکٹر: من ء اے بابت ء دلجمیں زانتکاری نیست بلے بانہیل ء تہ ء آہانی ذکر است ء من
 چریشی انکارکت نہ کناں

ہیل: ء تو الزبتھ!

الزبتھ: من آہانی سر ء یقین نہ داراں

ہیل: (نہوش بیت) اتاں...

پراکٹر: تو من ء پریشان کنگ ءے۔ فکر بکن کہ تو چے گشگ ءے۔

الزبتھ: وجہ! ہیل من اے گمان ء ہم کت نہ کناں کہ شیطان کجام یک دینداریں جنینے ء روح

ء وتی دست ء کت کنت۔ چو کہ من جنینے اوں۔ من یک شریریں جنینے اوں بلے اگاں تو اے سر

پدے کہ یک جینے دنیا ءتہ ءنیک ءشریں کارکنگ ءانت بلے چیراندری شیطان ءہمراہ انت تو
 ولجہ من تراراست راست گشاں کہ من اے تیمیں هج گپے نہ مناں۔

ہیل: بلے بانک! من ءاے بکش کہ تو شیدی ء بدروحانی سرء بھیسہ دارے یانا؟

الزبتھ: اگاں تئی دل ءمن ہم یک بدروحے آں تہ گڈامن گشاں کہ دنیا ءتہ ء بدروح نیست۔

ہیل: بلے تو پاکیس کتاب ءچے سرگوست نہ کنے۔ پاکیس کتاب ءچے...

پراکٹر: پاکیس کتاب ءیک ءیک لبرے ءسرا ایمان داریت۔

الزبتھ: پاکیس کتاب ءبابت ء ترا چیزے جست کنگی انت گڈاچہ ایگیس ولیمز ء جست کن۔

(ہیل آراروک روک ء چاریت)

پراکٹر: آرا پاکیس کتاب ءسرء هج شو بہ نیست۔ ولجہ اے یک عیسائی گٹے۔

ہیل: خڈاشادونیناں وش بکنت ءہاں سہی چک ء زوت ہتسمہ بدے ء ابید شم کنگ ء ہمک

یک شجے ء عبادت ء بہر بزور... بے تواریں ء ایمنیں زندے گو ازین۔

(گانیلز کوری چہ دروازگ ء توک ء پتریت)

گانیلز: جان!

پراکٹر: گانیلز، چے بوتگ؟

گانیلز: آہاں منی لوگی برتگ

(فرانسزس پتریت)

گائیلو: ہائیشی لوگی ربیکا ہم...
 پرائکٹر: ربیکا زندان ۽ انت؟
 فرانس: شیورائنگ ات ۽ آراوتی ہمرائی ۽ گاڑی ۽ برت نئے۔ ماتوں چہ زندان ۽ پیدا کاں۔
 آہاں مارا مارائی دچار کپک ۽ ہم نیشٹ۔
 الزبتھ: ولجہ نیل! نوں اے مردم الم ۽ گنوک بوٹگ انت۔
 فرانس: (نیل ۽ نیمگ ۽ روان ۽) عزت مندیں پادری! شما گوں ڈپٹی گورنر ۽ گپ نہ کن ات؟
 من سڈکاں کہ آردی کنگ ۽ انت۔
 نیل: گمے صبر کن... ذم ۽ بالابیار۔
 فرانس: ہئی لوگی چہرچ ۽ بن جشت انت (گائیلو ۽ نیمگ ۽ اشارہ کنان ۽) ۽ ہاریں کجام یک
 جینے خدا ۽ ہمکے نزدیک بیت چو کہ مار تھا گائیلو۔
 نیل: وا جہیں فرانس! ربیکا ۽ مرہ ۽ چے ہمیں بہتام جنگ بوٹگ؟
 فرانس: (وت گڑیں... ۽ نیم دیس کندگان گوں) کٹگ ۽ بہتام... بے وڑیں ۽ کس مزانتیں
 وڑے ۽ پنم ۽ چکانی کٹگ ۽ بہتام... ولجہ من چے کنان، کجا برواں؟
 نیل: (چک ۽ تریتیت، پریشان انت) باور کن ولجہ فرانس! اگاں ربیکا ۽ دامن ۽ داگے

لگات کنت، اگاں آراہم شیطان وتی راہ و برت کنت گدا دنیا و ہج طاقت و زورے اسے سر
 بز و شادا میں دنگ و پھچک و داشت نہ کنت۔ ترا عدالت و انصاف و سر و بھیہ دارگ
 لویت۔ آرازوت لوگ و راہ دیگ بیت۔

فرانس: تنی مطلب اے نہ انت کہ ماں عدالت و آئی سر و مقدمہ بلانینگ بیت!

ہیل: (وکالت کنگ و وڑا) اگاں چے شے دل پر شک و انت بلے مانوں پُشت و شت نہ
 کناں۔ اے نوکیں زمانگے، نوں مارا کو نہیں زمانگ و دوستی و سیادیاں و ڈالچار کنگ لویت۔ من
 عدالت و انچیں بازیں ثبوت دیستگ کہ چر آہاں ہے نشانی رسیت کہ شیطان ماں سلیم و زندگ و
 سلامت انت و نوں مے تہ و اینکہ توکل نیست کہ بہتام جنوکیں لٹکے و دیم و داشت بہ کنئیں۔
 پراکڑ: (زہر و) اے تیمیں جینے چے وڑا ایک چکے و راٹشت کنت۔

ہیل: (باز غم و توک و انت) گیر بیار کہ و بدے شیطان چہ وتی برزیں جاہ و جہل و کپت و ذلیل
 بوت تہ چر آئی یک کلا کے پیش ہموت خداع را آماں بہشت و و شرنگ گندگ و آگ و ات۔
 گائیلو: بلے من و کدی اے نہ گشتگ کہ منی لوگی بدرو حے۔ من و بس کتابانی بابت و چہ تو بخت
 کنگ ات۔

ہیل: تنی لوگی و سر و چے بہتام جننگ بوتگ؟

گائیلو: والکوٹ و آئی و سر و بہتام جت کہ چار پنج ماہ و سر آئی چہ منی لوگی و یک لد یکے

بہا گتگ ات۔ اے لدیگ لہتیں روچاں پدمرت۔ آکوکارکنان ءتچان ءمئے لوگ ءاتک کہما
 آئی ذراں و اتر بکناں۔ منی لوگی ءگشت ءالکوٹ! اگاں تو اینکہ زنان ئے کہ یک لدیگے ءراپ
 ورگ ءچے چے دینت تہ گڈاتی لوگ ءکدی ہم لدیگ زندگی نہ بنت۔ نوں آعدالت ءگول
 اے زنگ ءشنگ کہ چما ءرند آئی لوگ ءھج لدیگ چاپتگاں گیش زندگی نبیت چیا کہ مارتھا ءچ
 وتی کتاباں آئی سر ءجادو کنگ۔

(خرکیل شیور توک ءپتریت، ڈرس چہ ہیرانی ءبے تو اربنت)

شیور: شپ بخیر، پراکٹر!

پراکٹر: خیری اتک نے، شیور!... شپ بخیر!

شیور: شپ بخیر و لوجہ، ہیل...

پراکٹر: من ءامیت انت کہ کجام عدالتی کارے ءبابت ءادانیا تلگ نے۔

شیور: من عدالتی کارے ءبابت ءاتلگوں۔ من عدالت ءکلرک اول، توہ زنان ئے...

(مارشل بیرک پتریت، عمر سی سال ءکساس ءاے ہدراں ئے تجالت انت ءمیا رکنگ ءانت)

گانیلو: چنکہ دردی گپے خرکیل کہ یک ایمانداریں مردے بشت ءرفوگ ءبدل ءدووزج ء
 بروت۔ تو اے کارانی آمر ءبن دیگ بنے۔

شیور: تو و شری ءز ان ئے کہ من ہما کنناں کہ من ءحکم رسیت۔ تو من ءدووزج ءراہ اوت...

کن نے غنا کہ دوزح من ء دوست بیت (آ پراکٹر ء گندیت، تریت - پداوتی کوٹ ء تہ ء
 دستاں مانگیجیت) بچار پراکٹر! من مرچی بازو زکفاں - قانون ء سرجم کنگ ہم پتکہ گرانیں
 کارے (آیک وارنٹے ڈن ء کشیت) - من ء تنی لوگی ء وارنٹ گون انت - پیدا کوں -
 پراکٹر: (گوں ہیل ء) تو کشنگ ات کہ آئی سرء بہتام جنگ نہ بوتگ -

شیور: من ء انشپی شانزده مردم نے گرگ ء وارنٹ داتگ انت کہ آہانی تہ یکے ہمیش انت -

پراکٹر: آئی سرء الزام کئے جنگ؟

شیور: ابیکیس ولیمز ء...

پراکٹر: چے سبب ء؟ آئی گر ء چے ثبوت است؟...

شیور: (بان ء گوں دلگوش سنیل کنت) ولجہ پراکٹر! منی گر ء وہد باز کم انت - عدالت ء من ء

تنی لوگ ء چارگ ء ہم حکم داتگ - بلے من اے وہداں چارگ نہ لوئاں - تووت ہما بچکیں ء

جہنکیں دتکاں من ء بدئے کہ آتنی لوگی ء وتی گر ء ایرکتگ انت -

پراکٹر: دتگ؟... بچکیں دتگ؟... جہنکیں دتگ؟...

الزبتہ: منی گر ء ہیج وڑیں دتگ نیست - کسانى ء ہم من ء دتگ دوست نہ بوتگ -

شیور: (گوں حیرانی ء مینٹل پیس ء سرء دتگ ء گندیت کہ اے میری وارن ء الزبتہ ء را

داتگ ات) ولجہ پراکٹر! من یک دتکے گندگ ء اوں -

الزبتھ: (ہمائی نیمگ ء رؤت) اے ڈ میری وارن بیگ انت۔

شیور: (اجابی ء) تو ایسی ء من ء نہ دے؟

الزبتھ: (دنگ ء دنت، گوں بیل ء) نوں عدالت ء پہ ثبوت ء داستا ڈنگ جم کنگ بندات کنگ۔

شیور: (گوں باز پھریز ء زوریت) زانہ اے لوگ ء دگہ ڈنگ ہم است؟

پراکٹر: اناں... اے ہم انشپی ادا اتلگ۔ اگاں نہ چریشی پیش ادا حج ڈریں ڈنگ نہ بوتگ۔
بلے چہ دنگ ء چے گپ ء ثبوت رسیت؟

شیور: یک دنگ... (آدنگ ء چاریت) ... ایسی مطلب انت... خیر!... جنین! تو منی ہمرائی
ء برئیں۔

پراکٹر: آنہ رؤت (گوں الزبتھ) برو میری وارن ء بیار۔

شیور: (الزبتھ ء نیمگ ء رؤت) اناں۔ اناں۔ من ء حکم رستگ۔ من آرا چہ وتی دیم ء ٹنگلگ
ء نیلاں۔

پراکٹر: (آئی داستان ڈور کنت) تو اے خیال ء چہ وتی دماغ ء ڈرکن۔ سر پد بوتے۔
الزبتھ! میری ء بیار۔

(الزبتھ پدیا نکاں کاسیت)

ہیل: ولجہ شیور! یک دُتکے چے پشد اشت کنت؟

شیور: (دُتکے ءوتی دستانی تہ ءسرینیت) آگشنت کہ دُتکے اے گپ ءنشان انت کہ آ...

(دُتکے ءپشک ءبرز ءچست کنت، آئی چم چٹرس ءدرکاینت) اے چی یے؟...

پراکٹر: (دُتکے ءنر یک ءرؤت) چی یے

شیور: اول... (آچہ دُتکے ءلاپ ءدر اچیس سوچنے دَر کنت) اے سوچنے ہیرک... ہیرک

...بچار... سوچن... (ہیرک آئی نیمگ ءکنیت)

پراکٹر: (زہر ء، ہرؤم ءکنیت) سوچن... سوچن... ایسی چے مطلب انت؟

شیور: (آئی دست لرزگ ءانت) اے و آئی واستا جنجالے بیت۔ پراکٹر! اے سوچن... من

ءشگ انت اے سوچن آسانی جنجالے بیت (ہیل ءرا سوچن ءپشد اریت) ولجہ! شما گندگ ء

ات، اے سوچنے۔

ہیل: آخر چے بوت؟ تو اے سوچن ءمانا ءہم بگش...

شیور: (چم ءے دَر اتلگ انت) آجنک۔ ولیمز ءجنک۔ آ انچی گوں ولجہ پیرس ءنان

ورگ ءات کہ آ ابید چیزے گشگ ء، ناگت ءزمین ءسر ءکپت چو کہ کسے دلوتے ءراتیرے

بخت۔ پدا آئی کوکارگت۔ آئی ہمنکہ کوکارگت کہ اگاں گوکے ءہم بہ اشکتیس، گرتیس ءتکلیں۔

پادری پیرس آئی کمک ءواستادیم ءاتک تہ آئی چمانی لاپ ءدوانچ در اچیس سوچنے؟ درگت۔

ہو۔ دو انچ دراجیس... پدا آئی ءلاپ ءاے سوچن کے ءگت گنگ۔ آئی (گول پراکڑ)۔

آئی گشت کہ تی لوگی ءبدروح ءاے سوچن گت گنگ۔

پراکڑ: بوت کنت آئی سوچن وتی لاپ ءوت گت داتگ۔ من ء اُمیت انت کہ تو ایسی ءورا

ثبوت ءواستا وتی ہمرائی ء نہ برے۔

(ہیل کہ آئی اے ثبوت دیستگ، ہیرانی ءاوشتاگ)

شیور: پکا میں شاہدی یے۔ (گول ہیل ء) ولجہ من چہ ادا یک دتکے در گنگ کہ آپراکڑ ء لوگی

نیگ انت۔ اے دتک ءلاپ ءاے سوچن گت ات۔ پراکڑ! من ترا راست گشاں۔ من ء

چہ ادا ووزح ءاے شاہدی ءگندگ ء اُمیت نہ ات۔ ءنوں تو من ء ایسی برگ ءداشت نہ کنے۔

(الزبتھ میری وارن ء ہمرائی ءاتگ۔ پراکڑ وہدے میری وارن ءگندیت، آئی برگ ء

کنیت۔ آئی باسک ءگپت ءہیل ءرگ ءبارت نے)

پراکڑ: گوشدار میری! تو حال دے کہ اے دتک مے لوگ ءچونی ءاتک؟

میری وارن: (آچہوت ءترسگ ءانت، آئی دپ ءگپ درنیت) چونیں دتکے ولجہ؟

پراکڑ: (بے قدری ءدتک ءنیمگ ءاشارہ کنت کہ آشیور ءدست ءانت) اے دتک...

اے دتک...

میری وارن: (آئی ءگندیت) اے من... منی ہیال انت کہ اے منی دتک انت۔

پرائز: اے ڈٹنگ تئی انت یا اتناں؟

میری وارن: بہو ولجہ! اے منی ڈٹنگ انت۔

پرائز: نوں اے یکش کہ اے ڈٹنگ ماں اے لوگ ء چوں اتک؟

میری وارن: (دیم ء چاران ء) ولجہ من اے عدالت ء شرکتگ ات ء انشپسی بانک ء را
دائتوں۔

پرائز: (گوں ہیل ء) ولجہ تو اُشکت؟!

ہیل: میری وارن! اے دتک ء تہ ء یک سوچنے ہم بوٹگ

میری وارن: (حیران انت) ولجہ من چریشی کسے ء راتاوان دیگ و نہ لوٹگ ات۔

پرائز: (گشادی ء) ایسی توک ء سوچن تو گت داٹگ ات؟

میری وارن: بہو، ولجہ... من... من

پرائز: (گوں ہیل ء) نوں چے گش ء؟

ہیل: (میری وارن ء روک روک ء چاران ء) چکت! اے گیاں تو چہ وتی قدرت ء داتگئیں

دماغ ء گشگ ءے۔ بکند ءے، بوت کنت کہ کسے تئی سر ء اے و ہداں زور پر دیگ ء انت۔

میری وارن: اتناں ولجہ! کسے منی سر ء زور پر دیگ ء نہ انت۔ من شری ء ہوش ء اول۔ تو چہ

سوزانا والکوٹ ء بخت گت کن ءے۔ آئی ماں عدالت ء من ء ہے ڈٹنگ جوڑ کنگ ء دیستگ ات

ۛ کیش شرتز کہ تو انیکس ۛ بخت بن و بدے من ایشی ۛ جوڑ کنگ ۛ اماں گڈا انیکس منی
نندوک ات۔

پراکٹر: (گوں ہیل ۛ) اہلکت تو۔ نوں تنی دل ساپ چیت (شیور ۛ نیمگ ۛ اشارہ کنان ۛ
ایشی ۛ بکش کہ اے چہ اداں بروت۔

الزبتھ: سوچن ۛ چے مانا انت؟

ہیل: میری، تو سر پدے کہ اے وڑا تو انیکس ۛ سر ۛ کُشگ ۛ بہتام جنگ؟

میری وارن: من و بہتام نہ جنگ۔

ہیل: انیکس ۛ سر ۛ انشپی ارشے بوٹگ۔ چہ آئی لاپ ۛ یک سوچنے در اتلگ۔

الزبتھ: زانہ آئی ایشی بہتام منی سر ۛ گواندینگ؟

ہیل: ہنو۔

الزبتھ: اے جنک وت کشو کے۔ اے دنیا ۛ راچہ ریشی پاک کنگ لومیت۔

شیور: (الزبتھ ۛ نیمگ ۛ اشارہ کنان ۛ) شما اہلکت! اے چے کُشگ ۛ انت۔ آئی ۛ راچہ دنہ

ۛ در کنگ لومیت۔ اہلکت ہیرک!

پراکٹر: (ناگت ۛ چہ آئی دست ۛ وارنٹ ۛ چانپیت) دراچہ ادا!

شیور: ترا وارنٹ چانگ ۛ تو کل چتور بوت؟

پراکٹر: (وارنٹ و ڈریت) ڈرا۔ چہ ادا...

شیور: تو ڈپٹی گورنر و راہ داتگئیں وارنٹ درنگ۔

پراکٹر: بروٹ گم بیت تئی ڈپٹی گورنر۔ چہ منی لوگ و درا۔

ہیل: پراکٹر! پراکٹر!

پراکٹر: تو ہم ایسی سچئی و درا... تو دور و گیس پادری نے۔

ہیل: اگاں اے بے گناہ انت گڈ اعدالت...

پراکٹر: ”اگاں اے بے گناہ انت گڈا“... تو زانہ کدی اے فکر تگ کہ پیرس و ایلیس بے گناہ

انت یا اقاں۔ زانہ ہمک بہتام جنوک و را راست زانگ بیت۔ زانہ بہتام جنوک انچو پہک و

پلگارودی بوتگ انت چوک ہاوند و موردانگ انت۔ من ترا حال دیاں کہ ماں سلیم و کجام زور

راج کنگ و انت۔ بیرگیری و ہمول... سر پد بوت نے۔ ماہرچی اتاں... ہرچیم اتاں... ہماچیم

سلیم و نشنگ اتاں بلے نوں کسان کسانیں گنوکیں چٹکانی دست و ریاست و کلیت اتلگ انت

..ذاتی بیرگیری و قانوند جوڑ بوتگ۔ اے وارنٹ۔ بیر و برورد انت۔ من وتی لوگی و را بیرگیری و

ہمول و قربان گت نہ کنناں۔

الزبتھ: جان! من رواں گوں۔

پراکٹر: نا۔ تو نہ روئے۔

ہیرک: منی نہہ مردم درء اوشتا تک انت۔ توایشی ء را داشت نہ کن ئے۔ من ء را قانون و راه
داتگ۔ من چہ آئی ء برگشت نہ کنناں۔

پراکٹر: (گوں ہیل ء) توایشی ء را پہ برگ ء دیت کن ئے؟

ہیل: پراکٹر! عدالت۔ انصاف۔

پراکٹر: گوشدار منی ولجہ! خدانوں ترا دستانی شودگ ء ہم موہ نہ دنت۔

الزبتھ: جان! منی ہیال انت من ء آہانی ہمرائی ء روگ لوہیت۔ (آ آہانی نیمگ ء چارگ

ء توکل ء چے ہم ز بہر بوہگ ء انت) میری! سہب ء داستا بازنان است۔ نیمروج ء داستا تو

چیزے اڑکن۔ پراکٹر ء کمک ء دلجمی ء بکن مادام ترا اثری ء سر ء چارتگ۔ نوں تو آہاں عوض

گت کن ئے۔ (آ ارسانی دارگ ء جہد ء انت) پراکٹر! وہدے چک پادبیا انت گڈا آہان ء

جادو ء شیدی ء گپ ء مہ جن گوں۔ آٹرس انت۔ (نوں آگپ گت نہ کنت)

پراکٹر: من ترا لوگ ء زوت کاراں۔ لوگ ء... پدا... باز زوت کاراں۔

الزبتھ: ہنو جان! من ء پدا زوت بیار۔

پراکٹر: من چوزرے ء پیم ء عدالت ء سراتالان باں۔ تو مہ ٹرس۔

الزبتھ: (باز ترسگ ء انت) من ہج چیز ء نہ ٹرساں (بان ء یک یک چیزے چاریت)

چکاں کش کہ من یک ناجوڑے ء ہال ء گرگ ء شتگاں۔ (آ دروازگ ء نیمگ ء روٹ۔

ہیرک ء شیور آئی دُمب ء انت۔ تاں یک دمانے ء پراکٹر چہ دروازگ ء چاریت۔ پدا سائکلائی
توار دیت)

پراکٹر: ہیرک! او ہیرک! ایٹی ء سائکلاں مہ بند ات۔ (آتچان ء دروازگ ء درکنیت۔ پدا
چہ ڈن ء تو ارکنیت۔ ہیل وتی ردی ء مارگ ء انت۔ میری وارن گریگ ء لکنیت۔ آندوکائی
گریٹ۔ گائیلز کوری ہیل ء دلگوش ء گور کنٹ)

گائیلز: انگت ہم بے تواریے۔ اے ریپینگے۔ تو دیت کہ اے ڈرس دروگ انت۔ تو... تو
پدا ہم بے تواریے۔

(پراکٹر ء دو سپاہیگ ہوری ء توک ء تیلانک دیگ ء انت)

پراکٹر: ہیرک! من ترا پدا رگنداں۔ پدا الم ء ترا پشد اراں۔

ہیرک: (ہیسک انت) جان! خدائے و استا۔ من ہج گت نہ کنناں۔ من ء ڈرسان ء سائکلاں
بندگ ء حکم انت۔ نوں تاو ہدیکہ من چداں ر ہادگ نباں، تو توک ء بن مند۔

(آگوں وتی مردماں ذر ء روت۔ پراکٹر اوشتاگ۔ دراج درا جیس ساہ کشگ ء انت۔ پدا یک
گاڑی یے ء اسپانی روگ ء تو ار بیت)

ہیل: (بے باوری دیم ء سر ء ظاہر انت) ولجہ پراکٹر!

پراکٹر: توجہ منی دیم ء ٹگل!

ہیل: صبر، ہمت۔ پراکٹر! من آئی بالا بندیء ہرچی کہ اُشکگ۔ من آرا ابید پرزگی عدالت
 ء گشاں۔ خدا منی کمک ء کنت۔ من اے فیصلہ ء کنت نہ کنناں کہ آگناہ گارانت یا بے گناہ۔ من
 سچ ناناں... بلے... بلے گے فکر بکن کہ... دنیا گنوک بوہان ء روان انت ء چریشی کس ء پ
 سیت نہ ریت ء تو یک جنکے ء سرایر گرگ ء بہتام جنگ۔

پراکٹر: تو لگورے ء۔ تل کہ وا جہیں خدائے ترا اینکہ مردمانی پادری کنگ۔ تو بلے بے دلے
 ء۔ ذرا میں بے دل...

ہیل: اینکہ کسانیں سببے ء وا جہیں خدائے ہرم ء میار فکر کن کہ زندان چہ مردماں پُر کنگ
 بوگ ء انت۔ مے چہ دُرساں مسترین منصف اے وہداں سلیم ء انت ء مردمان ء پا ہو ء درنگ
 ء فیصلہ دیگ بوگ ء انت۔ مارا اصلیں سبب ء سر پدی دیم ء آرگ لوٹیت۔ زانہ ادا کسے ء را
 ساری ء کُشگ بوتگ؟ بکن دے؟... اُم ء اگاں انچو بوتگ گداہما کشتن ء گپ ہم باہدیں کہ دیم ء
 بیت۔ چہ آسمان ء یک اندیمیں جنجالے ء مارا انگراں کنگ۔ پراکٹر! اصلیں سبب چہ انت؟
 ایشی سر ء فکر بکن۔ اے بابت ء منی کمک ء بکن۔ اُشکت۔ تنی وتی رہندے۔ بلے اے ہیال کن
 کہ چہ ہمیں گندہ کاری مے دنیا ء سرانازل کنگ بوتگ۔ (آ گائیلو ء فرانس ء نیمگ ء
 روت) گوں یکے دومی ء شئور ء سلاہ بکن ات۔ فکر بکن ات کہ شے میگ ء سر ء اینکہ مز میں
 عذابے پرچے اتلگ؟ من گوں خدائے دُعا کنناں کہ آ انگت شے چماں سچ بکنت۔

(نیل روئے)

فرانس: (نیل ء کشگ دل ء ءے کپیت) من کدی نہ اشکگ کہ سلیم ء مردم کشگ بوئگ۔

پراکٹر: (آہم نیل ء لہزانی سر ء بچارنگ ء انت) فرانس! من ء ایوکی ء نیل ات ایوکی ء نیل ات۔

گائیلو: (اجکھی ء) جان! زانہ ماوتی ہرچی باہیشگ؟

پراکٹر: انوں لوگ ء برو۔ ما باندا ت گپ کناں۔

گائیلو: ہنو، تو شری ء چار ء بچارکن۔ ما باندا ت سباہ ء مہلائی ء بیاباں؟

پراکٹر: ہنو۔ انوں برو گائیلو۔

گائیلو: شرانت، شپ بخیر۔

(گائیلو کوری روئے)

میری وارن: (تواری ء ءے ء ٹرس مان) واجہ پراکٹر! انچو کہ اوداں پہ صفائی ء ہاتر ء کشگ بیت گڈا آ

بانک ء را الم لوگ ء راہ دینت۔

پراکٹر: میری وارن! باندا تو منی ہمرائی ء عدالت ء کائے۔ تو عدالت ء درسیں گیاں بہ جن۔

میری وارن: من ابگیس ء سراسگ ء بہتام ء جت نہ کناں۔

پراکٹر: (آئی نیگ ء آیان ء) تو عدالت ء بکش کہ ڈتگ اے جاگہ ء چوں اتلگ ء ایشی ء

کے ء سوچن گت وائگ ات۔

میری وارن: اگاں من اے گپ گشت گڈا آمن ء زندگ ء نئیلیت (پراکٹر آئی نیمگ ء پیدا کر
انت) واجہ پراکٹر! ابگیس، تئی سرء بدکاری ء بہتام ء جنت۔

پراکٹر: (اوشتیت) زانہ آئی تراگشتگ؟

میری وارن: من زاناں واجہ! آاے بہتام ء ترا جنت ء ترا برباد کنت۔ آہے ڈول الم کنت، من زاناں۔
پراکٹر: (لپر زگی ء۔ آرا اے وہداں وتی سرء سک بد آئیگ ء انت) شر انت۔ اے پیم
آئی پبک ء پلگاری پاشک بیت۔ گوشدار میری! مادو میں دُور نہیں چاتاں کپیں بلے تو ہرچی کہ
زانے آرا عدالت ء بکش۔

میری وارن: (ترسگ ء) من گشت نہ کنناں۔ آ منی سرء... (پراکٹر دیم ء کنزیت ء آرا گپت،
آدم پہ ساعت ہے گپ ء گشیت۔ ”من گشت نہ کنیں۔ من گشت نہ کنیں۔“)
پراکٹر: منی لوگی چہ منی سبب ء نہ مریت۔ من تئی سرء پڑوشاں۔ تئی مگزاں تئی دپ ء کاراں،
بلے آنہ مریت۔ من آرا ہر پیم پہنازاں۔

میری وارن: (وت ء راجہ آئی دست ء لگوشگ ء جُہد ء انت) من چوش گت نہ کنناں۔ من چوٹر
گت نہ کنناں۔

پراکٹر: (آئی گٹ ء را گچگ ءے چو کہ آرازوردیگ لوٹیت) نوں ترا اے کنگ کپیت۔
نون دوزخ ء بہشت مئے ہرین ء سرء گوں یکے دو می ء جیگ پہ جیگ انت۔ مئے ڈرسیں۔

مناقت لوچ بوتگ انت (آ آرا زمین ء سرء دؤر دنت۔ آگر یوان ء گشان انت۔ "من چو
 گت نہ کنناں۔ من چوگت نہ کنناں"۔ پراکڑ آرا چاران انت ء آسمان ء ہم سٹیل کنان انت)
 ایمنی... بے غمی گجا انت؟ اے مئے تالہ انت ء دگہ مز نہیں بدی یے ہم گندگ نہ بیت۔ (آرؤگ
 ء انت بلے آئی چم آسمان ء سٹک انت چو کہ مز نہیں ترس ء نیسے ء نیمگ ء آرؤگ ء انت) ماہا میس
 کہ مدام ء بوتگس بلے نوں آزگ بوتگس ء گوات۔ خدائے سارتیں گوات، بے مہر (ء میری وارن،
 گر یوان ء گشان انت۔ "من چوگت نہ کنناں۔۔ من چوگت نہ کنناں"۔)

(پردہ کپیت)

سبھی ایک

استیو ہارپر

میں نے اپنے دل سے یہ سچا کر لیا ہے کہ
میں نے اپنے دل سے یہ سچا کر لیا ہے کہ
میں نے اپنے دل سے یہ سچا کر لیا ہے کہ
میں نے اپنے دل سے یہ سچا کر لیا ہے کہ
میں نے اپنے دل سے یہ سچا کر لیا ہے کہ

میں نے اپنے دل سے یہ سچا کر لیا ہے کہ
میں نے اپنے دل سے یہ سچا کر لیا ہے کہ
میں نے اپنے دل سے یہ سچا کر لیا ہے کہ
میں نے اپنے دل سے یہ سچا کر لیا ہے کہ
میں نے اپنے دل سے یہ سچا کر لیا ہے کہ

سیلم ۽ عبادت جاہ ۽ ہما بان کہ ہمداساری ۽ دیوان بوتگ انت۔ نون ہما بان عدالت ۽
 واستا کارگرگ بوہگ ۽ انت۔ ہر دیں کہ پردہ چست بیت بان ہورک انت۔ پشتسی دیوال ۽
 دودریگاں چے روج ۽ روژنائی توک ۽ پترگ ۽ انت۔ بان ساپ ۽ پلگار انت۔ بے تواری
 انت۔ مزن مزین شہتر ۽ دار دراج بان ۽ پچ بنت۔ ادانوں عدالت بیت۔ چپیں نیمگ ۽ دگ
 یک دروازگے کہ آدر ۽ پچ بیت۔

یک سادھیں بنچے چپیں نیمگ ۽ ایرانت ۽ ہے ہمیں دگ یک بنچے راستیں نیمگ ۽
 ایرانت۔ نیام ۽ یک دراجیں میزے ایرانت۔ ایشی گر ۽ لہتیں اسٹول ۽ یک دست پریں کرسی
 یے ایرانت۔

بان ۽ را بہر کنوکیں دیوال ۽ دومی نیمگ ۽ ما یک پراسکیوٹرے ۽ تواری ۽ اُشکناں۔ نج
 ہاتھورن بخت کنگ ۽ انت پدا یک جینے ۽ تواری۔ مارتھا کوری پتہ دیگ ۽ انت۔
 ہاتھورن ۽ تواری: مارتھا کوری! نون عدالت ۽ گر ۽ ہمکنہ باز شاہدی جم بوتگ کہ چہ آہاں اے
 راست پدر بیت کہ تو قسمت ۽ ہال ۽ کُشگ ۽ باز زانتکارے۔ تو چریشی انکار کنے؟
 مارتھا کوری ۽ تواری: من ہج بدروح ۽ شیدی زانیں۔ من اے ہم زانیں کہ بدروح چی یے بیت۔
 ہاتھون ۽ تواری: تو اے چوں زانے کہ تو بدروحے نہی؟
 مارتھا کوری ۽ تواری: اگاں بوتیناں گڈالم ۽ زانگ ات۔

ہاتھورن ۽ توار: تو اے چچا تاوان داتگ؟
 مارتھا کوری ۽ توار: من آہان ۽ کدی تاوان نہ داتگ۔ من ۽ اے وڑیں کار دوست ہم نہ بیت۔
 گائیلز ۽ توار: (زندیں توار) من پہ عدالت ۽ ثبوت زرتگ ۽ اتلگوں۔
 (میتگ ۽ مردمانی و داریکیں توار چوکہ پہ گندگ ۽ اشتاپ انت اش)
 ڈیفور تھ ۽ توار: وتی جاگہ ۽ سر ۽ بہ نند۔

گائیلز ۽ توار: ٹامس پنٹم میتگ ڈرسیں زمیناں وتی دست ۽ آرگ ۽ واستا... اے درساں کنگ
 انت۔

ڈیفور تھ ۽ توار: مارشل! اے مردک ۽ ڈن ۽ ڈرکن۔

گائیلز ۽ توار: شمارا کہ ہرچی گشگ بوگک ۽ انت آدروگ انت۔
 (مردمانی توارانی جاگ)

ہاتھورن: گہیں ولجہ! اے مردک زندان ۽ کنگ لوٹیت۔

گائیلز: منی گر ۽ شاہدی است۔ شامنی گپ ۽ چیا گوش نہ دارے۔

(دروازگ تچ بیت۔ ہیرک ۽ گائیلز ۽ را بڈ ۽ کنگ ۽ ہور کیس بان ۽ آرنگ)

گائیلز: وتی دستاں ڈورکن۔ من ۽ توک ۽ روگ ۽ نیل۔

ہیرک: گائیلز! گائیلز!

گائیلز: چہ منی راہ ء ذور بی۔ من ثبوت زرتگ ء اتلگوں۔

یرک: تو توک ء شت نہ کن ءے۔ اے عدالت انت۔

(ہیل چہ عدالت ء ڈن ء کنیت)

یل: خدء واستا صبر بکن

گائیلز: آ منی لوگی ء پا ہو ء درنج انت...

(جج ہاتھورن توک ء پتریت۔ شت سال ء عمر۔ آ سلیم ء عدالت ء جج انت۔ زہر ء

اراض گندگ ء آگ ء انت)

ہاتھورن: ترا اے توکل چوں بوت کہ چہال جنان ء، کوکار کنان ء عدالت ء توک ء پتر۔

گائیلز کوری! زانہ تئی سر سبک بوتگ۔ تو گنوگ ءے...

گائیلز: ہاتھورن! تو بو سٹن ء جج نہیے۔ بچار! من ء گنوگ نہ گش ءے۔

(ڈپٹی گورنر ڈیفور تھ پتریت۔ آئی پشت ء شیور ء پیرس انت۔ آئی آگ ء گوں بے تواری

انشانیت۔ ڈیفور تھ شت سال ء کساس ء انت ء گندگ ء زانتکارے۔ سر پدی ء تو ازہ آئی تب

بہرے۔ آوتی فرض ء حیثیت ء بابت ء زانت۔ آ گائیلز کوری ء نیمگ ء روت۔ آہے ہیال

کت کہ نوں اے چہ من نارز ابیت)

ڈیفور تھ: (گائیلز ء تچ کائی ء چارگ ء انت) اے مردم کے انت؟

پیرس: گائیلز کوری ولجہ... ء...

گائیلز: (گوں پیرس ء) اے جُست چہ من کنگ بوتگ ات ء منی عمر ہمکنس انت کہ من آئی ء

پتہ دات کناں...

(ڈیفنور تھ کہ چر آئی آ اثر مند بوتگ۔ آرا گندیت ء ہے کشکش ء ہم کندگ ء جُہد ء کنت)

منی نام انت کوری... گائیلز کوری، ولجہ! شش سدا یکٹر زمین ء یک کسانیں جنگلے ء واہنداں۔

اے منی لوگی انت کہ گوں آئی انوں شاگپ ء ات۔

(آعدالت ء نیمگ ء اشارہ کنت)

ڈیفنور تھ: ء تو اے ہیال کت کہ تو عدالت ء را اے بے عزتیں پیم ء سر پدی دے ء وتی لوگی ء

رکینت کنے۔ نوں تو سر پد بہو ء یات کن کہ اے بس تی کماشی ء سبب انت کہ من ترا زندان ء

راہ دیگ ء نیاں۔

گائیلز: (وتی گپ ء سر ازوردنت) منی لوگی ء بابت ء دروگ بندگ ء انت... ولجہ... من...

ڈیفنور تھ: زانہ تو عدالت ء سر ء اثر منی بوہگ ء جہد ء ء... کجام گپ منگی انت۔ کجام گپ نہ

منگی انت، اے عدالت ء کار انت۔

گائیلز: مڑاھد ایں ولجہ! ما عدالت ء را کم شرپ کت نہ کنیش۔

ڈیفنور تھ: وت سر ء وت دست مانگیجی کم شرپی زانگ بیت۔ زانہ تو سر پدے کہ اے ہے

صوبہ حکومت و درساں مستریں عدالت انت؟

گائیلو: (گر یوگی انت) ولجہ من و بس ہمنکے مٹھک ات کہ آ کتاب وانیت۔ پرا آ تک انت
 و آراء چہ لوگ و نرت اش۔

و نیفور تھ: کتاب۔ چو میں کتاب؟

گائیلو: (بے وی جیے) ولجہ! اے منی سہی لوگی انت۔ چہ لٹی سر منی گج لوگی ورا وانگ و
 عادت نہ بوتگ۔ پے حاترا من اے زانگ لونگ ات کہ آ چو میں کتاب وانیت۔ من آئی سر و
 بہتام و نہ جنگ کہ آ بد رو حے (نوں آتچک چک و گر یوگ و انت) اوہ... من آ پچارگ ورا جنجال
 و پرنیت۔ من گوں آئی و اے شر نہ گت (وتی ویم و چہ شرمندگی و گپت، و نیفور تھ بے تواری
 اوشتانگ)

ہیل: ولجہ! اے مٹھک و انت کہ وتی لوگی و بے گناہی و آئی پکا میں شاہدی آرتگ۔ منی
 خیال انت کہ پہ انصاف و حاترا تو....

و نیفور تھ: گڈ ایٹی و لو میت کہ وتی را ستیاں گوں سو گند و پیش بہ کنت۔ ولجہ ہیل! آراء عدالت و
 رہندانی و زرافسانی پیش کنگ لو میت۔ (گوں ہیرک و) اے بان و ہورک کنا من۔

ہیرک: ہیا گائیلو (آ گوں نرمی و آرا نشان انت)

فرانس: ولجہ! ماد پرورش بوتلمیں سے روج انت کہ ماہر روج پیدا کیں بلے کس مے جبر و گوش نہ داریت۔

ڈنیفور تھ: اے مردم کے انت؟

فرانس: ولجہ! فرانس نرس!

ہیل: ایسی لوگی ربیکا انت کہ آرامرے سہب ء ماڈو ہدار گشتگ۔

ڈنیفور تھ: شتر، باز شتر۔ من تراگوں اے جوش ء کہ گندگ ء آں، بازوش بوہگ ء آں، بلے ولجہ

فرانس! تئی بابت ء من ء شتریں رپورٹ رستگ۔

ہاتھورن: ولجہ منی ہیال انت کہ اے دوینان ء عدالت کم شترپ کنگ ء بہتام ء گرگ ہیت۔

ڈنیفور تھ: (گوں فرانس ء) وتی درخواست ء پیش کن من شتریں و ہدے ء...

فرانس: واہ ماتئی جند ء دیم ء شاہدی آں پیش کنگ لوٹاں۔ خدا بکنت تو... ولجہ اے جنک

ریپینگ ء انت۔

ڈنیفور تھ: بچے گشت؟

فرانس: مئے گر ء ثبوت است کہ اے جنک ترار ریپینگ ء انت۔ دروگ بندگ ء انت۔

(چہ ہیرانی ء توارے درنیت بلے فرانس ء چارگ ء انت)

ہاتھورن: ولجہ! اے پہک ء پہک کم شترپی یے۔

ڈنیفور تھ: خاموش، حج ہاتھورن!۔ ولجہ فرانس! تو اے زان ءے کہ من کے آں؟

فرانس منی ہوجہ منی ہیال انت ء سند کاں کہ تو یک عقلمندی منصفے ءے۔

ڈنیفور تھ: ء دگہ تو اے زان اے کہ چار سد مرد م بس منی دستخط ء کنگیں فیصلہ بانی سبب ء زندان ء
بند یگ انت۔

فرانس: من۔

ڈنیفور تھ: ء چہ ہے دستخط ء پتا د ء دو مرد مان ء پا ہو ء سزا دیگ بو تگ۔

فرانس: من اٹلیس مز میں بھیسہ داریں منصفے ء بابت ء اے کُشگ ء گمان ء ہم کت نہ کنناں
بلے راست انت کہ ترار پینگ بو بگ ء انت۔

(گائیلز کوری چہ چنیں نیمگ ء توک ء پتریت۔ آمیری وارن ء نیمگ ء اشارہ کنت

کہ آئی ہمراہ جان پرا کٹر انت۔ میری وارن زمین ء چارگ ء انت۔ پرا کٹر ء آئی ء را انچو گپتگ
دست ء کتگ چو کہ آگھی انت)

پیرس: (آئی میری وارن ء را دیستگ سک تو رنگ ات اے) میری وارن! (آ آئی ء نیمگ
ء گوں کنیت) تو ادا چیا اتلگ ءے؟

پرا کٹر: (گوں نرمی ء بلے محکمیں جذبہ ء گوں آرا ڈور داریت) میری وارن گوں ڈپٹی گورنر ء
گپ کنت۔

ڈنیفور تھ: (حیران بیت، ہیرک ء نیمگ ء تریت) تو اے نہ کُشگ ات کہ میری وارن سک
نا جو زانت ء آگند لانی سر ء کپتگ۔

ہیرک: ولجہ اے ناجوزات۔ کوسٹگیں پتنگ، ویدے من آرا عدالت، آرگ، واسٹاشنگ
اتماں تہ آئی وت گشتگ ات کہ آسک ناجوزانت۔

گانیلو: آئی تیوگیں پتنگے وتی ارواح، شہمات سلنگ انت۔ ولجہ! آنوں شمنے دیم، راست،
درشانی، ہاتر اتلگ۔

ڈنیفور تھ: اے کئے انت؟

پراکٹر: جان پراکٹر!... ولجہ... الزبتھ پراکٹر منی لوگی انت۔

پیرس: ولجہ! چرے مردک، بے ترس۔ اے باز تر سنا کیس مردے۔

ہیل: ولجہ! منی ہیال انت کہ شمارا اے جن، گپ لم، گوشدارگ اوٹیت۔

ڈنیفور تھ: (میری، را بازہد وکی، گوں چارگ، انت۔ آہیل، نیمگ، دست، چست کنت

غشیت) صبر۔ تو من، چے گشتگ لوٹے؟

(پراکٹر آئی نیمگ، چارگ، انت بے میری گشت نہ کنت)

پراکٹر: ولجہ ایٹی، کدی بدروح نہ دیتگ۔

ڈنیفور تھ: (حیرانی، اجابی، گوں میری، کدی بدروح نہ دیتگ...)

گانیلو: (گوں چارے، کدی نا...)

پراکٹر: (وتی بیٹک، توک، دستاں راہ دنت) ولجہ ایٹی یک منگ نامے، سرادستخط گتگ۔

ڈنیفور تھ: (اشتاب ء) اتاں... اتاں... من آمنگ نامہ ءنہ مناں۔ (آ اشتاپی ء جاہرائی سرء
 پچارنگ ء وابگد ارانت۔ آمیری ء کندیت۔ پراکٹر ء نیمگ ء تریت) ولجہ پراکٹر! تو من ء
 بکش کہ تو میتگ ء مردمان ء اے قصہ۔ اشلنا نینگ۔

پراکٹر: اتاں، ولجہ!

پیرس: اے عدالت ء راکم شرپ کنگ ء واستاتلگ انت۔ ولجہ اے مردم...

ڈنیفور تھ: ولجہ پیرس تو خاموش بو۔ ہاں ولجہ پراکٹر! تو زان نے اے مقدمہ بانی اصلیں ارواح ء
 دلگوش اے گپ ء سرء انت کہ آسمانی تو اے چکانی وسیلہ ء گوں ماگپ ء تران کنگ ء انت۔

پراکٹر: من زاناں ولجہ!...

ڈنیفور تھ: (فکر کنت، پراکٹر ء نیمگ ء چاریت، پد امیری وارن ء نیمگ ء تریت) ء تو... تو
 میری وارن کو کارکنان ء چوں زور زور ء گشگ ء ات نے کہ مردماں وتی بدروح تنی سرء
 داتگ انت۔

میری وارن: اے دروگے ات ولجہ!

ڈنیفور تھ: من تنی تو اے اشلنگ ء اوں۔

پراکٹر: اے گشگ ء انت کہ آدروگ ء رپکاری یے ات...

ڈنیفور تھ: آو؟... غدومی جنک؟ سوزانا والکوٹ ء آدگہ ڈرسیں جنک۔ زانہ آڈرس دروگ بندگ ء انت؟!

میری وارن: جی ہنو۔ واجہ!

ڈنیفور تھ: (ہیران ء چمے در اتلگ انت) راستی۔ (دمانے ء بے تواری ء پد۔ ہیران انت۔

چک ء ترینیت ء پراکٹر ء دیم ء چاریت)

پیرس: (ہید بوگ ء انت) مژھد ایں واجہ! اے وڑیں کبہریں دروگ... ء پداگوں عدالت ء...

ڈنیفور تھ: راست انت... بے شک... بلے پرے گپ ء من مزن دردی بوتلوں کہ آ ادا اتلگ ء

انچیں قسبے اشکلنا نینگ ء تو کلمے کتگ۔ گوشدار واجہ پراکٹر! چہ لیشی پیرس کہ من تنی گپ ء اشکلنگ یا نہ

اشکلنگ ء فیصلہ ء بکناں۔ اے منی فرض انت کہ ترا چہ گپ ء سر پد بکناں کہ تو ادا انچیں آ سے

بالگ کہ ہمک وڑیں رازداری سنگ ء پُر بوتگ۔

پراکٹر: من سر پداں واجہ!

ڈنیفور تھ: من ء گپ کنگ ء تیل۔ من زاناں کہ یک مردے ء دل ء پہ آئی لوگی ء مہر ء نرمی

بیت۔ آمردم ء را لاچار کنت کہ آوتی لوگی ء صفائی ء تاں مستریں ہدے ء راست گشگ ء ہم

شت کنت۔ تو تاں وتی زرد ء راستی ء گشت کن ءے کہ تنی شاہد راست انت!

پراکٹر: آ راست انت... اے گپ ء تو وت سر پدے۔

ڈنیفور تھ: (نہماں در کاریت) آخر اے ڈرساں تو پہ کجام مقصد ء کنگ ءے؟

پراکٹر: جی... من وتی لوگی ء پختانینگ لوٹاں... واجہ!

ڈنیفور تھ: تھی دل ۽ چیر غاندیمیں پشیمیں ارادھے تہ نہ انت کہ عدالت ۽ عزت ۽ قبل جنگ لوٹ
نے؟

پراکٹر: (تو ار ۽ تہ ۽ گمے بدلی) اتناں، ولجہ!

شیور: (شاکاریت ۽ ٹکٹ ۽ ساپ کنت) ولجہ من اے سر پداں کہ اے منی فرض انت کہ من
شمارا بکشاں کہ (گول نرمی ۽ پراکٹر ۽ نیمگ ۽ چاریت) وہدے، ایٹی ۽ لوگی ۽ رادز گیر کنگ ۽
ہاستا شتاں تہ ایٹی عدالت ۽ راند ۽ رو کنگ ات۔ ۽ وارنٹ درنگ ات۔

پیرس: فوں تو دیت۔

ڈنیفور تھ: ولجہ نیل... انچو بوتگ ات؟

نیل: (ساہ ۽ داریت) ہنو، انچو بوتگ ات۔

پراکٹر: آوہداں من جوش، اتاں۔ من وت نرائنگ ات کہ من چے کنگ ۽ اول۔

ڈنیفور تھ: (آئی نیمگ ۽ چاریت) پراکٹر!

پراکٹر: (اشتہانی ۽) ولجہ!

ڈنیفور تھ: (آئی چہمانی تہ ۽ چاریت) زانہ تو کندی شیطان دیتگ؟

پراکٹر: اتناں ولجہ۔

ڈنیفور تھ: تو پاپس کتاب ۽ سر ۽ تنگ دارو کیس راتیں عیسائی نے؟

پراکٹر: ولجہ من راستیں عیسائی یہ اہوں۔

پیرس: راست کشیت (ظن،)۔ اے انجیل راستیں عیسائی یہ کہ ماہ، سر، یکہ سے گرجا، کثیت؟
ڈنیفور تھ: (گہانی تہ، ترندی پے) آشت؟

پراکٹر: من، من، من... من، ولجہ پیرس دوست نہ بیت۔ اے چیر، اندیمیں چگے نہ انت بلے
من گوں خدائ مہر داراں۔

شیور: اے یک شہبے، روج، ہم، ڈگار ان بنگار دنت۔

ڈنیفور تھ: یک شہبے، روج، ہم، ڈگار ان بنگار کنت؟

شیور: (وت، جہل کنگلی چیم،) جان! اے راست انت کہ تنی خلاف، شاہدی است بلے من
عدالت، کارکنو کے آں۔ پے حاتر اے گپ، چیر دات نہ کناں۔

پراکٹر: من... من یک یا دورنداں یک شہبے، ڈگار ان، بنگار کنگ۔ منی سے چک انت
گوسگین سال، فصل شہر نہ بوتگ... باز کم بوتگ۔

جیل: ولجہ من سد کان کہ چشمیں کسانیں گپے، مرا اے مرد، بابت، شہج فیصلہ نہ کن ات۔

ڈنیفور تھ: من انوں شہج فیصلہ نہ کناں۔ (اوشیتیت، پراکٹر، یک کش، چارگ، انت۔ پراکٹر،

چیم، ک انت گوں) بچار ولجہ پراکٹر! من ترا تچک تچک، کشنگ کہ بدروحاں مردمانی ساہ

داشتنگ۔ من بدروحاں گوں زہم، کاناں، دگرانی سر، ارش کنگ، دیتگ۔ بے سبب انت کہ

پراکٹر: ہنہو۔ منی لوگی اُمیت، انت۔

ڈنیفورتھ: ما آئی، را چارائینٹک بے لاپ پری، نشانی ظاہر نہ بوتگ انت۔

پراکٹر: اگاں آگشیت کہ آرا اُمیت واری است تہ گڈ اَلَم، انچو بیت۔ ولجہ! آئی وتی تیوگیں
زندہ کدی دروگ نہ بستگ۔

ڈنیفورتھ: ہنہو۔ راستی

پراکٹر: ہنہو ولجہ! کدی نا۔

ڈنیفورتھ: ما اے گپ، سر، چار، بیچار، کتناں۔ بہر حال اگاں من ترا اے بکشاں کہ ما آئی،
را، گہ یک ماھے بندی جاہ، داراں تیکہ لاپ پری، قدرتی نشان ظاہر بنت، اگاں آپکائی،
لاپ پربوت تہ گڈا آئی، ذرا، بوگ، گیشیں سائلے زندگ بوت کنت۔ اے وڑیں جاورے،
چے شے؟ (پراکٹر، فرانس، گائیلز، نیمگ، چاریت، آکشمش، انت) گڈا تو وتی ہے
بہتام، پدازورنے؟...

پراکٹر: من۔ منی سیال انت کہ من چوش تبت نہ کناں۔

ڈنیفورتھ: (نوں آئی تو ار، تہ، باز ترندی است) تہ گڈا پدربوت کہ تہی مقصد چریشی گیش انت
غباریں ہے ہے انت؟

پراکٹر: اساتک کہ عدالت، دہ درگ، تبت، چہ راہ، پنگلینیت۔

پراکٹر: اے منی دوست انت۔ ایشانی لوگ یانی سرء ہم مقدمہ انت انت بے بہتام آبان ء ہم بندگ بوتگ۔

ڈنیفور تھ: (زوت وتی گپ ء راہند ء بد لینیٹ) من نوں جج نہ ٹشان۔ من تئی شاہدی ء گوشدارگ ء واستاتیاروں۔

پراکٹر: من عدالت ء عزت ء را جہل جنگ ء واستانیا تملوں۔ من ولس...
ڈنیفور تھ: (چریشی بے تعلق انت) مارشل تو عدالت ء بروء جج سٹونن ء جج سیوال ء بکش کہ آ عدالت ء را پہ یک کلا کے ء جہل بدارانٹ۔ اگاں آ آرام ء جاگ۔ ء روڈگ لوٹ انت ہم برو نٹ ء ہاں۔ ڈریس شاہد ء بندی ہے بان ء دارگ ہنت۔

ہیرک: شر و لہجہ۔ اگاں من ء موہ بریت تہ من یک عرضے کنگ لوناں۔ ولہجہ من اے مردم۔ پرائز ء سانی ء زاناں۔ اے بازشر میں مردے۔

ڈنیفور تھ: (یک دمانے آئی دیم ء سرء تارزائی درشان بیت) شر انت۔ اے مردم انچو بیت مارشل۔ (ہیرک سرء سرین ایت پدا روٹ) ہاں... تو ولہجہ پرائز!... تو چے تہمیں منک نامے زرنٹ ء اتلگ نے ء ہاں... ہر چئی ٹشلی انت تچک تچک ء ہلش گوں ایمانداری ء...

پراکٹر: (البتیں کا گد درء کشیت) من وکیلے نہ اوں پے حاترا۔
ڈنیفور تھ: ہر کسی دل پہک ہنت آبان ء وکیل پکار نبیت۔ بکش، تراہر چئی ٹشلی انت۔

پراکٹر: (یک کا گدے دستے، انت) ولجہ تو ساری، ایٹی، دگلوٹ کن بوان۔ اسے ایک
وڑیں بیانے۔ مرد ماں ایٹی سرء دستخط تنگ، مرد ماں منی لوگی، ریکا، مار تھا کوری، بابت، ہوتی
ھیال ٹشنگ انت۔

(ڈنیفور تھو کا گد، وانگ، دگلوٹ بیت)

پیرس: (ڈنیفور تھو، صرء آرگ، نیت،) مرد ماں شر یں ہیال؟ (بے ڈنیفور تھو، گوں
دگلوٹ، وانگ، انت، پمشک، پراکٹر، توکل و ذیت)

پراکٹر: اسے ڈرسس مردم زمیندار، کشار کار، گر جا، باسک انت۔ (گوں نرمی، یک بہرے،
نیمگ، اشارہ کنان،) ولجہ ایٹی سرء دگلوٹ کن اسے مرد ماں پمشک کہ آ اسے ڈالبواں چ
مڈتاں زان انت، آباں پشمیں تھو نشانی پے، عقیم نہ دیدیتگ کہ اسے پیم ٹشک بیت کہ اسے گوں
شیطان، نر یک انت۔

(پیرس باز پریشان انت۔ آدمیم، کنیت۔ ڈنیفور تھو، کوپ، صرء، چے کا گد، وانگ، لگ ایت)
ڈنیفور تھو: (نامانی دراجیں لڑ، صرء، چرے پیت) پڈنڈ مرد ماں دستخط تنگ۔
فرانس: نو، نو، یک، ولجہ۔ نو، نو، یک۔

پیرس: (بہید انت) ولجہ اسے مرد ماں، لومانینگ بیت (ڈنیفور تھو، آباں میگ، نہ بخت گوں پیں
ڈو، چاریت) بخت، ہواستا؟

فرانس: (چہرہ مہلرزگ، انت) ولجہ ماؤں اے مردماں قول کنگ کہ اے بیان، سہرا اگاں
 وچھ کھت آبان، تھج وڑیں تاوان نہریت۔

پیرس: ولجہ۔ اے عدالت، عزت، کم کنگ انت۔

بیل: (گوں پیرس، عوت، ارا، داران) زانہ ہمک وڑیں صفائی عدالت، کم شرپ کنگ
 انت! زانہ کج مردے...

پیرس: سلیم، ڈر سیس نیکیس، عیسائی مردم اے عدالت، بعد ابوگ، عوش انت، اے مردم
 عدالت، مخالف انت۔ (گوں ڈنیفور تھ، ولجہ! ہر مردم، ارا لوانائیگ، بخت لڑگ لوئیت
 کہ آراگوں توچے دگرانی است یا آچیانہ منیت۔

بالتورن: ولجہ! چہ اے ڈر سیس مردماں بخت کنگ لوئیت۔

ڈنیفور تھ: منیھیال، اے کمی نہ انت، اے عدالت، شرپ کنگ نہ انت۔ بلے پداہم...

فرانس: ولجہ اے ڈر سیس مردم دینداریں عیسائی انت۔

ڈنیفور تھ: شر اگاں اے گپ انت گڈا وچ ترسگ نہ لوئیت۔ (شیور، ارا کا گد، دنت) اے

ڈر سیس مردمانی دزگیری کا گواں درکن۔ ماچہ آہاں بخت، پُرس کنگ لوئیس (گوں پراکٹری)

ہاں... تو ولجہ چریشی ابیددگہ ماراچے معلومداری دیگ لوٹ نئے) فرانس اوشتائیگ، ترس،

نرانت) ولجہ فرانس! تو بہ بند۔

فرانس: مردم مفت و جنجال و کپت انت۔

ڈنیفور تھ: اتاں کماش! اگاں اے مردمان و زردے است تہ تو گڈا آہان و سچ پیہمیں جنجالے و نہ پرنیتگ۔ بلے یک گئے تو دل و ہدار۔ یا تو گڈا عدالت و ہمراہے یا عدالت و خلاف۔ اے نیام و گھج راہ نیست۔ اے یک نازرک و گشا دگامیں زمانگے۔ ما پشیں زمانگے و زندگ نیاں و ہدیکہ ہدی ہوں نیکی و ہوار تو ارات و پنجارگ نہ بوتگ ات۔ نوں ما۔ خدائ فضل و چے انجہیں دؤرے و زندگاں کہ روج درپشگ و انت و ہما کہ چہ رژن و نہ ترس انت، آرو شنائی و راگلا ینت۔ من و امیت انت کہ تو ہم چہ ہما ہاں کیے۔ (میری وارن ہیسکار گئے جنت) منی سیاں انت کہ ایٹی تب شر نہ انت۔

میری وارن: (سکلیں نزورین تو اے و کہ اشکنگ نہ بیت) ہاں۔

پراکٹر: ہما بکن کہ شر انت... راست انت۔ ترا کسے تاوانے دات نہ کنت۔

میری وارن: ہاں...

ڈنیفور تھ: گپ کن۔ نوں منے چم ترا سب انت۔

(مارشل بیرک پدا انیت و ہون جاگے و مرء او شتیت)

گانیلز: جان پراسر! نوں تو وئی منگ نامہ و پیش کن۔

پراکٹر: ہنو: (ڈنیفور تھ و ہو۔ یک کا گدے دنت) اے ولہہ گانیلز کوری، منگ نامہ انت۔

ذنیفور تھہ: شر! آ آئی ء راوانگ ء ہکیت۔ سچ ہاتھورن آئی پشت ء اوشتیت ء آئی ہمرانی ء
وانان انت)

ہاتھورن: (پروش وار تگمیں ڈولے ء) ایسی ء را کجام وکیل ء تیار کتگ؟
گائیلو: تو زانے من تیو گیس زند ء تھجر وکیلے ء گر ء نہ شتگاں۔

ذنیفور تھہ: (نون دیم ء اتلگ) راست أنت، باز جانداریں ذزنشتے۔ چہ منی نیمگ ء مبارکی
بریت۔ ولجہ پیرس! اگاں ولجہ پنم عدالت ء اتلگ تہ آرا ادایار۔

(ہاتھورن گوں منگ نامہ ء دریگ ء نیمگ ء رؤت، پیرس عدالت ء نیمگ ء رؤت)

ذنیفور تھہ: زانہ تو قانون ء علم وینگ؟

گائیلو: (بازوش بیت) جی ہنو... ہمنکہ وینگ کہ من سی ء سے براں پیش بوتگوں ء ہر رند ء من
عرض دیوک بوتگوں۔

ذنیفور تھہ شر... بازشر۔ اے وزا گذاترا او باز تخر بہ است۔ تو چہ بستی پاندگ زرت کنے۔
گائیلو: ولجہ من پاندہ چست نہ کناں، بس وقتی تھاں سر پدباں ء وقتی تھاںی سچ گرگ ء جہد ء
کناں۔ ہکنہ ء شمارایات جیت۔ سی ء پنج سال ساری تنی آریضیں پت ء منی یک مقدمے ء فیصلہ
داتگات۔

ذنیفور تھہ: راست؟!

گائیلز: زانہ آئی کدی گوں شامہ میشی گپ نہ جٹگ۔

ڈنیفور تھ: اتناں، من، عیات نہ بیت۔

گائیلز: جچیں گے۔ آئی من، عہے مقدمہ، نہہ پونڈ ملام، دیا، نینگ ات۔ آیک انصاف، دو تیز

جے ات۔ آوہاں منی گراء یک اسپتیں اسپے است ات، اے مرڈک آرا لوگ، اتلگ ات۔

(ہے واہاں پیرس توک، کنیت۔ آئی ہمرائی، نامس پنم ات۔ وہدے گائیلز، پنم، کنیت

تہ گمے پریشان بیت) ہاں... اے اتک... تا...

ڈنیفور تھ: ولجہ پنم! منی گراء یک دعویٰ ہے سر بوتگ کہ آئی تہ، ولجہ کوری، اتنی سر، بہتام جٹگ

کہ تو وتی جنک، اے را ہے ہیل، اتلگ کہ آشیدی، بدروحانی نیون، بکنت، جارج، جلیبس

سرا ہے بہتام، اے بہ جنت۔ آ اے وہاں بندیک، انت، تووت، اے گپ جٹگ کہ تو وتی پنڈارا

سوب مند بوتگ نے۔

پنم: اے دروگے!

ڈنیفور تھ: (گائیلز، نیمگ، چک، تریزیت) پنم کشیت کہ اے گپ دروگ، انت نوں گدا،

چے شے!

گائیلز: (جوش، زہ، اے ووت دروگ بندے۔ ایشی، ابید، گے من، چے گشت کناں۔

ڈنیفور تھ: بلے تو کہ ایشی سر، ہر بہتام، جٹگ۔ اتنی گراء آئی، چے ثبوت است؟

گائیلو: (کاگدے پیشداریت) منی گروء اے ثبوت انت۔ اگاں جیلپس ء را جادو ء تھر ء بہتام ء پاہو ء درجک بوت تہ آئی تجہیں مملکت ضبط کنگ بیت... اے قانون انت۔ ادا پئم ء ابیدرگ کسے نیست کہ آئی کر ء ہے زمین ء زورگ ء ہاترا ہمنکہ زرہیت۔ اے مردک آبانی زمینانی دست گروگ ء ہاترا آہان ء دور ء کشانینگ ء دلما نگ انت۔

ڈنیفور تھ: بلے ایسی ثبوت۔ ثبوت؟

گائیلو: (وتی منگ نامہ ء نیمگ ء اشارہ کنت) ہے منی ثبوت انت۔ من چہ یک راست ء ایمانداریں مردے ء ہے گپ اشکگ ات چہ ہماروچ ء آئی وتی جنک ء سر ء ساہری ء جادو ء بہتام بستگ، آئی وتی چک ء را اے کشنگ کہ آہے زمین ء بہا زوریت ء ہماکی نام ء کنت ء ہمارائیکلی بے دنت۔

ہاتھورن: ہماردم ء نام کہ آئی تراحال داتگ۔

گائیلو: (اجلی ء) آخر من آئی نام ء تراچیا بکشاں؟

ہاتھورن: نہ کشگ ء سبب؟

گائیلو: (اجلہ انت پداچو کہ ترکیت) تووت شری ء سر ء زان ءے کہ اگاں من آئی ء نام ء بگراں تہ شا آرازندان ء بندکن ات۔

ہاتھورن: ولجہ ڈنیفور تھ! اے عدالت ء عزت ء جہل آرگ انت۔

ڈنیفور تھ: (گپ ء ڈالچار کنت) ترا آئی نام گشگ کپیت -

گانیلو: من آئی نام ء نہ گشاں - یکبرے من وتی لوگی ء نام گپتگ ات، تنی و ہدی دوزج ء اس

ء تہ انت - من نام ء باری ء بے توار باں -

ڈنیفور تھ: اے وزیں جاوراں منی گرا ء دگہ گھج راہ سرنیست کہ من ترا عدالت ء کم شرپ کنگ ء

ڈوہ ء ٹرگ ء حکم ء بدیاں -

گانیلو: اے غیر عدالتی گپانی نیام ء تو من ء گپت نہ کن ے...

ڈنیفور تھ: راست گش ے - تو وکیلے ے - زانہ تنی ہے واہگ انت کہ ہے و ہدی من ادا سر جمیں

عدالت ء بلو نائیناں یا منی بخت ء راستیں ء چکلےیں پتہ ء دے -

گانیلو: (لپرزگ انت) ولجہ! من آئی نام ء گپت نہ کنناں -

ڈنیفور تھ: تو یک کما شیں گنو کے ے - ولجہ شیور! عدالتی کار ء بندات ء بکن - نوں عدالت لگ

اتگ - ولجہ! کوری من چہ تو بخت گراں!؟

پراکٹر: (گپ کنان ء) ولجہ! آرا اے قصہ ء را کسے ء بھیسہ ء تہ ء زرنگ ء گشگ... ء آ -

پیرس: شیطان ہے ڈول ء کسے ء راوتی بھیسہ ء زوریت - (گوں ڈنیفور تھ ء) ولجہ! تاں

و ہدیکے راز داری ء قول ء کرا بیت تا تا و ہداں پنڈل سازی نہ بیت -

ہاتھورن: منیھیال انت، آرا نام گشگ کپیت -

ڈنیفور تھ: (گوں گائیلز) کماش! اگاں حال دیوک ء ترا راست راست حال داٹگ، تو آرایک ایماندار ء راستیں انسانے ء وڑاماں عدالت ء آئیگ ء گپ جنگ لوٹیت بلے اگاں آوتی نام ء پد رنگ نہ لوٹیت نہ من چه تو آئی سبب ء گوشدارگ لوناں۔ گوشدار! حکومت ء بنجا ہی چرچ چه تو اے لوٹ ء کھت کہ تو ہما مردم ء نام ء بگر کہ آئی پنٹم ء بابت ء گوں تو اے گپ کنگ انت۔

ہیل: واجہ!

ڈنیفور تھ: واجہ ہیل!

ہیل: واجہ اے راست ڈالچار کنگ نہ لوٹیت کہ اے د بگ ء مردم چه عدالت ء باز تر سگ ء انت ء... ڈنیفور تھ: اگاں چوش انت گڈا اے د بگ ء مردمانی تہ ء گندہ کاری ہم باز بوتگ۔ بلے تو و تر سگ ء تہ نہ ہے؟

ہیل: من بس چه خد ء ترساں بلے اے راستے انت کہ اے د بگ ء مردم باز تر سگ ء انت۔ ڈنیفور تھ: (زہر گپت) ترس ء بھیم ء نام ء گرنے ء من ء پیر زگ کنگ ء دلما نگ ء۔ اے د بگ ء مردم پرے ہا ترا بھیم ء تہ انت کہ ادا خداوند ء گر جاء رادو ردیگ ء واستا یک مزنیں پنڈ لے سازگ بوہگ ء انت۔

ہیل: بلے چریشی اے ثابت نییت کہ ہر ہما کس کہ آئی سر ء ما بہتام جناں، آحق ء دل ہے پنڈل ء بہرے انت۔

ڈنیفور تھ: کجام ہم دینداریں مردمے ء راجہ عدالت ء ترسگ نہ لوئیت۔ من (گول گائیلز ء)
 من ترا عدالت ء کم شرب کنگ ء ڈوہ ء بند کناں۔ نول بہ نند ء گول وت ء اے فیصلہ ء بکن کہ تو
 آمردم ء نام ء کشے یا نہ؟ یا کہ زندان ء روگ ترا دوست بیت۔

(گائیلز کوری کٹادی ء پنم ء نیمگ ء روت۔ پراکٹر انچواشتاپلی ء آئی دیم ء مان تریت ء آراداریت)
 پراکٹر: چے کنگ ءے گائیلز!... ہوش ء بیا۔

گائیلز: (چہ پراکٹر ء کوپگ سراں پنم ء چاریت) من تنی گٹ ء گراں تاں کہ تنی ساہ
 درنیت۔ پنم! من ترا کشاں...

پراکٹر: (پہ زور کرسی ء سر ء نادینیت ءے) صبر کن گائیلز، صبر (آرایل دنت) ماشوت پیش
 کناں، ما... (آ ڈنیفور تھ ء نیمگ ء تریت)

گائیلز: حج گپ کنگ نہ لوئیت۔ (ڈنیفور تھ ء نیمگ ء اشارہ کنت) آگول مالئیب کنگ ء
 انت۔ آمارا ڈرسان ء پاہو ء ساد ء درجگ لوئنت۔

(میری وارن سک سک گریٹ)

ڈنیفور تھ: گوشدار ولجہ! اے عدالت انت ء من ادا حج وڑیں جاک ء کوکار ء جنگ ء دعویٰ پسند نہ کناں۔
 پراکٹر: ولجہ ایشی کماشی ء بچار ء ایشی ء پہل کن۔ گائیلز صبر بکن۔ ماتوں وتی گتیاں ثابت
 کناں۔

(آمیری وارن ۽ زونوڪ ۽ گپت ۽ آئی دیم ۽ چست کنت - قومہ گر بہہ میری - یات کن - فرشتہ ۽
 گوں بچک ۽ چے گشتگ ات - دل ۽ ڈ ڈ کن - راست ۽ تلار - اوشتارینیت - (میری خاموش
 بیت، آیک کا گدے در کنت ۽ ڈ نیفور تھ ۽ نیمگ ۽ تریت) اے میری وارن ۽ منگ نامہ انت -
 واجہ وہدے شمالی ۽ وان ات، من یک دز بندی یے کناں کہ اے گپ ۽ لم ۽ دل ۽ بدار کہ چہ
 انون ۽ درستان ۽ سر آہم دومی پُککانی وڑا ات - (آوت بھیسی ۽ دلیل ۽ گوں گپ کنگ ۽ انت -
 وتی ٹرس ۽ وتی پریشانیاں چیر دیان انت) شتا آرا چہال جنگ ۽ دیستگ ات - آسٹ ۽ کپ
 کنگ ۽ ات - آئی گشتگ ات کہ بدروح آئی گٹ ۽ کنس کنگ ۽ انت - آئی اے ہم گشتگ ات
 کہ شیطان ۽ اے ذال ۽ شکل ۽ آرا ریپینگ ۽ جہد کنگ - آتوں بندی انت ۽ نون وہدیکہ اے
 نہ منگ ۽ -

ڈ نیفور تھ: ترا ڈر سیس گپ یات انت!؟

پراکٹ: آسو گند وارت واجہ کہ آئی شیطان ۽ را کدی نہ دیستگ ۽ نا کہ بدروح ۽ را تچک ۽
 راتیں یا ناراستیں وڑے ۽ دیستگ - آئی چشیں ہج اروا حہ نہ دیستگ کہ آرا شیطان ۽ کسے ۽
 تاوان دیگ ۽ راہ دا تگ - آجا جنگ ۽ انت کہ آئی ڈر سیس دز گہار دروگ بندگ ۽ انت -
 (پراکٹ منگ نامہ ۽ ڈ نیفور تھ ۽ دست ۽ دیگی انت کہ ہیل گشادی ۽ پیدا ک انت، آئی گرار سیت)
 ہیل: واجہ! اے درخواست - پہ بنیادی جیروہ ۽ سک مزن مانت -

ڈنیفور تھ: بوت کنت!

ہیل: واجہ! من اے مردم ء باز کم زانیں۔ من زاناں کہ اے راستیں مردے یا کہ اناں بے
واجہ اے وڑیں مزنیں ء ناز رکیں گتے پہ گمان ء ہیا لانی سرء دیم ء مروت۔ انصاف ء خدا ء نام ء
سرء من دز بندی کناں کہ اے کاروائی دارگ بیت ء ایشی ء را لوگ ء راہ دیگ بیت تا نکہ او کیلے
بکندیت ء وتی گپاں شررد ء بند بدنت۔

ڈنیفور تھ: (وت ء را داریت) بچار واجہ ہیل!

ہیل: واجہ من مرگ ء ہپاد ء دوکا گدانی سرء دستخط کنگ۔ من خدا ء تبلیغ کنوک ء غلامے آں۔
من ء اینکہ توکل نیست اگاں من ء کجام ہم با بے زرد ء کسانیں گتے بہ تو رین ایت تہ من وتی
دستاں داراں۔

ڈنیفور تھ: ترا ائم ء منی انصاف ء سرء شک کنگ نہ لوئیت۔

ہیل: مرے سبہ ء من ربیکا نرس ء مرک ء حکم ء سرء تی فیصلہ ء بالا بندی ء دستخط کنگ۔ واجہ!
من اے گپ ء چیر نہ دیاں کہ تنی وہدی منی دست چمے دست ٹپ ء لرزگ ء انت۔ من دز بندی
کناں کہ پرا کٹر ء راو کیلے دارگ ء اجازت دیگ بیت تا نکہ چشیں بلا میں فیصلہ ء وکیل گوں
دلیلاں گپ بہ کنت۔

ڈنیفور تھ: واجہ ہیل! باور بکن کہ تنی گوئیں عالمیں انسانے ء را اے پیم ء گندگ ء من ء

الہود ہیت۔ خیر۔ من سہی دو سالوں سے گوں قانون و تعلقتد اراں۔ انصاف و راہبند و انسان و
 دھان گہڑ زاناں (گوں پر اکثر و دو می مردماں) من گوں شتا ہم ہے گشاں کہ یک انچائیں
 مقلد ہے و دیم و مردم سے پیم و ت و رار کتیت۔ آئی صفائی و بیگناہی و داستا شاہدی پیش کنگ
 ہیت۔ بے جا و دو ساہری دگہ شہریں ڈوھے۔ زانہ من راست گشگ و نہ اوں؟ ظاہری صورت و
 و تلی خاصیں حساب و پیم و ہم اے گندگ نہ بوگی کارے۔ من راست گشگ و نیاں؟ پدا
 پرے کار و شاہد کے انت۔ بکندے بدروح و آئی آماج... چہ لشی ابیددگہ کس اے کار و شاہدی و
 دات نہ کنت۔ و نوں ما اے اُمیت و نہ داراں کہ بدروح و شیدی و ت و ت و را و و حدار کنت و
 و ت و را مئے دیم و پیش کنت۔ راست انت نا؟ پے ہاترا مارا ہے مردمانی سر و بھیسہ کنتلی انت
 کہ آبدروح و زد و اتلگ انت۔ آوتی شاہدی و ہم دات کنت و ما چہ آباں بھس و پُرس ہم کنت
 کناں۔ پے ہاترا اے گپ انت۔ ما وُرس و اناں کہ ما گوں سے بے کراری و آہانی و تی
 منگ و و دار کنگ۔ اے چکان و شاہدی دیگ و سر ہمیں قانونی حق است انت۔ ہر جاھے کہ
 شیدیانی و زیں جاوے و من و بکش کہ وکیل سے گت کنت۔ منی خیال انت کہ من و تی گپ
 گوں دلیل و دیم و آوڑت۔

ہیل: بے اے جنک گشنت کہ دو می جنک راست نہ انت۔ اگاں چوش انت تہ۔

ڈنیفور تھ: ہے ہما جیڑ ہ انت کہ آئی سر و بیچار کنگ منی فرض انت۔ بے تو چہ من تاں ہما و ہداں

چے جُست کُت کنے کہ منی جندے سرے ہم شک کنگ بیت۔

ہیل: (پروش ء مینت) اتناں ولجہ ماراتی سرا بے باوری؟... تو وتی کارے بکن۔

ڈنیفور تھ: تو دلجم بیو ولجہ پرا کٹر! جنک ء منگ نامہ ء پیش بکن۔

(پرا کٹر آرا منگ نامہ ء دنت۔ ہاتھورن پاد کنیت، ڈنیفور تھ ء کرے آئی چارگ ء واسا

ریت۔ پیرس ہم دومی نیمگ ء شنگ ء اوشتا تگ۔ ڈنیفور تھ، جان پرا کٹر ء نیمگ ء چارگ ء

انت۔ پدا آرا وانگ بندات کنت۔ ہیل ہم پاد کنیت ء حج ء نیمگ ء روت ء منگ نامہ ء وانیت

گوں۔ پرا کٹر گائیلز ء نیمگ ء چاریت۔ فرانس ء دست بستگ ء بے تواری ء دعا لونگ ء

انت۔ شیور وتی جاگہ ء اوشتا تگ۔ میری وارن یک رندے پدا ہیسکاریت۔ جان پرا کٹر

آراہمت دیگ ء استاد دست ءے ساریت۔ پدا ڈنیفور تھ وتی چماں چست کنت۔ یک

دز مالے کشیت ء وتی پونز ء ساپ کنت۔ وہدے آھیالانی تہ ء غرق در یک ء نیمگ ء روت تہ

دومی مردم ہموداں اوشتا انت)

پیرس: (نوں وتی کست ء زہر ء چیردات نہ کنت) من یک جُستے کنگ لوئاں۔

ڈنیفور تھ: (اولی براں جاگ ء گپ کنگ ء آئی گپ پہ پیرس ء کم شرپی ء وڑا انت)

ولجہ پیرس! من حکم دیاں کہ خاموش بو۔ (آ خاموش اوشتیت، در یک ء چاریت ء

وہدے آھیال کنت کہ آوتی گپانی سرے شری ء اوشتا کنت گڈا) ولجہ شیور! تو چہ عدالت ء

ڈریس جنکاں بہدا بیار۔ (شیوردرء رؤت۔ ڈنیفور تھ نوں میری وارن ء نیمگ ء کفیت) میری وارن! تئی تہ ء بدی چوں اتلگ؟ زانہ پرے منگ نامہ ء پرا کٹر ء ترا تر سینگ ء بیہار داتگ؟
میری وارن: اتاں ولجہ۔

ڈنیفور تھ: ایٹی ترا بیہار داتگ، بھیم داتگ ء تر سینگ۔

میری وارن: (نزوریں تو اء) اتاں ولجہ!

ڈنیفور تھ: گڈ اتو بکش کہ تو عدالت ء نشنگ اتے ء کو کار کو کار کنان ء مردمانی سرء بہتام جنان اتے تہ ترا وتی دروگ ء سمانیست ات کہ آئی سبب ء مردمان ء دور ء کشگ بوہگ ء ات۔
(آبے تو ارا نت) جواب دے... پتہ بدے... گپ کن...

میری وارن: من زائنگ ات ولجہ!

ڈنیفور تھ: تئی ہیل کاری چے بوتگ۔ زانہ ترا اے زائنگاری نیست کہ خدا دروگ بندانی سرء لعنت راہ دنت (آگشت نہ کنت) زانہ تو نوں اے ہرچی کشگ ءے اے دروگ نہ انت؟
میری وارن: اتاں ولجہ! نوں من خدا ء راست ء ہمراہ اول۔

ڈنیفور تھ: شرگڈ اتو نوں راست کشگ ءے

میری وارن: بہو ولجہ!

ڈنیفور تھ: (وت ء راداریت) من ترا یک پے کشگ لوئیں۔ تو ساری ء عدالت ء دروگ بتگ

ات کہ یانوں دروگ ہرگ آئے۔ دوئیں صورت و عدالت و را رہونگ و ہاز جہد کنگ و ایٹی
سزا و زندان و شت کن آئے۔ بس اے کنگ و کہ من دروگ بستگ ات، کپ ہلا اس نہ بیت۔ تو
منی کپ و سر پد بوت آئے۔

میری وارن: نون من دروگ بست نہ کہیں۔ من راست کنگ و ادوں۔ من خدا و امراہ ادوں۔
(آگریت۔ راستیں میمگ و دروازگ و ج بیت۔ سوزانا و الکوٹ، مری لیوس، چینی پیرس و گڈ سر و
ایگیس توک و پتر انت۔ شیور، ڈنیفور تھ و کر و سر بیت)

شیور: رتھ و پنم و دومی جنگ اے و ہداں عدالت و نہ انت۔

ڈنیفور تھ: ہمکے چنگ بسن انت۔ بزکاں! بہ نندا ات (آدرس گوں بے تواری و بند انت) شے
دز گہار۔ میری وارن و مار ایک منگ نامہ داتگ کہ آئی تہ و آئی سو گند و ارتگ و کنگ کہ آئی
کدی بدروح و شیدی نہ دیستگ و نا کہ شیطانی عملے دیستگ۔ آئی اے ہم کنگ کہ شام ہم پشیں جج
چیز نہ دیستگ۔ (دمانے و بے تواری) جہرکاں و لگوش و سر و گوشد ارت۔ اے قانون و عدالت
انت قانون و بنیاد بائیل و سر و ایر کنگ بوٹگ و بائیل و راہا برز شانیں خدا و ہینگ و آئی تہ و
آئی انسان و راچہ شیطانی کاراں مکن کنگ۔ اے کار کنگانی سر و مرک و سزا ایر کنگ بوٹگ۔ بے
اے ہم و آبرز نامیں خدا بائیل و قانون و دروگیس شاہدی و یوکانی سرا پیٹ و لعنت راہ دنت۔
(پداکتے بے تواری) چوبوت کنت کہ اے منگ نامہ مارا رہونگ و استادیم و آرگ بوٹگ و

چوہم بوت کنت کہ شیطان ء میری وارن کور کنگ بلے اگاں میری وارن راست انت گڈاشماوتی
 اے ریپکاری ء مل دئے ات ءوتی ڈوھداری ء بہ من ات۔ اگاں شازوت من ات تہ قانون
 شمارا کم خطا کارزانت۔ (اوشتیت) ابیکیس ولیمز...

(ابیکیس سبک سبک ء پادکثیت) زانہ میری وارن ء کپانی تہ ء راستی اُست؟
 ابیکیس: اناں ولجہ!

ڈنیفور تھ: (فکر کنت، میری وارن ء چاریت، پدا ابیکیس ء) تاوہد یکہ تنی راستی ء ایمانداری ء ثبوت
 نہ ریت، تاہا وہداں ہج فیصلہ بوت نہ کنت شے تہ ء کسے چہ وتی جاگہ ء سُرگ لوئیت؟ کسے وتی
 کپاں بدلینگ لوئیت؟ زوت پسہ بدئے۔ اگاں نامن ء گوں ترندی ء بخت ء پُرس کنگ کپیت۔

ابیکیس: ولجہ ماوتی راستی ء سر ء اوشتا تگاں۔ میری دروگ بندگ ء انت۔

ڈنیفور تھ: (گوں میری ء) تو انگت وتی گپ ء سر ء اوشتا تگ ءے؟

میری وارن: بہنو، ولجہ۔ (توارن زور انت)

ڈنیفور تھ: (ابیکیس ء نیمگ ء چاران ء) یک دُتکے واہ پڑا سز ء لوگ ء دراتلگ کہ آئی لاپ ء
 سوچنے مان بوتگ تہ تو آئی گر ء نندوک بوتگ ءے ء آرا چارگ ء بوتگ ءے ء وہدے آئی سوچن ء
 گار نہ بوتگ ء سبب ء آرا دُتک ء لاپ ء گت کنگ گڈا اے وہداں تو آرا گنگ ء بوتگ ءے۔

اے راست انت؟

ایگیس: (گٹپانی تہ عگے لہرزگی) اے دروگ انت۔ ذرائیں دروگ!
 ڈنیفور تھ: (کے وہدء رند) وہدے تو پراکٹرء رگرء کارکنگ ء بوتگ ءے گڈا تو آئی لوگ ء ڈتک
 دیتگ؟

ایگیس: پراکٹرء لوگی ء رگرء مدام ڈتک بوتگ۔
 پراکٹر: واجہ! منی لوگی ء کدی ہم ڈتک وتی لوگ ء ایر نہ کتگ۔ آئی ء راپشیں شوق نہ بوتگ۔
 میری وارن منگ ء انت کہ اے ڈتک ہمائی بیگ انت۔

شیور: مڑاھ داریں واجہ!

ڈنیفور تھ: جی۔ شیور!

شیور: واجہ من پراکٹرء لوگ ء گوں آئی لوگی ء گپ کتگ ات تہ آئی گشتگ ات کہ آئی رگرء گچ
 ڈتک نیست وہدے آکسانیں جنکے ات تہ آئی ڈتک وتی رگرء ایر کتگ ات۔
 پراکٹر: واجہ گوٹگیں پانزدہ سالوں چے آجہنکے نہ انت، آمنی لوگی انت۔
 ہاتھورن: یک ڈتکے ء راتانکہ پانزدہ سالوں پہازگ ء ایر کتگ، ہم بوت کنت۔
 پراکٹر: ہنو۔ اگاں کسے انچو کنگ بلوٹیت گڈا... بلے میری وارن ء سوگند وارنگ کہ آئی منی
 لوگ ء گچ ڈتک نہ دیتگ۔

پیرس: اگاں لوگ ء تہ ء ڈتکے چیردیگ بیت تو دگرے آراچے پیم گندیت۔

پراکٹر: زہرے) تہ گڈ امنی لوگ ء پنچ پادگی یک اژدہا یے ہم بوت کنت بلے تنی و ہدی آرا کسے ء
ندہ ستگ۔

پیرس: ہے اصلیں گپ انت ولجہ! ادا ما انچیں چیزے شوہاز ء آں کہ کسے ء ندہ ستگ تاں
مرچیک ء...

پراکٹر: ولجہ! کتے فکر بکن کہ اے جنک ء راوتی بیان ء بد لینگ ء چے رسیت۔ ترندیں جُست ء
پُرس ء ہرہم آماچی...

ڈنیفور تھ: تو ابلیس ء سر ء کشتن ء پندل سازگ ء بہتام ء جنگ ء ءے زانہ تو اے عدالت ء
ناز رکیاں زان ءے؟

پراکٹر: ہو ولجہ! من سدکاں کہ ایشی ء کشگ ء پندل سازتگ۔

ڈنیفور تھ: (ابلیس ء نیمگ اشارہ ء گوں) اے چک۔ اے چک تنی لوگی ء را کشیت!؟

پراکٹر: اے نوں چکے نہ انت۔ مڑاھ داریں ولجہ! منی گپ ء گوشدار۔ دُرسیں مردمانی دیم ء
ایشی ء را ہے سال ء دو براں عبادت ء نیام ء کندگ ء سر ء چہ گر جا ء در کنگ بوتگ۔

ڈنیفور تھ: (اجکہ انت، ابلیس ء نیمگ ء چک جنت، چاریت) چے گشت!؟... کند اتگ

ءے؟...

پیرس: ولجہ آوہداں آٹو با ء ساہگ ء چیر ء بوتگ بلے نوں... نوں و ہوش ء اتگ۔

گائیلز: ہو۔ انوں ہمکنہ ہوشمند انت کہ دگہ مرد ماں پا ہودیا نینگ ء انت۔

ڈنیفور تھ: خاموش بو۔

ہاتھورن: ایشی ء نوں ہچ شکے پشت نہ کپت کہ آئی ابیکیس ء سر ء کشگ ء بہتام ہنگ۔

ڈنیفور تھ: ہو۔ (یک دمانے ابیکیس ء نیمگ ء چاریت) ولجہ پراکٹر اتوتی گپ ء دیم ء ہراں

بو...

پراکٹر: میری! نوں تو گورز ء ہکش کہ جنگل ء شاپوں ناچ ء ات کئے۔ تراوداں کے برنگ

ات؟

پیرس: (اشاپ ء) ولجہ چماو ہدے کہ من سلیم ء اتلکوں۔ اے مردم من ء رسوا کنگ ء انت۔

ایشی ء...

ڈنیفور تھ: تو خاموش بو۔ (گوں میری وارن ء برندی ء گہانی تہ ء اچہی) اے ناچ ء چے چے

انت؟

میری وارن: من (آ ابیکیس ء نیمگ ء چاریت کہ آ آرابازہرا ہیں ء گندگیں وڑے ء چارگ

ء انت۔ پداپراکٹر ء راوتی نیمگ ء دلگوش کنان ء) ولجہ پراکٹر!

پراکٹر: (اشارہ ء سر پد بیت) ابیکیس ء اے جنگان ء جنگل ء برنگ ات۔ اوداں ایشاں وت

ء را آدگ گت ء ناچ گت۔

پیرس: ولجہ... اے...!

پراکٹر: ولجہ پیرس ءوت آہان ء شپ ء پاسے ء ماں جنگل ء ناچ کنگ ء دیستگ ات۔ پداہم
توایشی ء چکے کش ءے؟

ڈنیفور تھ: (حیران انت چو کہ یک بھیمنا کیس و ابے گندگ ء انت، پیرس ء کشیت) ولجہ پیرس!

پیرس: ولجہ! من بس ہمنکہ کشاں۔ من کس ء را آزگی ء لوچی ء نہ دیستگ ء اے مردم۔

ڈنیفور تھ: بلے جنگل ء ناچ کنان ء و دیستگ نا؟....

(چم پیرس ء سر ء انت۔ ایگیس ء اشارہ کنت) ایگیس۔؟

ہیل: ولجہ ہر دیں کہ من چہ بیور لے ء ادا سر بوتوں تے اے گپ ولجہ پیرس ءوت من ء کشگ ات۔

ڈنیفور تھ: زانہ نوں تو نہ من ءے؟

پیرس: من نہ منگ ء نیاں۔ بلے ولجہ من کسے ء را آزگی ء نہ دیستگ۔

ڈنیفور تھ: بلے آناچ کنگ ء اتنت؟

پیرس: (بے واہگی ء) ہو۔ ولجہ!

(ڈنیفور تھ دگہ وڑے ایگیس ء چاریت)

ہاتھورن: مڑاہ داریں ولجہ! تو من ء اجازت دے کہ من... (میری وارن ء نیمگ ء اشارہ کنت)

ڈنیفور تھ: (باز پریشان انت) ہو... ہو...

ہاتھورن: میری تو کشتک اتے کہ تو کدی بدروح نہ دیتگ ء نہ تراشیدیاں کدی ترسینگ ء
 بھیم داتگ ء نا کہ کدی آہانی زد ء اتلگ ءے۔ نہ کدی شیطان ء تراوتی دست ء آرتگ ء نا کہ
 آہانی کارکنو کے بوتگ ءے۔ اے گپ راست انت؟

میری وارن: (باز زوریں تو اے ء) جی ولجہ... اے راست انت۔

ہاتھورن: (سوب مندیں وڑے ء) ء چریشی سر تو ہر مردے ء سر ء شیدی ء بدروح بوہگ ء بہتام
 جنگ ات۔ آ کہ عدالت ء اتلگ اتنت تہ تو بے ہوش بوتگ ات ءے ء کو کار کنگ ات کہ ایشانی
 ارواح چریشانی بالاد ء در اہگ ء انت ء ترا دم تو س کنگ ء انت۔

میری وارن: ولجہ آیک لپنے ات۔ دروگے ات

ڈنیفور تھ: من تنی تو اے نہ اشلنگ ء اوں۔

میری وارن: ولجہ آر پنگے ات، زد دگیے ات۔ دروگے ات۔

پیرس: بلے تو سارت بوتگ ات ءے۔ باز رنداں من ترا داتلگ ات گوں۔ تنی جان چو تر ونگل
 ء سارت ات۔ زانہ اے راستے نہ انت ولجہ؟ وت تو باز رنداں اے دیتگ کہ...

ڈنیفور تھ: ہنو، من باز رنداں اے وڑا دیتگ ات۔

پراکٹر: ولجہ! اے بے ہوش بوہگ ء دروگیس لنیب ء مکام ء کنگ ء اتنت۔ اے ڈر سیس جنگ
 انچیں لنیب زان انت کہ... تو بہ تو بہ...

ہاتھوں: تہ گڈا اے اتوں بے ہوش بوہگ ء دروگیس لئیب ء مکام ء پیشد اشت کنت؟

پراکٹر: اتوں؟...

پیرس: ہسو۔ ہسو۔ اتوں پرچا اناں... اے وہداں ہج روح آئی سرء اُرش کنگ ء نہ انت۔

آبان ء تہ ء اے وڑیں ہج مردم ہیست کہ آئی سرء جادو ء ساہری ء شیطانی کارانی بہتام است۔

ایشی ء بکش کہ اے چوتر ونگل ء سارت ہیست ء پیش بداریت۔ آرا بکش کہ ہما دروگیس لئیب ء

پیشدار... چو کہ آئی سرء روح اُرش کنگ ء انت۔ (میری وارن ء نیمگ ء تریت) بے ہوش بو ء

پیشدار۔

میری وارن: بے ہوش؟

پیرس: ہسو۔ بے سُدھ ہو۔ پیشدار۔ عدالت ء گشمن ء پیشدار کہ پہ دروگ ساری ء تو چوش

کنگ۔ انچو بکن پیشدار۔

میری وارن: (پراکٹر ء چاریت) بلے ولجہ نوں من بے سُدھ بوت نہ کینس۔

پراکٹر: (ہیرانی ء پُرشگیس پیجے ء) تو اے لئیب ء پیشدار شت نہ کن ءے؟

میری وارن: من... (آ ادا اوداں چاریت چو کہ پہ بے سدھی ء چیزے شوہازیت) من...

اتوں شمشکوں... من...

ڈیٹورجھ: چے ء شمشک ءے؟ اتوں چے چیز ء کمی انت؟

میری وارن: ولجہ! من اے گشت نہ کنناں۔ من...

ڈنیفور تھ: ایسی سبب اے تہ نہ انت کہ اے و ہداں ادا زدء آرو کیں ارواح نیست انت۔

و ہدے کہ عدالت ء آڈرس ہمود اتنت۔

میری وارن: من کدی ارواح نہ دیستگ۔

پیرس: گڈانوں ادا ہم ارواح نیست۔ تو اے ثابت بکن پیش ہدار کہ تو چہ وتی ارادہ ء بے

سُدھ بوت کن ئے۔

میری وارن: (ادا اودا چاریت چو کہ پدا ہے مارگ ء پیدا کنگ لوٹیت بے پدا سرء سرین ایت)

من چوش گت نہ کنناں۔

پیرس: تہ گڈا ترا منگ لوٹیت کہ تو بے سدھ بوتگ ات ئے تہ آو ہداں ارواحاں تی سرء اُرش

کنگ ات۔

میری وارن: اتاں۔ ولجہ من...

پیرس: ولجہ عدالت ء را ریپینگ ء واستا پنڈل سازی یے بوتگ۔

میری وارن: اے ریپینگے نہ انت۔ پنڈلے نہ انت۔ (پادا کنیت، اوٹیتیت) من پہاے ہا ترا بے

سدھ بوتگ اتاں کہ من ہے ہیال کنگ ات کہ من اے ارواح دیستگ انت۔

ڈنیفور تھ: ہیال، ہیال، زانہ تو ہے ارواح دیستگ اتنت۔

میری وارن: کدی نہ دیستگ ولجہ!

ہاتھورن: تو اےھیال چے پیم کتگ ات کہ تو آہان ء دیستگ۔ و بدے کہ تو گش نے کہ تو آہان ء کدی ہم نہ دیستگ۔

میری وارن: من تراگشت نہ کنناں کہ من چوںھیال کتگ ات۔ من دومی جنکان ء کوکار کنناں ء دیستگ ات ء پد ترا... مڑاہ داریں ولجہ ترا... تو ہم اے جنکانی سرء باور کتگ ات۔ ء من بے سر پد اتاں۔ بندات ء کہ اے کسانیں لپھے، کسانیں شیطانی یے بلے پد ادنیاء کوکار کت کہ شیدی، جادو، بدروح، سھر، نیمون... ء من... ولجہ تو باور کن کہ من بس اےھیال کتگ ات کہ من آہان ء گندگ ء اول بلے آہان ء کدی نہ دیستگ۔

(ڈنیفور تھ آئی نیمگ ء چاریت)

ڈنیفور تھ: (ملوری ء ایلکیس ء چاریت) ایلکیس! من ترا سلاہ دیاں کہ تو وتی دل ء جہلانکاں سرگش ء من ء راتیں گپاں ہال دے۔ ء پچار!... خدء! ءر ء ہمک مردم ء زندگراں بہانت۔ آمردمانی سرء خد اتی ازگیشیں قبراں کاریت کہ آابدیہے ء دگرانی زند ء ہلا س کنگ ء تو جیل بنت۔ منی چک! چوش بوت کنت کہ تو... کہ ہمارو ج دیستگ انت، آ بس تنی وہم بوتگ انت۔ تنیھیال ء ترا پیتنگ۔

ایلکیس: اے... اے... روانت۔ رویں جتے۔

ڈنیفور تھ: منی چک! من لوٹاں کہ تو ایشی ء سرء شری ء بیچار بکن ...
 ایگیس: مڑاہ داریں واجہ! من ء تکلیف دیگ بوت۔ من گوں وتی چہماں وتی ہون تجگہ
 دیستگ ات۔ ہر روج من ء کشگ ء فیصلہ بنت چیا کہ من شیطان ء واستا کار کنوکانی پیشداروہ
 ء وتی فرض ء پیلہ کناں۔ آئی بدل من ء اے رستگ کہ منی سرء شک کنگ بوہگ ء انت۔ م
 دروگ بندز انگ بوہگ ء انت۔ چہ من انچو بست کنگ بوہگ ء انت چو کہ من۔

ڈنیفور تھ: (زور تریت) جنک من تی سرء شک نہ کناں۔ من۔
 ایگیس: (گپانی تہ ء بہار است) واجہ ڈنیفور تھ! شیوار بو کہ شیطان ء زورتی ہوش مند
 زانت کاری ء چکپوش مکنت۔ ہوشیار بو... ادا... اے... (ناگت ء آئی دیم ء گوم بدل بیت۔ آ
 دیم ء ترینیت۔ پد ابر زء چاریت۔ نوں چہ آئی شکل ء بھیمنا کی پد رء انت)۔

ڈنیفور تھ: (باز پریشان انت) جنک! چے بوت؟ ...
 ایگیس: (چو کہ برزء چارگ ء انت۔ وتی دستاں انچولتارگ ء انت چو کہ سرد بوہگ
 انت) من زاناں کہ... گوات... سلتیں سردیں گوات... کشگ ء انت۔ (آئی جم میری وارا
 سرء اوشت انت)

میری وارن: (چہ بھیم ء) ایگیس ...
 مری لوس: (لرزنگ ء) واجہ من ٹنٹر اتاں ...

پراکٹر: اے دُرس دروگ اُنٹ، ریپینگ اُنٹ۔

ہاتھورن: (ایبکیس ء دست ء گرگ ء اُنٹ) میری وارن! زانہ اے ساہگ تو منی سرء دات؟
میری وارن: منی خدا۔ من ء رکین...

سوزانا والکوٹ: من چوتر ونگل ء پیم ء بوہگ ء اوں۔ من ٹنڑ اتگوں۔

ایبکیس: (شرگندگ بوہگ ء اُنٹ کہ چہ گوجہ) اے گوات... اے گوات
اُنٹ... گوات...

میری وارن: ایبکیس! چوکن۔

ڈنیفور تھ: (ایبکیس ء گندیت، دلے دگہ پیم بیت) میری وارن! تو ایشی سرء وتی ساہگ دؤر
داتگ؟ من چہ تو بخت کنگ ء اوں کہ تو وتی ارواج ایشی سرء دؤر داتگ؟

(گوں ہسٹیر یا ئی کو کارے ء میری وارن تجھت۔ پراکٹر! آرا گپت داریت)

میری وارن: (گپ ء لکتیت) من ء ہل کہ رواں۔ و اجہ پراکٹر! من چوش سلکت نہ کناں۔

ایبکیس: (برزء چاران ء) اوہ آسمان ء پت... اے ساہگ ء دؤر کن۔

(ناگت ء ابیدگہ تڑ سے ء پراکٹر تہر بندیت ء ایبکیس ء را موداں گپت ء آرا وتی پادانی سرء

اوشتارینیت۔ آچہ درد ء کو کار کنت۔ ہیرا نیں ڈنیفور تھ گرت۔ "اے چہ کنگ ءے؟!")۔ پدا

ہاتھورن ء پیرس ہم کو کار کنت "ایشی ءیل دے... وتی دستاں دؤر کن"

(آبانی تو ارانی تہہ پراکٹر ء زندیں تو ارچست بیت)

پراکٹر: تو آسمان ء پت ء تو ارکن ء... کسبئی... بد ذات...

(ہیرک پہ زور ایلگیس ء راجہ پراکٹر ء چٹا بنیت)

ہیرک: جان پراکٹر!

ڈنیفور تھ: تو چے لت... چے؟

پراکٹر: (ھیسک انت، تو ار ء توک ء غمنا کی انت) اے کسی ء...

ڈنیفور تھ: (تیر ان انت) تو اے بہتام۔

ایلیگیس: اے دروگ بندگ ء انت، ڈنیفور تھ ولجہ!

پراکٹر: انوں بچاراے کو کار انت ء منی سرء بہتام جنت بلے۔

ڈنیفور تھ: اے بہتام ثابت کنگ لوٹیت۔

پراکٹر: (لرزان ء، چوزند چہ آئی جان ء در آیان انت) من ایشی ء باز شری ء زانیں۔

شری ء سرء... زانیں۔

ڈنیفور تھ: زان تو بہ کارے... تو۔

فرانس: پراکٹر! تو چشمین کپ جت نہ کنے۔

پراکٹر: اے فرانس، تہی توک ء مگے بدی بوتیں گدا تو زانگ ات۔ (گون ڈنیفور تھ ء)

تو شریٰ و زانے کہ یک شریٰ انسانے وقتی شریٰ نام ء دا گدار نہ کنت۔
 ڈنیفور تھ: (حیران انت) گجھا؟... چوں؟...

پراکٹر: (اندری لچے بازیں شرمندگی ء تو اردگہ پیم انت) شریٰ جا گئے ء ولجہ!۔ ولجہ ہمودا کہ منی مال
 دولت بستگ انت... بہشت ماہ پیش... آمنی زند ء گندی شادا مانیں روج ات۔ چریشی پد منی وقتی گنہ ء
 بار ء بڑ ء کنان ء مردگ ء اولں اے منی لوگ ء مولد ات... (آ وقتی کا! جور ء کچینیت تہہ ارس چہ پتہماں
 دریا انت) انسان ہے ہیال کنت کہ خدا ء اب انت بلے خدا ہر چیز ء گندیت۔ اے راست ء مارگ من
 ء نولں بو بگ ء انت۔ ولجہ! من راست نشاں۔ آئی نیمگ ء بچار۔ بجا دیار اے کئے انت؟ بے گپ ء
 بہتیں و ہداں پد منی لوگی ء آراچہ لوگ ء گلنیت... غولجہ اے جنک چتی ءے؟... دروگ غورینپنگ ء ہنمالے
 ... (مارگانی تہ ء لیشی) من ء پہل بہن ات کہ من راست گشگ ء اولں (آ را وقتی ہر زہر آیک ء انت۔ آ
 چہ گورن ء نیمگ ء دیم ء ترین ایت۔ پداچو کہ آ وقتی آسری گیاں ہر جم کنگ لومیت) اے جنک ء فکر تہ
 ات کہ آمنی لوگی ہر ء منی تہنی ء ناچ انت ء پوش بو بگ ء ور ء اب ہم است ات۔ منی ہوس ء من ء
 آگہ تہ منی خدا ء منی مک کنت... ہر پدیشی منی ء استا عبرت است انت ء شریٰ ء امیت ہم... نولں کہ
 ہر بقی بو بگ ء انت، آیک کسی یے ء بیہ انت۔ وا بگ داروں۔

ڈنیفور تھ: (پیشاں ہر تہلیں انیلیں ء چے) ایشی ء تہی بابت ء سب ہر تہا ہما نام کہ ذات تو

ہر انسان کن ءے؟

ایگیس: اگاں من ۽ پنہ دیگ ۽ لاچار کنگ بوت تہ من چہ ادارواں ۽ پدا... کدی واتر نہ کناں۔

(ڈنیفور تھ بے چاڑ انت)

پراکڑ: من وتی عزت ۽ راوت رزواہ کت منی ولجہ۔ من وتی نام ۽ را تباہ کت۔ ولجہ

ڈنیفور تھ! باور بکن منی لوگی بے گناہ ہے۔ آئی مستریں گناہ ہمیش انت کہ آیک کسی یے ۽ را چہ جاہ

کاریت۔

ایگیس: (ڈنیفور تھ ۽ نیمگ ۽ آہان ۽) تو من ۽ چونیس نگا ہے ۽ چارگ ۽ نے (ڈنیفور تھ بے

توار انت) من ۽ اے تیمیں نگاہ دوست نہ بیت (آدروازگ ۽ نیمگ ۽ ربادگ بیت)

ڈنیفور تھ: تو کہ ہما جاگہ ۽ نے، ہمودا ہو، دیم ۽ مرہ۔ (بیرک دیم ۽ کنزیت ۽ ایگیس ۽ راہ ۽

داریت۔ آوتی جاگہ ۽ کنیت۔ آئی چم انگر ۽ پنیم ۽ سہر انت)۔ ولجہ پیرس! چہ عدالت ۽ پراکڑ ۽

لوگی ۽ را ادا بیار۔

پیرس: (تاروز کنگ ۽ پیم ۽) ولجہ اے دُرس...

ڈنیفور تھ: (ترندی ۽) ایٹی ۽ ادا بیار ۽ ادا کہ ہرچی گشگ بوتگ آئی بابت ۽ یک گے ہم کنگ

مبیت۔ و بدے کہ تو آرازورے کارے۔ گدا اول سراں دروازگ ۽ بہ ٹک۔ (پیرس

در کنیت) نوں ما اے کورچات ۽ توک ۽ دیست کناں... (گوں پراکڑ ۽) تو گشگ ات کہ تنی

لوگی یک دینداریں جینے۔

پراکٹر: وتی زندء آئی کدی دروگ نہ بستگ۔ دنیا ء تہ ء چوش بوت کنت کہ کسے گریوگ مزانت
 ء کسے سوت جنگ مزانت بلے منی لوگی ء کدی دروگ نہ بستگ۔ اے راست ء واستامن
 سکین مزین قیمتحے داتگ۔

ڈنیفور تھ: تنی لوگی ء آرا پے ہا ترا چہ لوگ ء درتگ ات کہ آیک کسی جنگے؟

پراکٹر: ہجو، و اجہ!

ڈنیفور تھ: آ اے گپ ء سر پدأت کہ اے جنگ ء کردار شر نہ انت؟

پراکٹر: ہجو، آئی زانت کہ اے بد کردارے۔

ڈنیفور تھ: بشر... (چہ ایگیس ء) اگاں آئی من ء کشت کہ اصلیں سبب تنی کسبسی یے بوگ

انت گڈا۔ خداتنی سر ء رحم بکت... (دروازگ ء ٹلگ ء توار) بوشت ات۔ (گوں ایگیس ء)

دیم ء دومی نیمگ ء بکن ء بوشت۔ (گوں پراکٹر ء) ء تو ہم... دونیں وتی دیماں دومی نیمگان

کنت ء اوشت انت) ء گوشدار تو چک ء نہ ترین ءے پراکٹر ء لوگی ء چارے۔ تنی دیم انچو دومی

نیمگ ء بیت اوشت ءے۔ اے بان ء تہ ء استیں کجام ہم مردے کجام ہم وڑے ء اشارتھے نہ

کنت ء زبان ء چپے ہم نہ کشیت۔

(دروازگ ء نیمگ ء چک ء ترین ایت، توار کنت) بیات۔ (دروازگ چچ بیت۔ الزبتھ گوں

پیرس ء توک ء کنیت۔ پیرس دیمتر ء کنزیت ء آئی ہمراہی ء غیل کنت۔ الزبتھ او شقیت۔ آئی چم

پراکٹر ء شو بازی انت) شیور! اے شاہدی ء نیشہ بلن۔ تو تیار نے۔

شیور: بق ولجہ ء من تیاراں

ڈنیفور تھ: جنین! تو ادا بیا! (الزبتھ آئی نیمگ ء کنیت۔ آپراکٹر ء پشت ء نیمگ ء وئی نگاہ ء

بارت) بس منی نیمگ ء بچار... وئی لوگ ولجہ ء اتاں۔ منی نیمگ ء...

الزبتھ: (نزوری ء) بے ولجہ۔

ڈنیفور تھ: اے پ ء ماسر پد بوتکاں کہ تو وئی مولد انگیس ولیمز ء راجہ کار ء در کنگ...

الزبتھ: راست انت ولجہ!

ڈنیفور تھ: تو آراچے سبب ء کار ء در کنگ (دمانے بے تواری ء الزبتھ پراکٹر ء راجارگ ء جہد ء

انت) تو وئی لوگ ولجہ ء نیمگ ء بچار ء منی پنمانی تہ ء بچار۔ منی جُست ء پنہ تخی رگر ء است انت۔

ترایات انت کہ تو انگیس چیا گلیننگ ات؟

الزبتھ: (نزانت کہ پے پسہ بدنت۔ آاے زانت کہ اے باز نازر کیس و بدے وئی زبان ء

لنغانی سر ء بارت) من چہ آئی دجیم نہ اتاں۔

(بے تواری) ء منی لوگ ولجہ ہم...

ڈنیفور تھ: تو پے سبب ء دجیم نہ ات کے؟

الزبتھ: آ۔ (بللیس چہ پراطر ء اشارے بر سیت ء ہا نیمگ ء چاریت)

ڈنیفور تھ: جنین! منی نیمگ ء بچار (الزبتھ ہمائی نیمگ ء چاریت) چیا کہ آجاہل، بد تمیز ء جان
ڈنات؟ چے سبب ء تو چہ آئی د لجم نہ ات نے؟

الزبتھ: ولجہ، ہما و ہداں من ناجوز اتاں۔ ء من۔ منی لوگ ولجہ یک نیک ء شر میں مردے۔ آ
شراب ہم نہ وارت ء نا کہ بیکاریں لیبانی تہ ء وئی و ہد ء زیان کنت۔ آمد ام وئی کار ء دگلو ش
کنوئیں مردے ہما و ہداں من باز مدت ء بیمار ہوتاں۔ وئی چہ درستاں کستریں چک پیدا بوگ ء پد
و ہدے من ناجوز اتاں تہ من ہے مارات کہ منی لوگ ولجہ چہ من یک گوزر بوہان انت ء اے جنک۔
(آ اہیکیس ء نیمگ ء چارگ لوئیت)

ڈنیفور تھ: منی نیمگ ء بچار!

الزبتھ: ء ولجہ۔ اہیکیس ولیمز۔ (آگپ ء دیم ء نہ بارت)

ڈنیفور تھ: چے بوت؟ اہیکیس ء چے کت؟

الزبتھ: من دیت کہ آپر آئی ہد وک بوہان انت ء پد امنی صبر ء کدھ سررتک ء من آرا چہ لوگ
ء درکت۔

ڈنیفور تھ: اے راستے کہ تی لوگ ولجہ یک گر بوہان ات چہ تو؟

الزبتھ: (دردنا کیس ہیے ء) منی لوگ ولجہ یک شر میں مردے، ولجہ!

ڈنیفور تھ: تہ گڈا آئی گول تو بے وفائی نہ کت؟

الزبتھ: (پداپراکٹر ء چارگ ء جہدء کنت) آ۔

ڈنیفورتھ: (آئی نزیگ ء کنیت، آئی دیم ء داریت) منی میمگ ء پچار۔ تو دل ء جان بخت ء

پسہ ء بدے۔ تنی لوگ ولج زانی ء بدکارے؟

الزبتھ: (نزوریں تو ارے ء) اتاں ولج!

ڈنیفورتھ: مارشل ایٹی ء راجپاں بر

پراکٹر: الزبتھ! راست بکش...

ڈنیفورتھ: آرا کہ ہر پتی شکان ات بکشتے۔ نول آرا چہ ادا ہرات۔

پراکٹر: (کوکارے) الزبتھ! من منٹگ۔

الزبتھ: اوہ منی خدا۔ (دروازگ بند بیت)

پراکٹر: آئی منی عزت ء رکنینگ ء واستاے دُرس کشت۔

ہیل: ولج! اسے یک قدرتی ہے ات کہ آئی دروگ بست چریشی سر کہ دگہ مردے گناہ گار

زانگ چیت۔ آرا پدا الوٹائین۔ من وتی زرد ء دماغ ء دریگاں بند کت نہ کنناں۔ ادا مردہ ذاتی

بیر ء واستا یکے دومی ء گنے گار کنگ ء انت۔ چہ بندات ء پراکٹر من ء راتیں مردے گندگ ء

اتملک ء نول من۔ آسمان ء بادشاہ ء سوگند ء وراں ء کٹشاں کہ من پراکٹر ء شاہدی ء راست

سر پداں من چہ تو زبندی کنناں کہ آئی لوگی ء پدا الوٹائین۔ چریشی ساری کہ ما۔

ڈنیفور تھ: آئی بدکاری ء بابت ء یک لہزے ہم نہ گشت۔ اے مردم دروگ بندے۔
ہیل: من آرا راستیں مردے زاناں۔ (ایگیس ء نیمگ ء اشارہ کنت) اے جنک من ء
مدام دروگ بندے گندگ ء اتلگ...

(ایگیس یک وکشی ء گنوکیں چہا لے جنت۔ آچھت ء چارگ ء انت)

ایگیس: تو چوکت نہ کنے۔ برو۔ من گشاں برو۔

ڈنیفور تھ: چے گے، منی چک!...

(ایگیس ترسگ ء انت۔ وتی بھیم آما چیں چمان ء دیم ء برز ء کاریت۔ آچھت ء

نیمگ ء کش ء چارگ ء انت۔ دومی جنک ہم ہمائی پنیم ء کنگ ء انت۔ پداہا تھورن، ہیل، پنم،

شیور، ہیرک ء ڈنیفور تھ ہم چھت ء نیمگ ء چار انت) برز ء چے است؟...

(آوتی چہاں جبہل ء کاریت ء ایگیس ء چاریت۔ آرا گپت تہ آپہک ء پہک ترس ء

لرزیت۔ ایگیس ء دومی جنک نارگ ء انت۔ چہ بھیم ء آہانی دیم ترسناک بوتگ انت)

جنکاں! چھت ء مرا چے است؟... چے است؟

مری لیوس: آشہتیر ء گر ء انت (اشارہ کنت)

ڈنیفور تھ: (برز ء چاران ء) گجا؟

ایگیس: آخر پر چہ؟... (اوشتیت - چوکہ چہ بحیم، تھچ گشت نہ نکت) زردیں بالی مرگ... تو

ادا چیا کائے؟

پراکٹر: کجا انت بالی مرگ؟ من تھچ مرگ گندگ ء نہ اول۔

ایگیس: (یک ش ء چجت ء نیمگ ء چاریت) منی دیم؟... منی دیم!؟...

پراکٹر: ولجہ نیل۔

ڈنیفور تھ: خاموش بو۔

پراکٹر: (گول نیل ء) تو زانہ مرگے گندگ ء۔

ڈنیفور تھ: بس کن، خاموش بو۔ من گشاں۔

ایگیس: (مردمانی و روریں سک سک ء ہلو تانی نیام ء انچوگپ کنگ ء انت چوکہ آگول مرگے

ء گپ ء انت ء آئی برا ارش کنلی انت) بے خدا ء منی دیم جوڑ کنگ۔ تو منی دیم ء را تپی

کت نہ کنے۔ منی سر ء حسد کنگ باز مز نہیں گناتے...

میری وارن: (سر بندیت، پاؤ کنیت، باز ترس ء لرزانت) ایگیس!

ایگیس: (پوئے چچی نہ اشکتگے، ول مرگ، پ ء انت) او، میہ منی۔ ہتی شکل ء ہر نینگ

سیا جس غلے ء کار پدے۔ اتاں... من چو ات نہ ناں۔ من وقتی زبان ء ہم بند ات نہ نماں۔ من

خدا ء راتی ء استنا کا رکت ء اول۔

پراکٹر: (جوش و زہرے) اے ڈراہ دروگ انت۔ ریپینگ انت۔
 ایلیس: (یک گامے پشت و روت چوکہ مرگ کجام و ہدے آئی ہرا اوش کنت) اوہ، میری۔
 خدائے استا جہل و بیا... میری۔

سوزانا الکوٹ: اوہ... آئی پنجگ... آوتی تسلیس پنجگاں پراہ شانان انت۔
 پراکٹر: دروگ... ڈرس دروگ۔
 ایلیس: (گیشتر پشت و کنزیت۔ آئی چم تخی و ہدی برزاد انت) خدائے استامن و جنجال مد کن

میری وارن: (گول ڈنیفور تھہ) من آراوہچ جنجال کنگ و نیاں۔
 ڈنیفور تھہ: (گول میری و) پدا گدا۔ اے چیم آچیا گنگ و انت...؟
 میری وارن: آچ گنگ و انت۔

ایلیس: (نوں دیم و چارگ و انت۔ چمے پراہ شاننگ انت۔ دیسے انچوش انت چوکہ آئی
 سر و نمل کنگ بوتگ۔ نوں آمیری وارن و ذول و ہمانی گپ کنت) آچ گنگ و انت۔
 میری وارن: ایلیس! اے توچے کنگ وئے؟

ایلیس: غدومی ڈریس جنک: ایلیس! اے توچے کنگ وئے؟
 میری وارن: من اداؤں۔ من اداؤں۔

ڈریس جنک: (یکلین زبان ء میری ء گالوار ء) من اداؤں۔ من اداؤں۔

ڈنیفور تھ: تو زانہ گوں شیطان ء نزیکی انوں ہم داشتنگ

میری وارن: کدی نا... کدی نا...

ڈریس جنک: کدی نا... کدی نا...

ڈنیفور تھ: (گنوکیس ڈو لے ء) اے تئی گپاں پداچیا کُشگ ء آنت؟

پراکٹر: من ء یک ایزرانکے بدئے۔ من انوں ایشاں شرکنناں۔

میری وارن: اے بس پشدار گے۔

ڈریس جنک: اے بس پشدار گے۔

میری وارن: (آہانی نیمگ ء چک ء تریقیٹ۔ زمین ء سرء گوں جوش ء وتی پادء جنت) ائیگیس
بس کن اے لیب ء۔

ڈریس جنک: (زمین ء سرء پادء جنان ء) ائیگیس! بس کن اے لیب ء۔

میری وارن: بس کن!

ڈریس جنک: بس کن!

میری وارن: (سک زور ء چیہالے جنت ء وتی دستاں بُر زء چست کنت) بس کن ات۔

ڈریس جنک: (دستاں چست کعت ء انچو چیہال جعت) بس کن ات۔

(میری وارن پیرزگ انت۔ آ دستاں بُرز ۽ بارت۔ اہیکیس ۽ نیمگ ۽ رؤت ناریت۔
دریس جنک ہم ہے پیم ۽ دستاں چست کشت ۽ نارنت۔ آ ہا پیم ۽ لیرگان ۽ کشت چوکہ آپ ہے
کنگ ۽ لا چارانت)

ڈنیفور تھ: کئے دمانے ۽ سر تو زانہ بدرو ح ۽ زد ۽ بوتگ نئے؟ نوں تو اے جنک وتی دست ۽ چیر ۽
آرتگ انت۔ اے زور ترا چہ کجارتگ؟

میری وارن: (اہیکیس ۽ نیمگ ۽ چاریت) منی گر ۽ ہج وڑیں زور نیست۔

دریس جنک: منی گر ۽ ہج وڑیں زور نیست۔

پراکٹر: اے ترار پینگ ۽ انت۔

ڈنیفور تھ: میری! اے دو (۲) پتگانی تہ ۽ تہی توک ۽ چے بدلی اتلگ۔ زانہ تو گوں شیطان ۽
دچار کپتگ نئے؟

ہیل: (اہیکیس ۽ دو می جنکانی نیمگ ۽ اشارہ کناں ۽) ما ایشانی سر ۽ باورگت نہ کناں۔

میری وارن: منی...

پراکٹر: (گوں اے سر پد بوگ ۽ کہ میری وارن زور تران انت) میری! خدا دروگ بندانی

سر ۽ لعنت راہ دنت۔

(میری نہ سچار تگیں لہتیں گپ نزنڈیت ۽ پدا اہیکیس ۽ نیمگ ۽ چاریت کہ انگت ہم

چھت ءِ سِرا "مرگے" ءِ راجارگ ءِ انت)

ڈنیفور تھ: من تی گپ اشلکت نہ گت۔ تو چے گشت؟ (میری پدانہ ہتجار تگلیں گپ نرندیت) تو دت

بہ من، اگان ناماترا، دؤر ءِ کشتگ ءِ سزاء دیاں۔ (آ آرا گوں نرندی ءِ گپت ءِ آئی دیم ءِ گوں دت

ءِ کنت) تو زان ءے کہ من کے آل؟ راست راست بکش، اگان نامن تراپا ہو ءِ درنجانیناں۔

پراکڑ: میری! رافیل ملانیک ءِ گیر آر۔ ہما بکن کہ راست انت۔ ہما بکن کہ شر انت۔ میری

خداء و استا چو مکن... چو مکن...

ڈنیفور تھ: (میری ءِ سک زیک ءِ انت) انگت ہم وتی شیطانی زور ءِ گپ ءِ بہ من... گپ جن...

ایگیس: آ جہل ءِ آ یگ ءِ انت۔ آ... شہتیر ءِ سر ءِ روگ ءِ انت۔

ڈنیفور تھ: میری پتہ دے... گپ جن...

میری وارن: (چہ بھیم ءِ برز ءِ چار پت) من گشت نہ کناں۔

درسیں جنک: من گشت نہ کناں۔

پیرس: میری! چہ شیطان ءِ وتی دیم ءِ گز۔ میری! منے نیمگ ءِ بچار۔ آئی سر ءِ لعنت راہ دے

... ماترا کیناں۔ گوں ما بوشت۔ میری... آئی ء...

ایگیس: بچار... (برز ءِ چارگ ءِ انت) آ جہل ءِ پیداک انت۔ (آ ءِ اے دگہ ڈرسیں جنک

تجان دیوالے ءِ گر ءِ روئت۔ آہاں وتی دست چتانی سر ءِ ایر کنگ انت۔ میری، نوں چر آہاں

اثر مند بوتگ۔ درسیں جنک ہو ری ء بے تو اربنت تہ پدا ہم میری ء چہمال اشلنگ بیت۔ نون
میری برز ء چارگ ء انت ”مرگ ء“ آچوگنوکانی چیم ء چارگ ء انت۔ پراکڑ آئی نیمگ ء روت
پراکڑ: میری! نورز ء بکش کہ اے جنک... (میری آراوتی نیمگ ء آگ ء گندگ ء انت۔ آ
کوکارے جنت ء تچیت)۔

میری وارن: (پراکڑ ء نیمگ ء اشارہ کنان ء) تو شیطان ء مردم نے۔
(پراکڑ کہ ہمودات آئی گام اوشت انت، چو کہ زمین ء کل بیت)
پیرس: نام ء بگر خداوند ء حمد ء بلن!

دُرسیں جنک: خداوند ء جند ء واستاحمد...

پراکڑ: (پریشان بیت) میری تو چے گشگ ءے؟

میری وارن: من تنی بدل ء پا ہو ء روگ نہ لوئاں۔ من ء گوں خدا ء مہراست۔

ڈنیفور تھ: زانہ آئی ترا شیطانی کارانی واستا سلکین داتگ ات؟

میری وارن: (گنوکیں وڑے ء پراکڑ ء نیمگ ء اشارہ کنان ء) اے ہر روچ، ہر شپ منی گر ء

اتگ کہ من دستخط بکناں۔ دستخط بکناں۔

ڈنیفور تھ: دستخط! چو نمیں دستخط؟

پیرس: شیطان ء کتاب ء سر ء دستخط؟ زانہ آرا کتابے گون بوتگ ء اتگ ات؟

میری وارن: (ہماگنوکیس وڑے۔ پداپراکٹر ۽ نیمگ ۽ اشارہ کنت ۽ چہ آئی ۽ ترسیت ہم) ایٹی منی
 نام لوٹنگ ات... منی نام... پے شیطان ۽ واستا... "من کشاں... ایٹی ۽ گشتگ ات اگاں منی لوگی،
 راپا ہودیگ بوت تہ ماہموردارواں ۽ عدالت ۽ نام ۽ نشان ۽ گارکناں۔

(ڈنیفورتھ ۽ سر پراکٹر ۽ گندان ۽ سران انت۔ آئی دیم ۽ سر ۽ ہیرانی ۽ بھیم پدرانہ)

پراکٹر: (پرثریت، گون ہیل ۽ دز بندی ۽ وڑا) ولجہ ہیل!

میری وارن: (نوں آئی ہیسکارگ بند بوتگ انت) ایٹی من ۽ ہر شپ پادکتگ ات۔ ایٹی ۽ ہم چو
 انگر ۽ سہر بوتگ اتنت ۽ آئی لننگ چورستری پنچگ ۽... منی گردن ۽ نیمگ ۽... پدا من دستخط کت۔
 ہیل: ولجہ! اے چک ۽ سر سہک بوتگ۔

پراکٹر: (ڈنیفورتھ آراروک روک ۽ چارگ انت) میری۔ میری۔

میری وارن: (چیہال ۽) اتاں۔ من ۽ گون خد ۽ مہراست۔ نوں من تہی راہ ۽ نہ رواں۔ من چہ
 خد ۽ برکت ۽ واجہی ۽ دعا کناں۔ (آ گشادی ۽ ایگیس ۽ نیمگ ۽ رؤت) ایگیس! ایگیس!
 نوں من کدی ترا آزار نہ دیاں۔ (آ ڈرس چارگ ۽ انت، ایگیس باز نرمی ۽ ہمدردی ۽ دیم ۽
 کنتیت ۽ ہیسکار جنوکیس میری ۽ امہازاں زوریت۔ پدا ڈنیفورتھ ۽ نیمگ ۽ چاریت)

ڈنیفورتھ: (گون پراکٹر ۽) تو چے؟ کے؟ (پراکٹر چہ بازیں زہر ۽ پتہ دات نہ کنت) تو
 مسیح ۽ دژ منانی ہمراہے۔ من تہی بدی ۽ زوروت دیست نوں تو انکار کت نہ کنے...

ہیل: مڑاہ داریں ولجہ!

ڈنیفور تھ: ولجہ ہیل! من چہ تو جست کنگ ء اول۔ (گڈوں پراکٹر ء) زانہ تو نہ من نے کہ تو دوزخ
 ء شیطان ء ہمراہ ءے؟ تو انگت ہم بدی ء ہمراہد اری ء کن ءے... بکش... گپ کن...

پراکٹر: (سک ء زہرانت۔ ہیسک ایت) من گشاں... من گشاں خدامرنگ...

پیرس: اشکت شما، ایٹی چے گشت؟

پراکٹر: (ناگت ء کندیت) یک آ سے... بہو، یک آ سے کہ آروک انت۔ من شیطان ء پاد
 برمشاں اشکنگ ء اول ء اے منی دیم انت ء ڈنیفور تھ! اے تنی دیم انت۔ آمردم کہ انسان ء راجہ
 بے زانتی ء جاہلی ء درکنت، توکل ء بباد دینت، چیر ترنت۔ ماہا ہاں کہ وتی ہمت ء توکل
 باہی۔ نتگ۔ تو ہم چہ وتی سیاہیں دل ء زان ءے کہ اداہرچی کہ بوگ ء انت آدروگ انت،
 رہینگ انت، کم زانتی انت بلے تو جاہلی ء دیم ء دم توسی ء ہلاس بوتگ ءے۔ خدامے وڑیں
 مردمانی سر ء خاصیں عذاب راہ دنت۔

ڈنیفور تھ: ما سچاں۔ مادرس ہواری ء سچاں۔ مارشل! ایٹی ء گائیلز کوری ء زندان ء بر، رسین۔

ہیل: (دروازگ ء نیمگ ء رؤت) من اے کار ء سک ایر جناں ء ڈوباراں۔

پراکٹر: تو آسمان ء جہل ء دؤردیگ ءے ء یک کسی یے ء راہر زء چست کنگ ءے۔

ہیل: من اے کاراں ایر جناں ءے و تھاں چرے کاراں۔ من ء گورے عدالت ء ہج کار ء

نژدگی نیست۔ من روگ، اہل۔

(آدرء کنیت ء دروازگ ء بندگت)

ڈنیفورتھ: (چہ بحیم ء آراتوارگت) ولجہ نیل! ولجہ نیل!

(پردہ کپیت)

(چاری ایکٹ)

تا کمر چنگ نہ ہم، سلیم، بندگی جاو، یک بانے۔ پشت، آہن دریں، درگیے۔ آئی نزدیک
 ء مز نہیں، ء ترا نہیں، دروازے۔
 دیوالانی کر، ء دو بیچ، ایرانت۔

اے جا۔ اے ویداں، تہارانت۔ اگلاں چے، ہو رکس، درگی، آہنانی، پشت، ء مہکانی، شہر
 آگ، ء انت، بے اے ویداں، بان، ہو رک، انت۔ دیوال، ء پشت، ء چے، ماں، براندو، ء اے ویداں
 کسے، ء پادانی، برمش، اشٹنگ، بوگ، ء نہ انت۔ کتیت، تو، ارکنت، ء دروازگ، چچ، بیت۔ مارشل، ہیرک،
 دست، ء یک، چر، اگے، کہ، توک، ء پتریت۔ آ اے ویدا، ترند، آپ، ء کیف، ء توک، ء انت۔ آئی، گام
 ادغ، او، کپنت۔ آئی، ء گر، ء روت، ء جمودا، ایریں، گدانی، گز، بن، وڑیں، چیزے، ترا، مہلین، ایت۔

ہیرک: سارو! پادا... پادا سارو... (پدا آدومی، بیچ، ء نیمگ، ء روت)

سارو گڈ: (پدا کتیت، ء وتی، پوشاکان، شرکت) او... ولجہ، اتلگ۔ ولجہ، اتلگ، ٹوبا، پادا، گوشدار۔
 ولجہ، اتلگ۔ راستیں، نیمگ، ء بان، ء برو۔ اے جاگ۔ مارا، پکار، انت۔ (آوتی، چراگ، ء دیوال،
 ڈرنجیت۔ ٹوبا، چہ، واپ، ء پادا، کتیت)

ٹوبا: بے اے، و مز نہیں، ولجہ، نہ انت۔ اے، و مارشل، ہیرک، انت۔

ہیرک: (یک، فلا، سکے، درکت) نہ، اشکت، تو۔ اے جاگ، ء ہو رک، بلکن۔ چہ، اداں، درا۔ (آترند
 آپ، ورگ، ء انت۔ سارو، گڈ، آئی، گر، ء کتیت۔ آئی، دیم، ء ہو رت، ہو رت، ء چاریت)

سارہ گڈ: اوہ... اے تو توئے... مارشل... من ہمہ سیال کنت کہ مز نہیں ولجہ ابلیس اتلک... خیر۔

من ۽ یک تر چپے رست کنت؟ مارار نوگی انت پے ہما ترا...

ہیرک: (فلا سک ۽ آرا دنت) گجاروگ ۽ نئے تو سارو؟

ٹوہا: (اے وہداں سارہ گڈ ۽ فلا سک وتی دپ ۽ داشتک) ما بار بڑوس ۽ رواں۔ ادا وا جمیں

ابلیس وتی بانزلاں شانان ۽ کنیت ۽ او داں ما بال کنان ۽ روئیں۔

ہیرک: اوہ... ہنر، گڈ اسفر مبارک بیت۔

سارہ گڈ: دو مزن مز نہیں شاتلمیں بانزل مارا چہ ادا بڑو ۽ برنت۔ مارشل! اے سفر باز حد و ناکی ۽ بیت۔

(آ فلا سک ۽ کیبرے پداپ ۽ بارت)

ہیرک: (فلا سک ۽ چر آئی دپ ۽ چچ گپت) نوں تو ایسی ۽ من ۽ پدے۔ اگاں ناکدی چہ

زمین ۽ پادا تک نہ کن نئے۔ نوں چداں۔

ٹوہا: من گوں آئی تنی بابت ۽ ہم گپ جنگ... مارشل! تو مئے ہمرائی ۽ کائے گوں؟

ہیرک: من ۽ ازکار نہ انت ٹوہا! راست گش نئے اے سبب انچوش انت... ما بال کنان ۽

دوزخ ۽ پترت کنان۔

ٹوہا: اوہ۔ اتان۔ دوزخ ۽ اتان۔ بار بڑوس ۽۔ ماں بار بڑوس ۽ شیطان وشی ۽ شاد مانیانی

بادشاہ انت۔ آ او داں سنوت جنت، ناچ کنت۔ وشی شنکینیت۔ اے وشا مات کہ ادا آئی خلاف ۽

گپ کن ات۔ پے واستا اوء موسم شر نہ انت۔ نینو کیس کوا برس... آئی اروا ء میسا چوسکس ء
 وت ننت ایت بے ماں بار بڑوس ء آ بازوش بیت (بے ویداں یک گوکے ء کارگ ء توار
 کنیت) اوو... پپا... سارو!... آتک...
 سارو گڈ: (وئی گدان نزاران ء) من او اوں۔ (بے ویداں درء اوشتوئیس پانگ ہا پکنز توک
 ء پتریت)

ہا پکنز: وئی گورنراتلگ۔

ہیرک: (نوباء لپت) برو۔ چا ابرو۔

نوباء: (جنگ ء وزا) آمنی واستا پیدا ک انت۔ من ہمائی ہمائی ء رواں۔

ہیرک: (آرادروازگ ء نیمگ ء گمرکنان ء) آشيطان نہ انت، یک گوکے، پرچہ تو سر پد نہ

بے۔ برو۔ چا ادا۔ برو۔ زوت...

نوباء: (درحیک ء چے ون کوکارکت) من۔ لو۔ ببر۔ انتیس۔ من ء لوگ ء ببر۔

سارو گڈ: (نوباء توار ء ہمزیل بیت، آ ہم کوکارکت) آرا بکش کہ من اوں آئی، ہمائی ء

گوناں۔

نوباء: فون تو آرا حال دے کہ سارو گڈ ہم آئی ہمائی ء کنیت گوں۔

(براند ء نوباء توار شکتیت "من ء لوگ ء ہیر شيطان!")

پداہا پکنز ء تو ار کنیت۔ ”زوت براں۔ دراچہ اداں۔“

ہیرک و اثریت ء ایشاں تیلانک دیگ ء انت۔ آپاد برمشانی تو ار ء اشنکنت۔ آپدا
 ثریت۔ ہے و ہداں ڈنیفور تھ ء ہاتھورن پترنت۔ سلکین سردی ء رنگ ء ہاترا آباں مزن
 مزین کوٹ گورا کنگ۔ آہانی پشت ء شیورانٹ کہ آئی یک فائل ء دار ء یک پتی یے بڑ ء کنگ
 ۔ آئی تہ ء ہمانی ہشتہ ء سامان مان انت)

ہیرک: سہب بخیر، مڑاہ داریں ولجہ!

ڈنیفور تھ: ولجہ پیرس گجا انت!

ہیرک: ولجہ! من آرا انوں دمان ء لونائیناں کاراں (آدروازگ ء نیمگ ء روت)

ڈنیفور تھ: مارشل! (اوشتیت) عزت مندیں پادری، ہیل ادا کدی اتلگ؟ منی ہیال انت ولجہ
 کہ نیم شپ ء اتلگ ات۔

ہیرک: ولجہ! ہما مردماں کہ دؤر ء کشگ بوگ ء انت، آبان پتی ء دعاے کنگ ات۔ اے

وہاں آکما شیں بانک ربیکا ء گر ء نندوک انت ء ولجہ پیرس ہم آئی ہما و انت۔

ڈنیفور تھ: اے مرد ء را اے وڑیں ہج اختیارے نیست کہ اداہنت۔ تو آرا توک ء پترگ پرچا
 اشنک؟

ہیرک: ولجہ! من ء ولجہ پیرس ء حکم داتگ ات۔ من آئی حکم ء پروشت نہ کنناں۔

ڈنیفور تھ: مارشل! زانہ تو ترند آپ؟...

ہیرک: اتال ولجہ! انشپپی سارت انت غ ادا آس نیست۔

ڈنیفور تھ: (گول زبرغ) پیس ء تو ار کن۔

ہیرک: بازشر، ولجہ!

ڈنیفور تھ: اے جاگہ ء چنکہ بد بو آہگ ء انت۔

ہیرک: من اے جاگہ انوں چہ مردماں ہو رک کننا نیتگ۔

ڈنیفور تھ: پدا کدی اے وژا کیف ء ملار ء مبو مارشل!

ہیرک: بلے ولجہ (آیک ساعتے ء واستا گیشتر حکم زورگ ء ودار یگ انت بلے ڈنیفور تھ

تکانسری ء جاور ء وتی پشت ء آئی نیمگ ء کنت۔ ہیرک رو ت۔ گمے و ہد ء بے تواری۔ ڈنیفور تھ

کے فکر کنگ ء انت)

ہاتھورن: ولجہ! شمارا چہ ہیل ء بخت ء پرس کنگ لوٹیت۔ من اے گپ ء سر پد بوتگاں کہ آئی

اینڈ وور ء تبلیغ کنگ۔

ڈنیفور تھ: اے و ہداں اینڈ وور ء گپ کنگ نہ لوٹیت۔ ماہر گپ ء ہزہ ء سراں۔ بلے اے عجیب

چے کہ پیس ہم آئی ہمرائی ء دعا کنگ ء انت (آوتی دستاں آپ کنت۔ در یگ ء نیمگ ء

جنزیت، در ء چاریت)

ہاتھورن: ولجہ منی دل ء ولجہ پیرس ء راگوں بند یگاں ہوار تو ار بوگ ء پھلکین موہ دیگ نہ لوٹگ ات۔
(ڈنیفور تھہ تھچے کنت ء چہرے گپاں وتی ہدوکی ء درشانیست) منی ہیال انت ہمارو چاں بازیں
وہداں ولجہ پیرس چو لٹوکاں ات۔

ڈنیفور تھہ: گنوگ؟ ریٹا ء شپتال؟

ہاتھورن: وہدے کہ آچہ وتی لوگ ء دراتلگ ات تہ من ء آدچار کپتیں۔ من آراسہب بخیر گشت تہ
آگر بوگ ء لگ ات۔ آگر یوان ء شت۔ منی دل ء انت کہ اے تہ میں وڑے ء آئی میگ۔
گردگ شریں گتے نہ بیت۔

ڈنیفور تھہ: بلندے آراچہ نیمگے ء تاوان ء جنجالے رستگ؟

شیور: (زمین ء سر ء پاد ء جنت) ولجہ منی ہیال انت کہ ایسی سبب ہما گنوگ انت کہ...
ڈنیفور تھہ: گوگ؟

شیور: ولجہ! اے وہداں بازیں گو کے دگانی ء راہانی سر ء پچہ کی ء گردگ ء انت۔ آہانی واہند
بندی کنگ بوتگ انت ء نوں آہانی چار ء دلگوش کنوگ نیست بزائ نوں اے بے واہند انت۔ من
زاناں کہ گو سٹلیں روچ ء تیوگیں و بد ء ولجہ پیرس ء دہگان کاران ء سر پڈلت۔ ولجہ! بے گو کانی
سبب ء بازیں گڑ ء وہ ء کش ء چیل بوہگان انت۔ آپے ہاترا گڑ بوگ ء بوتگ۔ اے بے
واہندیں گوگ۔ (آتوار ء اشکانت ڈنیفور تھہ ء ہاتھورن ء نیمگ ء تریت) کسے اے نیمگ ء

پیدا ک انت۔ (ڈینیفور تھ مر، برز، چست کنت، پیرس پتریت۔ آٹرس، لمرز انت، آئی ویم
 (بیدانت)

پیرس: (گوں ڈینیفور تھ،) اوہ۔ سبب بخیر۔ شمنے آئیگ، باز باز منت۔ من پہلی لوناں کہ
 اینکہ اشتاپ، شمارا پادانت۔ سبب بخیر، حج ہاتھوران!

ڈینیفور تھ: پادری نیل، را ادے آئیگ، چچ وریں موہ نیست۔
 پیرس: ولجہ! بس یک دمانے (آپشت، روت، دروازگ، بند کنت)

ڈینیفور تھ: تو آرا بند یکانی کر، ایوک، ایل داتگ، اتلگ، ادا چے کار؟
 پیرس: (دعا، پیم، دستاں چست کنت) ولجہ منی گپ، غتہ گوشدار۔ اے وشریں گپے کہ ولجہ

نیل ربیکا، اخدا، نیمگ، واٹرینگ، واستادیم، اتلگ...
 ڈینیفور تھ: زانہ آئی ربیکا، را چے منینگ؟

پیرس: (نندان،) ولجہ منی گپ، گوشدار۔ چہ لہ سگسین سے ماہاں و بدے آبدی جاہ
 اتلگ۔ ربیکا، من، را یک گپے ہم شنگ۔ انوں آئی گہار، مار تھا کوری، دے سے جنین گوں

آئی گپ کنگ، انت۔ آوں آہاں گپ کنگ، انت کہ آوتی، کتلیناں بہ من انت۔
 ڈینیفور تھ: راست کہ اے، وریں گپے... زانہ انوں لہم کپنگ...

پیرس: تنی و بدی واناں بلے من شمارا ادا آئیگ، زحمت پے ہا ترا داتگ کہ۔ بلند بے اے

زانتکاری، سرپدی، پچپیت (آپرزگ انت)۔ فیرومن چہ شامیک پچے بست لڑگ لواناں
من، امیت انت کہ شامہ نہ برات، ...

ڈنیفور تھ: تپک، تچک گپ کن کہ تو پر چہ پریشان سے؟

پیرس: ولجہ یک انجیں ہالے، عدالت، عدالت، رالہ سال رسگ امی انت۔ منی برات
زنگ انیکیس بیگواہ بوتگ۔

ڈنیفور تھ: بیگواہ بوتگ؟

پیرس: من شمارا یک پتے پیش بے سلاہ، دگی اتاں کہ۔

ڈنیفور تھ: آرا چہ ادا روگ، چنکہ روج انت؟

پیرس: ولجہ آرا اے سے روج انت کہ آچہ ادا بیگواہ انت۔ آئی من، کشنگ ات کہ آشپ،
مرسی لیوس، گرو، بیت۔ دومی روج، کہ وہدے آنیاتک نہ من، وتی مردم لیوس، گرو، راہ دات
انت۔ لیوس، مارا گشت کہ آئی وتی چک مرسی ہم ادا نہ انت، آئی کشنگ ات کہ آشپ، منی لوگ
انیکیس، گرو، گوا ازینیت۔

ڈنیفور تھ: تہ... آدو نمیں تیلگ انت؟

پیرس: (ترسگ، انت) تی ولجہ۔

ڈنیفور تھ: آہانی شوہاز، لولی یے راہ دیاں۔ تنی دل، آکجاشت کنت۔

پیرس: ولجہ! منی دل آء آپی گڑاب ء سوار بوتگ انت۔ (ڈنیفور تھہ باز پریشان انت) منی
جنگ ء شنگ کہ آگوستلیں پتگ ء آپی گڑابانی گپ ء بوتگ انت ء شپ ء پدامن دیستگ کہ منی
پتی پڑشنگ (آوتی لنگاں چمانی سر ء ایر کنت تنلہ ارس شپ مگر انت)

ہاتھورن: (بھرائی ء) گڈا آئی ڈزی کت؟

پیرس: سی ء یک پونڈ ڈزگ بوتگ۔ من پلگ بوتوں (آوتی دیم ء چیر دنت ء ہیسکاریت)
ڈنیفور تھہ: ولجہ پیرس! تو کم عقلیں مردے ء (آپیزے جیڑگ ء انت، باز پریشان انت)
پیرس: ولجہ! منی گشگ ء چے پانیدگ؟ آچہ ادا پے ہاتر ء تنگ کہ ماں سلیم ء نندگ پر آئی
گران بوتگ، ترس اتگ۔ ولجہ! ابلیسی ء را اے میتگ ء مردمانی سر جہیں زانت است انت ء
ہماروچ اے حال ادا رتگ کہ ماں اینڈ وور ء عدالت ء را۔

ڈنیفور تھہ: اینڈ وور۔ نوں آئی چاگرد بوتگ۔ عدالت ء اوداں جمعہ ء وور ء وتی کار پدا بندات
کت ء مردمانی سر ء مقدمہ خلا نینیت۔

پیرس: ولجہ من ء اے گپ باور انت بلے ہبر شنگ انت کہ ماں اینڈ وور ء مردماں عدالت ء
خلاف ء سر چست کتگ ات۔

ڈنیفور تھہ: اینڈ وور ء وچ چشیں گپ نہ بوتگ۔

پیرس: من و ہما گپاں کنگ ء اوں کہ ادا گشگ بوہگ ء انت... کہ اینڈ وور ء مردماں عدالت ء

را پر وشت غم دوردات غم کشنگ اش کہ اے گپان غم گوں جاو غم ساھری غم جج کار نیست غم ولجہ ...
من غم ترس انت کہ ادا ہم جنگ مہیت ۔

ہاتھورن: جنگ غم مزہ ... پہلک رزہ ... ہر دین کہ ادا کسے غم را مزاد یک بوٹگ گدا من میٹگ غم
ڈر سیں مردم دلجم غم دیستگ انت ۔

پیرس: جج ہاتھورن! انگت کہ ہما مردمان غم دوز غم کشنگ بوٹگ، آچہ سے مردمان نہ انت کہ آبان
غم نوں دوز غم کشنگ بوٹگ غم انت ۔ ربیکا نرس فلانی نہ انت کہ چہ وتی سور غم سے سال ساری ہشپ
غم گوارا بوٹگ ۔ جان پرا کٹر آیزک وارڈ نہ انت کہ آئی وتی نئم غم را ترند آپ غم کیف غم ملا راں
بکینت غم تو گیس کئم برباد بوت ۔ (گوں ڈنیفور تھہ غم) ولجہ! من غم ہم یک رو چہ خدا غم کمر غم رو گئی
انت ۔ باور بکن کہ جان پرا کٹر غم ربیکا نرس غم انگت ہم: مگ غم مردمانی سر غم مز نہیں اثر سے انت ۔
ربیکا غم چہ وائے ہم ترس است انت کہ آنچو پا ہو غم جاگہ غم سر غم برگ بیت، آ شمار ابد دعا کنت ۔
ہاتھورن: ولجہ آ شیدی ... بد روح کہ بیگواہ بوٹگ ۔ عدالت غم ۔

ڈنیفور تھہ: (باز پریشان انت، آ وتی دست غم اشارہ غم ہاتھورن غم کلن کنت) خدا غم واستا خاموش
بو ۔

(گوں پیرس غم) اے پیس میں و بدے غم تنی ہیال چہ انت؟
پیرس: ولجہ! من ہے سلاھ غم دیاں کہ پا ہو غم سزا ہاں کئے و بد غم ہا ترا مبتل ہدار ۔

ڈنیفور تھ: اماں۔ نوں سزا جھل دارگ نہ بنت۔

پیرس: نوں ولجہ نبل ادا سنگ، چہ آئی اے امیت بیت کہ... منی حیاں انت اگاں ولجہ نبل چہ
یکے ہم منگ نامے جلیپت تہ آدگ ہم مہلوک ء تہ ء وئی شرپ ء با دو نینت ء کسے ء ہم اے شک
ء شو بہ نیت کہ آبانی سیادی گوں دوزھ ء نہ انت۔ بے اگاں آبانی منگ نامہاں ابید آبان ء دوزہ
کشگ بوت گد امر دم آبان ء بیگناہ سر پد بنت ء جنیس آدمانی دلاں شو بہ دو چند بنت۔ بازیں مردم
آبانی مرگ ء سر ء ارس ر سچکت ء مئے تیوگیس مقصد اں ارسانی بار نمل انت۔

ڈنیفور تھ: (کئے فکر ء رند، پدا شیور ء نیمگ ء روان ء) من ء ناماں بدئے۔ (شیور وئی فائل ء بیچ
کنت، کا گداں شو بازیت)

پیرس: ولجہ! اے گپ ہم شو شوگ نہ لو نیت کہ ودے من پا ہو ء ہا ترا جان پرا کٹر ء و استا
مردمان ء پد دعاء آہگ ء گشت گدا گوں باز مشکل ء سی (۳۰) مردم اتک انت۔ چریشی شامگمان
گت کن ات...

ڈنیفور تھ: (لڑ ء چاران ء) نوں سزا بان ء جھل دارگ نہ بنت۔

پیرس: ولجہ!

ڈنیفور تھ: شے دل ء آ کجام کجام مردم انت کہ آبان ء پدا خدا ء نیمگ آرگ بوت کنت؟ آہمن
ات کنت کہ آئی تعلقداری گوں شیطان ء بو تگ انت۔ من وت چہ سہب ء سر آبان ء منینگ ء

جہدء کناں۔ (آمر دمانی ناماں پیرس ءرادنت بلے آئے ءنہ چاریت)

پیرس: بلے نوں وودہ باز کم سراتلگ۔ سہب بوہگی انت۔

ڈنیفور تھ: من وتی گڈی جہدء ہم کنگ ء چارگ لوئاں... شمنے دل ء کئے کئے چہ وتیگاں بجیت...

پیرس: (تنی وہدی آئی مردمانی نام نہ چارنگ انت۔ نشکلےس تو ارے ء کشیت) ولجہ! یک
خنجرے... (آئی گٹ بند بیت)

ڈنیفور تھ: چے گشت؟

پیرس: انشپسی وہدے من چہ وتی لوگ ء در اتلگ ء ہے نیمگ ء پیدا ک اتاں تہ یک خنجرے

زمین ء سرء کپت۔ (بے تواری۔ ڈنیفور تھ فکر کنگ ء انت، پیرس کو کار کنت) شماے مردمان ء دور

ء مہ کش ات۔ ایشی تہ پمن باز خطر انت۔ من مرچی گوں سکےس مزنیں دلے ء چہ لوگ ء در اتلگوں۔

(پادری ہیل پتريت، آیک ساعتے بے تواری ء ادا اودا چاریت۔ آ باز غمیگ گندگ بوہگ

ء انت۔ نوں آتچکےس ہبراں کنگ ء انت۔ ساپ ء گند گند ء)

ڈنیفور تھ: چہ منی نیمگ ء شمارا مبارک پیت۔ پادری ہیل! اے مئے واستا باز وشی ء ہبرے کہ

شما یک رندے پدانیکیس کارے ء سرجم کنگ ء ترینگے۔

ہیل: (ڈنیفور تھ ء نیمگ ء آیان ء) شماے مردمان پہل بکن ات۔ اے وتی گپانی سرء

اوشتا تگ انت۔ منگ ء تیار نڈ انت۔

(بیرک پتریت و اوستیت)

ڈنیفور تھ: ولجہ شمار دیں گمانے کنگ۔ مائے ڈر سیس مردمان ء پہل کنگ نہ کنفیس۔ دوازده مردمان ء پاہو ء درنجک بوٹگ۔ نون ایشانی پہل کنگ انصاف ء کارے نبیت۔

پیرس: (گول تلو سیس دلے) زانہ ربیکا ہم نہ منیت؟

ہیل: روج در آگی انت ولجہ من ء کیش و ہد لو بیت۔

ڈنیفور تھ: منی ٹپاں دلگوش ء گوشدار۔ ترا فکر کنگ نہ لو بیت۔ من اے ہمیں تھچ گپے ء منگ ء

سا جو نیاں کہ آئی حساب ء ایشان پہل کنگ بیت یا سزا متہل کنگ بیت۔ ایشان ء پاہو ء

درنجک بیت۔ دوازده مردمان ء پاہو دیگ بوٹگ ء نون اے پتہیں مردمانی نام ہم دیم ء آرگ

بوٹگ انت۔ میتگ ء مردم مرے سہا ء آہان ء پاہو ء درنجک ء حاتراپہ چارگ ء کانیت۔ اگاں

من سزاہاں متہل کناں تہ اے منی نیمگ ء مزمن تاوان ء گپے زانگ بیت۔ ایشانی سزاہانی متہل

دارگ یا ایشان ء پہل کنگ ء چے ہے زانگ بیت کہ ہما مردم کہ دؤر ء کشگ بوٹگ انت، آ بے

گناہ اتنت۔ و ہدے من خداوندی قانونانی گپ ء کناں گداگیر بیار کہ منی توار ء تہ ء بزدلی ء

لگوری مان نیست۔ چے جاھے کہ شمنے ترس انت، من ء آئی گیشیں پر واد نیست۔ اگاں دہ ہزار

مردم ہم قانون ء خلاف ء پاد نبیت من ہما ڈر سیس مردمان ہم دؤر ء کشاں۔ ارسانی زرے ہم

ریاست ء فیصاہاں ہد لیت نہ کنت۔ نون شہوت ء را چو مردگانی وڑا کن ات ء چرے بے

بھیسپی ۽ چار خدااں در بیا ات ۽ منی مکک ۽ بکن ات۔ خدائ شمارا اے فرض سر ۽ دا تک ایشی ۽

پیلہ بان ات۔ ولجہ نیل! تو گوں اے درساں د چار کچنگ ۽؟

ہیل: پرا کٹر ۽ ابید گوں درساں د چار کچنگوں۔ آتہاریں باناں بندانت۔

ڈنیفور تھ: (گوں بیرک ۽) نوں پرا کٹر ۽ حالت چون انت؟

بیرک: آئی چومز نہیں مر گے ۽ وڑا تا تک ۽ شنگ۔ آرا کسے گندیت اے گمان ۽ ونہ کت کہ

آزندگ انت ہنو۔ برے برے آناں لم ۽ وارت۔

ڈنیفور تھ: آئی لوگی... آئی لوگی گوں وتی چک ۽ برو برانت نا؟

بیرک: جی ہنو۔ مڑاہ داریں ولجہ!

ڈنیفور تھ: ولجہ پیرس! اتنی چے حیاں انت؟ تو اے مرد ۽ بابت ۽ باز زان ۽۔ زان آئی لوگ

بانک ۽ ہمودا بوگ آئی تہ ۽ نرمی پیدا نہ کت؟

پیرس: ولجہ چوش بوت کت چیا کہ کواستلمیں سے ماہاں آئی وتی لوگی یک برے ہم ندیستگ۔

آتنی وہدی یکے دومی ۽ دیم ۽ نہ کچنگ انت... من آئی لوگی ۽ لونانیناں۔

ڈنیفور تھ: (گوں بیرک ۽) آ انگت ہم گنوکی جاور ۽ انت، آئی پدا تنی سرا بیئر نیا ڈرنگ۔

بیرک: ولجہ! نوں و آ بیئر آرگی نہ انت۔ نوں آسا نکلاں بستگ... بس دیوال ۽ تکہ انت۔

ڈنیفور تھ: (کے فکر کت) پرا کٹر ۽ لوگی ۽ رامنی گر ۽ بیارات۔ چہ آئی ۽ پد پرا کٹر ۽ ہم بیارات۔

ہیرک: جی ولجہ! (ہیرک روٹ، دُرس بے کرار اُنت)۔
 ہیل: مڑاہ داریں ولجہ! اگاں شما ایشانی سزاہاں پہ یک پتنگے ء مہتل بکن ات تہ چریشی شمنے
 نزوری پد رنہ بیت بلکیں شما ہمدردی پیش دارگ ء ات۔ میتگ ء شما اے جار ء جت کن ات کہ شما
 چہ آہاں آہانی منگ نامہاں گرگ لوٹ ات۔

ڈنیفور تھ: انچو کہ خدائے من ء چو جو شوا اے واک نہ داتگ کہ من در آؤ کیس روچ ء داشت بکناں
 ہے پیمن من اے مردمانی آسراں تانکہ سرے پرکناں، دارگ نباں۔

ہیل: (ثرندیں وڑے ء) اگاں شما اے سر پد ات کہ خدائے شمارا بغاوت کنائنگ ء بکشا تگ
 گڈ اولجہ ڈنیفور تھ... شمار دیں راھے ء روگ ء ات۔

ڈنیفور تھ: (دماں ء) زانہ تو میتگ ء تہ ء بغاوت گونگیں گپے اُشک تگ؟

ہیل: ولجہ! ادا یتیم در پہ در گردگ ء انت۔ بے واہندیں مال ء دلوت رہسر ء دگانی سر ء
 پچو کی ء گردگ ء انت۔ سرتگیں فصلانی بد بو چاریں کنڈاں تالان انت ء سچ مردم نزانت کہ کدی
 ... کسی یے چہال بہ جنت ء آئی زند ء آسر بکت۔ ء شما انگت ہم دل ء دش ات کہ بغاوت نہ

بو تگ۔ شمارا اے وھیال کنگ لوٹیت کہ شمشے صوبہ چتو رتباہ بوگ ء انت۔

ڈنیفور تھ: ولجہ ہیل! زانہ تو اے ماہ ء اینڈ وور ء وعظ کتگ؟

ہیل: اللہ ء احسان انت کہ اینڈ وور ء مردماں منی حاجت نیست ات۔

وینفور تھ: تو ادا پد اچیا اتک ے؟ من ۽ پر وٹس دیگ ۽ حاترا لہا ۽ من مسکی
 ہیل: اے و باز چکھیں گے کہ من ادا شیطان ۽ کار ۽ کنگ ۽ استرا اتکوں (باز تھون) من مسکی
 مردمان ۽ اے سلا حدیگ ۽ اتکوں کہ آیکے دوئی ۽ خلاف ۽ دروگ ۽ بند انت (کو کار ۽) منی سر ۽
 ہون سوار انت۔ زانہ ترا منی سر ۽ سر ۽ لکھنیں ہونانی ترغزک گندگ ۽ تیا انت؟
 ہیں: ہش... (آئی پاد بر مش اشلگ انت۔ آڈرس دروازگ ۽ نیمگ ۽ چار انت۔ ہیرک
 الزتھ ۽ ہمرائی ۽ توک ۽ کنیت۔ آئی دست گرانیں سا نکلاں گون بندوک انت۔ ہیرک نول
 سا نکلاں سچ کنت۔ الزتھ ۽ پوشاک خیل ۽ لیگا رانت۔ آئی دیم زرد ترا نگ۔ ترس ۽ لرز انت۔
 ہیرک در ۽ رؤت)

الزتھ: (گشگ ۽ تہ ۽ پاترا پ مان) انگت چکت ۽ پیدا بوگ ۽ دوش شش ماوا است، گدا من ۽
 چیا لو مانینگ بوگ؟
 وینفور تھ: پہ خدا نیگی... زہر مگر... صبر... ماتنی زند ۽ بلاس کنگ ۽ و استا ترا۔ ادا نہ لوٹگ (نا دیمیں جیے
 ۽ گپ کنت چو کہوت مزان من ۽ چے گشگی انت) گدا اولجہ نیل! تو اے ذالبول ۽ سر پد کن ے؟
 نیل: بانگ پرا کٹر! اتنی لوگ ولجہ ۽ را مرے سبا ۽ وور ۽ گشگ بوگ ۽ انت۔

اوشت (وقفہ)

الزبھ: (گوں آرام غو دلمجی ء) من اے گپ اشلنگ۔

ہیل: تو زان نئے کہ من چرے عدالت ء ایشی کار ء چے وتی تعلقہ اری هلاس کما

(آگوں شک ء چاریت) من اداوتی دل ء تب ء اتلگوں۔ بانک پرا کٹر! من تنی لوگ ولجہ ء

ء رکینگ لوٹاں۔ اگاں آ را دؤر ء کشنگ بوت تہ من وت ء را آئی کشندہ سر پد ہاں۔ تو من

گپ ء سر پد بوگ ء ء؟

الزبھ: تو چہ من چے لوٹ ء؟

ہیل: من وتی واہند مسیح ء پیم ء سے ماہ جنگل ء گشتگوں ء من راستیں مسیحی راہ در گیتلگ کہ ہا

پادری آدگران ء دروگ بندگ ء سکین ء دنت، آئی سرادوسری عذاب کنیت۔

ہاتھورن: تو دروگ بندگ ء ء! ادا کس ء دروگ نہ بستگ۔

ہیل: (گوں الزبھ ء وتی گپاں پدا بندات کنت) تو وتی فرض ء بابت ء چشیں ردی پے

مکن کہ چہ من بوٹگ۔ من اے میتگ ء انچواتلگاں چو کہ یک سالو کئے وتی دوستیں بانور ء و استا

دنیا ء شتر تریں مذہب ء فیکلیاں زوریت ء کنیت۔ من ادا پائیس قانون زرتنگ ء اتلگ اتاں۔ ء

وتی مزنیں بھیسہ ء دلجمی ء گوں من ہر چیز ء را کہ دست جہتوں، آہلاس بوت... مُرت۔ من منوگری

ء دید وکاں چے ہر چیز ء را چارات تہ چہ اوداں ہون تنگ۔ بانک پرا کٹر! اے مذہب ء یل

دئے۔ ایشی سر ء بھیسہ مدار کہ ہون ء ہنور ء وتی ہمرائی ء کاریت۔ آڈر سیں قانون ردانت کہ

آترہوں ء قربانی ء نیمگ ء برانت۔ زندگی۔ اوذال! زندگی... خدائے درمستاں چے مستریں نیکی
 انت۔ کجام ہم قانونے۔ کجام ہم دودغ راہندے، گواہے آپنکے دل ایمن ء گران جیت، آئی ردء
 انسان ء زندگی پیچ گریگ پیت۔ اوذال! من چہ تو ذرہندی کنناں کہ وتی لوگ ولجہ ء نا الاج ء
 لاچار بکن کہ آہ منیت۔ آرا بکش کہ آدروگ ء بہ امبازیت۔ خدا چہ مغروری ء وتی ارواح
 باہینو کاں کمتر عذاب دروگ بند ء سرء کاریت۔ آرا بکش کہ وتی ساد ء مدنت دروگ پندیت ء وتی
 زندء۔ خدائے نعمت ء، خدائے نیکی ء بہ پہازیت۔ تو آراسر پد کنے؟ منی ہیال انت کہ آچٹو ء
 ابیدوگہ کسے ء گپ ء گوش ہم ندریت۔

الزبتھ: (گوں دلجی ء) منی دل ء اے پیم ء آرا شیطان ء راہ ء سرء روگ کپیت۔

ہیل: (گوں باز دلپروشی ء) اوذال! خدائے قانون دانی دیم ء ماڈرس چولد گیگ۔ آں۔ ما خدائے
 رضاء کدی زانت نہ کنناں۔

الزبتھ: ولجہ من گوں تو گپ گت نہ کنناں۔ من چہ تو کمتر زاناں۔

ڈنیفور تھ: (الزبتھ ء نیمگ ء آیاں ء) بانک پراکٹر! ماترا ادا پے واستا نیارتگ کہ گوں تو دپ
 جاک بلننیں۔ زانہ تنی دل ء لوگی ء جہت ء پے وتی لوگ ولجہ ء مہر نیست تنی لوگ ولجہ گوں روح ء در
 آگ ء مریت، تو اے گپ ء سر پدے؟ (آہائی نیمگ ء چاریت) زانہ تو سٹگے؟ منی
 گئے تنی غیر قدرتی زندے گوازیگ ء بیچ شاہدی نیست بلے تنی اے ویرا نہیں چم گشگ ء انت

کہ تو دوزح و جہنم و زوراں گوں ہوار بوتگ ے۔ اے بدبختی و تباہی و استاسر ہم ارس
رتج انت بلے زانہ شیطان و تنی چمانی در ہیں ارس ہشک کنگ انت (آبے تو ارا انت) ایشی و ارا
در و برات۔ ایشی گوں پرا کتر و دچار گجگ و ہج پاندگ نیست۔

الزبتھ: ولجہ! من و گوں آئی و دچار کپگ و نبل ات۔

پیرس: (امیت و گوں) تو آرا منیت کن ے؟ (آلپر زگ انت)

ڈنیفور تھ: تو آرا یہ منگ و راضی کت کن ے یا نا؟

الزبتھ: من قول کت نہ کنناں۔ بلے من و گوں آئی و دچار کپگ و نبل ات۔

(تو ارا ے، چوکہ کے سنگیں زمین و سر و پا داں گران کنان و پیدا ک انت۔ ورس

چک جنت، چار انت)

اوشت (وقفہ)

(ہیرک گوں جان پراکٹر ء توک پتریت - آئی دستاں سائکل بستگ - نوں آدگ
 مردے ء پیم ء انت - ریش مزن انت - جند لیگار ء چیل - آئی چم نزور - چوک موکواں آئی چمانی
 گولائی ء تند بستگ - دروازگ ء توک ء آگ ء گوں آئی چم پہ الزبتھ ء کپنت - آ اوشتیت -
 دوئیں باز جذباتی بنت - جذبات ء گیشی ء سبب ء آگپ ہم کت نہ کنت - ہیل چرے ندرہ ء
 بازاثر مند بوتگ آڈنیفور تھ ء نرک ء روت ء گشیت)

ہیل: (گوں نرمی ء) خد ء واستا ایشان ء ایوکی ء ہیل ات -

ڈنیفور تھ: (ہیل ء را اشتاپی ء یک گور کنت) تو وہد ء نازر کی ء مارت کن ءے - (پراکٹر بے
 تواریت ، الزبتھ ء چارگ ء انت) آسمان ء من روژنائی ء شہم ء گندگ ء آں - ولجہ انوں چہوتی
 لوگی ء شنور ء سلاھ بکن ء منی دعانت کہ خداترا وہد بدنت کہ تو دوزح ء ہمراہی ء ہیل بد ءے -

ہیل: (گوں نرمی ء) ولجہ ایشان ء ایوکی ء - (ڈنیفور تھ ہیل ء را یک نیمگ ء کنت - ہیل آئی
 رند گیری ء کنت - شیور ہم پادکنیت ، اوشتیت ء پدا آہانی پشت ء روت - ہاتھورن آئی ہمراہ
 انت - ہیرک ہم روت - پیرس کے پسند ء اوشتاتگ)

پیرس: من تراپہ تنگ ء چیزے پیش بکناں ولجہ پراکٹر! من سدکاں کہ (پراکٹر آرا سارتیں
 دیدگے ء گندیت - دیم ء ثرینیت - پراکٹر آئی نیمگ ء وتی دستاں برز ء کنت ء گشیت)

خدا ترا پنت بدنت۔ (پیرس رؤت انت)۔ (نوں اودا آدو نمین انت۔ پرا کٹر الزبتھ ء نمیک ء
کنیت۔ پدا اوشتیت۔ آئی چو مارت کہ آترغ لرد کنو کیس دنیا ء سرء اوشتا تک انت۔ چوکہ آغیر فلی
نمیں چیزے دست جنگلی انت۔ و بدے آ آرادست ء پر کنت تہ یک عجیبیں نر میں تو ارے چرائی
گٹ ء در کنیت کہ آیک تیمیں کند گے ہم است انت۔ آئی تہ ء دلجم بو بگی بہمانگی ہم است۔ آ
آئی دستاں پرنج ایت۔ الزبتھ آئی دستاں وتی دستانی توک ء چیر دنت ء پدا آنزوری ماریت ء
نندیت۔ آہم آئی دیم ء نندیت۔ دو نینانی دیم، دیم پہ دیم انت)

پرا کٹر: چک؟

الزبتھ: رُدگ ء انت۔

پرا کٹر: ترا بچکانی بابت ء ہالے رستگ؟

الزبتھ: آشر انت۔ ربیکا کا سمویل آبانی دلگوش ء کنگ ء انت۔

پرا کٹر: تو آبان ء نہ دیتگ؟

الزبتھ: اناں (چہ وتی پُچکانی جنائی ء مارگ ء آگیش نزور ء نمیک بیت)

پرا کٹر: الزبتھ۔ تو یک شریں ذالے

الزبتھ: زانہ آباں ترا تکلیف دا تک۔

پرا کٹر: بنو۔ (دمانے بے تواری۔ آوت ء را تکلیف دیگ ء انت۔ آوت ء را دل ڈوئی ء

پشدارگ لوئیت) نون آمن ء دورء كشگ ء واستا آرتگ انت۔

الزبتھ: من زاناں۔

(بے تواری)

پراکٹر: تنی وہدی کسے ء ہم نہ مننگ؟

الزبتھ: بازیں مردماں مننگ۔

پراکٹر: کئے... کئے ء...

الزبتھ: آگشت کہ منوکانی کساس چہ سدء گیش انت۔ آہانی تہ ء کیے بلاؤ ء لوگی انت۔

کیفیا انت۔ بازیں مردم انت۔

پراکٹر: ربیکا؟

الزبتھ: اتاں۔ آ آراج تاوان دات نہ کشت۔ آئی یک پارے بہشت ء انت آوتی گپ ء

سرء الم ء اوشتیت۔

پراکٹر: ء گائیلز؟

الزبتھ: تو زانہ آئی بابت ء چیزے نہ اشنگ؟

پراکٹر: آہاں کہ من ء بمودا بندی کتگ۔ اوداں حج وڑیں تو اراشلنگ نمیت۔

الزبتھ: گائیلز مرنگ۔

(آئی نیمگ ء چاریت)

پراکٹر: آراکدی دؤر ء گشگ بوتگ؟

الزبتھ: (دجھیس ء راتیں وڑے) آرا دؤر ء گشگ نہ بوتگ۔ آہانی جستانی پسہ ء نہ کہ ہاں گشگ ء ات نہ کہ ناں۔ آئی زائنگ ات کہ آئی سرء ہر کس کہ بہتام جئنگ ء انت، اگاں آہا ہاں مہ میت تہ آرا پاہو دیگ بیت ء آئی مال ء مڈی ء کسے ہم ز بہرگت نہ کنت۔ چیا کہ قانون ء حساب ء کجام ہم مردے ء راتاں ہما وہدے جادو ء ساہری ء ڈوہ ء سزا دیگ نہ بیت تاکہ آ ہاں یا ناں ء تہ ء وت پسے مدنت۔

پراکٹر: تہ گڈا آچتور مرمت؟

الزبتھ: (نرمی ء) آ آئی سرء بار ایرگت انت، جان!

پراکٹر: بار؟

الزبتھ: آہاں آئی سینگ ء سرء گرانیں سنگ ایرگت۔ تاکہ آہو یے یا اتا یے بکنت۔ اے سنگ چست کنگ نہ بوت انت (پیر مرد ء گیر آران ء... آئی لغانی سرء شیر کنیں، چکلندے ودی بیت) مردم گشت کہ اے تیوگیں وہد ء آئی بس دوگپ گوں آہاں جت۔ ”دگہ بار بہ لڈ ات“... ہے گشان ء امرت۔

پراکٹر: (چو کہ برف ء رنگ ء بستگ، آئی غمانی تہ ء لیشی اتلگ) دگہ بار بہ لڈ...

الزبتھ: اے گائیلز کوری ہم عجیبیں مردے ات۔

(بے تواری ءو ہدے)

پراکٹر: (وتی اندری واک ء سرء زور پر دیان ء گپ کنت اگاں چے آ انگت ہم الزبتھ ء
ہمگ ء نہ چاریت) من فکر کنگ ء اتاں کہ من ہم آہانی دیم ء بہ مناں الزبتھ! (آئی دیم ء سرء
وڑیں تاثرے ودی نبیت) تو چے گش نئے۔ من آہان ء منگ ء کا گد ء نویاں بدیاں۔

الزبتھ: من ہج فیصلہ نہ کناں، جان!

(بے تواری ء دمانے)

پراکٹر: (سادگیں عیے ء چکلین وڑے) تئی دل ء چے کنگ لوٹیت؟

الزبتھ: تو ہرچی کنگ لوٹ نئے، بہ کن۔ آمنی پسند بیت۔ (کسانیں بے تواری یے) بلے
یک گھے لئی انت۔ من ترازندگ گندگ لوٹاں۔

پراکٹر: (اوشتان اوشتان ء) گائیلز ء لوگی؟... آئی ء من ات؟

الزبتھ: کدی نہ منیت۔

(بے تواری ء دمانے)

پراکٹر: الزبتھ! اے ہم یک پشدار گے... درو گے...

الزبتھ: چے؟

پراکٹر: من چوولی نئے چیم ۽ پاہو ۽ ساد ۽ چنگ ات نہ کنناں۔ اے ڈرکس دروگ انت۔ من
 آرزوئیں مردے نیاں۔ (الزبتھ بے تو ارانت) الزبتھ! منی را۔ کاری ۽ شر پاشک بوئم۔ من
 شریں مردے نیاں۔ نون اگاں من آبانی۔ گر ۽ دروگ بہ بنداں تہ برچی کہ ساری ۽ بر باد بوئم۔
 آئی دیم ۽ مسترین بر بادی یے وضعیت۔

الزبتھ: اے ڈرکس حیال کنگ ۽ پد امرچی تو آبانی دیم ۽ چیانہ من انگ۔ ایسی ماہانت کو
 شریں مردے نئے۔

پراکٹر: بغض ۽ حسد ۽ سب ۽ من بے تو ار بوتگاں۔ کچکانی دیم ۽ دروگ بندگ ہم چکے ٹرانس
 کارے (بے تواری۔ اولی رند ۽ آدم ۽ ترینیت، آرا چاریت) من چہ تو پہلی لوہاں۔

الزبتھ: اے من نہ اوں کہ ترا پہل بخت۔ من فو...

پراکٹر: من لوہاں کہ اے گپ ۽ ہما کہ کسانیں راست ہوار، تو ہمارا بزان۔ ہما کہ آہاں تہی
 وہدی دروگ نہ بستگ۔ آوتی ارواحانی ہاستا مرگ انت، مرگ ۽ انت۔ منی ہاستا اے یک
 رہپکاری یے، یک حرائیں چیزے کہ آنہ منی خدا ۽ دیم ۽ چیر بنت ۽ نہ منی پٹکان ۽ چہ تو پائیں
 بیروپ ۽ رنیمت۔ (بے تواری) تو چے کش نئے؟

الزبتھ: (گرینیت، حیسکاریت) جان! اے منی دست ۽ نہ انت کہ من ترا پہل بکناں۔
 تراوت وت ۽ ترا پہل کنگی انت، (آغمیگ ۽ آئی نیمگ ۽ چاریت) جان! اے تہی ارواح ۽

دیڑھ انت، منی ارواحِ عنہ انت۔ (آپادکنیت، اوشتیت۔ آئی پاواں سبک سہلیں دردے
 پاکنیت بلے اے دردِ غمِ ہمراہی آہما مز نہیں جست و پتہ شو بازگ لوہیت۔ آج ہم گشت نہ
 کت۔ آئی چمانی تہ ارس تر پل بنت) جان! باور بکن کہ من اے راست انواں شو بازنگ کہ تو
 برجی ہم بکن تے چہ آئی عتی نیکی و درشان بیت۔ چریشی پد رانت کہ تو شرین مردے تے۔
 (آچہ شملی و جستسی نگاہاں یک گور بوگک و ہا ترا سر و جہل کنت) اے سے ماہانی تہ من و تی
 دل و راوتنواں۔ (اوشتیت) جان! من و ت گنہ گاروں۔ یک گور آما چیں سردین ذالے... مرد
 و راہد کاری و سکین و ادات کنت۔

پراکڑ: (گول بازار مان و) بس، بس، بس... بس...

الزبتھ: (چو کہ و تی دل و کشیت و پیشد اریت) اے گہتر بیت کہ تو ہم من و بزان تے۔

پراکڑ: من ترا زاناں۔ نوں دگے گیشتر اے وڑیں گپ ملن۔

الزبتھ: جان اتو منی گناہ ہم و تی سر و زرنگ انت۔

پراکڑ: (گول غم و) اتاں من و تی گناہان و منتنواں۔ و تی گناہ

الزبتھ: جان! من ترا سر پد بوٹگوں۔ من چنکے بوادگ، نالکش و دگہ رنگاں۔ منی دل و راہ و

راستین مہر چھم و دی نہ بوٹگ۔ و ہدے من گوں تو مہر کنگ ات تہ تو شک کنگ ات۔ من زاناں کہ من

کدی آر پند نزا انت انت کہ من گوں تو مہر و درشانی بکتیں۔ من تہی لوگ و راسارت جوڑ کنگ ات۔

(چہ ترس ء کوکار کنت تاہا تھورن پتریت)

ہا تھورن: ہاں! گڈ پرا کٹر! چے گش ءے؟ روچ بُرز بوہگی انت۔

(پرا کٹر ء سینگ جہل ء بُرز بیت، آ الزبتھ ء نیمگ ء چاریت۔ الزبتھ آئی۔ کر ء کثیت)

الزبتھ: جان! ہرچی کہ تی دل ء انت، ہما پیم بکن بلے کسے ء راوتی منصف بوہگ ء منیل۔

یات کن کہ چہ آسمان ء جہل پرا کٹر ء مستریں انصاف کنوک بوہگ نہ لوٹیت، جان! من ء پہل

کن۔ جان! من دنیا ء اے پیس نیکی کدی نہ دیتگ (آوتی دیم ء چیر دنت، آگر یوگ ء

انت)

(پرا کٹر ہا تھورن ء نیمگ ء تریت، آگپ جنت تہ آئی تو ارتہہ زدگ انت)

پرا کٹر: من وتی زند ء لوٹاں۔

ہا تھورن: (حیران بیت) تو منگ لوٹ ءے۔

پرا کٹر: من وتی زند ء رکینگ لوٹاں۔

ہا تھورن: خداوند ء نام ء ندر باں۔ اے و شریں ہبرے (تچان ء دروازگ ء نیمگ ء روت۔

آئی تو ار برانڈہ ء تالان انت) آمنگ ء انت۔ پرا کٹر منگ ء انت۔

پرا کٹر: (دروازگ ء نیمگ جنزان ء چیہال کنت) کوکار چیا کنگ ءے (گوں باز غمیگ ء

الزبتھ ء نیمگ ء کثیت) زانہ اے بدی یے نہ انت؟ اے بدی یے!

الزبتھ: جان! من تنی واستا حج فیصلہ دات نہ کناں ...
 پراکٹر: گڈا مننی فیصلہ ء کئے کت؟ (ناگت ء وقتی دستاں تمار بیت) او آسمان ء نندو گین
 خداوند۔ جان پراکٹر چھی یے؟ چھی یے جان پراکٹر؟ (آپو دوتاں جوش ء تہ ء ادا اوداں
 گردیت) مننی ہیال انت اے راستے۔ اے راستے کہ من ولی یے نیاں۔ (وہدے آمار بیت کہ
 بندے الزبتھ چھیشی انکار کتلی انت تہ گوں زہر ء) ربیکا ء راولی ء پیٹم ء مرنگ ء بل ات۔
 بے من۔ دروگ بندے آں۔ مننی واستا اے درس دروگ انت۔

(چہمال ء توک ء آواز آگیک ء انت۔ آدرس باز بدوک ء جوش ء گپ ء انت)

الزبتھ: من حج گشت نہ کناں۔ من حج گشت نہ کناں (پدا آراتسلا دیاں ء) ہر چتی کہ تو لوٹ
 ئے، لیکن۔ وقتی تب ء سر ء... وقتی دل ء تب ء

پراکٹر: تو گوں آباں دروگ بست کن ئے؟ بکش تو کدی پشمیں دروگ بستگ۔ (آجچ پسہ نہ
 دنت) اگاں۔ اگاں تنی سر ء برانزیز اشکر ہم پر شانگ بیت تہ تو ہچھر چوش نہ کتگ ات۔ اے
 شری یے؟... اے بدی یے!... غمیشی ء کنگ ء اوں۔

(ہاتھورن توک ء پتریت، آئی ہمراہ ڈنیفور تھہ انت ء پراشیور، پیرس ء نیل سر پہ رندا شتاپنی

ء توک ء پترنت۔ چوکہ برف پڑشیت، آئی دیم ء ڈول ہمیشی انت)

ڈنیفور تھہ: (چوکہ مز میں جنجالے ء چنگ۔ کپانی تہ ء منت واری است) ندر باں پہ خداوند ء۔

پراکٹر چرے فیصلہ خداوند شمسے سرء وئی رحمتاں سائیل کنت۔ (شیور گشا و نچ ء سرء مندیت
وئی کا گد، دووات ء قلم ء در کنت۔ تیار بیت، مندیت۔ پراکٹر بہائی نیمگ ء چاریت (شتر... تو نوں
تیارے... ولجہ شیور!

پراکٹر: (باز سرد مبری ء کہ آئی تہ ء و پوسو کاں بھیم دیو کیس جاورے مان) زانہ آئی نبشتہ کنگ الی
انت۔

ڈنیفور تھ: بہو میتگ ء مردمانی پنت ء عبرت ء و استا اے منگ نامہ گرجا ء دیوال ء مننگ بیت۔
(گوں پیرس ء) مارشل گجا انت؟

پیرس: (تچان ء دروازگ ء گر ء روٹ، زور ء تو ار کنت) مارشل ذوت بیا۔

ڈنیفور تھ: ہاں! تو ولجہ... نوں گپ کن... ء ولجہ شیور ء آسرات ء و استا سبک ء گپ کن، تنگہ
آنبشتہ کنگ ء جنجال مہیت، (ڈنیفور تھ نوں شیور ء سر ء جگ اتگ۔ آرانبشتہ کنا نینگ ء انت)
ولجہ پراکٹر! زانہ تو وئی زند ء شیطان ء را کدی دیستگ؟ (پراکٹر ء شا گور ڈکت اتگ انت) ہبش
... زوت کن۔ آسمان غروژنائی بوگی انت۔ مردم در ء و دار کنگ ء انت۔ من آبان ء اے تبر ء
اشکلنائینگ لوناں کہ تو شیطان دیستگ؟

پراکٹر: دیستگ۔

پیرس: خدا ء نام برز بہت۔

ڈنیفور تھ: وہ دے آتی گرے اتک گدا آنی چه تو چی ء لوٹ گت۔ (پراکٹر بے تو ارانت۔
 ڈنیفور تھ آئی مک ء ہا ترا آرا گپ ء دیگ ء جہد ء کنت) آئی ترا اے حکم دا تک ات کہ تو دنیا ء
 پہ شیطان ء کار بکن۔

پراکٹر: ہنو۔ آئی ہے گت۔

ڈنیفور تھ: ء تو توت ء را آئی خدمت ء واستا وقف گت؟ (ڈنیفور تھ تریت۔ ربیکا نرس پتریت۔
 بیرک ء آراسنجا لگ۔ باز مشکل ء گون روگ ء انت) جنین بیا.. توک ء بیا۔

ربیکا: (پراکٹر ء گندیت، آئی دیم روژنا بیت) او جان! تو جوڑے۔ ہاں۔ (جان پراکٹر وتی
 دیم ء گون دیوال ء کنت)

ڈنیفور تھ: جان! گوں تو کل ء کار گر۔ ہمت کن تنک اے جنین ہم بکندیت کہ تو شریں درورے
 ایرنگ ء بکندیت ء خدا ء نیمگ ء اثریت۔ ء ہاں بی بی ربیکا۔ کتے گوشدار۔ جان چے کشیت؟
 ہنو جان! تہ گدا توت ء را پہ شیطان ء خدمت ء واستا وقف گت؟

ربیکا: (حیران ء پریشان) جان۔ اے چی یے؟

(جان ء وتی دیم چه ربیکا ء گتگ۔ گدر و شکلیں دناناں گوں گپ کنت) من انچوش کتگ۔

ڈنیفور تھ: کما شیں بانک! تو دیست کہ اے پنڈل ء را انگت دیمتر ء برگ ء چچ نپ ء پاندگ
 نیست۔ زانہ تو ہم انچومنگ ء تیارے۔

ربریکا: اوہ جان! خدا تنی سرء رحم بکننت۔

ڈنیفور تھ: ربریکا نرس! من چہ تو جست کنگ ء آں کہ تو انچومنگ ء تیار نئے یا نہ؟

ربریکا: اے دروگے۔ دروگے۔ من وت ء را چیا ز زواہ بکنناں۔ من چوش کنت نہ کنناں۔

کدی گت نہ کنناں۔

ڈنیفور تھ: ولجہ پراکٹر! وہدے شیطان تئی گراء اتلگ ات تہ تور ربریکا نرس ء را آئی ہمرائی ء دیستگ

ات (پراکٹر بے تو ارانت)۔ پراکٹر گوں تو کل ء کارگر... ہمت کن... تو کدی شیطان ء ہمرائی ء

ربریکا ء را دیستگ؟

پراکٹر: کدی نا!

(ڈنیفور تھ پریشان بوت۔ آسر پدات کہ چیزے ہراب بوگی انت۔ آمیز ء نیمگ ء روٹ

ء اوداں چے ہما مردمانی نامانی کا گدء دست ء کنت کہ آہان ء سز او ارناینگ بوتگ)

ڈنیفور تھ: تو ربریکا ء گہار میری ایستی ء را شیطان ء ہمرائی ء دیستگ؟

پراکٹر: اتاں من نہ دیستگ۔

ڈنیفور تھ: تو مار تھا کوری ء را شیطان ء ہمرائی ء نہ دیستگ (چہماں تو آران ء)

پراکٹر: اتاں۔

ڈنیفور تھ: (کا گدء جبل ء ایر کنت) تو شیطان ء ہمرائی ء کے ء را دیستگ ات؟

پراکٹر: کسے اور ہم نہ دیتگ۔

ڈنیفور تھ: تو دروگ بندگ ءے پراکٹر۔ من ءے اختیار نیست کہ تئی دروگانی بدل ء ترا زندگی ء بہ بکشاں۔ ائم ء تو شیطان ء ہمرائی ء کسے نہ کسے دیتگ۔ بازیں مردماں اے مننگ کہ آہاں ربیکا نرس ء شیطان ء ہمرائی ء دیتگ۔

پراکٹر: پداگذا اے وگیش ات۔ منی ائی انت زانہ؟

ڈنیفور تھ: اے باز ائی انت۔ اگاں تئی ارواح ء لیگار وور بوتگ انت ء نوں تئی اندر ء گوں شیطان ء مہر نیست تہ ترا گشگ کپیت۔

پراکٹر: اے مردم ولیانی وڑا سادہ دیگ لوٹ انت۔ من آبانی ناماں رزواہ کنگ ء پسند نہ کنناں۔
ڈنیفور تھ: (گپ ءر پند جست ء پرتسی انت) ولجہ پراکٹر! زانہ تئی دل ء اے مردم ولیانی پیم ء پاہو ء ساد ء گورا کنت۔

پراکٹر: (ڈالچا کنت) اے ذال بےھیال کنت کہ آکدی شیطان ء ہمکار نہ بوتگ۔
ڈنیفور تھ: بچار ولجہ! منی ہیال انت کہ تو گوں وتی فرض ء سرجمی ء انصاف کنگ ء نہیے۔ مارا گوں اے گپ ء جج کار نیست کہ اے ذال چے فکر ءھیال کنت۔ اے ذال ءرا۔ غیر قدرتی رہنداں چے چکائی گشگ ء بہتام ء ڈوہد ارمنگ بوتگ ء تو۔ میری وارن ء سر ء وتی روح ء راہ دیگ ء بہتام ء ادا بندی نے۔ ادا ایوک ء تئی بابت ء فیصلہ بیت ء ترا اے پشدارگی انت کہ نوں تئی

روح پہلے بوتگ۔ اگاں نہ کجام مسیحی دملے ء زندگوا ازینت نہ کن ءے۔ نون تو من ء اے بکش کہ
 گوں شیطان ء ہمراہداری کنان، کئے کئے ء پندل ء دام چیر گیتک؟ (پراکٹر بے تو ارانت) تنی
 زانت ء رد ء ربیکا نرس کدی۔

پراکٹر: من بس وتی گناہاں مناں۔ من دو میانی فیصلہ ء گت نہ کنان (چیہال ء گوں۔ نادوتی
 ء...) من آہانی واستاوتی دپ ء چک نہ لگوشاں۔

ہیل: (اشتاپ ء گوں ڈنیفور تھ ء) ولجہ ہے بازانت کہ آمنگ ء انت۔ شما آئی دستخط ء
 بگرات، آرادستخط کنگ ء ہیل ات۔

پیرس: (گوں باز ہدوک ء) اے یک مزنیس ہڈ متے بیت۔ ولجہ! جان پراکٹر یک گرانیس ء
 معتبریں نامے۔ میتگ ء مردم ہیران بنت کہ جان پراکٹر ء مننگ۔ من ڈز بندی کنان کہ آرا
 دستخط کنگ ء ہیل ات۔ روج برز ء آئی انت۔

ڈنیفور تھ: (فکر کنٹ بلے دجہم نہ انت) بیا۔ وتی منگ نامہ ء سرادستخط بکن... (گوں شیور ء) اے
 چیزاں آرا بدنے۔ (شیور پراکٹر ء نیمگ ء رؤت قلم ء دوات آئی دست ء انت، پراکٹر آئی نیمگ
 ء نہ چاریت ہم) زوت کن ایشی سر ء دستخط بکن۔

پراکٹر: (منگ ء کا گد ء راجارگ ء رند) شما ڈرساں منی منتگلیں اشلگ انت۔ شما ایشی سر ء شاہد
 ات۔ زانہ ہمکنہ بس نہ انت؟

ڈنیفور تھ: تو ایٹھی سرء دستخط کنگ ءے یا اتاں؟

پراکٹر: شما ڈرس ایٹھی شاہدات۔، نوں شمارادگہ چے لوٹیت؟

ڈنیفور تھ: تو مارا گنو کے سر پدے؟ ولجہ تاو ہدیکہ اے منگ ء کا گد ء سرء تو دستخط نہ کن ءے تاہما

وہداں اے منگ نامہ سرجم نہ بیت۔ (آئی سینگ جہل ء برز بوہگ ء انت۔ آ باز تکلیف ء توک ء

انت۔ پراکٹر کا گد ء جہل ء ایر کنت ء وئی نام ء دستخط ء کنت)

پیرس: ندر باتاں خداوند ء مزن مری ء....

(پراکٹر ء اتوں دستخط ہلاس کنگ کہ ڈنیفور تھ کا گد ء زورگ ء واستا آئی کر ء رسیت۔

پراکٹر آراتچ گپت۔ نوں آ بھیمننا کیس تر سے ء انت۔ سرچکاریں زہرے آئی اندر ء پترنگ)

ڈنیفور تھ: (پریشان۔ پداگوں نرمی ء وئی دست ء تچک کنت) ولجہ پراکٹر! اے کا گد من ء رسگ

لوٹیت۔ اے...

پراکٹر: اتاں۔ اتاں۔ من ایٹھی سرء دستخط کنگوں۔ شما ڈرساں دیستگ۔ ہرچی بوہگی ات آ

بوت۔ نوں تر اے سچ پکار نہ انت۔

پیرس: میتگ ء مردمان ء شاہدی لوٹیت کہ تو۔

پراکٹر: لعنت پہ میتگ ء مردمان! من خدا ء دیم ء مننگ ء خدا ء... آئی سرء منی نام دیستگ،

ہے بس انت۔

ڈنیفور تھ: ناں ولجہ... اے گپ نہ انت۔

پراکٹر: تو منی ارواح ۽ رکینگ ۽ نیا تلگ ۽؟ اے بچار من وت منتگلوں۔ زانہ اے باز نہ انت؟

ڈنیفور تھ: تو... نامن...

پراکٹر: من منتگلوں۔ زانہ مننگ گوں وتی ذات ۽ نبیت؟ زانہ ہے بس نہ انت؟... مردمان

گوں ایشی ۽ چے کار؟ خدا ہم اے نہ لوئیت کہ منی نام گر جا ۽ دروازگ ۽ سر ۽ میجھ ۽ درنجوک بیت

خدا ۽ منی نام دیستگ۔ خدا زانت کہ منی گناہ چنک ہر امین انت۔ بس ہمکنہ باز انت۔

ڈنیفور تھ: منی اے واہگ نہ انت بلے۔

پراکٹر: منی سے بچ انت آہان ۽ ایشی چوں ہیل بدیاں کہ دنیا ۽ تہ ۽ مردگانی پیم ۽ زند چوں

گوازینگ بیت و ہدیگہ من وتی دوستان ۽ بباد اتگلوں۔

ڈنیفور تھ: تو وتی دوستان ۽ بباد نہ داتگ۔

پراکٹر: من ۽ دروگیس تسلما مدئے۔ و ہدے اے کاگد گر جا ۽ دروازگ ۽ سر ۽ درنجگ بیت تہ ایشی

مانا اے بیت کہ من گوں آدرسین نامان غداری کتگ کہ آ بے تو ار ۽ پاہو ۽ ساد ۽ درنجگ بوت انت۔

ڈنیفور تھ: پراکٹر! منی گر ۽ برو بریں ۽ قانونی صورت ۽ ثبوت جم بوتگ کہ تو...

پراکٹر: تو مزین عدالت ۽ منصفے ۽۔ تی یک لہزے باز انت۔ آہان ۽ بکیش کہ من منتگلوں۔

آہان ۽ بکیش بلے منی نام ۽...

ڈنیفور تھ: (گول شک ۽) اے گڈ او یکیس گپ بوت۔ من آہاں بکشاں یا تو دستخط بکن ۽۔

ہو۔ نا...

پراکٹر: (گالوار ۽ ۽ سد کی) اناں۔ یکیس گپ نہ انت۔ آ کہ دگر گشت ۽ آئی کہ سر ۽ من
وت دستخط کنناں... آ یکیس گپ نہ انت۔

ڈنیفور تھ: گڈ اتو در آ یک ۽ چے پد... چوتی منگ ۽ بچ ۽؟

پراکٹر: من چہ بچ چیز ۽ نہ بجان۔

ڈنیفور تھ: جان پراکٹر! تچ کائی ۽ بکش کہ آخر تو اے کا گد ۽ پر چہ ندے ۽ تی مطلب۔

پراکٹر: (وتی سر جمیں ارواح ۽ گول، چہ ہالی گپ کنت) اے سبب ۽ کہ اے منی نام انت۔

پرے ہا ترا کہ من وتی زند ۽ دومی براں اے نام ۽ دستخط گپت نہ کنناں۔ پرے ہا ترا کہ من دروگ

بتگ۔ من چہ تو دروگ ۽ و استاد دستخط کنگوں۔ پے ہا ترا کہ من آمر دمانی پاد ۽ ہاک ہم نیاں کہ

آپا ہو دیگ بوت انت۔ بکش۔ بکش۔ من وتی نام ۽ ابید زندگ چتور منت کنناں۔ گوشدار! من

ترا وتی ارواح داتگوں۔ منی نام ۽ منی گر ۽ بیل۔

ڈنیفور تھ: (پراکٹر ۽ دست ۽ منگ نامہ ۽ نیمگ ۽ اشارہ کنان ۽) زانہ اے کا گد دروگ بندگ ۽

انت؟ اگاں اے دروگ انت گڈ امن ایسی ۽ نہ متاں۔ و لجه! من گول دروگ ۽ بے ۽ شر گت نہ

کنناں۔

(پراکٹر بے تواری و انگ اوشتا تک) تو وتی اے منگ نامہ ء منی دست ء بدئے۔ اگاں زمین
 تراچہ پاہو ء رکنیت نہ کنناں... (پراکٹر پسہ نہ دنت) ولجہ! بکیش کہ تو پہوت ء کجام راہ در چنگ؟
 (پراکٹر گندگ ء انت کہ آئی سنگ جبل ء بُرز بوہگ ء انت۔ گاد ء ذریت ء لکت دنت۔ آئی
 چمانی تہ ء ارس تر پل انت۔ آگر یوگ ء انت بلے مک ء مک اوشتا تک)
 ڈنیفور تھ: مارشل!

پیرس: (پرزگی ء۔ چو کہ ہما کا گد درگ بو تک آہائی ء زندگی نیگت) پراکٹر... پراکٹر...
 ہیل: نوں تراپا ہو ء ساد گو را کنگ کپیت۔ تو رگنت نہ کنئے۔
 پراکٹر: (آئی چمانی ارس شپ گرگ ء دلما نگ انت) ہنو۔ من پاہو ء زرت کنناں۔ اے تہی
 اولی مزیمیں کار انت کہ من پاہو ء ساد ء گو را کنناں۔ تو وتی ازم ادا پیشداشت انت بلے من
 زانگ ء اہوں کہ جان پراکٹر ء تہ ء انوں ہم نیکی ء زرن است انت۔ منی اندر ء نیکی ء ہما کہ
 کسانیں بندیک انت تو چر آئی بیر کے مک گت نہ کنئے۔ آہمنکہ اسپیت انت کہ آراچہ
 کچکاں رکینگ اہم انت۔ (الزبجہ تری جاورے ء آئی نیگ ء تچان ء روت۔ آئی گر ء کنیت۔
 آئی دستاں گپت ء گریوگ ء لکت) ایشاں ارس پیش مدار۔ اے ارس گند انت گل بنت۔ گوں
 شان ء بوشت۔ ایشان ء سٹیس دے پیشدار ء ہمیشی ہما ء بکت!! آئی الزبجہ ء را بُرز ء چست
 تک ء آرا گوں مزیمیں ء اے ء چنگ ء انت)

ریکا: چہ چیز ء مہ ترس۔ یک دگہ انصافے پما و وار یک انت۔
 زینفور تھ: ایشان ء میتگ ء برگ بیت ء پابو ء درنجک بیت۔ ہر کس ایشانی و استا گرنیت بزاں آ
 رگا رین ارواحانی و استا گرنیت۔ (آرؤت، ہیرک ریکا ء راہران انت۔ آکپان ء پُرشان
 انت۔ پراکٹر دیم ء کفیت، آراگندیت و تی نزوری ء ماریت ء پہلی دید و کاں آراچاریت)
 ریکا: من مرچی نہاری نہ کتگ!

ہیرک: بریں، بریں۔ دیم ء بریں۔
 (ہیرک آہان ء ذر ء بارت۔ ہاتھورن ء شیور آہانی دمب ء انت۔ الزبتھ دروازگ ء چارگ ء انت)
 ہیرک: (باز ترسگ ء انت۔ گوں الزبتھ ء کشیت) آئی تر ء برو بانک پراکٹر! انگت ء
 ودہاست۔

(ڈن ء ڈھلانی تو ارانت۔ پیرس گڈیت۔ الزبتھ تترگ ء دریک ء پ ء روٹ)
 ہیرک: آئی تر ء برو۔ (ڈن ء روگ ء ہا استا دروازگ ء نیمگ ء رباگ بیت چوکہ و تی تالہ ء
 دارگ لہیت)

الزبتھ: پراکٹر!... پراکٹر!...

(یکرے پدا ڈھلانی تو ارزدیت)

ہیرک: جہن! برو آراہار (آڈن ء رو کس دروازگ ء نیمگ تچیت، پدا الزبتھ ء نیمگ ء

کنیت) جنین اے مغروری یے... بے عقل...
 (آوتی چہماں دُزیت۔ درِیگ ۽ نیمگ ۽ رُفت، ہیل کونڈاں کپیت) آئی کمک۔ کار بو۔ آئی
 ہون ۽ تچک ۽ چچ کٹ ۽ پاندگ نیست۔ خیال کن کہ... ساک آئی ہون ۽ تو سیپ ۽ کنت؟ کرم
 ۽ جراثیم آئی راتنی ۽ جار ۽ پیرین انت؟... آئی رُء برو۔ ہما میار ۽ گوں آوتی ساد ۽ بانینگ ۽
 انت، آئی چچکر چہ آئی ۽...

الزبتھ: (وت ۽ راز مین ۽ کپگ ۽ داریت۔ درِیگ ۽ آہناں داریت گوں ۽ پدا چہمال
 جنت) نوں آئی تہ ۽ نیکی اتلگ۔ خدا پہل بلنت۔ ہے نیکی من چہ آئی ۽ چچ گپتگ ات۔
 (گڈی براں ڈھل تو ار کنت۔ ڈن ۽ کوکار بوگ ۽ انت۔ جنگ ۽ چوپ... ہیل رهم
 ۽ دعا ۽ کنان ۽ گریوان انت ۽ روان انت۔ نوک دراتلگیں روج آئی دیم ۽ تالان انت۔ ۽
 ڈھانی گڈی تو ارانچہ آیاں انت چوکہ سہب ۽ گوات ۽ ٹھڈانی کڑک کڑک ۽ تو ار پخت)

پردہ کپیت

گڈ سر

اے چست غا ایرھلاس! بت اُنت تہ پیرس ءِ خلاف ءِ ووٹ دیگ بوت۔ آپہ وتی
 اُگدو ءِ ڈرکنگ بوت ءِ پدا آئی با:ت ءِ حج اشکنگ نہ بوت۔
 ابگیس ءِ با:ت ءِ چوکنگ بوت کہ آبو سنن ءِ رست ءِ در ءِ درائی ءِ وتی کسی کارے
 بذات گت۔

سزاہانی پیت سالار رند حکومت ءِ اثر مندیں زندگیس مردمانی تاوان ءِ پُرکنگ ءِ
 حاتر بُہدکت ءِ ہا مردمانی ہم ذہن کمکی گت انت کہ آہانی خاندان مُرتگ اتنت۔ بے پدا ہم اے
 راستے کہ آوہداں ہم مردم انچوشر اتنت کہ وتی ردکاریان ءِ نہ مننت اش ءِ چو کہ بیت، انچیں جنگ
 ہ پسات ہم بوت اُنت۔ کہ چر آئی لہتیں دوستاں نپ ءِ پاندگ زرت یا ہا ہاں کہ چاروگری اش
 گت۔ پراکٹر ءِ مرگ ءِ چار سال رندالزبتھ ءِ نوکیس آرو سے گت۔

مارشل ۱۳۱۷ء ءِ ہا مردم کہ اے، ظلم ءِ آماج بوت اُنت۔ آہانی و استا ہواری ءِ ماں گر جا ءِ رحمت ءِ
 ہا لوگ بوت۔ اگاں بے حکومت ءِ حج حکمے نہ داگ ات پدا ہم جیوری ءِ اے فیصلہ نبشت کہ آئی

تہ ۽ ہم ڈرہیں مردمان ۽ پہل کنگ بوتگ ات کہ آجنجال ۽ زہمتانی زد ۽ اتلگ اتنت۔

ہماؤ گار کہ کدی ظلم آما چین مردمانی ملک ۽ منڈی بوتگ اتنت، تاں صد (۱۰۰) سالان آبان

۽ نہ کسے ۽ بہا زرت ۽ نہ کسے ۽ آباد کت اتنت۔

اے ڈرہیں ویل ۽ جنجالان ابید ماں میسا پوسٹس ۽ نام گپتہیں مذہبی حکومت ۽ روٹگ

سدا ان ۽ بران بوت اتنت۔

لہتمیں خاصیں لہزانی مانا

سبت: یوم السبت - (SABBATH) شنبے ء روج - سنچر - یہودیائی نیکیس روج - بائبل
 ء توک ء انت خداوند تعالیٰ ء شش روچاں جہان جوڑگت ء پتہمی روج ء آرام گت - پے
 حاترا آئی پہ بنی اسرائیل ء واستاشش روج دنیا ء کارانی حاترا ایشینگت ء پتہمی روج عبادت ء
 آرام ء واستا - بے بنی اسرائیل ء اے حکم نہ من ات - آباں تیاب ء کندی ء کند گوتگ -
 جمعہ ء روج ء ماہیگ آپ ء ہنچی ء بے کندانی تہ ء اتک انت ء شنبے ء روج ء آباں ماہیگ گپت
 انت - خدا آباں چرے کار ء نارزا بوت ء آئی حکم دات کہ شافیلیس شادی ہئے - عیسائیانی ہم بے
 عقیدہ انت - بے آپتہمی روج شنبے ء بدل ء یک شنبے ہزاں SUNDAY ء گش انت -

پتسمہ: (BAPTISM) عیسائیانی یک مذہبی دودے - آئی روج عیسائی مذہب ء داخل بوہو
 کیس نوکیس مردم یا نوک پیدا بوگتیں چک ء سر ء پاکیں آپ درزنت ء آرا عیسائیت ء تہ ء
 ہوارگیج انت - اے رسم گر جابانی تہ ء اداکنگ بیت - بازیں گر جابانی تہ ء عیسائیانی ء ہما و ہداں
 پتسمہ دینت، و ہدے آورنا بنت -

ڈاکٹر فضل خالق 28 / مئی 1958ء ماں آپسر (کچھ) ء
واچہ عبدالخالق ء لوگ ء وادی بوت۔ بنڈائی وانگ چہ جمود ء اسکول ء
ورہرت۔ پداچہ ڈگری کالج تربت ء ایف ایس سی کت ء بولان
میڈیکل کالج کونڈ ء ایم بی بی ایس کت۔ محکمہ صحت ء میڈیکل آفیسر
انت۔ چہ "ہام" آئی وئی ہشتہ ء بنڈات کت۔ آئی ادب ء کساس
ڈریس پروانی تہا کارنگ۔ گچین گچ ء کوکر آئی شاعری ء کتاب انت۔
ہر ساعت پکاس آئی غنچیں ناول ء نام انت۔ میڈیا (یوری
پیڈیز)، کرو سبیل (آر قمر نگر)، گچین گچ (دری شاعری ء رجا تک)،
بادشاہ (مکیا ویلی) ء رجا تک کتیں کتاب انت۔ آئی وگہ کتاب
چاپ نہ بوتیں ہم است انت کہ ڈرامہ ء بیٹھانک (نگدی) انت۔
ڈاکٹر فضل خالق شاعر، نگد کار، کسمائک نویس ء رجا تک کارے ء
جہت ء بلوچی زبان ء تہا ہتیار ء محتاج نہ انت۔